

REVISTĂ ELECTRONICĂ DE EDUCAȚIE

ACADEMIA ABC

EDUCAȚIE ȘI NOI ORIZONTURI

ISSN 2734 5491
ISSN-L 2734 - 5491
NR 25, IULIE 2024

Părinte – prieten și educator

Interesul social al adolescenților în raportul relațional cu părinții, profesorii și prietenii

În următoarele rânduri îmi doresc să examinăm împreună rolul profesorilor, părinților și prietenilor în stimularea dezvoltării interesului pentru societate în rândul adolescenților. Acesta evaluează măsura în care profesorii pot compensa diferențele de interes societal dintre adolescenți care apar din cauza diferențelor socio-economice.

PAG. 58

REVISTA "EDUCAȚIE ȘI NOI ORIZONTURI" / NR. 25 / IULIE 2024

REVISTĂ *ELECTRONICĂ*
DE EDUCAȚIE
EDUCAȚIE ȘI
NOI ORIZONTURI

academiaabc.ro

ISSN 2734 5491

ISSN-L 2734 - 5491

offset
media

Academia
ABC.ro

academiaabc.ro

Un proiect
S.C. Offset S.R.L.

B-dul 1Mai, Nr.33A, Bl.PF7, Sc.A, Ap.11,

Constanța,

Tel: 0784.835951,

Email: office@academiaabc.ro

revista@academiaabc.ro

simpozion@academiaabc.ro

proiect@academiaabc.ro

Website: academiaabc.ro

REVISTA "EDUCAȚIE ȘI NOI ORIZONTURI" / NR. 25 / IULIE 2024

Părinte – prieten și educator

Editor: Secuiu Eugen

Redactor: prof. Secuiu Elena

**AUTORII ÎȘI ASUMĂ ÎNTREAGA
RESPONSABILITATE PENTRU CONȚINUTUL
MATERIALELOR PUBLICATE !**

COLECTIVUL DE REDACȚIE

Anghel Florina-Nicoleta Școala Gimnazială "Eroilor", Lipănești comuna Lipănești, județul Prahova	BALAN PAULA Școala Gimnazială Nr. 1 Onești
Baneș Elena Daniela C. J. R. A. E. Vrancea	Barbu Simona-Florentina Școala Gimnazială Balaci
Berbeneciuc Nicoleta-Eugenia Școala Gimnazială „Regina Elisabeta” Rădăuți	BÎRSAN CARMEN ȘCOALA GIMNAZIALĂ SCOBINȚI- structura ZAGAVIA
HALAUCA MIOARA ȘCOALA GIMNAZIALĂ SCOBINȚI- structura ZAGAVIA	Boghină Steluța- Letiția Școala Gimnazială " Academician M. Voiculescu"
Brontș Florica-Crina Școala Gimnazială Nr.1 Chijic Structura: SP Nr.1 Sărănd	Bugiulescu Tudorel Lilian Școala Gimnazială Nr. 1 Hârșova
Burtică Gabriela Grădinița cu Program Prelungit "Dumbrava Minunată", Hunedoara	Cărbuneanu Valentina Petruța Prof.CJRAE Buzău
Andone Andreea Irina CJRAE Buzău	Chiroșca Simona – Nicoleta Centrul Școlar pentru Educație Incluzivă,, Albatros,, Constanța
Cocolici Anișoara Școala Gimnazială „Elena Doamna” Tecuci	Cojocaru Mihaela Grădinița cu p.p. nr.56, Brăila
Coroban Daniela Natalia Școala Gimnazială Nr.1 Buntești structura Ștînțești	Diac Simona Școala Gimnazială Com. Brazi, jud. Prahova
GABRIELA DIMA ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 28 GALAȚI	Gabriela Dima Școala Gimnazială Nr. 28 Galați
Dincă Cristina-Iulia Școala Gimnazială, Comuna Ionești, Județul Vâlcea	Elena Dobre Școala Gimnazială Nr.1 Tunari
Amalia Maria Dragomir Centrul Școlar Pentru Educație Incluzivă Brașov	Drăgan Gabriela Școala Gimnazială „Aurel Solacolu”, Ogrezeni
Drăghici G. Ioana – Anca Liceul Teoretic „Constantin Brâncoveanu” București – Sector 1	DROB MIHAELA ȘCOALA GIMNAZIALĂ BOSANCI

Dumitrașcu Gabriela Colegiul Național "Petru Rareș" Suceava	FILIP MIOARA VASILICA ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR.2 PIATRA NEAMȚ
Furtună Cristina Elena Școala Gimnazială „Eroilor”Lipănești	Gavrilă Cristina Liceul Teoretic „Ovidius” Constanța
Gheșescu Nadia-Geanina Colegiul Național Pedagogic „Regina Maria” Deva	Paula Claudia Ghețu Colegiul National Nicolae Bălcescu, Brăila
Grădișteanu Elena Școala Gimnazială Gala Galaction	GRECU MONICA MARIA Grădinița nr. 178 București
STANCIU LILIANA Grădinița nr. 178 București	Humelnicu-Ungureanu Mihaela Școala Gimnazială "Mihail Sadoveanu", Galați
IFRIM GABRIELA ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 5, PIATRA-NEAMȚ	Ignat Alina Mihaela Colegiul Tehnic „Gheorghe Asachi” Iași
Lăcătușu Alexandra - Ștefania Școala Gimnazială "Dosa Daniel" Valea Izvoarelor , Jud. Mureș	Manole Corina Laura Școala Gimnazială Nr.1 Hârșova
MERCA SORINA IOANA GRĂDINIȚA CU P.P. PRICHINDEL JIBOU	Mihăeș Simona Colegiul Tehnic Ioan Ciordas Beius
Monica Mitea Colegiul Național "Ion Măiorescu" – Giurgiu	Nicolof Valentina-Florentina Liceul Tehnologic "Dobrogea" Castelu, Constanța
Oprea Liliana-Lăzărca-Elena Grădinița Nr 2 Popești Leordeni, Structură a Școlii Gimnaziale Ioan Bădescu.	Cleopatra Verona Oprica Liceul Tehnologic,„N.Dumitrescu”
Ormenișan Laura Alina Liceul Teoretic Gătaia	Panțuroiu Anamaria Școala Gimnazială Cricov Valea Lungă, județul Dâmbovița
Panait Nicoleta, Școala Gimnazială Cricov Valea Lungă, județul Dâmbovița	Pantea Claudia Rodica Școala Gimnazială Nr.1 Buntești
PARASCHIVESCU ELENA-MIRELA Colegiul Tehnic "Grigore Cobălcescu" Moinești	Priscorneac-Belei Diana-Elena Liceul Tehnologic "Vasile Cocea" Moldovița

Pui Corina-Gabriela Școala Gimnazială „Sf.Ilie”-Toplița, Harghita	Răduț Ionela Cristina Liceul Teoretic “Nicolae Bălcescu” Medgidia
Riciu Mihaela Școala Gimnazială, nr. 12, “B.P.Hasdeu” Constanța	Rosenblum Dorel- Florin Liceul Tehnologic de Vest
Tunsoiu-Mladinescu (Smărăndoiu) Claudia UNIVERSITATEA BUCUREȘTI	Soporan Mihaela-Simona Școala Gimnazială nr.30, Timișoara, jud. Timiș
Stan Daniela Școala Gimnazială „Eroilor” Lipănești, Prahova	Șortan Crina Școala Gimnazială „Gheorghe Lazăr ,,
Tupiluș Gina Școala Gimnazială Gh. I. Brătianu, Iași	Țarcă Daniela Cătălina Școala Gimnazială Panaci
Țermure Felicia Maria Liceul Teoretic „W. Shakespeare” Timișoara	Ungureanu Georgeta Liceul Tehnologic “Carol I” Galați
Urmaciu Anca-Alexandra Școala Gimnazială „Ovid Densusianu" Făgăraș, județ Brașov	Ursachi Cristina -Alina Școala Gimnazială nr.28 “Dan Barbilian”, Constanța
ZUDA MARILENA DUMITRA ȘCOALA GIMNAZIALĂ CEZAR BOLLIAC	Dodu Cristina Viorica Școala Gimnazială Nr. 16 M.I.Dobrogianu Constanța
Burdeți Onița Școala Gimnazială Cepari, Jud.Bistrița-Năsăud	

CUPRINS

STIMULAREA PERSONALITĂȚII ELEVILOR PRIN ACTIVITĂȚILE EXTRAȘCOLARE.....	PAG. 14
Autor: Anghel Florina-Nicoleta	
Profesor Școala Gimnazială "Eroilor", Lipănești, comuna Lipănești, județul Prahova	
Proiect didactic-MATEMATICĂ ȘI EXPLORAREA MEDIULUI.....	PAG. 17
Autor: Balan Paula	
Școala Gimnazială Nr. 1 Onești	
ȘCOALA ȘI FAMILIA- STĂLPI DE REZISTENȚĂ AI PROCESULUI INSTRUCTIV EDUCATIV	PAG. 27
Autor: Balan Paula	
Școala Gimnazială Nr. 1 Onești	
LECTORAT CU PĂRINȚI.....	PAG. 33
Autor: Baneș Elena Daniela	
Prof. consilier școlar, C. J. R. A. E. Vrancea	
PARTENERIAT EDUCAȚIONAL "PĂRINTELE - EDUCATOR PENTRU O ZI!"	PAG. 38
Autor: Barbu Simona-Florentina	
Prof. Școala Gimnazială Balaci	
ACTIVITĂȚI SPECIFICE DISCIPLINEI MATEMATICĂ ȘI EXPLORAREA MEDIULUI LA CLASA I.....	PAG.42
Autor: Berbeneciuc Nicoleta-Eugenia	
Prof. Școala Gimnazială „Regina Elisabeta” Rădăuți	
Jurnal de vacanță.....	PAG. 46
Autor: Berbeneciuc Nicoleta-Eugenia	
Prof. Școala Gimnazială „Regina Elisabeta” Rădăuți	
PĂRINTELE IDEAL.....	PAG. 48
Autori: BÎRSAN CARMEN, HALAUCA MIOARA	
Prof. ȘCOALA GIMNAZIALĂ SCOBINȚI-structura ZAGAVIA	
Predarea diferențiată.....	PAG. 51
Autor: Boghină Steluța- Letiția	
Profesor Școala Gimnazială " Academician M. Voiculescu"	
COLABORAREA INSTITUȚIE DE ÎNVĂȚĂMÂNT – FAMILIE.....	PAG. 54
Autor: Bronț Florica-Crina	
Prof. Școala Gimnazială Nr.1 Chijic, Structura: SP Nr.1 Sărând	

Interesul social al adolescenților în raportul relațional cu părinții, profesorii și prietenii	PAG. 58
Autor: Bugiulescu Tudorel Lilian	
Prof. Școala Gimnazială Nr. 1 Hârșova	
PROIECT DE LECȚIE-Proprietatile triunghiului echilateral	PAG. 60
Autor: Bugiulescu Tudorel Lilian	
Prof. Școala Gimnazială Nr. 1 Hârșova	
MODELE DE BUNĂ PRACTICĂ	PAG. 65
Autor: Burtică Gabriela	
Prof. Grădinița cu Program Prelungit "Dumbrava Minunată", Hunedoara	
PĂRINTE SAU EDUCATOR	PAG. 68
Autor: Burtică Gabriela	
Prof. Grădinița cu Program Prelungit "Dumbrava Minunată", Hunedoara	
STUDIU DE CAZ	PAG. 71
Autori: Cărbuneanu Valentina Petruța, Andone Andreea Irina	
Prof. CJRAE Buzău	
Chestionar pentru părinți	PAG. 76
Autor: Chiroșca Simona – Nicoleta	
Prof. Centrul Școlar pentru Educație Incluzivă,, Albatros,, Constanța	
Dezvoltarea proceselor cognitive matematice la școlarul mic	PAG. 83
Autor: Cocolici Anișoara	
Prof. Școala Gimnazială „Elena Doamna” Tecuci	
Energia geotermală – plan STEM	PAG. 88
Autor: Cocolici Anișoara	
Prof. Școala Gimnazială „Elena Doamna” Tecuci	
Rolul educației fizice în dezvoltarea armonioasă a copilului preșcolar	PAG. 92
Autor: Cojocaru Mihaela	
Prof. Grădinița cu Program Prelungit nr.56, Brăila	
COMUNICAREA ȘCOLII CU FAMILIA	PAG. 95
Autor: Coroban Daniela Natalia	
Prof. Școala Gimnazială Nr.1 Buntești structura Stințești	
PONDEREA ȘI IMPORTANȚA ELEMENTELOR DIN ATETLISM ÎN ORA DE EDUCAȚIE FIZICĂ	PAG. 98
Autor: Diac Simona	
Prof. Școala Gimnazială Com. Brazi, jud. Prahova	

Părinți și educatori, parteneri în educație	PAG. 102
Autor: GABRIELA DIMA	
Prof. ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 28 GALAȚI	
Educația incluzivă, educația pentru toți	PAG. 106
Autor: GABRIELA DIMA	
Prof. ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 28 GALAȚI	
STRATEGII DIDACTICE CARACTERISTICE PREDĂRII LIMBII ENGLEZE	PAG. 110
Autor: Dincă Cristina-Iulia	
Prof. Școala Gimnazială, Comuna Ionești, Județul Vâlcea	
Creativitatea- spiritul timpului nostru	PAG. 114
Autor: Elena Dobre	
Prof. Școala Gimnazială Nr.1 Tunari	
CE FEL DE PĂRINTE SUNT? - STILURI EDUCATIVE PARENTALE Activități pentru consilierea părinților	PAG. 117
Autor: Amalia Maria Dragomir	
Prof. Centrul Școlar Pentru Educație Incluzivă Brașov	
CERC LITERAR „Cartea, fereastră către spiritualitate”	PAG. 120
Autor: Drăgan Gabriela	
Prof. Școala Gimnazială „Aurel Solacolu”, Ogrezeni	
Succesul școlar, lectura și rolul părintelui	PAG. 125
Autor: Drăghici G. Ioana – Anca	
Prof. Liceul Teoretic „Constantin Brâncoveanu” București – Sector 1	
Valențe formative ale evaluării online prin experimente și jocuri didactice	PAG. 127
Autor: DROB MIHAELA	
Prof. ȘCOALA GIMNAZIALĂ BOSANCI	
ROLUL PĂRINȚILOR ÎN VIAȚA PROPRIILOR COPII	PAG. 132
Autor: DROB MIHAELA	
Prof. ȘCOALA GIMNAZIALĂ BOSANCI	
PREZI – Soluția pentru prezentările tale	PAG. 135
Autor: Dumitrașcu Gabriela	
Prof. Colegiul Național “Petru Rareș” Suceava	
STUDIU PRIVIND INSTRUIREA ASISTATĂ DE CALCULATOR ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PRIMAR	PAG. 139
Autor: FILIP MIOARA VASILICA	
Prof. ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 2 PIATRA NEAMȚ	

STUDIUL COMPARATIV ÎNTRE METODELE TRADIȚIONALE ȘI MODERNE, UTILIZATE ÎN PROCESUL DE PREDARE-ÎNVĂȚARE ÎN CADRUL ORELOR DE GEOGRAFIE

.....PAG. 142

Autor: FILIP MIOARA VASILICA

Prof. ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 2 PIATRA NEAMȚ

Jocuri didactice matematice la clasa I.....PAG. 145

Autor: Furtună Cristina Elena

Prof. Școala Gimnazială „Eroilor” Lipănești

Educația interculturală – o nouă provocare.....PAG. 149

Autor: Gavrilă Cristina

Prof. Liceul Teoretic „Ovidius” Constanța

Importanța implicării familiei în activitatea școlară.....PAG. 152

Autor: Gheșescu Nadia-Geanina

Prof. Colegiul Național Pedagogic „Regina Maria” Deva

Relația dintre jocurile copilăriei și viitoarea profesie aleasă de adult.....PAG. 154

Autor: Gheșescu Nadia-Geanina

Prof. Colegiul Național Pedagogic „Regina Maria” Deva

Profesorul de astăzi?.....PAG. 156

Autor: Paula Claudia Ghețu

Prof. Colegiul National Nicolae Bălcescu, Brăila

Using drama in teaching English.....PAG. 157

Autor: Paula Claudia Ghețu

Prof. Colegiul National Nicolae Bălcescu, Brăila

PROIECT EDUCATIV PENTRU ADULȚI.....PAG. 159

Autor: Grădișteanu Elena

Prof. Școala Gimnazială Gala Galaction

ACTIVITATEA DE EDUCAȚIE FIZICĂ LA PREȘCOLARI.....PAG. 169

Autori: GRECU MONICA MARIA, STANCIU LILIANA

Prof. Grădinița nr. 178, București

EDUCAREA PREȘCOLARILOR ÎN SPIRITUL VALORILOR NAȚIONALE.....PAG. 171

Autori: GRECU MONICA MARIA, STANCIU LILIANA

Prof. Grădinița nr. 178, București

STEAM – O ABORDARE EDUCAȚIONALĂ A ÎNVĂȚĂRII PRIN JOCURI.....PAG. 174

Autor: Humelnicu-Ungureanu Mihaela

Prof. Școala Gimnazială “Mihail Sadoveanu”, Galați

Studiu de caz-copil ADHD	PAG. 177
Autor: IFRIM GABRIELA	
Prof. ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 5,PIATRA-NEAMȚ	
Propunere atelier de bune practici Părintele între disciplină și pedeapsă	PAG. 182
Autor: Ignat Alina Mihaela	
Prof. Colegiul Tehnic „Gheorghe Asachi” Iași	
PROIECT DE ACTIVITATE DIDACTICĂ-Tare sunt ocupată de Ana Blandiana	PAG. 184
Autor: Lăcătușu Alexandra - Ștefania	
Prof. Școala Gimnazială "Dosa Daniel" Valea Izvoarelor , Jud. Mureș	
CARACTERIZARE elev M.F.	PAG. 187
Autor: Manole Corina Laura	
Prof. Școala Gimnazială Nr.1 Hârșova	
ATELIERE DE LUCRU ȘI ACTIVITĂȚI CU PĂRINȚII DE 1 IUNIE	PAG. 190
Autor: MERCA SORINA IOANA	
Prof. GRĂDINIȚA CU P.P. PRICHINDEL JIBOU	
PROIECT DE SPECIALITATE PENTRU EXAMENUL DE CERTIFICARE A COMPETENȚELOR PROFESIONALE	PAG. 192
Autor: Mihăeș Simona	
Prof. Colegiul Tehnic Ioan Ciordas Beius	
SERVIREA PREPARATULUI TARTĂ CU BRÂNZĂ	PAG. 199
Autor: Mihăeș Simona	
Prof. Colegiul Tehnic Ioan Ciordas Beius	
Bătrânul interior sau Celălalt ca Eu: Jon Fosse, “Numele celălalt”	PAG. 200
Autor: Monica Mitea	
Prof. Colegiul Național “Ion Maiorescu” Giurgiu	
Implicarea părinților în educația copiilor – avantaje și beneficii	PAG. 202
Autor: Nicolof Valentina-Florentina	
Prof. Liceul Tehnologic “Dobrogea” Castelu, Constanța	
Împreună pentru copiii noștri!!!	PAG. 205
Autori: Oprea Liliana-Lăzărca-Elena	
Prof. – Grădinița Nr 2 Popești Leordeni, Structură a Școlii Gimnaziale Ioan Bădescu	
Teorii și bune practici de organizare a conținuturilor în învățământul preuniversitar	PAG. 207
Autor: Cleopatra Verona Oprica	
Prof. Liceul Tehnologic,„N.Dumitrescu”	

CHESTIONAR	PAG. 209
Autor: Ormenișan Laura Alina	
Prof. Liceul Teoretic Gătaia	
Implicarea părinților și reușita școlară	PAG. 212
Autor: Ormenișan Laura Alina	
Prof. Liceul Teoretic Gătaia	
EXPERIENȚE REUȘITE DOBÂNDITE ÎN MOBILITĂȚI ERASMUS + ÎN AGRINIO, GRECIA	PAG. 216
Autori: Panait Nicoleta, Panțuroiu Anamaria	
Prof. Școala Gimnazială Cricov Valea Lungă, județul Dâmbovița	
5 OCTOMBRIE ZIUA MONDIALĂ A EDUCAȚIEI	PAG. 218
Autor: Pantea Claudia Rodica	
Prof. Școala Gimnazială Nr.1 Buntești	
PROIECT EDUCAȚIONAL LOCAL MEȘTEȘUGARII VIITORULUI	PAG. 220
Autor: PARASCHIVESCU ELENA-MIRELA	
Prof. Colegiul Tehnic "Grigore Cobălcescu" Moinești	
Pași esențiali în comunicarea eficientă cu părinții	PAG. 222
Autor: Priscorneac-Belei Diana-Elena	
Prof. Liceul Tehnologic "Vasile Cocea" Moldovița	
Climatul familial și impactul său asupra formării copilului	PAG. 226
Autor: Pui Corina-Gabriela	
Prof. Școala Gimnazială „Sf.Ilie” Toplița, Harghita	
Metode de cunoaștere a personalității școlarului mic	PAG. 227
Autor: Pui Corina-Gabriela	
Prof. Școala Gimnazială „Sf.Ilie” Toplița, Harghita	
Rolul serbărilor școlare în procesul instructiv-educativ	PAG. 228
Autor: Pui Corina-Gabriela	
Prof. Școala Gimnazială „Sf.Ilie” Toplița, Harghita	
Metode activ-participative în activitățile de predare învățare-evaluare	PAG. 229
Autor: Pui Corina-Gabriela	
Prof. Școala Gimnazială „Sf.Ilie” Toplița, Harghita	
Calculatorul –instrument educativ în predarea disciplinei biologie	PAG. 231
Autor: Răduț Ionela Cristina	
Prof.Liceul Teoretic "Nicolae Bălcescu" Medgidia	

CEI ȘAPTE ANI DE-ACASĂ.....	PAG. 234
Autor: Riciu Mihaela	
Prof. Școala Gimnazială, nr. 12, “B.P.Hasdeu” Constanța	
Influența educației părintești în dezvoltarea armonioasă a copilului: materiale, studii, exemple de bune practici.....	PAG. 236
Autor: Rosenblum Dorel- Florin	
Prof. Liceul Tehnologic de Vest	
CONSILIUL EUROPEI.....	PAG. 239
Autor:Tunsoiu-Mladinescu (Smărăndoiu) Claudia	
Cursant UNIVERSITATEA BUCUREȘTI	
Dascălul, „părinte și prieten.....	PAG. 245
Autor: Soporan Mihaela-Simona	
Prof. Școala Gimnazială nr.30, Timișoara, jud. Timiș	
PLAN DE ACȚIUNE PENTRU INTEGRAREA COPIILOR CU DIZABILITĂȚI.....	PAG. 248
Autor: Stan Daniela	
Prof. Școala Gimnazială „Eroilor” Lipănești, Prahova	
METODE INTERACTIVE DE GRUP.....	PAG. 252
Autori: STANCIU LILIANA, GRECU MONICA MARIA	
Prof. Grădinița Nr. 178, București	
BULLYNGUL ÎN GRĂDINIȚĂ.....	PAG. 256
Autori: STANCIU LILIANA, GRECU MONICA MARIA	
Prof. Grădinița Nr. 178, București	
Părinții și rolul activităților extrașcolare în educația copiilor-exemple de bună practică.....	PAG. 258
Autor: Șortan Crina	
Prof. Școala Gimnazială „Gheorghe Lazăr,,	
PROIECT DE PARTENERIAT EDUCAȚIONAL Educația parentală și familia în societatea actuală.....	PAG. 260
Autor: Șortan Crina	
Prof. Școala Gimnazială „Gheorghe Lazăr,,	
MINDFULNESS, INSTRUMENT DE EDUCARE ÎN ȘCOALĂ.....	PAG. 264
Autori: Tupiluș Gina	
Prof. Școala Gimnazială Gh. I. Brătianu, Iași	
Școala ca element al comunității și factor al dezvoltării.....	PAG. 268
Autor: Țarcă Daniela Cătălina	
Prof. Școala Gimnazială Panaci	

IMPORTANȚA ACTIVITĂȚILOR FORMALE ȘI NONFORMALE ÎN ÎNVĂȚĂMÂNT.....	PAG. 272
.....	
Autor: Țarcă Daniela Cătălina	
Prof. Școala Gimnazială Panaci	
Rolul părinților în educația copiilor.....	PAG. 274
Autor: Țermure Felicia Maria	
Prof. Liceul Teoretic „W. Shakespeare” Timișoara	
LIVRESQ - INSTRUMENT DE CREARE A LECȚIILOR INTERACTIVE.....	PAG. 276
Autor: Ungureanu Georgeta	
Prof. Liceul Tehnologic “Carol I” Galați	
MODEL DE BUNĂ PRACTICĂ Exemplu de scenariu didactic cu utilizarea resurselor educaționale deschise din BIBLIOTECA DIGITALĂ -EDUCAȚIE ONLINE	PAG. 278
Autor: Urmaciu Anca-Alexandra	
Prof. Școala Gimnazială „Ovid Densusianu" Făgăraș, județ Brașov	
PLANIFICARE ACTIVITĂȚI PROPUSE ÎN CADRUL PLANULUI DE INTERVENȚIE PERSONALIZATĂ- ELEV CU CERINȚE EDUCAȚIONALE SPECIALE.....	PAG. 282
Autor: Ursachi Cristina -Alina	
Prof. Școala Gimnazială nr.28 “Dan Barbilian”, Constanța	
INTERDISCIPLINARITATEA ȘI PREDAREA INTEGRATĂ-ABORDĂRI MODERNE ALE ÎNVĂȚĂMÂNTULUI.....	PAG. 284
Autor: ZUDA MARILENA DUMITRA	
Prof. ȘCOALA GIMNAZIALĂ CEZAR BOLLIAC	
Importanța practicii pedagogice la disciplina biologie.....	PAG. 287
Autor: Dodu Cristina Viorica	
Prof. dr. Școala Gimnazială Nr. 16 M.I.Dobrogianu Constanța	
Activitățile outdoor utilizate în activitățile din sala de clasă.....	PAG. 290
Autor: Burdeți Onița	
Prof. Școala Gimnazială Cepari, Jud.Bistrița-Năsăud	
Studiu de specialitate – Rolul părinților în dezvoltarea copiilor.....	PAG. 292
Autor: Burdeți Onița	
Prof. Școala Gimnazială Cepari, Jud.Bistrița-Năsăud	

STIMULAREA PERSONALITĂȚII ELEVILOR PRIN ACTIVITĂȚILE EXTRAȘCOLARE

Profesor învățământ primar Anghel Florina-Nicoleta
Școala Gimnazială “Eroilor”, Lipănești
comuna Lipănești, județul Prahova

Activitățile extrașcolare, în general, au cel mai larg caracter interdisciplinar, oferă cele mai eficiente modalități de formare a caracterului copiilor încă din clasele primare, deoarece sunt factorii educativi cei mai apreciați și mai accesibili sufletelor acestora.

Activitățile complementare concretizate în excursii și drumeții, vizite, vizionări de filme sau spectacole imprimă copilului un anumit comportament, o ținută adecvată situației, declanșează anumite sentimente. O mai mare contribuție în dezvoltarea personalității copilului o au activitățile extrașcolare care implică în mod direct copilul prin personalitatea sa și nu prin produsul realizat de acesta.

Școala, oricât de bine ar fi organizată, oricât de bogat ar fi conținutul cunoștințelor pe care le comunicăm elevului, nu poate da satisfacție setei de investigare și curiozitate creatoare, trăsături specifice copiilor. Ei au nevoie de acțiuni care să le lărgescă lumea lor spirituală, să le împlinescă setea de cunoaștere, să le ofere prilejuri de a se emoționa puternic, de a fi în stare să iscodească singuri pentru a-și forma convingeri durabile.

Serbările școlare au un caracter stimulator atât pentru micii artiști, cât și pentru părinții lor. Am explicat, în momente oportune, cu tact și cu răbdare, motivul și sensul serbării, am antrenat părinții în pregătirea acestor manifestări deosebite, iar copiii au fost stimulați să participe activ, fiecare primind rolul potrivit preferințelor și talentului său.

În timpul fiecărui ciclu de patru ani al școlii primare, cu fiecare generație, am căutat să descopăr și să cultiv talentele copiilor, calitățile de ritm, grație, armonie, găsind pentru fiecare un rol, locul într-o anumită formație (de dans popular, piese, montaje-literare, dramatizări).

Menționez că pentru pregătirea acestor serbări am folosit și orele de educație fizică, educație muzicală, fără să afectez procesul instructiv-educativ, respectând programul afectat celorlalte discipline școlare. La început este, desigur, mai greu, pentru că trebuie îndrumat fiecare pas, trebuie urmărită fiecare mișcare și asigurată sincronizarea diferitelor activități; să fie suficiente repetițiile unde să domnească buna dispoziție, dar și disciplina și rigurozitatea necesară.

Prin conținutul bogat și diversificat al programului pe care îl cuprinde, **serbarea școlară** valorifică varietatea, preocuparea intereselor și gusturilor școlărilor. Ea evaluează talentul, munca și pricepera colectivului clasei și transformă în plăcere și satisfacție publică străduințele colectivului clasei și ale fiecărui copil în parte.

Perioada de pregătire a serbării, dorința sinceră de succes, sudează colectivul, impulsionează în mod favorabil, face ca elevul să trăiască clipe de desfătare sufletească. Consider că fiecare copil

trebuie să aibă un loc bine definit în cadrul programelor, pentru a se simți parte integrantă a colectivului, să fie conștient că și de participarea lui depinde reușita unei serbări școlare. Am trăit alături de ei bucuria succesului, am remarcat, că acel contact cu publicul trezește în sufletul copiilor dorința de a învinge dificultățile, de a-și stăpâni timiditatea, de a trăi bucuria reușitei.

E fascinant când pe marea scenă, sub lumina reflectoarelor, apar micii artiști, recitatori, cântăreți ori dansatori îmbrăcați în costume superbe. Este cu adevărat extraordinar când ei reușesc să trezească în sufletul spectatorilor emoții, bucurii de neuitat, când în sală răsună ropotul aplauzelor. Întregul lanț de manifestări organizate în școală și în afara ei, sub atenta și pricepută îndrumare a dascălului aduc o importantă contribuție în formarea și educarea copiilor, în modelarea sufletelor acestora, are profunde implicații în viața spirituală și educativă a comunității, restabilind și întărind respectul acesteia față de școală și slujitorii ei. Iată deci că prin frumoasele serbări prezentate de către școlari în fața părinților adevăresc arta unui mare șlefuitor de cuvânt, care s-a identificat trup și suflet lăsând să vadă amprenta și atmosfera sfântă a diferitelor sărbători.

Aceste serbări organizate evaluează talentul colectivului clasei și al fiecărui copil în parte. Punerea serbărilor în scenă aduc satisfacții atât "artiștilor" cât și "spectatorilor", elevi și părinți, contribuind la socializarea copiilor de la o vârstă fragedă, iar renunțarea la acest tip de activități ar însemna să rădăcirea vieții sufletești a copiilor, privarea lor de sentimente și emoții estetice de neînlocuit, fiindcă cultivă capacitățile de comunicare și înclinațiile artistice ale elevilor, atenția, memoria, gustul pentru frumos.

O altă activitate deosebit de plăcută care contribuie la stimularea personalității elevilor este **excursia**. Aceasta ajută la dezvoltarea intelectuală și fizică a copilului, la educarea lui cetățenească și patriotică. Excursia este cea care îl reconfortează pe copil, îi prilejuiește însușirea unei experiențe sociale importante, dar și îmbogățirea orizontului cultural științific. Prin excursii elevii își suplimentează și consolidează instrucția școlară dobândind însușirea a noi cunoștințe. Excursia reprezintă finalitatea unei activități îndelungate de pregătire a elevilor, îi ajută să înțeleagă excursiile nu numai din perspectiva evadării din atmosfera de muncă de zi cu zi ci și ca un act de ridicare a nivelului cultural.

În realizarea unei excursii școlare de mică sau mare anvergură, m-am documentat, mi-am pregătit un minuțios plan de lucru, pe care l-am realizat secvențial, cu o abordare interdisciplinară și după o atentă prelucrare a normelor de deplasare în grup, a cerințelor igienico-sanitare, a regulilor de comportare civilizată, a regulamentului școlar în ansamblu.

Activitățile extrașcolare, bine pregătite, sunt atractive la orice vârstă. Ele stârnesc interes, produc bucurie, facilitează acumularea de cunoștințe, chiar dacă necesită un efort suplimentar. Elevilor li se dezvoltă spiritul practic, operațional, manualitatea, dând posibilitatea fiecăruia să se afirme conform naturii sale.

Participarea efectivă și totală în activitate angajează atât elevii timizi cât și pe cei slabi, îi temperează pe cei impulsivi, stimulează curentul de influențe reciproce, dezvoltă spiritul de cooperare, contribuie la formarea colectivului de elevi.

Elevii se autodisciplinează, prin faptul că în asemenea activități se supun de bună voie regulilor, asumându-și responsabilități. Dascălul are, prin acest tip de activitate posibilități deosebite să-și cunoască elevii, să-i dirijeze, să le influențeze dezvoltarea, să realizeze mai ușor și mai frumos obiectivul principal - pregătirea copilului pentru viață.

Realizarea acestor obiective depinde în primul rând de educator, de talentul său, de dragostea sa pentru copii, de modul creator de abordare a temelor, prin punerea în valoare a posibilităților și resurselor de care dispune clasa de elevi.

Proiect didactic
MATEMATICĂ ȘI EXPLORAREA MEDIULUI
CLASA A II-A C

PROF. ÎNV. PRIMAR,
BALAN PAULA

Clasa : a II-a C

Unitatea de învățământ: Școala Gimnazială Nr. 1 Onești

Data :

Propunător : prof. învă. primar Balan Paula

Aria curriculară: Matematică și științe ale naturii

Disciplina: Matematică și explorarea mediului

Unitatea tematică: „Spectacol de sunete și culori”

Subiectul: *Adunarea și scăderea numerelor de la 0 la 100 cu trecere peste ordin. Probleme care se rezolvă prin una sau două operații*

Forma de realizare: frontală, individuală

Tipul activității: consolidare

Scopul: consolidarea deprinderilor de a rezolva probleme cu plan de rezolvare, prin exerciții cu necunoscută sau sub forma unui exercițiu, utilizând operații de adunare sau scădere cu și fără trecere peste ordin în centrul 0-100; consolidarea deprinderilor de a compune oral textul unei probleme pe baza unui exercițiu dat.

COMPETENȚE SPECIFICE:

- 1.4. Efectuarea de adunări și scăderi, mental și în scris, în centrul 0-1000, recurgând la numărare și/sau grupare ori de câte ori este necesar;
- 1.6. Utilizarea unor denumiri și simboluri matematice (termen, sumă, total, diferență, rest, factori, produs, deîmpărțit, împărțitor, cât, =, +, -, x, :) în rezolvarea și/ sau compunerea de probleme.
- 5.2. Rezolvarea de probleme de tipul $a \pm b = x$; $a \pm b \pm c = x$ în centrul 0-1000; $a \cdot b = x$; $a : b = x$, în centrul 0-100, cu sprijin în obiecte, imagini sau reprezentări schematice

Obiective operaționale:

- OC1** - să efectueze corect operații de adunare și scădere cu și fără trecere peste ordin în centrul 0-100;
- OC 2-** să explice care sunt operațiile sugerate de expresii precum: *cu atât mai mult/ mai puțin, au rămas, în total, sumă, diferență, cu cât este mai mare/ mai mic* ;
- OC3-** să identifice și să scrie datele unei probleme;
- OC4-** să formuleze judecățile unei probleme oral și în scris;
- OC5-** să rezolve probleme cu adunări sau scăderi cu două operații;
- OC6-** să compună oral probleme.

RESURSE:**I. METODOLOGICE:**

- a) **Strategia didactică:** activ -participativă
- b) **Metode și procedee :** conversația, exercițiul, explicația, demonstrația, problematizarea, jocul didactic , munca independentă, PPT cu probleme ilustrate
- c) **Mijloace de învățământ :** laptop, manual, tabla, planșă cu Zâna Toamna, fișe de lucru;
- d) **Forme de organizare :** frontal, individual.

e) **Temporale:** 45 min.

f) **Umane:** 25 elevi

II. BIBLIOGRAFICE:

A. Oficiale:

1. Curriculum Național, Programa școlară pentru clasele pregătitoare, clasa I și clasa a II-a, aprobată prin ordin al ministrului Nr. 3418/ 19.03.2013;

B. Metodico- didactice:

1. Neagu, Mihaela, Mocanu, Mioara- Metodica predării matematicii în ciclul primar, Editura Polirom, București, 2007;

C. Pedagogice:

1. Ion Al. Dumitru, „Dezvoltarea gândirii critice și învățarea eficientă”, Editura de Vest, Timișoara – 2000

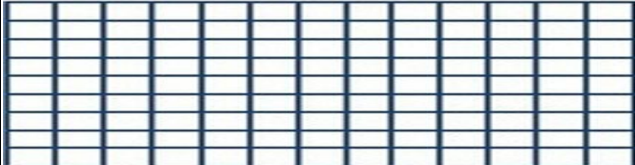
2. Gh.Dumitriu, C.Dumitriu, I.Damian, I.Dumitriu, *Psihopedagogie*, Editura Alma-Mater, Bacău, 2007

SCENARIUL DIDACTIC

Secvențele lecției	Ob. op.	Conținuturi	Resurse			Metode de evaluare
			Metode	Mijloace didactice	Forme de activitate	
1. Captarea atenției 2 min	OC1	Joc „O ajutam pe zana toamna Zâna Toamnă” ➤ Se aduce o scrisoare de la Zâna Toamnă (Anexa 1) ➤ Planșă Zâna Toamnă (Anexa 2) ➤ Frunze cu exerciții de adunare și scădere în concentrul 0-100, cu și fără trecere peste ordin. (Anexa 3)	conversația	Scrisoare de la Zâna Toamnă Planșă , frunze cu exerciții	evaluare orală	Observarea sistematică a elevilor privind capacitatea de exprimare, de comunicare receptivă

2. Enunțarea subiectului și a obiectivelor urmărite 2 min.		<p>Elevii vor fi anunțați că vor exersa adunarea numerelor naturale în centrul 0-100 și vor rezolva probleme cu adunări sau scăderi prin una sau două operații și vor compune probleme.</p> <p>Din coșul Zânei Toamnă se extrag fructe decupate pe care sunt scrise obiectivele lecției. (Anexa 4)</p> <p>Elevii scriu titlul lecției pe caiet.</p>	conversația	Frunze decupate caiet	activitate frontală	Observarea sistematică a elevilor privind capacitatea de exprimare, de comunicare receptivă
3. Actualizarea cunoștințelor 3 min.	OC 1	<p>„Zâna Toamna” le cere elevilor să efectueze calcule oral:</p> $15 + 8 = \quad 12 + 9 = \quad 18 + 9 =$ $22 - 6 = \quad 81 - 49 = \quad 32 - 5 =$ <ul style="list-style-type: none"> • <i>Ce sunt adunarea și scăderea? (OPERAȚII)</i> • <i>Cum se numește rezultatul scăderii? (DIFERENȚĂ)</i> • <i>Cum se numește rezultatul adunării?(SUMĂ sau TOTAL)</i> • <i>Cum ne verificăm dacă am calculat corect? (PROBA)</i> • <i>Care este semnul folosit la adunare? (PLUS)</i> • <i>Cum se mai numește rezultatul scăderii? (DIFERENȚĂ sau REST)</i> • <i>Cum se mai numește rezultatul adunării? (SUMĂ)</i> • <i>Cum se numesc numerele care se adună?</i> 	conversația explicația exercițiul		activitate frontală activitate individuală	evaluare individuală Observarea sistematică a elevilor privind capacitatea de exprimare, de comunicare receptivă

		(TERMENI)				
4. Prezentarea optimă a conținuturilor 3min.	OC1	<p>„Găsește perechea”</p> <p>Elevii, de la începutul lecției au primit pe masă frunze și fructe. Pe frunze sunt începute unele enunțuri cu terminologia matematică, iar pe fructe se regăsesc sfârșituri. (Anexa 5)</p> <p>Un elev care are o frunză începe o propoziție, iar altul cu un fruct va trebui să recunoască începutul pentru fragmentul din mâna sa.</p>	conversația problematizarea	Joc didactic	activitate frontală	evaluare frontală
5. Dirijarea învățării 15min.	OC1 OC3 OC4	<p>* Se spun copiilor câteva ghicitori matematice:</p> <p>* „ Colo-n vale jos pe lac 15 rățe baie fac Nouă pleacă supărate Câte au rămas să-noate?”</p> <p>* „ În grădinița cu floricele Au înflorit 18 crizanteme . Mai stau gata-mbobocite Cinci vâzdoage rumenite. Câte flori eu voi avea În buchet când ți-l voi da ?”</p> <p>* " În grădină-i veselie, Se mărit-o iasomie. Florile perechi tot vin Să se distreze din plin .</p>	explicația exercițiul conversația	Manual,	activitate frontală activitate independentă	evaluare orală evaluare frontală Observarea sistematică a elevilor privind capacitatea de exprimare, de comunicare receptivă

		<p>Douăzeci sunt viorele, Patruzeci sunt albastrele. Se gândește o albină: - Câte flori sunt în grădină ? * Elevii răspund corect la ghicitori.</p> <p>1. Calculați și verificați prin operația inversă: $53 + 25 =$ $43 - 9 =$ $67 - 29 =$</p> <p>2. Rezolvați cu atenție următoarele exerciții: $42 + 29 - 16 =$ $34 - 19 - 13 =$ $53 - 19 + 28 =$</p> <p>Elevii rezolvă problema.</p> <p>3. Veverița Rița a mâncat 14 ghinde. Veverița Dale a mâncat cu 17 mai multe. Câte ghinde a mâncat veverița Dale?</p> 				
	OC1		munca independentă	caiet, instrumente de scris caiet tablă laptop PPT probleme ilustrate		
	OC2					
	OC3					
	OC5					
		Se reamintesc etapele de rezolvare a unei probleme. - Ce cunoaștem în problemă? - Ce nu cunoaștem? - Cum putem afla?				
6. Obținerea	OC 1	Compune exerciții de adunare folosind numerele	problematizare	caiet de	activitate	

performanței <i>5 min.</i>		din :16 ; 4 ; 47	a munca independentă	lucru tablă laptop	frontală	evaluare orală evaluare frontală
7. Asigurarea feed-back-ului <i>3 min.</i>	OC4 OC5 OC6	Se solicită să compună oral o problemă cu numerele de mai sus. Se rezolvă problema. Se solicită elevii să rezolve problema. La un concurs Radu a spus 13 ghicitori iar Matei cu 7 mai multe. Câte ghicitori au spus împreună?	exercițiul		activitate frontală activitate individuală	evaluare formativă
8. Evaluarea cunoștințelor <i>5 min.</i>	OC 1OC5	Elevii primesc spre rezolvare o fișă de lucru.	munca independentă exercițiul	Fișă de lucru	activitate individuală	evaluare formativă
9. Retenția <i>5 min.</i>	OC6	<i>Alcătuiești o problemă după următorul exercițiu:</i> <i>$34 + 25 - 49 =$</i>	exercițiul	Planșă	activitate frontală	evaluare frontală
10. Transferul <i>2 min.</i>		Se fac aprecieri verbale asupra participării elevilor la lecție și se evidențiază elevii care au răspuns mai mult pe parcursul orei, urmând a fi recompensați cu calificative. * Elevii notează tema pentru acasă: manual, pag. 37 / ex. 4 și 5. Se explică modul de rezolvare.	conversația	Manual caiet	Activitate frontală	evaluare frontală

Dragi elevi,

Sunt Zâna Toamnei, care de fiecare dată când vin, bucur pe toată lumea cu roade bogate, cu frunze colorate și cu dragoste de carte.

Eu însă nu prea sunt așa bucuroasă, după cum observați rochia mea nu arată de sărbătoare. Nu știu cine, dar îl voi afla pe acela care mi-a luat frunzele de pe rochie, cred că a vrut să facă un buget din ele. De aceea, am venit la voi să mă ajutați să o împodobesc. Am auzit că voi aveți în clasă niște frunze, doar că ele au pe spatele lor niște sarcini de lucru, cred că la matematică. Eu știu că voi sunteți elevi foarte isteți.. Cine vrea să mă ajute să ridice mâna sus. Bine atunci, voi rămâne la voi în clasă până la finalul orei, sigur voi avea o rochie frumoasă și presărată cu flori, una mai frumoasă decât cealaltă. Mult succes tuturor !

Cu dragoste,

Zâna Toamnei

FIȘĂ DE LUCRU

1. Se dau
numerele:

58 17 36
 96 ○ ○
 71 32 89
 24 65

Cerințe:

4. Află
termenul
necunoscut:

$$28 + _ = 56$$

$$73 - _ = 15$$

$$_ - 35 = 49$$

$$_ + 12 = 80$$

○ ○

A. Ordonează crescător numerele de mai sus.

B. Încercuiește numerele pare.

C. Descompune în zeci și unități numerele impare.

D. Rotunjește la zeci numerele date.

2. Care este cel mai mic număr natural la care numărul zecilor este cu 8 mai mare decât cel mai mic număr impar? R:.....

Dar cel mai mare? R:.....

3. Scrie numerele mai mari decât 41 și cel mult egale cu 52.

6. Alina are 26 de bile, iar sora sa are cu 18 mai multe.

Câte bile au în total cele două fetițe?

8. Află suma, apoi diferența numerelor:

23 și 18; 44 și 9;

68 și 32.

10. Mărește cu 32 cel mai mic număr scris cu două cifre identice.

7. Mama cumpără o bluză cu 64 de lei și o eșarfă care costă 29 de lei.

Ce rest primește de la 100 de lei?

9. La diferența numerelor 73 și 18 adaugă numărul 26.

11. Află suma vecinilor celui mai mare număr care are la zeci cifra 2.

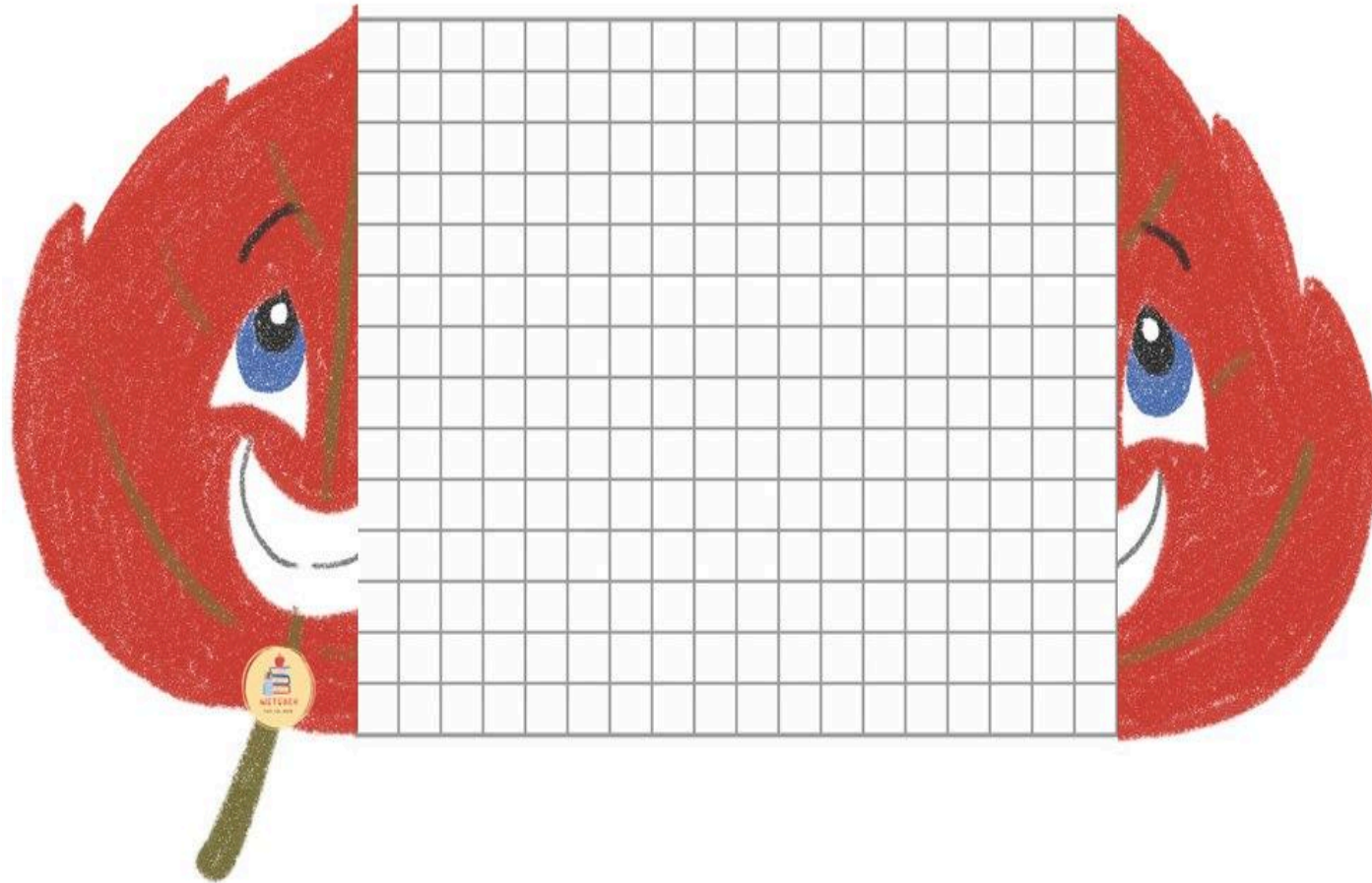
5. Calculează
și verifică
prin operația
inversă.

$$29 + 35 =$$

$$54 - 45 =$$

$$42 + 18 =$$

$$73 - 46 =$$

ȘCOALA ȘI FAMILIA- STĂLPI DE REZISTENȚĂ AI PROCESULUI INSTRUCTIV-EDUCATIV

Balan Paula- prof.înv.primar, Școala Gimnazială Nr.1 Onești, județul Bacău

„Cel care are imaginație, dar nu are învățătură, are aripi, dar îi lipsesc picioarele.”

(J. Joubert)

Un cunoscut autor francez care a studiat în profunzime fenomenul învățării, Michel Gilly, a afirmat că în condițiile unei civilizații complet transformată de progresul tehnic, nevoia de instruire și educare „*devine tot atât de esențială ca și nevoia de hrană*”.

Realitatea cotidiană și statisticile din ultima vreme conturează tabloul sumbru al unei societăți bolnave. Sănătatea fizică și psihică a copiilor și tinerilor se află în pericol. Familia, școala, anturajul și audiovizualul- cele patru medii de viață curentă ale copilului- înregistrează un declin în planul valorilor pedagogice.

În familie: șomajul, sărăcia și numărul mare de familii dezorganizate, liberalismul prost înțeles al educației se răsfrâng asupra copilului, determinând „armonia” morală a acestuia, slăbirea afecțiunii părintești, afectarea echilibrului psihic al protagoniștilor, abandonul școlar, vagabondajul.

În școală- deși există un consens explicit în ceea ce privește prioritatea formativului asupra informativului, preocupările educative sunt uneori neglijate sau plasate în derizoriu.

În comunitate, **anturajul** este puternic marcat de climatul social: delicvența juvenilă este în creștere, fumatul, consumul de alcool și vagabondajul au câștigat teren și printre tinerii de vârste fragede.

Audiovizualul- își pune amprenta asupra a ceea ce gândește, simte și face copilul.

Analizând această stare de lucruri, ne punem întrebarea firească: cine și cum face educație în această societate?

Complexitatea și intensitatea factorilor de influențare și de presiune asupra copilului au crescut atât de mult, încât personalitatea acestuia nu mai este doar un rezultat al eredității, mediului și educației. Copilul însuși este „constrâns” să devină un „actor al propriei educații”.

Nimeni nu contestă existența unor numeroase familii, a unor școli și instituții care veghează atent asupra creșterii și educării copiilor.

Problema nu constă însă în a enumera agenții educative și nici măcar în a stabili capacitatea acestora de a oferi modele și de a stabili priorități.

Adevărata problemă o reprezintă necesitatea de a asigura coerența acestor influențe educative, de a le integra într-un parteneriat viabil în perspectiva idealului educațional, un parteneriat solid între școală, familie și comunitate.

În ansamblul agenților educativi, **școala**, se știe, joacă un rol esențial. Dar o școală de calitate și de succes nu poate fi înțeleasă astăzi în afara unei redimensionări a relației școală-familie-comunitate.

Această relație poate fi din ce în ce mai periclitată în condițiile actuale, din următoarele

motive:

- a) climatul familial s-a deteriorat sub presiunea șomajului, grijilor materiale, pierderii încrederii în valori, a stresului cauzat de toate acestea;
- b) unii părinți așteaptă încă „totul” de la școală;

- c) neînțelegându-și corect rolurile- mai exact noile roluri, cadrele didactice și părinții se învinovătesc reciproc. Uneori școala îi acuză pe părinți de incompetență educațională, de dezinteres, pretenții exagerate și chiar agresivitate, iar părinții, fie că le pretind învățătorilor o atitudine mai intransigentă față de elevi, confruntând dialogul democratic elev-învățător cu familiarismul păgubos, fie le impută insuccesele elevilor, neînțelegând exigențele prezentului;
- d) literatura pedagogică pentru părinți este puțin reprezentată pe piața cărții sau nu este valorificată de factorii responsabili.

Poziția celor două instanțe educaționale- școala și familia- trebuie să fie însă una de parteneriat, chiar și membri ai comunității locale, deoarece crescând miza școlarizării, există și părinți care doresc să se implice din ce în ce mai mult în viața școlii.

Un exemplu concludent în acest sens este implicarea unui mare număr de oameni din localitate la activitățile școlii din timpul implementării proiectului „Prin ritm și melodie spre visul nostru”, proiect câștigat la nivel național, care a avut ca și obiectiv general întărirea legăturii dintre școală-familie-comunitate.

Pe parcursul a 9 luni, am desfășurat 9 activități de prestigiu, prin care am urmărit:

- sensibilizarea comunității față de valorile culturale locale prin informare, documentare și activități comune;
- stimularea curiozității, a interesului părinților, a membrilor comunității locale prin implicarea activă în viața cultural-artistică;
- participarea directă a părinților la activități de pregătire a unor materiale necesare promovării, mediatizării și diseminării proiectului;
- stabilirea unui parteneriat continuu între școală-familie-comunitate;
- ameliorarea interrelaționării, socializării, comunicării între elevi, cadre didactice și părinții din grupul țintă și alți reprezentanți ai comunității;
- dezvoltarea capacităților organizatorice și a spiritului de echipă, de cooperare, o mai bună stimulare și motivare în a se implica direct în activități comune.

Prin aceste activități comune am reușit:

- să responsabilizăm comunitatea față de cunoașterea problemelor cu care se confruntă școala;
- să creem un „fir roșu” între cadre didactice și, familiile elevilor-comunitate având astfel sentimentul unității;
- să determinăm autoritățile locale să devină mai receptive față de nevoile școlii, implicându-se mai des în rezolvarea problemelor lor.

Colaborând mai des cu părinții elevilor din clasă, aceștia au înțeles că parteneriatul educațional este una din conceptele cheie ale pedagogiei contemporane, participând astfel afectiv și efectiv la organizarea și desfășurarea parteneriatelor educaționale locale, județene, interjudețene. În cadrul acestor parteneriate s-au legat prietenii între elevi, între noi, cadre didactice și părinți.

Partener tradițional al școlii, **familia** se definește atât ca **instituție socială**, cât și ca grup specific constituit din persoanele care sunt unite prin legături de căsătorie, sânge sau adopție. Dispunând de o influență semnificativă în raport cu fiecare dintre membrii ei, familia se caracterizează prin:

- ✓ structură specifică de statusuri și roluri;
- ✓ seturi de relații interpersonale specifice;

- ✓ influență puternică asupra membrilor;
- ✓ funcții relativ precise în raport cu fiecare membru;
- ✓ influențe reciproce.

Prin intermediul acestor elemente, fiecare familie influențează atât elevii, cât și adulții cu status de părinte, care reprezintă parteneri reali sau virtuali ai școlii. Din această perspectivă, cunoașterea mediului familial din care provin elevii și părinții lor se constituie ca o condiție sine qua non atât pentru succesul demersului educațional adresat copiilor, cât și din punctul de vedere al reușitei parteneriatului.

Cunoașterea și înțelegerea familiei în calitate de partener constant și autentic devine o prioritate mai ales în contextul actual, în care familia însăși trebuie să se adapteze unor schimbări semnificative. În acest sens, în raport cu familia tradițională, *familia contemporană* suportă o serie de modificări cu referire la statusuri și roluri, norme și relații, probleme, situații și soluții.

Pentru a atrage familia, ca element cheie în cadrul parteneriatelor educaționale, școala, și, în particular, noi, învățătorii, trebuie să luăm act de aceste schimbări, adaptându-ne atitudinile și comportamentele în consecință. Pornind de la aceste premise, efortul îndreptat către cunoașterea familiei ca partener potențial trebuie să se orienteze către:

- trăsăturile, calitățile, problemele sale specifice;
- statutul pe care elevul îl are în cadrul mediului său familial;
- valorile și normele pe care le avansează;
- avantajele pe care le poate câștiga în cadrul parteneriatului;
- beneficiile pe care le poate aduce școlii, ca partener;
- chiar în condițiile asumării acestei perspective de către învățători, în relațiile dintre școală și părinții pot să apară *disfuncții* generate de:
 - limitele în strategiile școlii din domeniul parteneriatului;
 - barierele în comunicarea interpersonală;
 - lipsa de interes din partea părinților în raport cu educația și, în particular, în raport cu evoluția propriilor copii;
 - carențele atitudinale și comportamentale atât la nivelul părinților, cât și al dascălului uneori;
 - problemele cu care se confruntă unele familii;
 - marginalizarea sau automarginalizarea unor familii defavorizate.

Pentru a depăși aceste bariere, care grevează în mod inerent parteneriatul dintre școală și părinții elevilor, trebuie asumate ca *priorități*:

- ❖ creșterea inițiativei și implicării învățătorului în sensibilizarea și atragerea familiei;
- ❖ elaborarea și aplicarea sistematică a unor proiecte centrate pe parteneriatul cu părinții;
- ❖ transformarea comitetelor de părinți în structuri active și dinamice care își pot asuma rolul de interfață în relația dintre școală și părinți;
- ❖ ameliorarea modalităților de informare a părinților;
- ❖ diseminarea unor informații clare cu privire la școală, activitățile și problemele ei;
- ❖ organizarea unor activități extrașcolare diversificate în regim de parteneriat.

Ca rezultat al respectării acestor priorități cu părinții actualilor elevi din clasa a IV-aA pe care o conduc, numai din surse de finanțare extrabugetară am reușit să recondiționăm sala de clasă (înțelegând parchet, zugrăveli, geamuri, aspectul băncilor, covor pentru întâlnirea de dimineață) confecționarea

unui set de costume pentru serbările școlare, dezvoltând astfel atât baza materială a școlii, cât și a climatului ambiental în care copiii noștri își desfășoară activitatea tehnică.

Dintre multiplele motive și argumente în sprijinul demonstrării necesității colaborării dinre cei trei factori de educație, o importanță deosebită o are consonanța și unitatea acțiunilor întreprinse. Rolul conducător în procesul de educație îl are, fără îndoială, școala, pentru motive bine cunoscute. În calitatea sa de cel mai apropiat colaborator al școlii, **familia** trebuie să o secundeze de aproape și sincer. Părinții iau cunoștință de cerințele școlii față de copii, în materie de educație, prin diverse moduri: la ședințele cu părinții, în discuțiile individuale cu învățătorii, prin corespondență. În general nu se întâmpină dificultăți în această privință. Ele apar acolo și atunci când părinții adoptă o altă atitudine față de sarcinile trasate de școală, aceasta fie în problemele de instruire, fie în cele de educație. În acest fel, părinții creează mari dificultăți copiilor, căci ei nu mai știu ce atitudine să adopte, pe cine să asculte. Printr-o asemenea atitudine, părinții creează stări de nevroză propriilor copii sau, ceva mai grav, le determină un comportament duplicitar și ipocrit, pervertindu-le însuși caracterul. Iată de ce este necesar ca părinții, comunitatea și educatorii să formeze un front unitar educativ. Sprijinindu-ne reciproc și adoptând atitudini unitare vom reuși să ne creștem sănătos copiii, pentru că ei nu pot fi decât așa cum îi creștem noi.

O modalitate reală și firească a colaborării cu școala este îndeplinită prin controlul copiilor de către părinți. În școală acest control se efectuează zilnic, la fiecare materie, există deci o preocupare constantă și sistematică pentru această problemă. Dar acasă? Unii părinți consideră că aceasta este sarcina școlii, iar alții se scuză că nu o fac, deoarece nu au competența necesară pentru a realiza un control de fond. În discuțiile noastre cu acești părinți noi trebuie să le explicăm că nimeni nu le poate pretinde un control asupra calității temelor și lecțiilor, dar unul asupra cantității acestora, asupra efectuării sau neefectuării lor, este absolut necesar, pentru a preveni situația obișnuinței de a nu le efectua.

Părinții au datoria să-și controleze copiii nu numai asupra modului în care își îndeplinesc obligațiile școlare, ci și asupra relațiilor pe care le au în afara școlii, cu alți copii, și, uneori, și cu adulții, pentru că acestea pot fi benigne, nepericuloase sau maligne, dăunătoare.

Școala și familia sunt, așadar, cei doi factori importanți, cei doi stâlpi de rezistență ai procesului instructiv-educativ, iar între aceștia și mediul extrașcolar sau extrafamilial, comunitatea pendulează **copilul**, obiect și subiect al activității instructiv-educativ. O bună colaborare între școală și familie este posibilă numai atunci când familia înțelege bine menirea școlii, iar școala consideră familia un aliat, un colaborator sincer, permanent, direct interesat în procesul instructiv-educativ.

Formele de colaborare a școlii prin noi, învățătorii, cu familiile elevilor sunt:

a) întâlniri programate de învățător:

- cu toți părinții- ședințele sau lectoratele, în cadrul cărora se dezbate teme actuale stabilite în prealabil, unele chiar împreună cu părinții (am prezentat părinților referate cu tema. „Educația asupra timpului liber”; „Cum îi învățăm pe copii să învețe?”; „Caracterul-formarea lui în familie”; „Influența mass-media asupra comportamentului elevilor”; „Ce este – Întâlnirea de dimineață?”; și împreună am stabilit un program zilnic al școlarului de clasa a IV-a A);
- cu un grup de părinți;
- numai cu părinții unui copil;

- b) întâlniri întâmplătoare (în pauze, la terminarea orelor, pe stradă);
- c) convorbiri telefonice;
- d) corespondența;
- e) vizite la domiciliu;
- f) activități nonformale (excursii, concursuri, serbări, carnavaluri, aniversări, sărbătorirea zilelor de naștere- ocazii cu care atât părinții și bunicii, pentru că și ei se implică activ în aceste activități, cât și noi, învățătorii, îi vedem pe copii manifestându-se în alt fel decât cel obișnuit. Deosebit de plăcută a fost întâlnirea elevilor din clasa mea cu o clasă de elevi de la Școala Nr.10 Onești în cadrul parteneriatului, de Ziua Pământului).
- g) Consultații la cererea părinților.

Din constatările făcute de-a lungul anilor, consider că întâlnirile colective reprezintă cea mai „profitabilă” și democratică formă de colaborare a învățătorului cu familiile elevilor.

Participarea părinților la viața școlii este un indicator al procesului de democratizare a educației, în sensul unei creșteri a gradului de deschidere a instituției educative către comunitate, precum și a creșterii vizibilității, transparenței proceselor pedagogice pentru beneficiarii lor. În general, atât reprezentanții școlii, cât și părinții, conștientizează necesitatea dialogului și văd efectul său benefic asupra rezultatelor școlare.

În **concluzie**, nu putem preamări rolul uneia din cele două instituții partenere, în detrimentul celeilalte. Dar cadrul social în care educația este la ea acasă este și va rămâne ȘCOALA, această instituție din care își iau zborul spre alte trepte școlare și, în final spre viața adultă, toți tinerii, însă să nu uităm că bucuriile și eșecurile primelor experiențe școlare sau a celor de mai târziu, emoțiile primelor „iubiri”, ale adolescenței, alegerea profesiei, a partenerului pentru întemeierea propriei familii, toate se raportează și se rezolvă în cadrul familiei. Locul în care copilul învață să fie iubit și să iubească, cu mult înainte ca el să fie în stare să facă această distincție, este cadrul familial.

Având în vedere că, în condițiile economice actuale, eșecul școlar depășește cadrul strict al învățământului și se impune ca o problemă stringentă a societății, cele două instituții fundamentale pentru educarea copilului- ȘCOALA ȘI FAMILIA- trebuie să-și concentreze eforturile, acordând astfel copilului interesul pe care acesta îl merită, știut fiind faptul că „cine începe bine, sfârșește frumos!”, acolo în COMUNITATEA din care face parte.

Bibliografie:

- Cercel, Renata, (2004), *Pași în profesia didactică*, Ed. Universității din Oradea
- Sas, Cecilia, (2006), *Activitatea și personalitatea cadrului didactic pentru ciclul primar*, Ed. Universității din Oradea
- xxx (2005), *Îmbunătățirea parteneriatului dintre școală și comunitate- Ghid pentru Consiliile de Administrație*, București Centrul Educația 2000+

Copiii învață ceea ce trăiesc

Dorothy Law Nolte

Dacă trăiesc în critică și cicăleală, copiii învață să condamne.
 Dacă trăiesc în ostilitate, copiii învață să fie agresivi.
 Dacă trăiesc în teamă, copiii învață să fie anxioși.
 Dacă trăiesc înconjurați de milă, copiii învață autocompătimirea.
 Dacă trăiesc înconjurați de ridicol, copiii învață să fie timizi.
 Dacă trăiesc în gelozie, copiii învață să simtă invidia.
 Dacă trăiesc în rușine, copiii învață să se simtă vinovați.
 Dacă trăiesc în încurajare, copiii învață răbdarea.
 Dacă trăiesc în laudă, copiii învață prețuirea.
 Dacă trăiesc în acceptare, copiii învață să iubească.
 Dacă trăiesc în aprobare, copiii învață să se placă pe sine.
 Dacă trăiesc înconjurați de recunoaștere, copiii învață că e bine să ai un țel.
 Dacă trăiesc împărțind cu ceilalți, copiii învață generozitatea.
 Dacă trăiesc în onestitate, copiii învață respectul pentru adevăr.
 Dacă trăiesc în corectitudine, copiii învață să fie drepti.
 Dacă trăiesc în bunăvoință și considerație, copiii învață respectul.
 Dacă trăiesc în siguranță, copiii învață să aibă încredere în ei și în ceilalți.
 Dacă trăiesc în prietenie, copiii învață că e plăcut să trăiești pe lume.

Copiii învață într-adevăr ceea ce trăiesc! Apoi cresc și ajung să trăiască ceea ce au învățat.

LECTORAT CU PĂRINȚII

Prof. consilier școlar,
Baneș Elena Daniela C. J. R. A. E. Vrancea

Unii dintre părinți întâmpină greutăți în ceea ce privește educația copiilor lor, iar în plus au și alte probleme, precum lipsa resurselor financiare sau locuința corespunzătoare. În alte cazuri, educația este stanjenită de relațiile dintre parinți ori de faptul că parinții au avut o copilărie dificilă.

Evident, modul în care părinții reacționează la nevoile copiilor stimulează sau inhibă dezvoltarea afectivă a copiilor. Dezvoltarea afectivă a copiilor este la fel de importantă ca și dezvoltarea fizică, cognitivă, socială și a limbajului și presupune tot atata sprijin din partea părinților. Emoțiile au un rol important în viața copiilor; aceștia trăiesc sentimente de afecțiune, bucurie, furie, tristețe, rușine, neîncredere, mandrie.

Și pentru că aceștia au de învățat câte ceva din toate stările afective pe care le încearcă, părinții trebuie să-i ajute să-și înțeleagă sentimentele, să devină mai sensibili la sentimentele celorlalți și să găsească modalități eficiente de a face față tuturor stărilor afective prin care trec. Toți părinții doresc din partea copiilor o comportare cât mai convenabilă și să nu facă acele lucruri considerate inacceptabile. Întrebarea este cum ne putem determina copiii să facă ceea ce noi credem că este bine? Putem să-i ajutam și noi?

Cea mai importantă lecție pe care trebuie să o învețe părinții este aceea că au rolul cel mai important în modul în care paricipă la modelarea sau corectarea comportamentului copiilor.

Lecturatele cu părinții sunt calea prin care toate problemele cu care se confruntă părinții pot fi abordate eficient. Profesorul discută greșeli de educație și consecințele lor asupra personalității copilului sau despre cele mai eficiente metode de educare a copiilor.

În cadrul lectoratelor cu părinții se pot aborda atât teme care pun accentul pe educație, cât și teme care să-i învețe pe părinți cum să se comporte cu copiii lor pentru a le dezvolta trăsături pozitive de caracter. Aceștia trebuie să înțeleagă că trebuie să stabilească reguli și limite, să acorde o atenție sporită copiilor, să-i aprecieze, să-i stimuleze. Un copil învață mai mult din recompense decât din pedepse. Nu este bine să-i pedepsim pe copii. Chiar dacă știu că anumite comportamente nu le sunt acceptate, copiii trebuie să simtă că sunt iubiți.

Părinții trebuie să promoveze dezvoltarea încrederii în sine a copilului, reușita acestuia și construirea unui sistem de valori pozitive printr-o serie de strategii cum ar fi: observarea cu atenție a copiilor; discuții despre sentimentele copiilor; asigurarea unui timp de calitate, etc.

ACTIVITATI INFORMATIVE - având drept scop transmiterea în forme variate și eficiente a unor informații legate de:

- Drepturile și responsabilitățile pe care le implica statutul de preșcolar
- Organizarea ecologică a timpului liber

- Relația grădiniță-familie, etc.

ACTIVITATI FORMATIVE - vizează realizarea unor activități de consiliere psiho-pedagogică care se referă la schimbarea ideilor, atitudinilor și formarea unor abilități și deprinderi în practicile parentale.

Activitățile vizează:

- Disciplinarea pozitivă
- Relațiile intra-și extrafamiliale
- Tipuri de părinți
- Stima de sine
- Cât de bine îți cunoști copilul
- Tehnici de comunicare eficientă
- Modalități de soluționare creativă a conflictelor
- Adaptarea scolară a copiilor
- Dificultăți de învățare
- Consilierea acordată familiilor uniparentale și familiilor cu părinți plecați în străinătate.

SCOPUL PROIECTULUI

Îmbunătățirea relației părinte-copil și a celei grădiniță-familie și prevenirea situațiilor de criză educațională, prin derularea unor activități de sprijin socio-educativ și de consiliere a părinților.

OBIECTIVELE LECTORATULUI: optimizarea relației părinte-copil; părinte-grădiniță; comunicarea eficientă a părintelui cu copilul, înțelegerea procesului de disciplinare pozitivă; familiarizarea părinților cu modalități eficiente de modificare a comportamentului copilului; sprijinirea părinților care au copii cu nevoi logopedice, CES; inițierea părinților în activități de soluționare creativă a conflictelor; adaptarea scolară a copiilor; capacitatea părinților de detensionare emoțională în familiile uniparentale sau cu părinți plecați în străinătate;

GRUPUL ȚINTĂ:

Părinții preșcolarilor

DURATA LECTORATULUI: noiembrie– mai

DESCRIEREA ACTIVITĂȚILOR:

Activitatea nr. 1

Titlul activității: Disciplinarea pozitivă

Tipul activității: consiliere de grup, consilierea părinților;

Data/perioada de desfășurare: ultima săptămână din noiembrie;

Beneficiari: părinții, preșcolarii

Metode/mijloace de realizare: prezentare Power Point

Modalități de evaluare: observarea curentă, discuții active, chestionare, lista de nevoi la încheierea activității

Descriere : Activitatea debutează prin indentificarea grupelor de nevoi existente în rândul părinților pentru a avea posibilitatea de a le include în programul întâlnirilor viitoare.

Va urma prezența în Power Point - „Disciplinarea pozitivă”, cu discuții pe fiecare idee: cum

formăm un comportament pozitiv, cum modificăm unul deja prost format, diferența dintre "autoritatea" părintelui și pedeapsă, în contrast cu disciplinarea pozitivă. Aceasta se adresează comportamentului, nu persoanei și nu implică judecata morală, permițând copilului acceptarea ideii că s-a comportat inadecvat și dorința lui de a se schimba fără a-l face să se simtă umilit pentru „nereușita” lui. Aplicații: pe fișe și pe exemplificări de cazuri, vom lucra împreună cu părinții la rezolvarea unor cazuri.

Activitatea nr. 2

Titlul activității: Stima de sine

Tipul activității: consiliere de grup, consilierea părinților;

Data/perioada de desfășurare: decembrie;

Beneficiari: părinții, preșcolari

Metode/mijloace de realizare: discuții, ancheta, materiale promoționale,

Modalități de evaluare: observarea curentă, discuții active, chestionare, lista de nevoi la încheierea activității

Descriere: Activitatea va avea temă: definirea stimei de sine; componentele stimei de sine (cu: sentimentul de siguranță; cunoașterea de sine; sentimentul de apartenență; sentimentul de competență); stima de sine și succesul; comunicare și conflict. A comunica presupune cunoaștere de sine și stimă de sine

Toate acestea vor fi discutate, iar la finalul activității vom aplica un chestionar. După interpretarea chestionarului vom întocmi un raport de sinteză.

Activitatea nr. 3

Titlul activității: Tehnici de comunicare eficientă

Tipul activității: consiliere a părinților

Data/perioada de desfășurare: ianuarie;

Beneficiarii: părinții preșcolarilor și cadrele didactice

Metode / mijloace de realizare: observația, ancheta, metodele privind dezvoltarea relaționărilor în cadrul grupului / prezentare Power Point, aplicarea unor chestionare.

Modalități de evaluare: observarea curentă, analiza și interpretarea datelor obținute în urma aplicării chestionarelor.

Descrierea pe scurt a activității:

- Comunicarea – definiție, elementele componente și formele comunicării;
- Repere ale relației cadru didactic – preșcolar;
- Competența de comunicare a cadrului didactic;
- Bariere în comunicare și aspecte privind eficiența comunicării;
- Conflictul – dimensiune esențială a comunicării.

Activitatea nr: 4

Titlul activității: Cât de bine îți cunoști copilul

Tipul activității: consiliere de grup, consilierea părinților;

Data/perioada de desfășurare: februarie;

Beneficiari: părinții, preșcolarii

Metode/mijloace de realizare: prezentare Power Point

Modalități de evaluare: observarea curentă, discuții active, chestionare, lista de nevoi la încheierea activității

Descriere: Reușita în cadrul procesului educațional depinde și de implicarea părinților. Fiecare persoană este unică în felul ei și fiecare părinte are stilul propriu de educație. De aceea vom derula următoarele activități: dezbateri în legătură cu drepturile și îndatoririle elevului acasă și la școală, comportamentele copilului.

Prezentarea PPT „Educația copilului tău”. Chestionarul „Cât de bine îți cunoști copilul”, apoi compararea cu răspunsurile copiilor la același chestionar.

Activitatea nr. 5

Titlul activității: Dificultăți de învățare

Tipul activității: de consiliere a părinților

Data/perioada de desfășurare: martie;

Beneficiari: părinții și preșcolarii

Metode/mijloace de realizare: prezentare Power Point

Modalități de evaluare: discuții, chestionare, listă de nevoi

Descrierea activității: La început voi prezenta rolul cadrului profesorului în sprijinirea copiilor cu dificultăți de învățare, apoi cauzele/barierele în învățare și necesitatea cunoașterii acestora de către părinți, precum și responsabilizarea părinților în recunoașterea nevoilor pe care le are copilul. Urmează prezentarea modalităților de intervenție în sprijinul acestor copii. Voi aduce în fața părinților câteva exemple de părinți și copii care au beneficiat de acest sprijin. În încheiere voi prezenta demersurile care trebuie efectuate pentru ca această activitate să se desfășoare conform legii.

Activitatea nr.6

Titlul activității: Tipuri de părinți

Tipul activității: Workshop

Data/perioada de desfășurare: aprilie

Beneficiari: părinții, preșcolarii

Metode/mijloace de realizare: prezentare Power Point, camera foto, imagini din comunitate, materiale de pe www.e_vacanta.com

Modalități de evaluare: buna relaționare a părinților cu școala se răsfrange asupra copilului și asupra activității sale.

Descrierea activității: Fluctuațiile sociale inerente de natură socială și economică duc la modificări și diferențieri în aparatul psiho-moral de conduită, de comunicare între părinți și copii, care se referă atât la abilități și capacități de relaționare, dar și la nevoia permanentă de a cunoaște evoluția individuală și socială a copilului. Aceasta cu atât mai mult cu cât „profesia” de părinte este extrem de dificilă, solicitantă și dinamică. Se va prezenta în PPT tipurile de părinți, după Emil Verza (dictatorial, democratic, neglijent, permisiv). Vom discuta și caracteriza fiecare tip de părinte, iar ca muncă individuală, părinții vor realiza în grupe de câte 5-10 persoane un ghid al „Părinților fericiți”.

Activitatea nr. 7**Titlul activității:** Modalități de soluționare creativă a conflictelor**Tipul activității:** interactivă**Data/perioada de desfășurare:** mai;**Beneficiari:** părinții, preșcolarii**Metode/mijloace de realizare:** lectorate, chestionare, schimb de idei, metoda ciorchinelui, rețele lingvistice.**Modalități de evaluare:** observarea curentă, discuții active, chestionare, rețele lingvistice.**Descriere:** Tehnicile de soluționare a conflictelor presupun două perspective:

- 1 . Prevenirea conflictelor prin dezvoltarea capacităților diagnostice
2. Rezolvarea conflictelor deja produse prin dezvoltarea capacităților curative

O tehnică de abordare a conflictului intragrup. Abordarea implică mai multe etape:

1. membrii grupului trebuie să-și exprime interesul pentru îmbunătățirea relațiilor dintre ei
2. membrii grupului sunt despărțiți și rugați să formuleze în scris percepțiile despre activitatea lor și a celorlalți în cadrul grupului.

3. membrii grupului se întâlnesc și un reprezentant prezintă în fața tuturor felul în care s-au formulat percepțiile.

Efectele diferitelor stiluri interpersonale în așa-numita *grilă conflictuală*.

Se conturează cinci strategii de abordare a conflictului, pe baza cărora pot fi analizate tehnicile de soluționare a acestuia.

REZULTATELE AȘTEPTATE

Îmbunătățirea relației școală/familie; părinte/copil; 60% din părinți vor reuși să depășească obstacolele din comunicarea cu propriii copii ;

Reducerea situațiilor de criză educațională , capacitatea părinților de a le gestiona;

Îmbunătățirea rezultatelor la învățatură; un procent de 30% din rândul copiilor ai căror părinți vor participa la proiect, să-și îmbunătățească rezultatele la învățatură, să reducem absențele cu 25%;

MONITORIZARE ȘI EVALUARE A REZULTATELOR

- Folosirea de fișe, chestionare care ne vor ține la curent cu evoluția rezultatelor după fiecare activitate în parte
- Analiza situației la învățatură a elevilor cu multe absențe și a celor aflați în situație de abandon școlar.
- Frecvența, participarea și implicarea părinților.

PARTENERIAT EDUCAȚIONAL

“PĂ RINTELE - EDUCATOR PENTRU O ZI!”

Prof. Barbu Simona-Florentina , Școala Gimnazială Balaci

ARGUMENT:

Proiectul ”Părintele-educator pentru o zi!” este dedicat dezvoltării competențelor emoționale și sociale ale copiilor de vârstă preșcolară în perspectiva pregătirii pentru școală (pe termen scurt și mediu) și luării deciziei de carieră (pe termen lung).

Situațiile de învățare conduse de cadrul didactic, în care copilul se confruntă cu emoții și relații sociale variate, își vor pune amprenta asupra întregii sale existențe, influențându-i capacitatea de a se adapta la situații noi, de a trăi emoții pozitive, de a se bucura de viață sau de a avea succese la școală și în viața profesională. Activitățile de dezvoltare personală permit conștientizarea procesului de transformare a cunoștințelor, abilităților și atitudinilor în comportamente aplicabile în viața reală, cu finalitate pozitivă pentru sine și societate. Acest proiect poate fi considerat unul de pre-consiliere din punctul de vedere al metodelor utilizate și al complexității situațiilor abordate.

SCOPUL PROIECTULUI: realizarea unor achiziții psiho-comportamentale pentru copiii preșcolari; consolidarea relației instituționale grădiniță-familie; înțelegerea de către părinți a particularităților de dezvoltare ale copiilor în perspectiva debutului școlarității.

OBIECTIVELE PROIECTULUI:

Pentru părinți:

- Înțelegerea caracteristicilor de dezvoltare ale copiilor de 3-5 ani;
- Observarea copilului propriu în activități structurate și oferirea de oportunități de analiză a dezvoltării acestuia pe diferite domenii;
- Oferirea unui cadru structurat de explorare a resurselor socio-emoționale ale familiei;
- Sprijinirea copilului în exprimarea socio-emoțională în colectivitate

Pentru copii:

- Oferirea unui cadru structurat de explorare a resurselor socio-emoționale ale familiei;
- Exersarea competențelor socio-emoționale cu sprijinul părinților;

PARȚI IMPLICATE:

- Grădinița ” Albă ca Zăpada” , Cluj-Napoca
- Director : Radu Gabriela
- Părinți prescolarilor

- Copiii din : grupa mică “Albinuțelor”
- Educatoare : Gabriela Alexandru, Ioana Popovici
- Profesor consilier : Crisan Ana Maria

OBLIGAȚIILE PĂRȚILOR:

- Educatoarele cu preșcolarii și parinții (planificați) au obligația de a fi prezenți la activitățile întreprinse ; Părinții voluntari își pregătesc materialele necesare desfășurării activității
- Să se implice activ în activitățile desfășurate și să se implice în soluționarea unor probleme de tip educațional;

DURATA : Anul școlar 2023-2014

GRUP ȚINTĂ:

- Elevii școlii gimnaziale Balaci;
- Părinții copiilor;

RESURSE UMANE

- Preșcolari
- Educatoare
- Profesor consilier
- Părinți

MATERIALE

- Aparate foto
- Calculator
- CD-uri
- Fotografii
- Produse de papetărie etc.

RESURSE FINANCIARE

- Autofinanțare
- Sponsorizări

IMPLEMENTAREA ACTIVITĂȚILOR:

Săptămănal, unul sau doi copii sunt desemnați responsabili de activitate în funcție de perioada agreată cu familiile acestora. La începutul săptămânii, copii desemnați vor prezenta un poster în care este descrisă familia fiecăruia și ocupațiile membrilor familiei. Materialul poate fi prezentat în forme variate, condiția fiind să poată fi expus permanent în săptămâna alocată, astfel încât copilul să aibă ocazia de a explica/prezenta colegilor aspectele relevante despre familia sa. Posterul poate conține informații despre meseriile părinților, dar și imagini cu membrii familiei și instrumente/unelte necesare desfășurării activității profesionale (inclusiv pentru frații elevi ai preșcolarilor). Cadrele didactice vor oferi consiliere și asistență pentru realizarea materialului și vor stimula interesul copiilor pentru dezbaterile aspectelor relevante prezentate. Una dintre zilele săptămânii este dedicată întâlnirii cu părinții copiilor desemnați. Aceștia vor fi încurajați și sprijiniți să desfășoare o activitate cu întreaga grupă de copii, prezentându-le diferite aspecte ale activității lor profesionale. Modalitatea de desfășurare poate avea în vedere fie o activitate în sala de grupă, fie vizite la locul de muncă al părinților sau alte forme de manifestare agreate și autorizate.

MONITORIZAREA ȘI EVALUAREA ACTIVITĂȚII COPIILOR

- autoevaluare; aprecieri verbale ale activității copiilor; convorbiri; observarea sistematică a activității copiilor; discuții individuale cu copiii; desene; fișe de lucru; expunerea unor lucrări; aprecierea rezultatelor prin diferite recompense.

REZULTATE AȘTEPTATE:

Competențe vizate:

I. Competențe emoționale

- Experiențierea (trăirea) și exprimarea emoțiilor
- Înțelegerea și recunoașterea emoțiilor proprii și ale celorlalți
- Reglarea emoțională

II. Competențe sociale

- 2.1. Interpersonale
 - Relaționare socială
 - Rezolvare de probleme sociale
- 2.2. Intrapersonale

III. Competențe cognitive

Atenția, Memoria, Categorizarea, Limbajul, Rezolvarea de probleme

Valori și atitudini

Sunt vizate valori și atitudini concentrate pe grija pentru calitatea vieții personale și a celorlalți

- Calitatea relațiilor interumane
- Responsabilitatea
- Solidaritatea și colaborarea
- Atitudinea față de disciplină
- Atitudinea față de recompense și pedepse în formarea comportamentului prosocial

EVALUAREA PROIECTULUI:

- Observarea sistematică a copiilor.
- Expoziții cu desenele și materialele realizate de către copii.
- CD cu fotografiile realizate pe parcursul desfășurării activităților.
- Discuții cu partenerii de proiect care au contribuit la activitățile desfășurate.

DISEMINAREA REZULTATELOR

- Expoziții cu materialele rezultate în urma desfășurării activităților prevăzute în proiect.
- Prezentarea proiectului în cadrul Comisiilor metodice al educatoarelor

BIBLIOGRAFIE:

- „Programa activităților instructiv-educative în grădinița de copii“ ediția a II-a revizuită, MEC, București, 2005;
- „Metoda proiectelor la vârstele timpurii” - Editura Miniped, București, 2002;

ACTIVITĂȚI SPECIFICE DISCIPLINEI MATEMATICĂ ȘI EXPLORAREA MEDIULUI LA CLASA I

Berbeneciuc Nicoleta-Eugenia

Școala Gimnazială „Regina Elisabeta” Rădăuți

MOTTO:

„Toate fazele educației converg spre același ideal de om: omul ca zidar sau ca agricultor are aceeași valoare ca omul în calitate de medic sau de înalt funcționar și fiecare om trebuie să-și aibă locul în grupul său și în societatea oamenilor. Nici o fază a educației nu este ultima, fiecare își are rațiunea sa de a fi, dar ca etapă spre o realizare mai profundă a omului care se educă și nu ca țintă finală.”

L. D'Hainaut, „Interdisciplinaritate și integrare”

Dinamica socială a ultimelor decenii aduce în fața lumii contemporane o serie de provocări față de care educația nu poate rămâne indiferentă. Niciodată omenirea nu s-a confruntat simultan cu atâtea probleme complexe care implică analize și rezolvări la scară planetară.

Pentru a face față schimbărilor caracteristice lumii contemporane, este nevoie ca sistemul de învățământ să adopte un nou mod de gândire pentru depășirea unor granițe rigide între disciplinele de învățământ în vederea explicării mai în profunzime a fenomenelor.

Planul cadru este structurat pe cele șapte arii curriculare, care exprimă intenția evidentă de a găsi soluții pentru integrarea conținuturilor. Ariile curriculare reprezintă un grupaj de discipline ce au în comun anumite obiective de formare. Între cele șapte arii curriculare există un echilibru dinamic.

Raportul dintre ariile curriculare se modifică în funcție de vârsta celor care învață și de specificul ciclurilor curriculare.

Conceptul de integrare

În societatea de astăzi, când cunoașterea umană se află într-un proces continuu de diferențiere, când apar noi discipline care se adaugă celor deja existente, în învățământ, tendinței de diferențiere încearcă să i se opună tendința de integrare.

Explozia informațională conduce nu numai la creșterea cantitativă a cunoștințelor, ci și la esențializare, la integrare.

La nivel curricular, integrarea înseamnă stabilirea de relații clare între cunoștințele, capacitățile, competențele, atitudinile și valorile care aparțin unor discipline școlare distincte.

Proiectarea inter-sau transdisciplinară nu a condus în trecut și nici nu va conduce la „desființarea” disciplinelor. Acestea vor continua să existe în planurile de învățământ dar „permeabilizate” și interconectate.

Consecințele majore pentru curriculum-ul școlar vizează:

- combinarea disciplinelor școlare;
- centrarea pe activități integrate de tipul proiectelor;
- stabilirea relațiilor între concepte, fenomene, procese din domenii diferite;
- gestionarea timpului școlar într-un mod flexibil;

Caracteristici și argumente ale activităților integrate:

- le oferă elevilor posibilitatea de a se manifesta plenar în domeniile în care capacitățile lor sunt cele mai evidente;
- cultivă cooperarea și nu competiția;
- elevii se deprind cu strategia cercetării; învață să creeze situații, să emită ipoteze asupra cauzelor și relațiilor în curs de investigație, să estimeze rezultatele posibile, să mediteze asupra sarcinii date;
- sunt instrumente de apreciere prognostică deoarece arată măsura în care elevii prezintă sau nu anumite aptitudini și au valoare diagnostică, fiind un bun prilej de testare și de verificare a capacităților intelectuale și a aptitudinilor creatoare ale acestora.
- cadrul didactic trebuie să renunțe la stilul de lucru fragmentat, în care lecțiile se desfășoară una după alta, cu distincții clare între ele, ca și cum nu ar face parte din același proces și să adopte o temă de interes pentru elevi, care transcede granițele diferitelor discipline, organizând cunoașterea ca un tot unitar, încheșat;
- obiective ale mai multor discipline planificate în cursul săptămânii sunt atinse în cadrul unor scenarii/ activități zilnice care includ fragmente din disciplinele respective sub un singur generic. Unitățile de învățare ale disciplinelor *se topesc* în cadrul conturat de temele activităților integrate.

Abordarea integrată a curriculum-ului propune apropierea școlii de viața reală, astfel încât copiii să poată veni în școală „cu lumea lor cu tot”. Accentul se pune pe formarea unor competențe, atitudini și valori transversale și transferabile, utile pentru dezvoltarea personală și socială a elevilor.

DE CE MATEMATICĂ ȘI EXPLORAREA MEDIULUI ÎMPREUNĂ?

Reformele curriculare actuale identifică matematica și științele ca arii curriculare cheie pentru progresul tehnologic aducând în discuție două aspecte majore – alfabetizarea matematică și cea științifică.

În ciclul achizițiilor fundamentale, elevul operează cu anumite concepte matematice de bază ce sunt aprofundate de la un an școlar la altul. Aceste concepte pot fi înțelese și asimilate cu succes dacă sunt transpuse în situații concrete. Matematica și cunoașterea mediului au o multitudine de aspecte comune, iar studierea acestor două discipline într-un program logic, coerent asigură premisele învățării logice a conținuturilor ce trebuie abordate.

Elevul este pus în situația de a-și pune întrebări și de a găsi răspunsuri la problemele întâlnite. La această vârstă nevoia de a face apel la concret este vitală pentru buna înțelegere a conceptelor științifice. Integrarea celor două discipline va simplifica procesul de asimilare și va forma competențele cheie necesare parcurgerii traseului educațional.

Matematica și explorarea mediului – abordează atât disciplina matematică, prin intermediul experiențelor practice și, mai ales, a legăturii cu viața, cât și înțelegerea naturii, ca fiind modificabilă de ființele umane cu care se află în interacțiune.

Astfel, se consideră necesar ca elevul să fie pus în contact cu matematica prin jocuri dirijate cu materiale, cum ar fi nisipul sau apa, sau prin simularea de cumpărături în magazine. În această manieră vor putea fi dezvoltate reprezentările acestora cu privire la unele concepte, cum ar fi : volum, masă, număr și vor putea fi implicați în activități de discriminare, clasificare sau descriere cantitativă.

Interdisciplinaritatea activității matematice-explorarea mediului

În activitățile de „observare” a plantelor, a animalelor, fenomenelor se face întotdeauna apel la cunoștințe matematice. Elevii stabilesc forma, culoarea, lungimea diverselor obiecte studiate, se familiarizează cu noțiunile de întreg, jumătate, sfert, rotund, oval, compară pentru a stabili dimensiunile (mai mare-mai mic, mai lung-mai scurt, mai gros-mai subțire).

Dezvoltarea capacității de a înțelege și utiliza numere, cifre, unități de măsură, întrebându-se un vocabular adecvat, își poate găsi sprijin în activitățile de explorare a mediului.

Calendarul naturii pe care elevii îl pot completa cu ușurință este și el o modalitate atractivă de consolidare a numerelor. Ei formează șiruri numerice, crescătoare, descrescătoare, se familiarizează cu lunile anului, anotimpurile sau află cum se scrie anul.

Experimentele oferă posibilitatea de a integra noțiunile matematice în cadrul orelor de explorare a mediului

1. Experimentul „Grâul” - măsoară adâncimea stratului de pământ din cutie, cantitatea de apă, temperatura, observă culoarea firelor de grâu, a semințelor, face comparații între rezultate pentru a constata evoluția plantei.

2. Experimentul „Apa, gheața, zăpada” compară temperaturi (rece, cald, fierbinte), observă caracteristicile apei în diferite stadii de agregare, dar și aspecte legate de volum.

Pentru a realiza o activitate eficientă la matematică și explorarea mediului, cadrul didactic învățătorul ar trebui:

- să se bazeze pe speranța elevului de a avea succes;
- să recurgă la activitatea în grupuri, pe echipe;
- să se sprijine pe curiozitatea și creativitatea elevilor, pe promovarea discuțiilor și a întrebărilor;
- să angajeze elevii în jocuri didactice atractive;
- să frâneze utilizarea memorării excesive;
- să creeze ocazii de exersare a unei exprimări clare și corecte;
- să folosească, pe cât posibil, exemplele din natură.

Activitate interdisciplinară „Pădurea”

EXPLORAREA MEDIULUI- aplicații

- Colectarea unor informații științifice despre viețuitoarele și plantele din pădure, apelând la surse variate (scrise, orale, vizuale, experimentale).
- Fișe de lucru pentru sistematizarea cunoștințelor științifice despre pădure, după criterii date:
 - mediu de viață
 - importanța
 - protejarea pădurii
 - proiecte, portofolii

MATEMATICĂ – aplicații

- Jocuri matematice pentru stabilirea interdependenței dintre lucruri, fenomene cuprinzând date despre plante și viețuitoare.
- Măsurarea cu mijloace standard și nestandard a lungimii.
- Rezolvarea unor probleme ce conțin date despre flora și fauna pădurii etc.

Misiunea profesorului pentru învățământul primar este aceea de a proiecta, organiza și desfășura activitățile de învățare cu specific matematic astfel încât să stimuleze implicarea tuturor elevilor, participarea lor directă la activități prin joc și observare directă a situațiilor concrete.

Prin organizarea unor lecții antrenante, utilizarea unor metode adecvate, cadrul didactic creează condițiile pentru formarea și consolidarea tuturor proceselor psihice, a spiritului ludic și competițional, a creativității și a încrederii în capacitățile proprii, prin urmare îi stimulează în dezvoltarea armonioasă și integrarea cu ușurință în societate.

În anul școlar 2013-2014, elevii din clasa I beneficiază de programe școlare care valorifică experiența de învățare acumulată până la vârsta de șapte ani, inclusiv în clasa pregătitoare, fără a conține, însă, obstacole pentru cei care nu au urmat cursurile clasei pregătitoare și s-au înscris direct în clasa I. Conținuturile sunt abordate concentric și progresiv, fiind reluate și adăugate metodic, piesă cu piesă.

Principalele elemente de noutate aduse de programa de **MATEMATICĂ ȘI EXPLORAREA MEDIULUI** sunt **adunarea și scăderea în centrul 0-100, cu trecere peste ordin** și citirea ceasului la **jumătatea de oră**. Toate celelalte elemente noi față de programa aprobată prin OMECT 4686/2003 sunt dezvoltări firești ale competențelor și conținuturilor din clasa pregătitoare.

Noile programe promovează **învățarea experiențială**, prin implicarea directă a elevului în realitatea studiată. Accentul este pus pe valorificarea în contexte reale a cunoștințelor, abilităților și valorilor însușite, prin creșterea ponderii activităților cu caracter practic-aplicativ în cadrul fiecărei discipline școlare. Nu trebuie să uităm că formarea competențelor depinde în mare măsură de modul în care cadrul didactic proiectează și organizează învățarea și de gradul în care pune accent pe dimensiunea aplicativă a cunoașterii.

Bibliografie:

- ✓ Cucoș, Constantin, 2002, „Pedagogie”, Polirom, Iași.
- ✓ Cuciinic, Constanța, 2003, „Activități de învățare-Cunoașterea mediului înconjurător, clasa I”, Aramis, București.
- ✓ D'Hainaut, L., 1981, „Interdisciplinaritate și integrare”, în *Programe de învățământ și educație permanentă*, EDP, București.
- ✓ „Ghid metodologic de aplicare a programei școlare de științe ale naturii la clasele a III-a – a IV-a”, Document MEN, Consiliul Național pentru Curriculum, 2001, București.
- ✓ „Învățământul primar”- Revistă dedicată cadrelor didactice, nr. 2-3, 2004.

Jurnal de vacanță!

Berbeneciuc Nicoleta-Eugenia

Școala Gimnazială „Regina Elisabeta” Rădăuți

În vacanța de vară am primit invitația de a participa cu un grup de copii la o tabără internațională. La început am fost puțin reticentă datorită faptului că urma să particip la o tabără de limba engleză, eu nefiind o foarte bună vorbitoare a acestei limbi. Entuziasmul feței mele, care este pasionată de limba lui Shakespeare, a fost motivul pentru care la începutul lunii august ne-am făcut bagajele și am pornit spre Brașov.

Tabăra desfășurată la Bran-Moeciu de o organizație non-profit britanică în colaborare cu British Camps România a oferit copiilor posibilitatea de a-și dezvolta abilitățile de comunicare în limba engleză prin lecții propriu-zise cu vorbitori nativi ai limbii engleze.

Deviza sub care se desfășoară acest program este „Recreation with Education” și se adresează atât elevilor cu vârste între 6 și 18 ani, cât și cadrelor didactice care își iubesc vocația, organizând, voluntar, activități cu elevii chiar și pe parcursul vacanțelor. „Profesorii” sunt studenți britanici, voluntari în cadrul organizației sus amintite, selectați în baza unor criterii riguros stabilite de coordonatorii programului.

Ajunși la destinație după un drum de câteva ore am descoperit o locație de poveste într-o zonă liniștită departe de aglomerația stațiunii Bran, înconjurată de munți și păduri ce te îmbiau la relaxare. Copiii au descoperit gazde primitoare, condiții foarte bune de cazare și mulți alți tineri dornici de distracție.

Pe parcursul taberei, copiii au participat la activități diverse, antrenante și pline de voie bună. Dimineața începea cu un mic dejun delicios servit în incinta restaurantului urmat de o înviorare amuzantă și antrenantă cu „profesorii” („Warm-up Activities”), apoi două lecții de limbă engleză (fără catalog) adaptate particularităților de vârstă.

După prânz și siestă, programul continua cu două workshop-uri cultural - sportive și distractive (Paintball, Dance - Oke, Aerobic, Irish Dance, Zumba Dance, Water Polo, Cricket, Rugby, Art&Crafts, Treasure Hunt, Tiroliană). Activitățile de seară (Karaoke & Music, Talent Show, Face Painting, Photo Contest) erau distractive dar în același timp și educative. Ele se desfășurau după cină și se doreau a fi un fel de încălzire pentru discoteca care se încheia în jurul orei 23 când se dădea și stingerea...dar distracția continua în camere.

Timpul petrecut în această tabără a fost deosebit, iar copiii au fost încântați de toate activitățile pe care le-au desfășurat. Ultima seară a fost cea mai lungă, dar și cea mai emoționantă. „Profesorii” au organizat un foc de tabără spectaculos, au cântat și dansat cu toții copii până târziu în noapte. Cu toții ne-am simțit foarte bine, iar festivitatea de încheiere din ultima zi au

adus un plus de valoare taberei. Toți participanții au primit certificate de participare la cursurile de engleză, medalii, diplome și câte un rucsac personalizat.

Ne-am despărțit cu greu de MOECIU... un loc în care toți au uitat de telefoane și am descoperit jocuri simple care ne-au făcut să râdem cu poftă și să ne bucurăm de natură. Un colț de țară minunată în care s-au legat prietenii și s-au trăit emoții care cu greu pot fi redată în cuvinte.

Cu toții am plecat de acolo având certitudinea că ne vom reîntoarce în vara următoare pentru experiențe minunate!

PĂRINTELE IDEAL

AUTOR: BÎRSAN CARMEN

Învățător ȘCOALA GIMNAZIALĂ SCOBINȚI-structura ZAGAVIA

AUTOR: HALAUCA MIOARA

Profesor învățământul primar ȘCOALA GIMNAZIALĂ SCOBINȚI-structura ZAGAVIA

„Există doar două moșteniri durabile pe care sperăm să le oferim copiilor noștri. Una dintre acestea sunt rădăcinile, iar cealaltă, aripile.” – Johann Wolfgang von Goethe

A fi părinte în ziua de azi este o provocare foarte mare și poate de aceea tinerii întârzie în a lua o astfel de decizie. Dincolo de situația materială sau nevoia de a se afirma pe plan profesional, tinerii viitori părinți îi urmăresc pe colegii care au familii mai mult sau mai puțin numeroase, observă micile crize de personalitate ale copiilor manifestate în locuri publice și parcă atunci când este mai multă lume în jur, citesc studii, cărți, bloguri în care sunt expuse diverse teorii de parenting și își pun întrebări. Multe... Ar putea să renunțe la micile lor plăceri nevinovate? Le-ar fi afectat parcursul profesional? Ar putea să își educe mai bine odraslele decât acei părinți care în supermarket nu știau ce să facă și cum să își liniștească micuții când vedeau privirile dezaprobatore și auzeau: „Dacă nu au știut cum să-l educe!!!”. Nu cumva ar fi în aceleași tipare comportamentale ca ale părinților lor care îi țineau din scurt, le verificau prietenii, le arătau ceasul când intrau în casă târziu în noapte, îi certau pentru „lucruri de nimic” și multe altele care, de altfel, le păreau de neconceput? Apoi își dau seama că ceasul biologic ticăie nemilos și se hotărăsc. Și apare o mică minune în viața lor care le umple casa și sufletele de fericire.

Alte cărți, sfaturi din toate părțile, polemici acide pe internet, goana după „cele mai cele” cursuri de a fi un părinte bun, un părinte ideal. Dar ce este acesta? Care îi sunt trăsăturile? Ce face? Cum reacționează într-o anumită situație? Și totul trebuie învățat repede, din mers: copilul crește repede. Își doresc să le formeze o personalitate puternică (dar să nu se izbească cu fundul de podea atunci când li se refuză ceva), să le insuflă niște valori adevărate (dar să nu fie izolați de grupurile din care vor face parte), să îi educe astfel încât să fie apreciați și pentru comportament, nu numai pentru deprinderile avute, să îi determine să fie deschiși, sinceri, să îi considere ca pe niște prieteni (dar să nu treacă limitele). Nu cumva asta au vrut și părinții lor?

Și începe provocarea: părintele-prieten și/sau părintele-educator. Teoretic e foarte simplu: trebuie îmbinate. Dar cum să aplice teoria? Și în tot acest haos își dau seama că trebuie să se oprească, să respire, să își limpezească gândurile ca să înțeleagă mai bine că nicio teorie nu se aplică în același mod la doi copii, că există factori care schimbă complet datele problemei și soluția de rezolvare. Nu e matematică simplă... e un joc serios, cu reguli în schimbare, fără pauză, fără reprize de prelungiri, cu faulturi grele, cu diverse culori de cartonașe care pot schimba soarta jocului. Nimeni nu vrea să piardă o partidă, mai ales că e joc soarta unui copil, adultul de mâine. Deci, ce face?

*Îi arată dragostea. Copilul trebuie să se simtă iubit, protejat, sprijinit. Râde cu el, îi șterge lacrimile, îi pansează rănilor, îi oferă umărul când e trist. Îi arată mereu că e acolo pentru el, că e o stâncă în calea valurilor vieții.

*Îi impune limite sănătoase, îi fixează reguli care trebuie respectate, îi arată că în colectivitate limitele sunt pentru a te proteja pe tine, dar și pe cei din jurul său. Îl învață că cel care nu are respect pentru cei din jur va fi marginalizat, izolat de grup.

*Prin puterea exemplului îl deprinde cu politețea, respectul, empatia, curajul, iubirea, punctualitatea, altruismul, amabilitatea, generozitatea. Un copil se va comporta cum vede la părinții lui. Dacă va exersa îndeajuns, își va forma deprinderi pozitive, durabile.

*Va trebui să fie consecvent și ambii părinți să se manifeste în tandem. Copilul va specula dacă vede că un părinte îi permite ceea ce îi refuză celălalt. „Va alege o tabără” și cu siguranță cea permisivă, făcând zadarnice eforturile de a educa într-o anumită direcție ale celeilalte părți. Părinții trebuie să își unească eforturile, să stabilească de comun acord regulile, eventualele pedepse și/sau recompense și să arate copilului că ambii doresc același lucru de la el.

*Îl vor deprinde cu munca și respectul față de muncă. Jucăriile stricate din primele minute înseamnă efort depus de părinți, alte ore de muncă, epuizare, timp în care nu va putea fi alături de el. Trebuie să îl învețe valoarea banului, economisirea. Aceasta va fi o bună lecție de viață pentru viitorul adult.

*Petrece timp de calitate cu el. Multe momente din viața copilului sunt unice-primul cuvânt, primii pași, prima serbare, prima dragoste... Va regreta că nu a fost acolo lângă el, să poată păstra acea amintire. De aceea e important să-i citească seara o poveste înainte de a-l săruta de „Noapte bună!”, să construiască împreună din piese Lego, să ajute la ridicarea castelului de nisip, să îi poarte mânuța la conturarea unui soare, să îl ajute să planteze un copăcel și să ude o floare, să îl aplaude la serbare, încurajându-l, să vadă împreună un film, să ia masa în oraș, apoi, mai târziu, să îl însoțească la cumpărături, să îi dea sfaturi de viață și altele, atât de multe!

*Îl ascultă și îi ia în considerare părerile, dar nu îl lasă pe copil să ia deciziile sau nu acționează în funcție de ce propune el. Părintele este cel responsabil; copilul trebuie să se simtă ascultat și auzit, dar nu punem pe umerii lui povara unei astfel de greutate. Se va simți strivit sub greutatea alegerilor lui, se va învinovăți pentru cel mai mic eșec și, mai târziu, îi va fi teamă să își asume responsabilități.

*Nu îl umilește în fața prietenilor, rudelor, cunoscuților, nu îl compară cu alții ci îi laudă eforturile și scoate în evidență progresul. Când unii părinți scapă din mâini situația, găsesc de cuviință, ca ultimă soluție, să își certe copiii în public, să dea exemple pe ceilalți, să laude rezultatele colegilor în comparație cu ale lor, ceea ce nu e tocmai ideal. Copilul lor poate nu va reacționa urât în acel moment, dar cu siguranță nu va fi nicio schimbare pozitivă la el. Se va revolta, iar manifestările vor fi neașteptate.

*Nu permite inversarea relației; nu renunță la autoritate, lăsând copilul să facă tot ce vrea, cum vrea și când vrea. În intenția lui de a nu fi un părinte rece și autoritar, îi permite copilului să se comporte cum dorește. Această intenție bună va duce încet și sigur la o capcană din care cu greu va reuși părintele să iasă învingător.

*Nu este hiperprotector cu copilul, chiar dacă orice lovitură a acestuia pare să îl doară și pe părinte, vede pericole peste tot și în orice și încearcă să îl ferească de ele. Acel copil se va descurca foarte greu mai târziu, când va întâmpina probleme; va aștepta ajutor și se va integra cu dificultate în societate. Încurajarea copiilor va duce la încredere în experiența personală, ceea ce îi va ajuta să evolueze.

Copilul are prieteni, mai mulți sau mai puțini; acasă are nevoie de părinți care să îl crească, să îl învețe, să îl educe, să îl sprijine când îi este greu, să îi dea sfaturi, să îl atenționeze când e cazul, să îl susțină la orice pas, să îi arate direcția și să îl lase să își ia zborul.

Predarea diferențiată

Autor :Boghină Steluța- Letiția

Prof .Școala Gimnazială ” Academician M. Voiculescu”

Cunoașterea copilului trebuie considerată ca punct de plecare în orice acțiune formativă. Strategia individualizării educației și învățământului nu-și poate justifica menirea și nu-și poate dovedi eficiența decât pe baza cunoașterii copilului. Individualizarea privește diferențierea sarcinilor didactice și a căilor de îndeplinire a lor, a normelor de efort și a procedeeleor de reglare a acestora potrivit particularităților copiilor. Când conținuturile și sarcinile învățării depășesc nivelul de dezvoltare generală a copilului se obține o învățare mecanică, bazată pe memorare, după cum pot să apară atitudini de dezinteres și plictiseală atunci când sarcinile de învățare sunt inferioare nivelului de pregătire atins de copii. Accesibilitatea înseamnă nu absența dificultăților, nu scutirea de efort, ci măsura lor, în raport cu puterile reale ale celor care învață, adică dificultăți care pot fi depășite cu succes prin mobilizarea necesară a forțelor intelectuale ale copiilor. Activitatea diferențiată cu elevii ciclului primar trebuie să aibă ca obiectiv principal luarea în considerare a particularităților de vârstă și individuale ale elevilor, în organizarea și desfășurarea procesului de învățământ respectiv, este necesar ca în activitatea didactică, pornindu-se de la nivelul real, atins de copil în fiecare moment dat, să se urmărească impulsivarea dezvoltării și pregătirii lui la un nivel superior, prin solicitare la eforturi din ce în ce mai mari dar obiectiv posibil pentru el. Diferențierea pregătirii se impune prin următoarele coordonate:activitatea diferențiată cu elevii trebuie să asigure realizarea în cel mai înalt grad a sarcinilor învățământului formativ, trebuie să se desfășoare în cadrul procesului instructiv-educativ, desfășurat cu întregul colectiv al clasei pentru a se putea obține un nivel ridicat de pregătire al tuturor elevilor și, pe aceasta bază, promovarea lor în clasa următoare. Obiectivele instructiv-educative ale activității diferențiate cu elevii trebuie realizate în principal în timpul lecției – activitatea de bază în formarea capacităților, dobândirea cunoștințelor, priceperilor și deprinderilor prevăzute în Curriculum Național pentru învățământul primar. Activitatea diferențiată trebuie să-i cuprindă pe toți elevii, atât pe cei care întâmpină dificultăți la învățatură, cât și pe cei cu posibilități deosebite, pentru că folosindu-se metode și procedee specifice

particularităților individuale să se asigure stimularea dezvoltării lor. În tratarea diferențiată a elevilor se va evita atât suprasolicitarea cât și subsolicitarea lor față de potențialul psihic de care dispun, întrucât aceste condiții extreme ale activității constituie frâne în dezvoltarea personalității copiilor. Activitatea diferențiată trebuie să se întemeieze și să traducă în viață concepția științifică psiho-pedagogică cu privire la raportul dezvoltare/învățare. În timpul activității diferențiate se vor folosi în permanență metode și procedee care antrenează capacitățile intelectuale ale elevilor, care trezesc și mențin interesul față de învățatură, stimulează atitudinea creatoare, solicită un efort acțional propriu, asigură o învățare activă și formativă. Diferențierea activității presupune îmbinarea și alternarea activității frontale cu activitatea individuală și pe grupe de elevi. Diferențierea activității se realizează în toate momentele lecției, precum și în distribuirea temelor pentru acasă. În organizarea învățării diferențiate și individualizate în școală trebuie să se respecte următoarele cerințe: cunoașterea inițială a copiilor, realizarea obiectivelor pedagogice de către toți copiii, adecvând metodologia la particularitățile individuale, organizarea învățării diferențiate la toate tipurile de activități și pe tot parcursul secvențelor de predare învățare, evitarea suprasolicitării și subsolicitării, antrenarea diferențiată atât a copiilor cu dificultăți în învățare cât și a celor cu indicații speciale, îmbinarea activității diferențiate și individuale cu activitatea frontală favorizând astfel potențarea activității de învățare, dar și relaționarea copiilor, formarea capacității de cooperare și competiție. Acțiunea de diferențiere a activităților cu copiii, trebuie stabilită în funcție de acele aspecte care influențează mai puternic randamentul acestora. Stabilirea unui sistem de lucru adecvat trebuie să se facă în funcție de “capacitatea de învățare” sau de însușirea informațiilor. Deosebirile dintre copii sunt foarte evidente, fiind legate de capacități individuale și modalități de structurare pe plan mental relativ constant, de aici rezultă necesitatea nuanțării formelor de muncă, a metodelor folosite, a ritmului de lucru în funcție de capacitatea de asimilare dovedită de copil. Orice acțiune de diferențiere a instruirii trebuie să pornească întotdeauna de la sesizarea trăsăturilor comune, dar și a deosebirilor dintre subiecți, deosebiri referitoare la tipul dominant al proceselor nervoase superioare, dezvoltare intelectuală, capacitate de învățare, ritm de lucru, interes, înclinații, etc. Depistarea acestor trăsături care-i diferențiază pe copii, stabilirea rolului fiecăreia în definirea comportamentului care duce la performanțele scontate, reprezintă operația inițială, premisa oricărei acțiuni de tratare diferențiată a subiecților. În unele activități frontale predarea diferențiată se

poate realiza prin fișe diferențiate de muncă individuală, ca de exemplu în activitățile cu conținut matematic, antrenament grafic, activități de cunoașterea mediului, de dezvoltare a limbajului. O altă problemă care se pune în organizarea unei predări diferențiate este cea a materialului didactic utilizat. Astfel, se impune pregătirea, mai ales a fișelor, în mod diferențiat, cu sarcini de lucru diferențiate, astfel încât fiecare copil să poată efectua sarcina de lucru. Tratatul diferențiat și individualizat sub aspect motivațional deschide în fața profesorului problema planificării tuturor lecțiilor în concordanță cu nevoile, atracțiile și interesele copiilor, dar fără a neglija pregătirea pentru integrarea în clasa viitoare. Activitatea diferențiată trebuie îmbinată cu o activitate de evaluare continuă. Ținând cont de avantajele și dezavantajele fiecărui mod de organizare a lecției, profesorului îi revine sarcina de a alege forma de activitate potrivită clasei. Toate procedeele de tratare diferențiată propuse sau descrise aici dobândesc valoare numai într-o reevaluare și reordonare personală a profesorului care le reintegrează într-un sistem general propriu, bazat pe ipoteze, direcții și scopuri specifice, totul în direcția dezvoltării maxime a potențialităților fiecărui elev.

Bibliografie:

Albu, Gabriel – Introducere într-o pedagogie a libertății, Editura Polirom, Iași, 1998

Cosmovici, A, Iacob Luminița – Psihologie școlară, Editura Polirom, Iași, 1998

Cucoș Constantin – Pedagogie, Editura Polirom, Iași, 2000

Gherguț Alois – Psihopedagogia persoanelor cu cerințe speciale – strategii de educație integrată, Editura Polirom, Iași, 2001

Holban, Ion – Puncte de sprijin în cunoașterea personalității elevilor, EDP, București, 1982

Ieniștea, Octavian – Dificultăți de la învățatură, Editura Medicală, București, 1982

Iovin Ileana – Tratatul diferențiat a elevilor la ciclul primar, în "Învățământul primar", Nr. 4, Editura Discipol, 1996

Radu T Ion – Învățământul diferențiat. Concepții și strategii, EDP, București, 1978

COLABORAREA INSTITUȚIE DE ÎNVĂȚĂMÂNT – FAMILIE

Prof.înv.prim.: Bronț Florica-Crina

Școala Gimnazială Nr.1 Chijic

Structura: SP Nr.1 Sărand

„Să nu-i educăm pe copiii noștri pentru lumea de azi. Această lume nu va mai exista când ei vor fi mari și nimic nu ne permite să știm cum va fi lumea lor. Atunci, să-i învățăm să se adapteze.” (Maria Montessori – ”Descoperirea copilului”)

După John Dewey, „educația este un proces al vieții și nu o pregătire pentru viață. Cred că școala trebuie să reprezinte viața actuală, viața tot atât de reală și de vitală pentru copil ca și aceea pe care el o duce în familia sa, cu vecinii săi, pe locurile lui de joacă.”

Învățătorul este și va rămâne „*izvorul viu*” al unei vieți deloc ușoare, având misiunea nobilă de a-i conduce pe copii spre „*fînta reușitei*”. Familia și școala reprezintă cei mai importanți factori educaționali, fiind adevărații piloni ai educației. Mediul familial îi oferă copilului modele de comportament, pe care le imită cu strictețe. În cadrul mediului școlar, instrucția și educația se împletesc în mod armonios, într-un mod gradat, își dirijează acțiunile spre un scop comun.

Cunoașterea copilului este o necesitate, părintele are obligația să cunoască temperamentul copilului pentru că educația trebuie individualizată în funcție de temperamentul și reactivitatea lui. În perioada copilăriei, temperamentul se află în forma lui nativă, dar treptat se modelează, pe măsură ce educația din familie și școală își spun cuvântul. Educația realizată în școală nu este solidă dacă elevul nu are „*cei șapte ani de acasă*”, ceea ce relevă că, în familie, trebuie să se pună bazele unei educații sănătoase pentru viață.

Modelele educaționale actuale pun în centru copilul și trebuințele sale, nevoile lui de dezvoltare și în acest scop participă numeroși factori, dintre care cei cu importanță semnificativă sunt școala, grădinița și familia. Important pentru dezvoltarea armonioasă a copilului este colaborarea eficientă între acești factori educogeni.

Comunicarea și deschiderea de ambele părți, pentru a sprijini dezvoltarea și buna educație a copilului, aduc beneficii pe termen lung în dezvoltarea personalității acestuia. Necesitatea colaborării școală-familie rezultă din obiectivul comun pe care îl au cei doi factori educaționali: asigurarea unui sistem unitar de cerințe de instruire și educare a copilului. Nu vor exista rezultate pozitive ale actului educațional dacă nu există corelare perfectă între influențele educative.

Sunt două dimensiuni principale ale implicării reciproce a instituției de învățământ și familiei în favoarea copilului: dimensiunea relației copil - părinte și dimensiunea relației instituție de învățământ - familie.

Relația copil - părinte este direct influențată de pretențiile manifestate față de copil: acestea nu trebuie să îi plaseze pe copii într-un rol cu prea multe constrângeri și foarte puține situații de a se desfășura liber, activ, opțional, cu inițiative proprii. Atribuțiile influențează pozitiv personalitatea umană, numai atunci când ele oferă posibilitați reale de afirmare, când angajează originalitatea și individualitatea acestuia.

Dimensiunea relației instituție de învățământ – familie, se referă la alegerea unității de

învățământ, la contactele directe ale părinților cu cadrele didactice. Aceste contacte pot fi întâlniri colective dintre cadrele didactice și părinți sau asociațiile părinților, reuniunile de informare a acestora cu privire la diferite conținuturi și metode școlare. Relația instituție de învățământ - familie nu se poate constitui fără asigurarea unei condiții de bază, fundamentală: cunoașterea familiei de către cadrul didactic, a caracteristicilor și potențialului ei educativ. Profesorul trebuie să cunoască mai multe aspecte ale vieții de familie, deoarece aceasta o ajută în cunoașterea și înțelegerea copiilor cu care va lucra.

Căldura raporturilor dintre părinți și profesor, încrederea și respectul reciproc se stabilesc prin schimbul de informații - pentru care trebuie să găsim întotdeauna timpul necesar. Astfel, cadrul didactic poate ajuta familia în cel mai simplu și natural mod să urmeze calea justă în raporturile cu copilul său, să prevină îndepărtarea lui sufletească, să înlăture eventualele carențe educative. În acest sens, derularea parteneriatului educațional instituție de învățământ - familie are menirea de a asigura părinților asistență de specialitate, informându-i asupra etapelor de evoluție a copiilor și venind în sprijinul celor ce întâmpină dificultăți în înțelegerea rolului de părinte și în îndeplinirea cu succes a acestui rol.

Scopul acestei colaborări este:

- Dezvoltarea unui parteneriat real, între instituția școlară și părinți, bazat pe sinceritate;
- Implicarea și participarea părinților în activitățile școlare cât și în cele extracurriculare;

Fiecare partener are rolul și obligațiile lui în derularea proiectului. Cadrul didactic informează părinții despre conținutul programului educativ desfășurat în instituția școlară și scopul acestei colaborări, contribuie la diseminarea bunelor experiențe educative în rândul părinților, ascultă cu atenție și atribuie importanța cuvenită informațiilor primite de la părinții copiilor, acordă consiliere individuală și/sau în grup pe teme de educație în familie și în instituția școlară, etc. Părinții îndrumați să continue în familie programul educațional propus de școală, să participe activ în cadrul parteneriatului familie-instituție de învățământ, să dea dovadă de perseverență în acțiunile educative, solicitând sprijinul cadrului didactic ori de câte ori este cazul.

Formele concrete de colaborare în cadrul acestui parteneriat sunt diferite în funcție de scopul urmărit și modul de realizare:

Discuțiile ocazionale / întâlnirile întâmplătoare cu părinții au menirea de a găsi împreună soluții problemelor cu care se confruntă copilul fie la școală, fie acasă. Pentru bunul mers al educației copiilor, se va discuta spontan cu părinții, ori de câte ori va fi nevoie (când ven sau pleacă de la școală) sau cu ocazia diferitelor evenimente organizate la nivelul grupei/clasei.

Munca cu colectivul de părinți îmbracă forma ședințelor, care sunt organizate sub diferite forme. **Lectoratele cu părinții**, organizate sistematic, au drept scop o vie propagandă pedagogică în rândul părinților și a comunității. Părinții beneficiază în cadrul lectoratelor, de prezența și consilierea unor specialiști din domeniul psihopedagogiei sau a unor reprezentanți ai instituțiilor cu care școala derulează programe în parteneriat (poliție, dispensar medical, instituții culturale, ONG-uri), având diferite teme: Copilul meu campion la viață, Comportament civilizată, Ce ție nu-ți place, altuia nu-i face, Ce înseamnă – un bun părinte, etc.. În cadrul lor, părinții primesc sfaturi și discută despre educarea copilului: să-l iubească, să se bucure cu el, să aibă încredere în el, să-l protejeze, să-i vorbească frumos cu un ton cald și blând, să se joace cu el, să „muncească” cu el, să-i arate ceea ce-l interesează, să-i răspundă la întrebări, să-l aprecieze, să-l recompenseze, să-i fie un bun exemplu, să nu-l jignească; să nu-l umilească; să nu țipe la el; să nu-l descurajeze; să nu spună ”n-am timp, lasă-mă”; să nu-l amăgească spunându-i „îți cumpăr” dar între timp să uite;etc.

Participarea părinților la activitățile organizate la nivelul grupei/clasei reprezintă un alt prilej de cunoaștere a părinților, dar și un mod prin care aceștia să se familiarizeze cu programul școlii, cu conținutul și metodele didactice, cu materialele didactice și mijloacele necesare desfășurării activităților, cu modul de comunicare și abordare a situațiilor problematice, cu semnificația respectului față de copil. Părintele observă în timpul activității implicarea copilului în actul de predare – învățare, relația dintre el și cadrul didactic, dintre el și ceilalți copii, competențele acestuia, dificultățile pe care le întâmpină, reușitele, etc.

Amenajarea unor expoziții pentru părinți realizate pe tot parcursul anului cu diferite ocazii: „Ziua Educației”, „În așteptarea lui Moș Crăciun!”, „Ziua lui Mihai Eminescu”, „E ziua ta, mămico!”, „Hristos a Înviat!”, etc. va da posibilitatea părinților să observe priceperile și deprinderile copiilor lor, ele fiind rezultatul muncii lor de la activități practice, activități de pictură, desen, modelaj, etc.

Vizitele periodice la domiciliu oferă posibilitatea de a cunoaște familia și copilul în mediul lor propriu. Vizitele la domiciliu sunt utile atât pentru cadrul didactic cât și pentru familie. Profesorul va afla lucruri interesante despre: cultura familiei respective, modul de interacțiune dintre aceștia, talentele și aptitudinile membrilor familiei, are șansa de a discuta pe larg despre progresele și succesele individuale ale copilului. Părinții au posibilitatea ca să împărtășească idei legate de anumite preocupări, neînțelegeri, sau obiective specifice referitoare la copilul lor.

Participarea părinților la excursii, vizite, serbări, aniversări vor constitui momente de distracție, relaxare și cunoaștere reciprocă și de implicare a acestora în actul educativ. Părinții pot fi implicați nu doar în organizarea acestor evenimente ci pot veni și cu sugestii, propuneri de teme, de activități.

Pentru **atragera unor surse extrabugetare** se pot organiza și desfășura împreună cu copiii și părinții programe artistice cu taxă simbolică pentru părinți, banii obținuți folosindu-se pentru a achiziționa jucării sau diferite materiale necesare grupei/clasei de copii precum și în scop caritabil – exemplu: „Magia Crăciunului”, „Târgul de mărtișoare”, etc.

Prin intermediul acestor forme de colaborare se va consolida relația dintre copii, părinți și instituția școlară. Adevărații beneficiari ai acestei colaborări sunt copiii, ei vor simți dragostea și apropierea părinților, nu numai prin bunăvoința și bucuriile ce li se oferă acasă, ci și prin interesul pe care părinții îl vor acorda în realizarea activităților din școală. Părinții au șansa de a deveni participanți la educație, prin implicarea afectivă și prin emoțiile pe care le vor trăi alături de copiii lor având prilejul de a sta foarte aproape de copii, de ai înțelege mai bine, de a-i observa și a vedea cum se compoartă aceștia în colectiv. Participând afectiv și efectiv la activitatea școlară, părinții vor conștientiza că instituția de învățământ desfășoară un proces instructiv-educativ bine fundamentat și organizat, care îi pregătește pe copii pentru viitor.

În concluzie, dezvoltarea psihică și fizică a copilului la aceasta vârstă depinde în mare măsură și de cadrele didactice, dar și de părinți și de aceea e nevoie stringentă de un parteneriat educațional în favoarea unei educații de bună calitate.

„Cei care educă copiii sunt demni de mai multă onoare decât cei care le dau viață; de aceea pe lângă viață, dăruieți copiilor și arta de a trăi bine, educându-i” - Aristotel

Bibliografie:

- Băran, Adina,- „Parteneriat în educație: familie – școală – comunitate”, Editura Aramis Print, București, 2004.
- Dumitrana, Magdalena,- „Copilul, familia și grădinița”, Editura Compania, București, 2000
- Dumitrana, Magdalena, - „Cum crește un pui de om”, Editura Compania, București, 2011
- Ezechil,L., Păiși-Lăzărescu,M., - „Laborator preșcolar”-București ,V & I Integral, 2004
- Mateiaș, Alexandra, - „Copiii preșcolari, educatoarele și părinții”, Ghid de parteneriat și consiliere, Editura Didactică și Pedagogică, București, 2003
- Vrășmaș, Ecaterina-Adina, - „Consilierea și educația părinților”, Editura Aramis, București, 2002
- www.didactic.ro

Interesul social al adolescenților în raportul relațional cu părinții, profesorii și prietenii

Autor: Bugiulescu Tudorel Lilian

Școală de proveniență: Școala Gimnazială Nr. 1 Hârșova

În următoarele rânduri îmi doresc să examinăm împreună rolul profesorilor, părinților și prietenilor în stimularea dezvoltării interesului pentru societate în rândul adolescenților. Acesta evaluează măsura în care profesorii pot compensa diferențele de interes societal dintre adolescenți care apar din cauza diferențelor socio-economice.

Constatările personale reflectă faptul că sensibilizarea de către fiecare dintre cele trei grupuri contribuie la dezvoltarea interesului societal în rândul adolescenților, profesorii fiind cel mai influențial agent socializator. Profesorii au fost mai influențiali în dezvoltarea interesului pentru societate în rândul adolescenților proveniți din familii mai puțin privilegiate, confirmând ipoteza conform căreia școlile pot compensa diferențele de interes pentru societate.

Adolescența este o perioadă crucială în dezvoltarea individului, caracterizată de multiple schimbări fizice, emoționale și sociale. În această etapă, adolescenții își formează identitatea și valorile, influențați de mediul familial, școlar și de cercul lor de prieteni. Relațiile pe care le dezvoltă cu părinții, profesorii și prietenii joacă un rol esențial în modelarea comportamentului și intereselor lor sociale.

Relația cu părinții

Importanța relației: Părinții sunt primii educatori și modele de comportament pentru adolescenți. Relația stabilă și afectuoasă cu părinții oferă adolescenților un sentiment de securitate și sprijin emoțional. Studiile arată că adolescenții care au o relație strânsă cu părinții lor tind să aibă o stimă de sine mai ridicată și să dezvolte abilități sociale mai bune.

Provocări: În această perioadă, dorința de independență a adolescenților poate duce la conflicte cu părinții. Adolescenții pot percepe regulile și restricțiile impuse de părinți ca pe o încercare de a le controla viața, ceea ce poate provoca tensiuni. În plus, diferențele de valori și opinii dintre generații pot amplifica aceste conflicte.

Strategii de îmbunătățire: Comunicarea deschisă și empatică este esențială pentru îmbunătățirea relațiilor dintre părinți și adolescenți. Părinții ar trebui să încerce să înțeleagă perspectiva adolescenților și să le ofere sprijin în explorarea independenței, păstrând în același timp limite clare. Activitățile comune și timpul de calitate petrecut împreună pot întări legătura familială.

Relația cu profesorii

Rolul educativ: Profesorii joacă un rol crucial în formarea academică și morală a adolescenților. Ei nu doar transmit cunoștințe, ci și modelează comportamente și valori. Profesorii pot inspira și motiva elevii, influențându-le aspirațiile și interesele academice și profesionale.

Interacțiuni și provocări: Relația profesor-elev este adesea marcată de o dinamică de autoritate și respect reciproc. Cu toate acestea, diferențele de personalitate și stilurile de predare pot crea provocări. Adolescenții pot simți uneori că profesorii nu îi înțeleg sau nu le acordă suficientă atenție individuală.

Impactul asupra interesului social: Relațiile pozitive cu profesorii pot stimula interesul adolescenților pentru învățare și dezvoltare personală. Profesorii care se implică activ în viața elevilor și îi susțin pot contribui la dezvoltarea abilităților sociale și a încrederii în sine. Pe de altă parte, relațiile tensionate cu profesorii pot avea un impact negativ asupra motivației și comportamentului școlar.

Relația cu prietenii

Semnificația prietenilor: Prietenii din adolescență sunt esențiale pentru dezvoltarea identității și a abilităților sociale. Adolescenții își aleg prietenii pe baza intereselor comune și a valorilor similare, iar aceste relații le oferă suport emoțional și un sentiment de apartenență.

Prietenii pot avea o influență majoră asupra comportamentului și deciziilor adolescenților. Prietenii sănătoase pot încuraja comportamente pozitive, cum ar fi implicarea în activități extracurriculare și adoptarea unui stil de viață sănătos. În schimb, prietenii negative pot duce la comportamente riscante, cum ar fi consumul de substanțe sau absenteismul școlar.

Grupurile de prieteni sunt importante pentru crearea unui sentiment de apartenență și pentru sprijinul emoțional. Adolescenții învață să negocieze și să gestioneze relațiile sociale, dezvoltând abilități esențiale pentru viața adultă. Activitățile sociale și colaborarea cu prietenii contribuie la dezvoltarea competențelor de comunicare și cooperare.

Ca și reflectare putem spune că echilibrul între influențele familiale, academice și sociale este esențial pentru o dezvoltare armonioasă a adolescenților. Înțelegerea și susținerea din partea părinților, profesorilor și prietenilor pot contribui semnificativ la formarea unui individ încrezător și bine adaptat.

Studiul aprofundat al acestor relații este necesar pentru a înțelege mai bine nevoile adolescenților și pentru a le oferi sprijinul necesar în această perioadă crucială a vieții lor.

PROIECT DE LECȚIE

Autor: Bugiulescu Tudorel Lilian

Școală de proveniență: Școala Gimnazială Nr. 1 Hârșova

Data: 25 mai 2012

Clasa: a VI-a B

Obiectul: Matematică – Geometrie

Profesor: Bugiulescu Tudorel

Școala cu clasele I-VIII nr. 1 Harsova

Unitatea de învățare: Proprietăți ale triunghiurilor

Tema lecției: *Proprietatile triunghiului echilateral*

Tipul lecției: Lecție de dobândire de noi cunoștințe.

Competente generale:

1. Cunoașterea și înțelegerea conceptelor, a terminologiei și a procedurilor de calcul specifice matematicii;
2. Dezvoltarea capacităților de explorare/investigare și rezolvare de probleme;
3. Dezvoltarea capacității de a comunica utilizând limbajul matematic;
4. Dezvoltarea interesului și a motivației pentru studiul și aplicarea matematicii în contexte variate.

Competente specifice:

1. Să recunoască și să utilizeze proprietăți simple ale figurilor geometrice.
2. Să măsoare lungimi și unghiuri și să estimeze perimetre, distanțe, arii ale unor figuri geometrice.
3. Să analizeze veridicitatea unor rezultate obținute prin măsurare sau prin calcul.
4. Să diferențieze informațiile dintr-un enunț matematic după natura lor .
5. Să prezinte într-o manieră clară, concretă și concisă, oral sau în scris, succesiunea operațiilor din rezolvarea unei probleme folosind terminologia și notațiile adecvate.
6. Să-și formeze obișnuința de a transpune în limbaj matematic anumite fenomene sau relații din viața cotidiană.

Obiective operaționale:a). cognitive:

- Sa recunoasca un triunghi echilateral intr-o configuratie geometrica utilizand definitia sau proprietatile sale
- Sa calculeze unghiurile unui triunghi echilateral oarecare
- Sa aplice proprietatile in aflarea de masuri de segmente si unghiuri
- Sa demonstreze proprietatile tr.echilateral utilizand proprietatile triunghiului isoscel

b). afective:

- Să fie atenți;
- Să participe afectiv la lecție;
- Să-și dezvolte interesul pentru studiul matematicii.

Strategii didactice:

- a). Metode și procedee: conversația, problematizarea, demonstrația, exercițiul, explicația;
- b). Mijloace de realizare: manualul, instrumente geometrice, creta colorată.
- c). Forme de organizare: frontală, individuală.

DESFĂȘURAREA LECȚIEI

ETAPELE LECȚIEI (TIMP)	OOBIECTIVE	CONȚINUTUL LECȚIEI	STRATEGII DIDACTICE
1	2	3	4
I. Moment organizatoric (2 min)		<p><u>P:</u> Asigură condițiile optime pentru desfășurarea lecției. Verifică prezența elevilor.</p> <p><u>E:</u> Se pregătesc cu cele necesare pentru lecție. Se asigură ordinea și disciplina.</p>	Conversația
II. Captarea atenției (3 min)		<p><u>P:</u> Verifică frontal temele scrise făcând eventuale observații, iar dacă există probleme nefinalizate le sugerează elevilor metoda de rezolvare.</p> <p><u>E:</u> Elevii își verifică tema și corectează eventualele greșeli.</p>	Conversația
III. Anunțarea temei și a obiectivelor (2 min)	OA ₃	<p><u>P:</u> Ne propunem să discutăm despre: „Proprietatile triunghiului echilateral. Vom reaminti definiția triunghiului echilateral și vom trece în revistă proprietatile sale așa cum am făcut și cu triunghiul isoscel”.</p> <p><u>E:</u> Elevii ascultă cu atenție și conștientizează obiectivele.</p>	Conversația

<p>IV. Reactualizarea cunoștințelor (8 min)</p>	<p>OC₁ OC₂ OA₂</p>	<p><u>P:</u> Ce este un triunghi isoscel?</p> <p><u>E:</u> Triunghiul isoscel este triunghiul cu două laturi congruente.</p> <p><u>P:</u> Ce linii importante în triunghi ați învățat până acum? Definiți-le.</p> <p><u>E:</u> Bisectoarea, mediatoarea și înălțimea.</p> <p><u>P:</u> Ce proprietati are triunghiul isoscel?</p> <p><u>E:</u> Triunghiul isoscel are urmatoarele proprietati:</p> <p>-unghiurile de la baza congruente;</p> <p>- mediana,mediatoarea,bisectoarea,i naltimea corespunzatoare bazei coincid</p>	<p>Conversația</p>
<p>V. Prezentarea conținutului și dirijarea învățării (15 min)</p>	<p>OC₄ OC₅ OA₃</p>	<p><u>P:</u> Se grupeaza elevii in 2 grupe de experti, A si B...acestia citesc materialul de pe fisa cu noile informatii(Proprietatile triunghiului).Dupa 10 minute in care isi insusesc noile informatii acestia revin in grupele initiale de cate 5 si in echipe de cate 2 vor preda mai departe celorlalti noile cunostiinte timp de 15 minute, dupa care se vor trece din nou in revista noile cunostiinte impreuna cu profesorul!</p>	<p>Conversația</p> <p>Observația</p> <p>Conversația</p>

VI. Intensificarea retenției și asigurarea transferului (7 min)	OA ₂ OC ₃ OC ₄ OC ₆	<p><u>P</u>: Sa se rezolve exercitiile din culegere pagina exercitiile !</p> <p><u>E</u>: Doi dintre elevii clasei vor rezolva la tabla cate o problema pentru a se vedea cat de bine si-a insusit notiunile predate de colegii sai.</p>	<p>Problematizarea</p> <p>Demonstrația</p> <p>Conversația</p>
VII. Asigurarea feedback-ului (10 min)	OC ₃ OC ₄ OC ₆	<p><u>P</u>: Se rezolva problema din culegere</p>	<p>Exercițiul</p> <p>Observația</p> <p>Conversația</p>
VIII. Evaluarea (2 min)		<p><u>P</u>: Apreciază cunoștințele elevilor, notează elevii care s-au remarcat la lecție.</p>	<p>Conversația</p>
IX. Tema pentru acasă (1 min)		<p><u>P</u>: Culegere Editura Art: pag. ex. ; pag. ex. .</p> <p><u>E</u>: Elevii notează tema.</p>	<p>Conversația</p>

MODELE DE BUNĂ PRACTICĂ

Prof. învățământ preșcolar Burtică Gabriela

Grădinița cu Program Prelungit "Dumbrava Minunată", Hunedoara

Procesul de învățământ reprezintă principalul mijloc prin care societatea noastră educă și instruiște noile generații, responsabilitatea organizării și conducerii acestui proces revenind școlii. Acesta este un ansamblu de activități organizate și dirijate, desfășurate etapizat în cadrul unor instituții specializate, sub îndrumarea unor persoane pregătite în acest scop, având ca scop atingerea unor obiective instructiv-educative.

Metode inovative de predare-învățare-evaluare

În școala modernă, caracterul activ al metodelor de învățământ este esențial. Aceste metode sunt considerate inovative prin măsura în care sunt capabile să declanșeze angajarea elevilor în activități concrete sau mentale, să le stimuleze motivația, capacitățile cognitive și creatoare. Metodele inovative pun accent pe învățarea centrată pe elev și pe dezvoltarea competențelor acestuia într-un mod interactiv și colaborativ.

Metode interactive centrate pe elev

Aceste metode, denumite și metode interactive, sunt modalități moderne de stimulare a învățării și dezvoltării personale încă de la vârste timpurii, favorizând interschimbul de idei, de experiențe și de cunoștințe. Interactivitatea presupune o învățare prin comunicare și colaborare, producând o confruntare de idei, opinii și argumente. Creează situații de învățare centrate pe disponibilitatea și dorința de cooperare a copiilor, pe implicarea lor directă și activă, pe influența reciprocă din interiorul microgrupurilor și interacțiunea socială a membrilor unui grup.

Implementarea metodelor inovative

Implementarea acestor metode didactice moderne necesită o serie de calități și disponibilități din partea cadrului didactic, printre care:

Receptivitate la nou: Profesorii trebuie să fie deschiși la noile tehnologii și metodologii didactice.

Adaptabilitate: Capacitatea de a adapta stilul didactic și materialele de predare în funcție de nevoile și particularitățile fiecărui elev.

Mobilizare și dorință de autoperfecționare: Profesorii trebuie să fie motivați și dispuși să își îmbunătățească continuu abilitățile și cunoștințele.

Gândire reflexivă și modernă: O abordare reflexivă asupra propriei practici didactice și o viziune modernă asupra procesului educațional.

Creativitate: Capacitatea de a concepe activități educaționale originale și stimulative pentru elevi.

Inteligență emoțională: Abilitatea de a înțelege și de a răspunde în mod adecvat nevoilor emoționale ale elevilor.

Flexibilitate: Disponibilitatea de a modifica planurile de lecție și metodele de predare în funcție de feedback-ul elevilor și de dinamica clasei.

. Exemple de metode inovative

Învățarea bazată pe proiecte

Învățarea bazată pe proiecte (PBL) este o metodă inovativă care implică studenții în investigarea și rezolvarea unor probleme complexe, reale sau simulări ale unor situații concrete, ceea ce le permite să își dezvolte abilități de gândire critică, colaborare și rezolvare de probleme. Elevii sunt organizați în echipe și li se oferă o temă sau o întrebare de cercetare, iar ei trebuie să exploreze subiectul, să adune informații relevante și să dezvolte soluții sau produse care să răspundă provocării propuse. Această metodă încurajează gândirea critică, colaborarea, creativitatea și rezolvarea de probleme, oferind elevilor oportunitatea de a aplica cunoștințele într-un context real sau semi-real.

Flipped Classroom (Clasa inversată)

Flipped Classroom este o altă metodă inovativă care schimbă rolurile tradiționale ale învățării și predării. În această abordare, elevii își studiază materialul de predare acasă, de obicei prin intermediul resurselor online, cum ar fi videoclipuri, prezentări sau documente digitale. Apoi, timpul în clasă este folosit pentru activități practice, discuții, colaborare și rezolvarea de probleme în echipă. Această metodă permite elevilor să își gestioneze propria învățare, să își adapteze ritmul și să beneficieze de mai mult timp pentru interacțiune directă cu profesorul și colegii lor.

Jocuri didactice sau gamification

Gamificationul implică utilizarea elementelor de joc în contexte nejuristice, cum ar fi educația. Prin integrarea mecanismilor de joc, cum ar fi puncte, niveluri, provocări și recompense, în activitățile de învățare, profesorii pot transforma procesul de învățare într-o experiență mai captivantă și motivantă pentru elevi. Această metodă îi încurajează pe elevi să fie mai implicați și să își asume un rol activ în propriul lor proces de învățare, în timp ce promovează și colaborarea și spiritul competitiv sănătos.

Gamificarea, integrarea elementelor de joc în activitățile de învățare, este o altă metodă inovativă. Ea folosește mecanisme de joc, cum ar fi punctele, nivelele, provocările și recompensele, pentru a face învățarea mai captivantă. În plus, Învățarea Colaborativă Online folosește tehnologia pentru a facilita colaborarea și comunicarea între elevi, indiferent de locația lor fizică.

Învățare colaborativă online

Învățarea colaborativă online utilizează tehnologia pentru a permite elevilor să lucreze împreună la proiecte și sarcini, chiar dacă aceștia sunt în locații diferite. Prin intermediul platformelor de colaborare online, cum ar fi Google Docs, sau a platformelor de învățare online, elevii pot colabora în timp real, pot partaja resurse și pot oferi feedback reciproc.

Implementarea metodelor inovative în educație are ca scop îmbunătățirea implicării elevilor, a gândirii critice și a colaborării. Exemple de astfel de metode includ Învățarea Bazată pe Proiecte (PBL), în care elevii abordează probleme reale în echipe, și abordarea Clasa Inversată, care implică studiul independent al materialelor de instruire de către elevi înainte de clasă și folosirea timpului de clasă pentru activități interactive.

Aceste metode inovative de predare promovează învățarea activă, dezvoltă abilități critice și pregătesc elevii pentru cerințele epocii digitale. Prin adoptarea acestor abordări, educatorii pot crea medii de învățare dinamice, care să răspundă nevoilor și preferințelor diverse ale elevilor.

Implementarea metodelor inovative în procesul de învățământ reprezintă o direcție esențială pentru îmbunătățirea calității educației și pregătirea elevilor pentru cerințele societății contemporane. Abordările precum Învățarea Bazată pe Proiecte, Clasa Inversată, Gamificarea și Învățarea Colaborativă Online promovează implicarea activă a elevilor, dezvoltarea gândirii critice și a abilităților sociale, pregătindu-i pentru succes într-o lume în continuă schimbare și digitalizare.

Prin adoptarea acestor metode inovative, educatori și instituții de învățământ pot crea medii de învățare stimulative și adaptate

Bibliografie

Oprea, Crenguța-Lăcrămioara. "Strategii didactice interactive." Ed. a III-a, EDP, București, 2008.

Pânișoară, Ion-Ovidiu. "Comunicarea eficientă." Ediția a III-a, Editura Polirom, Iași, 2006.

Cojocariu, Venera Mihaela. "Teoria și metodologia instruirii." EDP, București, 2004.

PĂRINTE SAU EDUCATOR

Prof.invățământ preșc. Burtică Gabriela

G.P.P. DUMBRAVA MINUNATĂ, Hunedoara

Rolul unui părinte este unul complex și multidimensional, înglobând funcții de prieten, educator, ghid și protector. De-a lungul anilor, abordările parentale au evoluat, părinții moderni adoptând din ce în ce mai des metode care combină tradițiile cu noile teorii psihologice și educaționale. Relația dintre părinte și copil este fundamentală pentru dezvoltarea armonioasă a acestuia, influențând major personalitatea, valorile și atitudinile copilului. În acest context, rolurile de prieten și educator pe care le joacă un părinte sunt esențiale pentru o creștere echilibrată și sănătoasă.

Relația de prietenie dintre părinte și copil se bazează pe încredere, deschidere și empatie. Părintele-prieten este acel adult care reușește să creeze un mediu în care copilul se simte în siguranță și își exprimă sentimentele, gândurile și preocupările fără teama de a fi judecat sau criticat. Această abordare consolidează încrederea copilului în sine și în ceilalți, facilitând dezvoltarea unei personalități sănătoase.

1. **Empatia și Comunicarea:** Un părinte-prieten este atent la nevoile emoționale ale copilului, ascultându-l cu răbdare și încercând să-i înțeleagă perspectivele. Acest tip de comunicare deschisă și empatică promovează dezvoltarea abilităților de comunicare ale copilului și îi oferă un model de comportament relațional pozitiv.
2. **Sprijin și Îndrumare:** Prietenia părinte-copil nu înseamnă absența regulilor sau a îndrumării. Din contră, într-o relație bazată pe prietenie, copiii sunt mai receptivi la sfaturile și ghidarea părinților, deoarece se simt respectați și înțeleși. Părintele oferă sprijin moral și emoțional, ajutând copilul să navigheze prin provocările vieții.
3. **Respect și Autonomie:** Un părinte-prieten respectă individualitatea și autonomia copilului, încurajându-l să ia decizii și să învețe din propriile experiențe. Acest respect reciproc contribuie la dezvoltarea unei relații de încredere și la formarea unui adult responsabil și independent.

Pe lângă rolul de prieten, părintele este și primul educator al copilului, responsabil de transmiterea valorilor, normelor sociale și a cunoștințelor de bază. Educația parentală nu se limitează doar la aspectele academice, ci include și dezvoltarea morală, socială și emoțională a copilului.

Părintele are un rol crucial în formarea conștiinței morale a copilului, prin exemplul personal și prin discuțiile despre valori precum onestitatea, respectul, responsabilitatea și empatia. Copiii învață prin observare și imitație, iar comportamentul părintelui devine un model de urmat.

Un părinte-educator încurajează curiozitatea naturală a copilului, oferindu-i resurse și oportunități de explorare și învățare. Acesta poate crea un mediu stimulat acasă, cu acces la cărți, jocuri educative și activități creative, care să susțină dezvoltarea intelectuală a copilului.

Educarea copilului implică și stabilirea unor limite clare și aplicarea unei discipline pozitive. Părintele trebuie să găsească un echilibru între fermitate și afecțiune, folosind consecințele naturale și logice pentru a-i învăța pe copii lecții valoroase despre comportament și responsabilitate.

Combinarea armonioasă a rolurilor de prieten și educator este cheia unei relații parentale de succes. Un părinte care reușește să fie și prieten, și educator, își sprijină copilul în dezvoltarea unei personalități echilibrate, capabile să facă față provocărilor vieții. Această abordare integrată ajută copilul să-și dezvolte încrederea în sine, abilitățile sociale și intelectuale, precum și o moralitate puternică.

Un alt aspect esențial în exercitarea rolului de prieten și educator este capacitatea părinților de a se adapta și de a evolua odată cu copiii lor. Fiecare etapă a dezvoltării copilului vine cu provocări și nevoi specifice, iar părintele trebuie să fie pregătit să răspundă adecvat acestor schimbări.

Părinții trebuie să fie flexibili și deschiși la schimbare, ajustându-și metodele de educare și relaționare pe măsură ce copilul crește. De exemplu, abordările care funcționează bine în primii ani de viață ar putea necesita ajustări semnificative în perioada adolescenței, când copiii își dezvoltă identitatea și autonomia.

Fiecare etapă a dezvoltării copilului aduce noi nevoi și provocări. De exemplu, în copilăria timpurie, accentul poate fi pus pe siguranță și afecțiune, în timp ce în anii de școală, părinții pot să se concentreze mai mult pe educație și dezvoltarea abilităților sociale. Adolescența necesită o abordare de susținere a independenței și a deciziilor personale, părintele devenind un mentor și un ghid în acest proces.

Un părinte eficient este unul care învață continuu, fie prin experiență directă, fie prin resurse externe, cum ar fi cărți, articole sau cursuri de parenting. Cunoașterea unor tehnici moderne de educație și înțelegerea psihologiei copilului sunt esențiale pentru a răspunde adecvat provocărilor fiecărei etape.

Menținerea unui echilibru între autoritate și libertate este crucială în relația părinte-copil. Autoritatea parentală trebuie să fie exercitată cu înțelepciune și empatie, fără a cădea în extremele autoritarismului sau permisivității exagerate.

Autoritatea părintelui trebuie să fie percepută ca o sursă de protecție și ghidare, nu ca un instrument de control. Stabilirea unor reguli clare și aplicarea consecvenței în disciplină sunt importante pentru a oferi copilului un cadru de referință sigur și previzibil.

Libertatea acordată copilului trebuie să fie echilibrată cu responsabilitatea. Părintele trebuie să încurajeze independența și autonomia, permițând copilului să exploreze, să greșească și să învețe din propriile experiențe. În același timp, este important să se stabilească limite clare care să protejeze copilul de pericole și să îi ofere direcție.

Părinții sunt modele esențiale pentru copiii lor. Comportamentul, atitudinile și valorile părinților influențează profund modul în care copiii percep lumea și își formează propriile convingeri și comportamente.

Copiii învață prin observare, iar părinții sunt primii și cei mai importanți modele de comportament. Practicarea valorilor precum respectul, onestitatea, empatia și responsabilitatea în viața de zi cu zi oferă copiilor exemple concrete de urmat.

Coerența între ceea ce spun părinții și ceea ce fac este crucială. Contradicțiile între discurs și acțiune pot crea confuzie și pot submina autoritatea morală a părintelui. De exemplu, un părinte care vorbește despre importanța sincerității, dar care nu este sincer în comportamentul său, va transmite un mesaj contradictoriu copilului.

Rolul de prieten și educator pe care îl joacă părinții nu doar că influențează copilăria și adolescența, dar are și un impact semnificativ asupra vieții de adult a copilului. Relațiile parentale sănătoase contribuie la dezvoltarea unor adulți încrezători, capabili să formeze relații pozitive și să se adapteze la provocările vieții.

O relație parentală bazată pe respect, comunicare și încredere devine un model pentru relațiile viitoare ale copilului. Adulții care au experimentat astfel de relații în copilărie tind să fie mai echilibrați și mai capabili să mențină relații sănătoase și funcționale.

De asemenea, părinții care își învață copiii să gestioneze provocările și să se adapteze la schimbare contribuie la dezvoltarea unei reziliențe emoționale. Aceasta îi ajută pe copii să facă față stresului și dificultăților în viața de adult, oferindu-le instrumentele necesare pentru a se descurca în diverse situații.

Părintele-prieten și educator este o figură centrală în viața copilului, influențându-i dezvoltarea pe multiple planuri. Oferind un mediu de susținere și îndrumare, părinții pot contribui la formarea unor indivizi responsabili, încrezători și empatici. Această abordare integrată este esențială pentru a asigura nu doar succesul pe termen scurt al copilului, ci și bunăstarea și succesul pe termen lung.

În concluzie, rolul unui părinte nu poate fi redus la o singură dimensiune. Părinții care îmbină calitățile de prieten și educator își pregătesc copiii pentru a deveni adulți independenți, responsabili și empatici. Echilibrul dintre iubire, respect, ghidare și disciplină este fundamentul unei relații sănătoase și a unei educații eficiente. În acest fel, părinții contribuie nu doar la bunăstarea prezentă a copiilor lor, ci și la formarea unor viitori cetățeni ai societății.

Bibliografie

1. Bădescu, I. (2002), *Sociologia și antropologia familiei*. București: Editura Mica Valahie.
2. David, D. (2015), *Psihologia poporului român: Profilul psihologic al românilor într-o monografie cognitiv-experimentală*. Iași: Editura Polirom.
3. Dumitru, I. Al. (2008), *Educația moral-civică în familie și școală*. București: Editura Didactică și Pedagogică.
4. Golu, M. (2005), *Bazele psihologiei generale*. București: Editura Universitară.
5. Ionescu, S. (2003). *Psihologia copilului și a adolescentului*. București: Editura Fundației România de Măine.
6. Mihăilescu, I. (2000). *Sociologia educației*. București: Editura Polirom.
7. Mitrofan, N., & Ciupercă, C. (1998). *Familia contemporană: Abordare psihosocială și psihodinamică*. București: Editura Fundației România de Măine.
8. Neculau, A. (2004). *Psihologia vârstelor*. Iași: Editura Polirom.
9. Pânișoară, I. O. (2010) *Comunicarea eficientă*. Iași: Editura Polirom.
10. Zamfir, C., & Stănescu, S. (2007). *Enciclopedia dezvoltării sociale*. București: Editura Polirom.

STUDIU DE CAZ

Autori: Cărbuneanu Valentina Petruța

Andone Andreea Irina

Prof.CJRAE Buzău

2.1 Problema cercetării:

Problema care face obiectul acestei cercetări este atitudinea refractară, tulburări de comportament ale elevului L.A în timpul programului școlar, la începutul clasei a VI - a

2.2 Definirea obiectului cercetării:

Domeniul cercetării este reprezentat de stările de refuz, refractare , de violența fizică si verbală ale unui copil de 13 ani în timpul unor activități desfășurate în cadru organizat , în compania altor copii de aceeași vârstă.

Obiectul cercetării îl reprezintă depistarea factorilor generatori ai comportamentului mai sus amintit.

2.3 Scopul cercetării:

Scopul cercetării este ameliorarea comportamentului elevului, conștientizarea de către acesta a faptului că un comportament calm, civilizat, binevoitor este calea cea mai eficientă de a rezolva problemele ivite și de a câștiga respectul celor din jur.

2.4 Obiectivele cercetării:

Cercetarea abordează un demers inductiv, de la fapte la generalizări și își propune următoarele obiective:

- atragerea familiei în demersul pedagogic ;
- depistarea factorilor declanșatori ai comportamentelor neadecvate, refractare si violente;
- observarea evoluției interacțiunii, comunicării cu colegii, integrării în colectivul clasei;
- formarea deprinderilor de muncă independentă si dezvoltarea gândirii, memoriei, atenției, limbajului, imaginației prin varietatea situațiilor cărora trebuie să le facă față;
- optimizarea randamentului școlar.

2.5 Ipotezele cercetării:

- dacă se va dobândi colaborarea familiei privind abordarea unor comportamente calme, calde, de încurajare a activităților pozitive ale copilului, atunci acțiunile întreprinse la școală vor avea continuitate și acasă;
- dacă se va obține colaborarea tuturor elevilor din clasă, precum și a familiilor acestora, atunci ameliorarea comportamentelor violente va fi mai rapidă ;
- dacă se va urmări și analiza fiecare comportament neadecvat, atunci se va depista factorul declanșator după modelul "cauza-efect" ;
- dacă se va lucra diferențiat, atunci se vor înregistra progrese în randamentul școlar.

2.6 Designul cercetării:

Proiectul de cercetare este structurat în două etape, fiecare dintre acestea conținând anumite operațiuni, în conformitate cu obiectivele urmărite.

Etapa I

Operațiuni	Obiective
Diagnoza	Stabilirea coordonatelor de analiză și identificarea stării de fapt în ceea ce privește comportamentul elevului.
Proгноza	Evidențierea și conturarea cauzelor declanșatoare a comportamentelor elevului;

Etapa a II-a

Operațiuni	Obiective
Intervenția	Atragerea familiei în demersul pedagogic. Declanșarea intenționată și controlată a unor acțiuni ce urmăresc creșterea respectului de sine și încrederea în forțele proprii; Atragerea familiilor tuturor elevilor din clasă în demersul propus, prin intermediul Parteneriatului școală-familie.
Evaluarea	Evaluarea rezultatelor experimentului și formularea de concluzii și propuneri teoretice și practice.
Diseminarea rezultatelor	Diseminarea rezultatelor cercetării prin prezentarea publică a acestora.

2.7 Metodele de cercetare utilizate

Pe parcursul cercetării am utilizat următoarele metode:

- conversația didactică;
- observația sistematică;
- studiul documentelor;
- ancheta
- analiza și sinteza

3.DESFASURAREA CERCETĂRII

3.1 Familia . Atmosfera familială

Copilul locuiește împreună cu părinții, dar și bunicii materni. Situația materială a familiei este bună. Mamă este într-o luptă permanentă cu viața. Ea dorește să-i asigure fiului său condiții materiale bune , iar el să învețe.

Tatăl este mai sever. Copilul este pedepsit de tatăl său uneori chiar cu bătaie

Starea de sanatate: elevul nu este înregistrat în evidentele medicului de familie cu vreo boala cronică .

3.2 Parcursul educational

Elevul a frecventat cursurile școlii șase ani, timp în care s-a adaptat cu greu la program și la cerințele educaționale. Socializa cu mare greutate cu colegii, deseori având reacții violente, fiind mutat la mai multe școli.

În urma evaluării inițiale , în clasa a V-a, s-au constatat următoarele:

I . Procese cognitive superioare

Exprimare defectuoasă , vocabular limitat , dar dornic să i se explice atunci când nu înțelege , lipsa de inițiativă în comunicare.

Gândirea –bazată pe concret, pe real, lipsesc operațiile de analiză și sinteză , abstractizare.

Memoria-mecanică, de scurtă durată, reproductivă, "deseneaza " câteva litere fără a le putea denumi, numără mecanic, fără a înțelege conceptul de număr natural.

Imaginația –reproductivă.

II. Activități și procese reglatorii

Motivația-externă ,reprezentată prin mici recompense .

Afectivitatea – scăzută, greu abordabil, socializează cu greu .

Voința – fără manifestări evidente, mai degrabă negativă și refractară.

Atenția-instabilă , se concentrează cu greu, de scurtă durată.

III. Personalitatea

Fire introvertită.

Temperament mixt-melancolic-colic.

Creativitatea scazută, are nevoie permanent de indicații , sprijin , model concret.

IV. Activități și conduită în colectiv

În familie :

- față de mama: afecțiune, colaborare;
- față de tata: frică, minte pentru a nu fi bătut.

În grup- refractar la activitățile de grup, greutate în a comunica, se sustrage de la sarcini, lipsă de inițiativă, deseori vorbește urât, își lovește colegii, distruge lucrurile pe care aceștia nu i le împrumută.

Ca urmare este evitat de aceștia în jocurile lor.

3.3 Analiza și interpretarea datelor

L. A. are un comportament refractar la tot ce înseamnă activitate didactică și o mare neîncredere în forțele proprii .

Primul demers a fost acela de a mă apropia de băiat, de a-i câștiga încrederea.

Totul a fost bazat pe o intervenție directă de tip joc .

intervenție de tip joc	obiectiv urmărit
-alegerea prietenului preferat -cererea iertării atunci când a lovit pe cineva din greșală sau intenționat -impacarea cu un coleg cu care s-a certat	socializarea cu colegii
-desenarea la tablă în timpul pauzelor	familiarizarea cu scrierea la tablă
-realizarea de desene(teste)	Interpretarea testelor

citirea de povesti, discuții despre diferite comportamente întâlnite în povești	îndreptarea comportamentelor violente
sarcinile și regulile clasei	responsabilizarea , crearea unui cadru optim pentru dobândirea încrederii în sine, a respectului de sine

Pasul următor a fost reprezentat de discuțiile purtate cu mama , pentru a afla dacă elevului îi place la școală, dacă vine cu plăcere sau obligat la școală, dacă vorbește acasă despre ceea ce se petrece în clasă.

Mama a cooperat întotdeauna, sprijinindu-l pe băiat, ajutându-l la teme , impulsivându-l să participe alături de colegi la activități școlare și extrașcolare , acordându-i din ce în ce mai multă atenție acasă .

Fiecare comportament violent a fost urmat de o discuție profesor –elev –mamă.

Chestionar pentru părinți

Prof Chiroșca Simona – Nicoleta Centrul Școlar pentru Educație Incluzivă,, Albatros,,
Constanța

Pentru a-l cunoaște și ajuta mai bine pe copilul dumneavoastră, vă rog să răspundeți la următoarele întrebări. La completarea chestionarului, vă rog să puneți un X în căsuța(le) care corespund(e) opiniei dumneavoastră, iar pentru răspunsurile care conțin puncte de suspensie vă rog să vă exprimați părerea încercând să vă încadrați răspunsurile în spațiul rezervat.

1. Care este situația școlară a copilului dumneavoastră?

- a. medii de 9 – 10;
- b. medii de 7 – 8;
- c. medii de 5 – 6;
- d. corigent

2. Copilul este ajutat la lecții?

- a. de către un părinte;
- b. de către un frate;
- c. de către o rudă;
- d. de către un meditator;
- e. de către o altă persoană (cine?);
- f. nu este ajutat

3. Cunoașteți preocupările copilului dumneavoastră?

- a. da;
- b. nu;
- c. nu știu;

d. alt răspuns

4. Cum vă ocupați de evoluția școlară a copilului dumneavoastră?

- a. vizite la școală;
- b. supraveghere atentă;
- c. controlul caietelor (carnetul de note);
- d. ajutor la lecții;
- e. pedepsirea când este cazul;
- f. angajarea unui meditator;
- g. recompensarea când este cazul;
- h. alt răspuns

5. Cât timp acordați copilului dumneavoastră?

- a. o oră zilnic;
- b. două - trei ore zilnic;
- c. numai la sfârșitul săptămânii;
- d. nu am timp;
- e. alt răspuns

6. Cunoașteți bine:

- a. ▪ prietenii copilului: da; nu;
- b. ▪ colegii de școală: da; nu;
- c. ▪ profesorii copilului: da; nu

7. Obișnuiți să luați legătura cu profesorii copilului dumneavoastră?

- a. periodic (lunar, semestrial);
- b. când sunt probleme deosebite;
- c. rareori;

- d. când sunt anunțat;
- e. nu obișnuiesc;
- f. alt răspuns

8. Cum credeți că v-ar ajuta profesorii în obținerea unor rezultate școlare bune de către copilul dumneavoastră?

- a. consultații la școală;
- b. vizite la domiciliul copilului;
- c. consultații acordate părinților pentru a-și ajuta copilul la pregătirea lecțiilor;
- d. alt răspuns

9. Care din următoarele situații vi se potrivește?

- a. nu pot supraveghea copilul;
- b. nu-l pot ajuta în mod direct la lecții;
- c. doresc numai să promoveze;
- d. nu urmăresc să fie premiant;
- e. alt răspuns

10. Care din următoarele motive explică rezultatele școlare slabe obținute la învățătură de către copilul dumneavoastră?

- a. nu învață;
- b. nu are voință;
- c. nu-l interesează;
- d. alt răspuns

CHESTIONAR PENTRU PĂRINȚI

Interpretarea rezultatelor

Numărul chestionarelor aplicate :19

<p>1.Care este situația școlară a copilului dumneavoastră?</p> <p>a. ☐ medii de 9 – 10;</p> <p>b. ☐ medii de 7 – 8;</p> <p>c. ☐ medii de 5 – 6;</p> <p>d. ☐ corigent</p>	<p>1.7/18 - 39%</p> <p>2.3/18 – 16,6%</p> <p>3.5/18 – 27,7 %</p> <p>4.4/18 – 16,6%</p>
<p>2.Copilul este ajutat la lecții?</p> <p>a. ☐ de către un părinte;</p> <p>b. ☐ de către un frate;</p> <p>c. ☐ de către o rudă;</p> <p>d. ☐ de către un meditator;</p> <p>e. ☐ de către o altă persoană (cine?);</p> <p>f. ☐ nu este ajutat</p>	<p>1.6/18 – 33%</p> <p>2.4/18 – 22%</p> <p>3.3/18 – 11%</p> <p>4.5/18 – 27,7%</p> <p>5.0/18 – 0%</p> <p>6. 1/18 – 5,5%</p>
<p>3.Cunoașteți preocupările copilului dumneavoastră?</p> <p>a. ☐ da;</p> <p>b. ☐ nu;</p> <p>c. ☐ nu știu;</p> <p>d. ☐ alt răspuns</p>	<p>1.12/18 – 66,6%</p> <p>2.7/18 – 33%</p> <p>3.0/18 – 0%</p> <p>4.0/18 – 0%</p>
<p>4.Cum vă ocupați de evoluția școlară a copilului dumneavoastră?</p> <p>a. ☐ vizite la școală;</p>	<p>1.5/18 – 27,7%</p>

<ul style="list-style-type: none"> b. ☐ supraveghere atentă; c. ☐ controlul caietelor (carnetul de note); d. ☐ ajutor la lecții; e. ☐ pedepsirea când este cazul; f. ☐ angajarea unui meditator; g. ☐ recompensarea când este cazul; h. ☐ alt răspuns 	<p>2.4/18 – 22%</p> <p>3.3/18 – 11%</p> <p>4.3/18 – 16,6%</p> <p>5.2/18 – 11%</p> <p>6.1/18 – 5,5%</p> <p>7.1/18 – 5,5%</p> <p>8.0/18 – 0%</p>
<p>5.Cât timp acordați copilului dumneavoastră?</p> <ul style="list-style-type: none"> a. ☐ o oră zilnic; b. ☐ două - trei ore zilnic; c. ☐ numai la sfârșitul săptămânii; d. ☐ nu am timp; e. ☐ alt răspuns 	<p>1.6/18 – 33%</p> <p>2.5/18 – 22%</p> <p>3.4/18 – 22%</p> <p>4.3/18 – 16,6%</p> <p>5.1/18 – 5,5%</p>
<p>6.Cunoașteți bine:</p> <ul style="list-style-type: none"> a. ▪ prietenii copilului: ☐ da; ☐ nu; b. ▪ colegii de școală: ☐ da; ☐ nu; c. ▪ profesorii copilului: ☐ da; ☐ nu 	<p>1.7/18 – 39%</p> <p>2.7/18 – 33%</p> <p>3./18 – 27,7%</p>
<p>7.Obișnuiți să luați legătura cu profesorii copilului dumneavoastră?</p> <ul style="list-style-type: none"> a. ☐ periodic (lunar, semestrial); b. ☐ când sunt probleme deosebite; c. ☐ rareori; d. ☐ când sunt anunțat; e. ☐ nu obișnuiesc; 	<p>1.7/18 – 39%</p> <p>2.2/18 – 11%</p> <p>3.4/18 – 22%</p> <p>4.4/18 – 16,6%</p> <p>5.2/18 – 11%</p>
<p>8.Cum credeți că v-ar ajuta profesorii în obținerea unor rezultate școlare bune de către</p>	

<p>copilul dumneavoastră?</p> <p>a. ☐ consultații la școală;</p> <p>b. ☐ vizite la domiciliul copilului;</p> <p>c. ☐ consultații acordate părinților pentru a-și ajuta copilul la pregătirea lecțiilor;</p> <p>d. ☐ alt răspuns</p>	<p>1.9/18 – 50%</p> <p>2.2/18 – 11%</p> <p>3.5/18 – 22%</p> <p>4.3/18 – 16,6%</p>
<p>9.Care din următoarele situații vi se potrivește?</p> <p>a. ☐ nu pot supraveghea copilul;</p> <p>b. ☐ nu-l pot ajuta în mod direct la lecții;</p> <p>c. ☐ doresc numai să promoveze;</p> <p>d. ☐ nu urmăresc să fie premiant;</p> <p>e. ☐ alt răspuns</p>	<p>1.10/18 – 55,5%</p> <p>2.5/18 – 27,7%</p> <p>3.1/18 – 5,5%</p> <p>4.3/18 – 11%</p> <p>5.0/18 – 0%</p>
<p>10.Care din următoarele motive explică rezultatele școlare slabe obținute la învățătură de către copilul dumneavoastră?</p> <p>a. ☐ nu învață;</p> <p>b. ☐ nu are voință;</p> <p>c. ☐ nu-l interesează;</p> <p>d. ☐ alt răspuns</p>	<p>1.11/18 – 61,1%</p> <p>2.5/18 – 22%</p> <p>3.3/18 – 16,6%</p> <p>4.0/18 – 0%</p>

Concluzii

Răspunsurile părinților reprezintă fie așteptări ale acestora, fie certitudini pe care le au deja din informațiile care le-au parvenit dat fiind interesul lor pentru această etapă din viața copilului. Studiind aceste răspunsuri înțelegem încă o dată că demersul didactic trebuie să-și deplaseze accentul de pe informare pe formare, prin aplicarea metodelor moderne de lucru și abordarea diferențiată a colectivului de elevi, urmărindu-se dezvoltarea și perfecționarea competențelor de comunicare, relaționare și învățare.

Dezvoltarea proceselor cognitive matematice la școlarul mic

Prof. pentru învăț. primar Cocolici Anișoara
Școala Gimnazială „Elena Doamna” Tecuci

Perioada de la șapte la doisprezece ani, afirma H. Wallon, este aceea în care obiectivitatea înlocuiește sincretismul. Această trăsătură însoțește dinamica evoluției copilului, **de la procesele senzorial-perceptive până la trăsăturile de personalitate.**

În acest stadiu, continuă să se dezvolte toate **formele de sensibilitate** (vizuală, auditivă, tactilă, chinestezică etc.), precum și toate **formele complexe ale percepției: spațiului, timpului, mișcării.** Sub influența sistemului de solicitări determinat de activitatea școlară, percepția își diminuează caracterul sincretic, sporind în precizie, volum, inteligibilitate. Crește acuitatea discriminativă față de componentele obiectului perceput, se formează schemele logice de interpretare ce intervin în analiza spațiului și timpului perceput.

La vârsta școlară mică, **învățarea perceptivă** presupune realizarea unor **obiective importante:** dezvoltarea sensibilității și a activității discriminative a analizatorilor; însușirea unor criterii și procedee de explorare, investigare a câmpului perceptiv (vizuală, tactilă, auditivă); ordinea de relevare a însușirilor; formarea unor structuri perceptive, cum sunt cele corespunzătoare cifrelor, literelor, semnelor convenționale. Astfel, se realizează trecerea treptată de la formele simple ale percepției (spontane, superficiale) la cele complexe, și la observație.

Percepțiile copiilor, la intrarea în școală, păstrează încă unele trăsături care vin în contradicție cu activitatea pe care vin să o desfășoare. Elevii se caracterizează printr-o **deosebită receptivitate față de realitatea înconjurătoare**, dar percepția lor este globală, uneori, superficială. Învățătorul trebuie să asigure în desfășurarea procesului instructiv-educativ condiții favorabile de sporire a eficienței învățării perceptive, prin orientarea și conducerea completă a capacității elevilor de **sesizare, conștientizare, discriminare, recunoaștere și interpretare adecvată a obiectelor și fenomenelor percepute concret, intuitiv, direct, observațional.** Pe parcursul miciei școlarității, percepția câștigă noi dimensiuni, evoluează. Procesele percepției spațiului se datorează în primul rând îmbogățirii experienței proprii de viață a copilului sub influența școlară, crescând și precizia diferențierii și denumirii formelor geometrice.

În activitatea de învățare, uneori nu este necesar și nici chiar posibil ca obiectele, fenomenele reale să fie prezente și să fie percepute direct de elevi. Totuși, în aceste condiții cunoașterea lor poate fi realizată, deoarece informațiile percepute anterior nu dispar fără urmă din mintea elevilor. Ele au capacitatea de a fi conservate și reactualizate la nevoie în lipsa stimulilor care le-au determinat, ca urmare a **procesului psihic de reprezentare** a lor **sub formă de imagini secundare. La baza formării reprezentărilor stau percepțiile**, iar **reprezentările**, la rândul lor, **pregătesc și ușurează generalizările din gândire.**

Aflat la începutul vârstei școlare mici, copilul posedă numeroase reprezentări despre obiectele de uz casnic, despre fructe, animale, oameni din jurul său. Copilul ajunge să înțeleagă toate aceste lucruri, apelând la **reprezentări.** Caracteristic pentru micul școlar este trecerea de la apariția involuntară la capacitatea de a evoca reprezentări în mod voluntar, precum și creșterea elementului generalizator care

facilitează asimilarea, însușirea treptată a noțiunilor. Datorită activității organizatoare a cuvântului, reprezentările micului școlar se eliberează treptat de caracterul lor difuz, devenind mai precise, mai clare. De la reprezentări separate se trece la grupuri de reprezentări. **Claritatea, coerența, mobilitatea** pe care le dobândesc **reprezentările** în cursul miciei școlarității, fac posibil ca elevul să le poată stăpâni și dirija cursul.

Cunoașterea și înțelegerea procesului de formare, pe etape, a reprezentărilor și conceptelor matematice, spre exemplu, generează **sarcini de ordin psihologic** ce se cer respectate **în conceperea actului didactic**:

- orice achiziție să fie dobândită de copil prin acțiune însoțită de cuvânt;
- copilul să beneficieze de experiență concretă variată și ordonată în sensul implicațiilor matematice;
- situațiile de învățare trebuie să favorizeze operațiile mentale, copilul amplificându-și experiența cognitivă;
- dobândirea unei anume structuri matematice să fie rezultatul unor acțiuni concrete cu obiecte, imagini sau simboluri, pentru același conținut matematic;
- dobândirea reprezentărilor conceptuale să decurgă prin acțiunea copilului asupra obiectelor, pentru a favoriza reversibilitatea și interiorizarea operației;
- învățarea să respecte caracterul integrativ al structurilor, urmărindu-se transferul vertical între nivelurile de vârstă și logica formării conceptelor;
- acțiunile de manipulare și cele ludice să conducă treptat spre simbolizare.

În acest stadiu, din punct de vedere **intelectual**, se produce un salt real în procesul gândirii, concretizat în **aparitia operațiilor logice**. Dacă în stadiul senzoriomotor modalitatea principală de adaptare era acțiunea obiectuală, în stadiul preoperațional reprezentarea sau imaginea devenea modalitatea principală de recepționare și prelucrare a informației (gândirea reprezentativă, gândirea intuitivă), începând cu acest stadiu procesarea informației se realizează cu ajutorul operațiilor logice (**gândirea verbal-logică**), saltul constând în atributul pe care-l capătă gândirea, aceea de a fi operațională. De la gândirea intuitivă se trece la **gândirea operativă** care presupune utilizarea operațiilor mentale în procesarea informației. În viziunea lui Jean Piaget, operațiile sunt „*acțiuni interiorizate sau interiorizabile, reversibile și coordonate în structuri totale*”(F.Longeot, 1969, pag.13). Operația logică are ca trăsătură principală reversibilitatea care conferă posibilitatea folosirii concomitente a sensului direct și, invers, a anticipării mintale a rezultatului, a efectuării unor corecții și aproximări, toate desfășurându-se pe plan mintal. Datorită acestor operații gândirea copilului poate pătrunde dincolo de ceea ce oferă cunoașterea intuitivă. Indicatorul formării operațiilor concrete îl constituie **ideea de invarianță, de conservare a unor caracteristici** (cantitate, volum, lungime etc.) pe fondul unor modificări vizibile pe care le suferă obiectele. Înțelegerea invarianței sau a conservării se dobândește treptat: la 7-8 ani-**conservarea substanței**, la 9 ani-**conservarea greutateii**, la 11-12 ani-**conservarea volumului**. Surprinderea invarianței, a ceea ce este constant și identic în lucruri, se bazează pe capacitatea de a coordona între ele operațiile gândirii, de a le grupa în sisteme unitare, datorită mecanismului reversibilității.

În funcție de complexitatea lor, **operațiile** sunt de două feluri: **concrete și formale**, primele fiind **proprii acestui stadiu**, celelalte funcționând în stadiile următoare. De aceea, perioada școlară mică este cunoscută și sub denumirea de **stadiul operațiilor concrete** sau stadiul concret operațional.

Operațiile acestui stadiu se desfășoară pe plan mintal, dar **continuă să fie legate de acțiunea cu obiectele**. Gândirea este legată de realitate, logicul se întemeiază pe situații concrete, în interiorul cărora obiectele pot fi organizate și clasificate în sisteme, potrivit unui criteriu adoptat în prealabil. **Copilul înțelege că obiectele pot fi schimbate sau transformate, conservându-și caracteristicile inițiale**. Conservarea cantității reprezintă fundamentul operațiilor concrete, **școlarul mic operând cu ceea ce este real**, cu ceea ce este imediat prezent și nu cu ceva posibil. Gândirea întemeiată pe operații concrete devine inoperantă când obiectele sunt înlocuite cu enunțuri sau propoziții verbale. În esență, **operația concretă** se aplică asupra obiectelor sau **situațiilor reale**, iar **operația formală** se aplică unor **enunțuri verbale** (propoziții). Operațiile concrete conferă intelectului o structură calitativ deosebită, imprimând gândirii un caracter operatoriu. Dacă în stadiul anterior gândirea este intuitivă, imagistică, bazată pe reprezentare, în stadiul acesta gândirea este bazată pe operație, motiv pentru care **Jean Piaget** denumește perioada aceasta „**stadiul inteligenței concrete**”.

M. Debesse consideră că perioada între 7-11 ani ar putea fi caracterizată ca fiind „**vârsta rațiunii**”, „**vârsta cunoașterii**”. Este „vârsta rațiunii” pentru că operațiile concrete îi permit să pătrundă dincolo de datele percepției și reprezentării, reținând relațiile invariante dintre diversele însușiri ale obiectelor și fenomenelor în situații concrete. Copilul este și la o „*vârsta a cunoașterii*” deoarece reușește să asimileze un evantai de noțiuni care condensează și unifică însușiri ale cunoașterii senzoriale. Dacă la începutul școlarității mici noțiunile au un caracter empiric, trăsăturile esențiale și neesențiale nefiind însă suficient diferențiate, spre sfârșitul perioadei se evidențiază stadiul gândirii noționale. La școlarul mic **noțiunea se află „la jumătatea drumului între experiența sensibilă și ideea generală”**(M.Debesse, 1981, pag.61), ea neavând înțelesul unei abstracțiuni ideale. Gândirea, sub efectul dezvoltării psihice și al influențelor educative, tinde să se organizeze în jurul câtorva noțiuni fundamentale cum ar fi cele de timp, de spațiu, de număr, de cauză, de mișcare - „*Ele formează suportul gândirii logice și permit înțelegerea realității observabile prin intermediul unei serii de raporturi*”(M.Debesse, 1981, pag.61).

Datorită caracterului concret al gândirii elevului din școala primară, faptul că el rămâne tributar celor văzute ori trăite sau unor imagini și amintiri despre nenumăratele situații cu care a venit în contact, **intuiția - directă și indirectă - stă la baza întregii didactice** a acestei trepte de învățământ. Așadar, în procesul învățării cognitive, elevul pornește de la un material factic, iar prin intermediul operațiilor de abstractizare și generalizare desprinde însușirile generale și esențiale ale anumitor clase de obiecte, fenomene, relații - însușiri integrate în noțiuni/concepte. De aceea, procesul de predare - învățare a matematicii în clasele I-IV trebuie să însemne mai întâi efectuarea unor acțiuni concrete, adică operații cu obiectele, care se structurează și se interiorizează, devenind progresiv, operații logice, abstracte .

Dascălul trebuie să respecte însă anumite **cerințe privitoare la intuiție**: să folosească **rațional materialul didactic**, să selecteze materialul potrivit funcției pe care o îndeplinește intuiția, să **dozeze raportul dintre cuvânt și intuiție**, să solicite intens elevul în efectuarea unor **activități variate de observație, de selectare, analiză, sinteză, comparație, verbalizare** etc. „*Procesul gândirii, exprimat prin noțiuni, judecăți și raționamente, se dezvoltă la elevi cu precădere prin intermediul învățării școlare, prin solicitarea permanentă la lecții, prin activitatea sistematică de cunoaștere riguroasă a realității*”(Dumitriu, Gh., 2004, p.91).

Capacitatea de cunoaștere se dezvoltă și datorită **memoriei** - „procesul psihic complex de întipărire, stocare și reactualizare activă, selectivă și inteligibilă a informației achiziționate” (ibidem, p. 120). Posibilitățile memoriei cresc rapid, **procesele ei înregistrând salturi evidente**.

Între 6 și 11 ani, prezintă următoarele caracteristici:

- **crește caracterul activ al memoriei** prin faptul că, mai ales elevii de clasa a III-a și a IV-a tind să extragă din materialul de învățat ceea ce este important și reușesc să scoată ideile principale, să alcătuiască planul unei lecturi, planul de rezolvare a unei probleme etc.

- se accentuează **caracterul voluntar și conștient al proceselor memoriei**, dezvoltându-se astfel formele mediate, logice ale memoriei, precum și volumul, trăinicia memorării;

- se realizează o mai bună legătură cu gândirea și **crește rolul memoriei logice**;

- încep să apară particularități individuale în realizarea memoriei, referitoare la ușurința memorării la trăinicia păstrării și reactualizarea promptă.

Școlarul mic reține în general mai ușor formele, culorile, întâmplările decât definițiile, demonstrațiile, explicațiile. Uneori el memorează mecanic, nu logic, memorează cuvinte, nu idei, pune pe același plan ideile principale cu cele secundare. **Calitățile memoriei: volumul, mobilitatea, rapiditatea, trăinicia, promptitudinea la memorare, conservare și reactualizare - pot fi modelate**, educate și perfecționate la niveluri performante, mai ales că la această vârstă crește considerabil volumul memoriei și se îmbogățesc indicatorii trăinicii și rapidității memorării diferitelor conținuturi. Învățătorul îl ajută pe elev să memoreze voluntar, intenționat logic. Se conturează încă din acest stadiu diferite **tipuri de memorie: vizuală, auditivă, chinestezică**.

În strânsă legătură cu gândirea și limbajul se află **imaginația**. Cu cât copilul este mai evoluat pe plan mintal, cu cât posedă mai multe noțiuni și un vocabular activ mai bogat, cu atât imaginația lui va avea mai multe elemente, mai mult material pentru a construi, pentru a crea. Foarte mult este solicitată **imaginația reproductivă**, copilul fiind pus adesea în situația de a reconstitui imaginea unor realități.

Cu timpul, se dezvoltă și **imaginația creatoare** ce reprezintă un nou stadiu în creșterea capacităților copilului de a transforma și modifica unele date, de a elabora altele pe baza celor cunoscute, de a crea o lume voit fantastică sau dimpotrivă, reală – fundamentată logic (ascultând o poveste, școlarul mic este capabil să și-o reprezinte transformator, introducând modificări în desfășurarea subiectului). **Formele creative** ale imaginației școlarului mic sunt stimulate de joc și fabulație, de povestire și compunere, de activitățile practice și muzicale, de contactul cu natura și de activitățile cu munca.

În perioada miciei școlarității, imaginația se află **în plin progres**, atât sub raportul conținutului cât și al formei. Comparativ cu vârsta preșcolară, ea **devine** însă mai "**critică**", se apropie mai mult de realitate, copilul însuși adoptând acum față de propria imaginație o atitudine circumspectă, de autocontrol. Jocul constituie polul extern de asimilare a realității de către eul copilului și el conține o doză de imaginație creatoare care va constitui motorul întregii gândiri viitoare și chiar a rațiunii. **Imaginația este o condiție (o cauză) a gândirii și totodată un rezultat al ei**. La începutul școlarității mici, imaginația prezintă un conținut redus, dar odată cu înaintarea în vârstă și ca rezultat al muncii școlare, ea devine mai bogată, capătă caracter critic și manifestă aspecte creative.

Intrând în școală, învățând citit-scrisul, copilul dobândește „**conștiința limbajului**”. „**Limbajul este activitatea psihică individuală de comunicare a mesajului prin intermediul unor ansambluri de coduri, semne și simboluri. Cu ajutorul limbajului, oamenii schimbă idei, informații, emoții, sentimente și imagini, își reglează comportamentele, interacționează în situații sociale și rezolvă diferite probleme**” (Dumitriu, Gh., 2004, p. 94).

Principala însușire a dezvoltării limbajului constă în faptul că **limba devine un obiect de învățământ**, fiind însușită în mod conștient, sistematic, pe baze științifice, sub toate aspectele sale importante: fonetic, lexical, gramatical, stilistic etc. Dezvoltarea limbajului este „*produsul interacțiunii psihosociale, îndeosebi verbale, care se desfășoară continuu, sistematic între adulți și copii. De altfel, nu poate avea loc o achiziție a competențelor lingvistice, matematice, științifice, a procedurilor de gândire în afara procesului de comunicare interpersonală, a schimbului de mesaje cu părinții și educatorii*”(ibidem, p. 132).

Însușirea unei științe, cum e și **matematica**, începe de fapt cu **asimilarea limbajului** ei noțional. De exemplu, încă de la clasa pregătitoare, studiul matematicii urmărește să ofere elevilor, la nivelul lor de înțelegere, posibilitatea explicării științifice a conceptului de număr natural și a operațiilor cu numere naturale. Dacă înțelegerea acestor noțiuni se realizează la nivelul rigorii științifice a matematicii, atunci și limbajul în care se exprimă acest sistem de noțiuni trebuie să întrunească rigoarea științifică. Fiind limbajul unor concepte abstracte și generale, limbajul matematic se introduce la început cu unele dificultăți. De aceea, trebuie asigurată mai întâi înțelegerea noțiunii respective (sesizarea esenței), de multe ori într-un limbaj cunoscut de copii.

În perioada miciei școlarității, **limbajul matematic** este îmbogățit progresiv. Se fac permanent treceri de la o treaptă de abstractizare la alta, se organizează **activități în plan obiectual** (cu obiecte), **în plan simbolic** (cu simboluri neconvenționale, apoi cu simboluri convenționale), **în plan verbal** și **în plan mental** interiorizat. Orice nouă achiziție matematică are la bază achizițiile precedente, trecerea de la un stadiu inferior la altul superior făcându-se printr-o reconstrucție continuă a sistemului noțional și operativ. „*Prin dezvoltarea limbajului, copilul își mărește posibilitățile generale de a învăța, de a acumula cât mai multă experiență socială și culturală, își formează personalitatea, conștiința de sine și de altul, se împlinește ca ființă umană.*” (Dumitriu, Gh., 2004, p. 119).

Bibliografie

1. Cucos, C., 2000, *Pedagogie*, Editura Polirom, Iași
2. Dumitriu, Gh., 2004, *Sistemul cognitiv și dezvoltarea competențelor*, Editura Didactică și Pedagogică, București
3. Dumitriu, Gh., Dumitriu, C., 2004, *Psihopedagogie*, Editura Didactică și Pedagogică, București
4. Lupu, C., 2006, *Didactica matematicii*, Editura Caba, București
5. Neagu, M., Mocanu, M., 2007, *Metodica predării matematicii în ciclul primar*, Editura Polirom, Iași
6. Nicola, I., 2003, *Tratat de pedagogie școlară*, Editura Aramis, București
7. Șchiopu, U., Verza, E., 1995, *Psihologia vârstelor- ciclurile vieții*, Editura Didactică și Pedagogică, R. A.- București

Energia geotermală – plan STEM

Prof. inv. primar Cocolici Anișoara
Școala Gimnazială „Elena Doamna” Tecuci

Numele: COCOLICI ANIȘOARA	Tema planului STEM: ENERGIA GEOTERMALĂ	clasa: a III-a A	Număr de activități: 6
Argument:	<p>ENERGIA GEOTERMALĂ reprezintă căldura conținută în fluidele și rocile subterane. Este nepoluantă, regenerabilă și poate fi folosită în scopuri diverse: încălzirea locuințelor, industrial sau pentru producerea de electricitate.</p> <p>Rezervoarele geotermale, care se găsesc la câțiva kilometri în adâncul scoarței terestre, pot fi folosite pentru încălzire directă. Oamenii au folosit izvoarele cu ape calde încă de acum câteva mii de ani, pentru furnizarea apei de îmbăiere sau gătit. Astăzi, apa izvoarelor este captată și utilizată în stațiunile balneare.</p> <p>Primii trei metri ai scoarței terestre au o temperatură constantă de 10-16°C. Precum într-o peșteră, temperatura aceasta e puțin mai ridicată decât a aerului din timpul iernii și mai scăzută decât a aerului vara. Pompele geotermale se folosesc de această proprietate pentru a încălzi și răci clădirile.</p> <p>Energia geotermală are un potențial uriaș pentru producerea de electricitate. Aproape 8 000 MW sunt produși pe mapamond. Tehnologia de azi utilizează resursele hidrotermale, dar în viitor poate vom putea folosi căldura conținută în adâncul scoarței terestre în roci uscate sau chiar pe cea conținută în magmă.</p> <p>Se poate estima că până în anul 2030-2050, noile tehnologii din domeniul energiei geotermale vor permite o producție semnificativă de electricitate în multe țări, care nu sunt considerate azi ca având resurse geotermale importante.</p>		
Conținutul ri	<p>Pentru a provoca elevii, am realizat un experiment simplu, ce evidențiază importanța valorificării energiei geotermale. Elevii, utilizând resursele tehnologice, au descoperit și prezentat informații și imagini tematice.</p> <p>Am completat cunoștințele lor prezentându-le slide-uri ce au cuprins modalități de folosire a acestei energii, avantajele și dezavantajele ei, precum și filme ce prezentau modul cum se amplasează și funcționează sistemele de încălzire.</p> <p>Copiii au realizat mai întâi desene ce reprezentau sisteme de încălzire geotermală (pompă termică + circuit format din țevi), apoi au realizat machete, pentru a evidenția modul de captare și utilizare a energiei geotermale.</p>		
Obiective	<ul style="list-style-type: none"> - să se exprime corect, dovedind înțelegerea unor noțiuni (energie geotermală, vulcan, magmă, gheizere, pompă termică, balnear); - să enumere modalități de utilizare a energiei geotermale conștientizând avantajele folosirii acestui tip de energie; - să cunoască locuri cu potențial geotermal, din țară și din afara ei; - să realizeze experimente ce evidențiază importanța valorificării energiei geotermale; - să folosească resursele tehnologice în rezolvarea sarcinilor (descoperirea unor informații, imagini, filme, experimente, în realizarea desenelor și machetelor). 		
Resurse	<p>Resurse online :</p> <p>https://ro.wikipedia.org/wiki/Energie_geotermică</p> <p>https://www.ondrill.ro/blog/pompe-de-caldura/energia-geotermala/</p> <p>https://www.slideshare.net/danutylie/energia-geotermala-76072404</p> <p>http://www.termo.utcluj.ro/regenerabile/3_1.pdf</p>		

	<p>PPT]sursedeenergie https://www.youtube.com/watch?v=SeZqTPlnzvww https://www.youtube.com/watch?v=Vxw_zjpVji0</p> <p>Resurse materiale : apă, coloranți (roșu și albastru), gheață, sursă de încălzit apa (fierbător), pahare, vase de bucătărie, folie de aluminiu, pet-uri, planșe, creioane colorate, carioci, morișcă, doze de aluminiu, lumânări, suporturi metalice, suport de lemn.</p>			
Abordare STEM				
Științe	Elevii și-au îmbogățit vocabularul cu termeni noi și au aflat lucruri interesante despre energia geotermală. Au realizat experimente ce au evidențiat proprietățile apei și importanța valorificării energiei geotermale.			
Tehnologie	Au folosit resursele tehnologice în diferite situații: descoperirea de informații și imagini despre aspectul pământului în interior, locurile cu potențial energetic geotermal, sistemele de încălzire geotermală, pompe geotermale, avantajele utilizării acestui tip de energie, experimente tematice.			
Inginerie	Au realizat machete ce reliefează modalitatea transformării energiei geotermale în electricitate.			
Artă	Elevii au făcut desene în care au surprins interiorul pământului, straturile scoarței terestre, modalitatea de racordare a locuințelor la sistemele de încălzire bazate pe apa geotermală, precum și modalitățile de folosire a acesteia.			
Matematică	Au compus probleme în care numerele reprezentau locuințe încălzite și neîncălzite prin sisteme de încălzire geotermală / pompe geotermale / adâncimi la care se forează pentru a releva existența apei geotermale.			
EVALUARE		realizat	în curs de realizare	nerealizat
Students have reached most of the planned goals.		x		
Lessons have been well planned according to the level of students.		x		
The difficulties encountered have been solved during the process		x		
Stem activities have increased students knowledge and curiosity for the topic.		x		
Outcomes of Stem lesson plans have been understood by most of the students.		x		

STARTING-POINT**Activitatea 1: Energia geotermală**

S-a captat atenția elevilor cu un experiment ce a evidențiat că totdeauna apa caldă se ridică la suprafață. A urmat o discuție pe tema „La ce o putem folosi?”. Pornind de la ideea că în natură există apă caldă, s-a anunțat titlul proiectului și obiectivele. Pentru sporirea interesului, s-a vizionat un film despre gheizere și izvoare cu apă caldă și despre avantajele acestora.

Activitatea 2: Proprietățile apei

S-au realizat experimente ce au pus în lumină diferite proprietăți ale apei. S-au evidențiat avantajele apei calde.

Activitatea 3: Ce se întâmplă în interiorul pământului ?

Pe baza unor materiale în PPT și a unor scurte filme, copiii au înțeles cum apare energia geotermală: cum se emană (prin roci sau fluide subterane), sub ce formă se găsește (izvoare, gheizere, generată de vulcani). Copiii au mai aflat în ce țări există și care sunt locurile din țara noastră care au potențial geotermal. De asemenea, privind țara noastră, au observat unde este valorificată și unde nu este încă, înțelegând că sunt necesare studii de fezabilitate care sunt costisitoare.

Activitatea 4: „Ce am aflat noi ?”

Copiii au prezentat informații, imagini, slide-uri, descoperite cu ajutorul resurselor tehnologice. Au realizat desene ce au surprins diverse aspecte ale temei.

Activitatea 5: „Valorificăm energia geotermală !”

Am prezentat un experiment ce a demonstrat o modalitate de captare și utilizare a energiei geotermale. Am solicitat copiilor realizarea unei machete care să evidențieze o altă direcție de utilizare a energiei geotermale.

FINAL RESULT

Activitatea 6: „Cum se transformă energia geotermală în curent electric ? ” - prezentarea proiectului

În urma explorării resurselor tehnologice, s-a hotărât realizarea unei machete care să arate cum se transformă energia geotermală în electricitate. Copiii, ajutați de adulți, au fost încântați de rezultatele obținute.

Rolul educației fizice în dezvoltarea armonioasă a copilului preșcolar

Autor: Cojocaru Mihaela

Prof. în inv. preșcolar, Grădinița cu p.p. nr.56, Brăila

Motto: *"Natura umană este mișcarea,
repausul este moartea"*

Blaise Pascal

Modul de muncă și viață contemporan, care solicită omul din punct de vedere intelectual și fizic însă fragmentar, disproporționat, impune ca măsură educativă și compensatorie un program de formare motrică eficientă pentru toți oamenii, dar în special pentru toți copiii.

Rezultatelor specifice ale educației fizice-creșterea și dezvoltarea fizică-li se alătură rezultatele pozitive ale mișcării în domeniile cognitiv și afectiv, mișcarea fiind recunoscută ca factor prim al formării intelectuale a tinerei generații.

În zilele noastre se tinde spre impunerea unei pedagogii care cultivă autonomia copiilor încurajând-o și oferindu-i condiții de manifestare mai largă, autonomia fiind considerată complementară socializării. Prin valorificarea integrală a posibilităților de conlucrare dintre motric, afectiv și intelectual se urmărește modelarea trăsăturilor de personalitate cu accent pe educația prin și pentru mișcare.

Activitatea motrică are caracteristici stadiale determinate de programarea genetică de nivel general al dezvoltării psihice și de educație. După reputeți specialiști, până la doi ani, copilul folosește deja toate deprinderile motrice de baza: merge, aleargă, se târăște, se cățăără, împinge, trage, cară obiecte. Este foarte activ, preia modele de mișcare prin imitație.

Practicarea sistematică de la o vârstă cât mai fragedă a exercițiilor fizice contribuie la întărirea sănătății, fortificarea organismului, creșterea capacității de muncă fizică și intelectuală a copilului, dezvoltarea corectă și armonioasă a organismului, educarea dragostei pentru mișcare în vederea practicării independente a exercițiilor fizice și a

petrecerii cât mai plăcute a timpului liber, formarea trăsăturilor pozitive ale caracterului și personalității precum și a obișnuințelor de comportare morală și civilizată.

La preșcolari, exercițiile destinate dezvoltării fizice generale, urmăresc în primul rând formarea deprinderilor motrice de baza și utilitar-aplicative dar acționează și asupra elasticității și forței musculare a brațelor și picioarelor, spatelui și abdomenului, măresc mobilitatea la nivelul articulațiilor, umerilor, coloanei vertebrale, soldurilor, picioarelor. În acest scop se va acorda o atenție specială căderii tonusului la nivelul coloanei și picioarelor (cu accent pe exercițiile corective pentru prevenirea și combaterea atitudinii deficiente la nivelul toracelui, centurii scapulare, abdomenului și membrilor inferioare).

Ținând seama de faptul că musculatura extensoare a copiilor mici este slab dezvoltată, că la vârstă de șase ani, se fixează curbura cervicală și lombară ale coloanei vertebrale, exercițiile fizice trebuie alese astfel încât să preîntâmpine tendința spre o ținută incorectă a coloanei. De asemenea se recomandă evitarea extensiilor forțate care accentuează exagerat curbura lombară.

Este bine că îndoirile coloanei să fie compensate de întinderi, iar cele laterale să se execute în ambele părți cu același număr de repetări și cu aceeași intensitate.

Paralel cu formarea ținutei corecte se va urmări dezvoltarea musculaturii toracice, implicit activității toracice.

Practicarea exercițiilor fizice influențează favorabil activitatea tuturor aparatelor și sistemelor organismului contribuind la formarea și perfecționarea mișcărilor coordonate, a orientării în spațiu și timp, la dezvoltarea abilităților motrice și formarea deprinderilor copilului de a acționa organizat, disciplinat.

Stimularea practicării activității fizice în grădiniță este un obiectiv prioritar. Succesul în atingerea să este o garanție pentru sănătatea viitoare. Așa cum subliniază cercetările sociologice, educația fizică devine componentă a calității vieții unei comunități, componentă legată de sănătate și de capacitatea de recuperare și rezistență la efort fizic și stres. Ea vine ca o completare post-modernă a omului, în care trupul și sufletul, existența și conștiința nu mai au granițe bine determinate.

În ultima vreme, psihologia vârstelor a reconsiderat rolul dezvoltării fizice în evoluția globală a copilului. Școală, până nu demult orientată în exclusivitate spre "cognitiv", nu a putut să nu țină seama și de acest aspect, astfel încât programele din toate țările acordă o mare importanță activității motrice.

Cinci ore de activitate motrice este timpul săptămânal dedicat în Franța educației fizice în grădiniță (grație unei strânse colaborări cu asociațiile sportive). Acest număr de ore așează națiunea franceză în avangardă celorlalte națiuni europene în materie de

practicarea educației fizice și sportului în școală, cu atât mai mult cu cât cele cinci ore sunt asigurate de la grădiniță până la încheierea studiilor superioare.

La întrebarea ”până la ce punct pot fi solicitați copiii?” răspunsul îl dau chiar copiii, dacă sunt lăsați liberi să se joace într-o zi de vacanță pe un teren amenajat.

În felul acesta slovacul Cucera a studiat 40 de subiecți de 5 ani și a găsit că în medie, băieții au fost intens activi timp de 6 ore și 5 minute iar fetele 5 ore și 30 de minute pe zi. Nu a fost confirmată teoria conform căreia copiii alergă mult de bună voie. În medie copiii s-au dedicat unui număr de 12 activități variate din care într-adevăr alergarea a avut o pondere mai mare 25-33%, a frapat mai ales alternarea frecvența a activităților.

Se consideră astfel afirmația lui Van Aaken ”copilul este un atlet dotat cu o mare energie”. De fapt, niciun adult nu e în stare să suporte o solicitare fizică cu o durată de 6 ore pe zi. O sarcină atât de crescută nu se atinge nici măcar într-un lucru fizic greu și o pot depăși numai maratoniștii și alergătorii cicliști.

Interesul copiilor pentru mișcare în general și exerciții și jocuri în special este foarte mare la vârstă preșcolară. Dorința lor are la baza cauze de ordin fiziologic, motiv pentru care orice diminuare sau limitarea activității motrice are repercursiuni asupra funcțiilor organismului. Educatoarele sunt chemate să asigure condiții cât mai bune desfășurării activităților de educație fizică cu copiii, să valorifice pe deplin influențele pozitive pe care natură și mișcarea le oferă cu prisosință. Cert este că toate tipurile de jocuri desfășurate mai ales în aer liber au drept scop pe lângă călirea organismului și întărirea sănătății, dezvoltarea armonioasă a tuturor grupelor musculare, prevenirea instalării unei atitudini vicioase, creșterea capacității intelectuale, a indicilor morfo-funcționali, crearea bunei dispoziții. Corelația este ilustrată de vechiul dicton ”mens sana, in corpore sano”.

În concluzie, la vârstă preșcolară o ora de activitate motrică pe zi, sub diverse forme constituie minimum indispensabil. Vor fi dezvoltate deprinderile motrice dar nu trebuie să se uite importantă calităților motrice, în special mobilitatea și îndemânarea. Această practică ajută la dezvoltarea psihologică și la stabilizarea să, constituind o bază destinată să rămână toată viață ca o apărare împotriva bolilor, civilizației noastre dintre care în prim plan sunt cele produse de lipsa de mișcare.

COMUNICAREA ȘCOLII CU FAMILIA

Școala Gimnazială Nr.1 Buntești structura Stîncești
Prof. învă. primar Coroban Daniela Natalia

Școala a avut și are un rol primordial în a colabora cu părinții copiilor pentru asigurarea educației acestora. Educația este o acțiune la care își dau concursul școala, familia, comunitatea locală, întreaga societate și colaborarea între ele este absolut necesară.

După cum se știe, colaborarea presupune pe lângă o unitate de vederi și o coordonare a acțiunilor în vederea realizării unității- factorul coordonator al colaborării fiind învățătorul. Acest lucru decurge din logica lucrurilor, școala având rolul de a coordona colaborarea tuturor factorilor educativi, deoarece dintre toți, doar ea este singurul calificat pentru asemenea acțiune.

Școala trebuie înțeleasă ca o instituție unde se comunică prin toate mijloacele, se învață și se realizează comunicarea, pentru orice nivel și orice context social sau tematic. Scopul comunicării în școală nu se rezumă la reușita școlară, ci urmărește reușita umană în toate condițiile și în toate momentele vieții.

Educatorul este un arbitru care promovează și corectează comunicarea în același timp, modelul de orator este impus de context, de temă, de auditoriu, de parteneri. Dascălul este acela care declanșează cu pricepere și abilitate anumite motivații de trecere de la starea de absență la cea de prezență în viața grupului, a societății. Comunicarea devine astfel eficientă, iar manifestarea elevului devine liberă și este favorizată de forța lui de a comunica, de încrederea că este capabil să dea limpezime și frumusețe unei idei, unei trăiri. Învățătorul trebuie să cunoască câteva cerințe care să-i faciliteze munca în parteneriatul cu părinții și să-i sporească eficiența.

În ciuda unor diferențe de ordin economic, sociocultural sau de altă natură, familia ca instituție socială, prezintă anumite însușiri comune. Una dintre acestea este năzuința părinților de a-și vedea copiii mari, bine instruiți și bine formați pentru viață.

Deși în țara noastră educația părinților nu a fost integrată în sistemul național de educație, cum se întâmplă în multe țări, au existat totuși preocupări pentru înființarea unor posturi de consilieri educaționali, dezvoltarea unor proiecte naționale cum ar fi proiectul „Educația părinților”. Lucrul acesta a cerut școlii, prin dascălii ei, să impulsioneze interesul și bunăvoința de a învăța, de a se informa, pentru ca atitudinea lor să fie cu adevărat eficientă. În mod logic, obiectivele educaționale ale familiei sunt integrate obiectivelor sistemului educațional.

Unitatea de opinie dintre cele două instituții-școală și familie-nu poate fi realizată decât în colaborare, bazată pe o comunicare eficientă în care cei doi parteneri își cunosc responsabilitățile. Pentru o bună reușită educațională, familia trebuie să-și asume rolul de colaborator activ al școlii, să cunoască cerințele specifice școlii, să creeze condițiile necesare activității de învățare continuă, precum și controlul îndeplinirii programului zilnic. Rolul familiei nu se rezumă numai la atât, ci ea trebuie să

consolideze deprinderile moral-civice, conduita civilizată, în relațiile cu cei din jur, să creeze condițiile necesare dezvoltării aptitudinilor copilului lor, etc. Din această perspectivă, rolul părinților față de copilul devenit elev, se schimbă, ei înșiși având nevoie de îndrumarea învățătorului. Activitatea de colaborare intră în sarcina fiecărui învățător, ca obligație profesională și morală, în același timp.

În domeniul comunicării cu părinții, punctul de plecare l-am considerat a fi cunoașterea prealabilă, deoarece componenta socio-culturală a părinților fiecărei generații de copii, poate fi foarte diversificată. În sens larg, tocmai schimbul de idei dintre învățător și părinți poate fi echivalat cu educația părinților, iar produsul educațional este avantajos, atât pentru școală, cât și pentru elevi și părinți.

La ședințele cu părinții, am prezentat referate pe aceste teme prin care am încercat să scot în evidență importanța deosebită și rolul important pe care-l are buna colaborare a școlii cu familia pe toate planurile.

Formele de colaborare a familiei cu școala sunt bine cunoscute și fiecare învățător are libertatea de a stabili acele modalități care se dovedesc a fi eficiente. Pentru a-i ajuta în cunoașterea propriului copil, părinților le-au fost date chestionare, iar în timpul vizitelor la domiciliu le-am discutat cu fiecare părinte în parte și am stabilit împreună unde și cum trebuie să intervină atât părinții, cât și învățătorul în educația copilului.

Prin activitățile comune cu părinții, noi, învățătorii încercăm să colaborăm cu familia pentru a observa la elevii noștri schimbări în bine atât din punct de vedere al performanțelor școlare cât și din cel al implicării active în activitățile ce se desfășoară cu ei.

Este adevărat că sunt școli care nu beneficiază de implicarea părinților, totuși dacă se depune puțin efort, dacă activitățile planificate reușesc să le atragă atenția, se pot obține rezultate pozitive, ceea ce îi va avantaja pe copii.

Comunicarea dintre părinți și cadrele didactice nu se limitează numai la situația școlară, ea vizează și politica școlii în ceea ce privește elevii, diferite proceduri, activități comunitare, opțiuni educaționale, modalități în care familia poate ajuta școala. S-a constatat că este bine ca părinții să fie înștiințați și când copilul are o performanță notabilă. Astfel, familia are oportunitatea de a privi mai încrezătoare informațiile despre școlar și, în urma unei astfel de abordări, este mai receptivă la sugestiile învățătorului.

În concluzie: dascălul este cel care armonizează interesele școlii cu satisfacția, bucuriile elevilor realizate, înainte de orice, prin reușitele verbale, de comunicare în general. Pornind de la faptul că, de multe ori, în domeniul comunicării, școala se rezumă la „a construi”, nu a educa, accentul trebuie pus pe libertatea individului, bazată pe alegerea unei variante din mai multe.

Suntem cu toții conștienți că obiectivele educaționale nu pot fi realizate decât prin eforturile conjugate ale tuturor factorilor, în special ale celor educativi: părinți și învățători, în acest caz.

Cooperarea părinților cu școala presupune însă o ierarhizare a atribuțiilor, care impune recunoașterea de către părinți a autorității școlii, respectiv a învățătorului. Părinții trebuie să fie conștienți de faptul că centrul de dirijare și coordonare a tuturor tipurilor de activități și măsuri ameliorative ale sistemului educațional este școala.

Părinții trebuie atrași alături de școală prin forme variate de activitate, determinându-i să adere la ideea de colaborare activă, acceptând rolul de factor răspunzător în devenirea propriului copil.

Comunicarea interpersonală este sursa transformării individului în ceea ce dorește să fie, dar este și dovada devenirii.

Bibliografie:

1. Constantin Cucos, (1996), *Pedagogie*, Ed. Polirom
2. Debesse, M., (1981), *Etapele educației*, E.D.P., București
3. Popescu, Neveanu, P., (1979), *Dicționar de psihologie*, Ed. Albatros, București
4. Piaget, J., (1980), *Judecata morală la copil*, E.D.P., București

PONDEREA ȘI IMPORTANȚA ELEMENTELOR DIN ATETLISM ÎN ORA DE EDUCAȚIE FIZICĂ

Autor: Diac Simona

Prof. ed. fizică și sport, Școala Gimnazială Com. Brazi, jud. Prahova

Școala reprezintă institutia cu cel mai mare rol în formarea omului pentru viata. În cadrul ei copilul este modelat multilateral sub aspect intelectual, fizic, moral, estetic și civil, înca de la vârsta fragedă, astfel, treptat în cea mai importanta perioadă din viață, hotaratoare pentru formarea personalității sale, să se realizeze socializarea și pregătirea sa pentru integrare.

În ansamblu activității de educație fizică și sport, pregatirea copiilor și juniorilor, constituie unul din sectoarele hotărâtoare atât pentru sportul școlar, cât și pentru cel de performanță. Deprinderea elevilor cu practicarea diferitelor ramuri de sportive formează calea ce asigură, pe baze trainice, viitorul sportului școlar, de aici selecționandu-se viitorii sportivi de performanță.

Începand cu anul școlar 1999-2000, se introduce “Sistemul Național Școlar de Evaluare la Educație fizică și Sport” în învățământul primar, gimnazial, liceal și profesional, ce reprezintă o parte componentă a reformei în învățământul actual, ce are ca principal obiectiv determinarea efectelor rezultate ca urmare a aplicării noilor programe școlare.

Dat fiind vârsta elevilor, etapa ciclului gimnazial reprezintă o perioadă deosebit de importantă în creșterea și dezvoltarea lor. Datorită acestui lucru, la acest nivel de învățământ, un loc prioritar trebuie să-l aibă preocupările profesorului pentru realizarea dezvoltării fizice armonioase, pentru însușirea corectă a deprinderilor motrice de bază și pentru dezvoltarea calitatilor motrice.

Potrivit concepției moderne, care stă la baza educației fizice și sportului școlar, exercițiile atletice au o prezență masivă în programele și activitățile educației fizice școlare.

Programele de dezvoltare a mișcării sportive situează atletismul printre ramurile cu cea mai mare pondere în sistemul de educație fizică și sport. Prioritatea care i se acordă este firească, enumerand acum doar o parte din argumente:

- atletismul se practică în aer liber, contribuind din plin la fortificarea organismului, la întărirea sănătății.
- mișcările care compun probele atletice au un pronunțat caracter natural, dezvoltând un câmp motric cu evidente laturi aplicative.
- atletismul este accesibil celor mai largi mase.
- practicarea exercițiilor atletice dezvoltă cele mai importante calități motrice.
- calitățile motrice dezvoltate prin atletism la vârsta timpurie, ajuta în procesul de selecționare și pregătire în multe ramuri sportive.

În educație fizică și sport, planificarea este o activitate cu grad ridicat de complexitate, determinat de o multitudine de variabile: perioada de timp, concepția de tip cibernetic, natura componentelor

modelului, locul de desfășurare, componenta grupurilor, componenta nivelului de pregătire fizică și motrică.

În succesiunea de teme din atletism se începe cu școala mersului și a alergării, avându-se în vedere că acestea sunt deprinderi de bază cunoscute de către copii din activitatea lor anterioară.

Procesul de învățare a tehnicii probelor atletice se desfășoară pe baza principiilor și metodelor pedagogice generale. Succesul instruirii depinde în mare măsură de folosirea pe larg a întregului arsenal de procedee și mijloace metodice de instruire. Atunci când alegem mijloacele, metodele și procedeele metodice, trebuie să ținem seama de caracterul specific al fiecărei probe atletice, de particularitățile întregului grup de elevi, cât și ale fiecărui elev în parte. Faptul că vârsta cronologică nu este identică cu cea biologică, impune de asemenea înlăturarea aplicării rigide a indicațiilor și contraindicațiilor. Cunoașterea aprofundată a particularităților morfofuncționale și psihice ale elevilor cu care lucrăm, este singura cale care permite evitarea celor două mari greșeli frecvent întâlnite în sport: suprasolicitarea organismului prin efort exagerat și excesul de prudență din cauza căruia pregătirea este menținută la un nivel inferior posibilităților elevilor.

Alergările sunt mijloace care au în programă și în activitatea generală a elevilor o pondere însemnată.

Calitatea motrică viteza se evaluează prin proba atletică-alergare de viteza pe 50m; iar atunci când nu există spațiu necesar se utilizează proba-naveta 5x10m.

Dezvoltarea vitezei are un rol primordial în pregătire, mai ales că la vârsta școlară mijlocie viteza se educă foarte ușor. Capacitatea de adaptare la efort a elevilor este foarte mare, având punctul culminant în jurul vârstei de 15 ani. Aproape toți indicatorii motrici cresc repede, mai ales cei de viteză, îndemânare și rezistență aeroba.

Viteza se educa prin viteză, prin coordonarea mișcărilor de brațe și picioare, prin educarea forței generale a segmentelor trenului inferior.

Cunoscând importanța decisivă pe care o are tehnica de alergare în realizarea dezvoltării vitezei se pot menționa câteva recomandări legate de însușirea și consolidarea corectă a tehnicii de alergare:

- se recomandă acordarea unei atenții deosebite exercițiilor din școala alergării
- în timpul alergării, elevii trebuie să execute o împingere puternică a piciorului până la întinderea lui completă și ridicarea pronunțată a piciorului oscilant.
- contactul cu solul să se facă pe pingea.
- corpul să fie ușor înclinat înainte, capul și spatele să fie situate pe aceeași linie.
- brațele să aibă un rol activ.
- însumarea eforturilor scurte, de intensitate, repetate des pot determina apariția oboselii.
- exercițiile de viteză să se efectueze în prima parte a lecției.

Graficul eșalonării temelor arată astfel:

1. pasul lansat în tempo maxim.
2. atacul firului de sosire.
3. starul și accelerarea de la start.
4. perfecționarea tehnicii alergării.

Calitatea motrică rezistență se evaluează prin alergarea de rezistență: clasele a V a și a VI a 600m fetele și 800m băieții; clasele a VII a și a VIII a 800m fetele și 1000m băieții.

Este bine că învățarea tehnicii alergării să înceapă cu formarea reprezentării privind tehnica alergării de rezistență și cu stabilirea greșelilor individuale, se vor reține în special greșelile care se repetă la majoritatea executanților.

Prin exercițiile de însușire a pasului lansat în tempo moderat se va urmări realizarea unei alergări economice, în care să existe o armonizare în simetria mișcărilor încrucișate de brațe și picioare. Pasul trebuie să fie relaxat, Pendularea gambei înapoi să se execute nestânjenit, iar contactul cu solul să se facă pe pînea, asezarea labei piciorului să fie în axa alergării, trunchiul să fie drept. Se va acorda atenția cuvenită respirației de care este legată durata efortului. Elevii trebuie să stăpânească și exercițiile de tactică elementară: alergarea în pluton, evitarea busculadelor, evadarea sau reintrarea în pluton, aprecierea tempoului de alergare, ocuparea unui loc cât mai favorabil pe turnantă.

Graficul esalonării temelor arată astfel:

1. pasul lansat în tempo moderat.
2. startul din picioare și accelerarea de la start.
3. ritmul respirator.
4. aprecierea tempoului.

Săriturile din atletism sunt prezente în sistemul de evaluare pentru gimnaziu cu două probe: săritura în lungime cu elan și săritura în înălțime cu pășire.

La învățarea tehnicii săriturii în lungime se recomandă să se treacă după o oarecare pregătire, care să asigure lungimea constantă a pașilor și capacitatea de a dezvolta o viteză suficient de mare pe elan; aceasta să se facă în stransă legătură cu dezvoltarea vitezei și detentei.

Învățarea săriturii în lungime presupune stăpânirea de către elevi a unor deprinderi fundamentale din școala săriturii: pasul sărit, pasul săltat, desprindere în pas sărit, săritura în lungime peste diferite obstacole. De asemenea elevii trebuie să stăpânească alergarea accelerată.

Într-o primă etapă a metodicii învățării săriturii în lungime se va avea în vedere:

- capacitatea de a sări prin desprindere pe un picior și în viteză.
- formarea și consolidarea simțului de coordonare a segmentelor corpului în timpul zborului.
- însușirea elementelor comune tuturor procedeeleor: elan, bătaie-desprindere, aterizarea.
- dezvoltarea calităților motrice.

În a doua etapă se va învăța zborul specific fiecărui procedeu.

Graficul esalonării temelor arată astfel:

1. bătaia-desprinderea.
2. elanul.
3. zborul cu un pas și jumătate.
4. aterizarea.

Învățarea săriturii în înălțime trebuie să se bazeze pe deprinderea de a sări în înălțime, deprindere ce se formează prin practicarea săriturilor peste obstacole medii și înalte, prin sărituri cu atingerea obiectelor suspendate, pasul săltat.

În cursul învățării se va acorda o mare atenție elanului și anume lungimii acestuia, preciziei și ritmării lui.

Prin exercițiile pregătitoare se va urmări:

- însușirea capacității de a orienta desprinderea cât mai pe verticală și cât mai înaltă.
- formarea și consolidarea simțului de coordonare a mișcărilor în timpul zborului.

- îmbunătățirea detentei și a îndemnării.

Aruncările sunt prezente în Sistemul de Evaluare cu aruncarea mingii de oină de pe loc și cu elan.

Tehnica aruncărilor se învață după însușirea tehnicii mișcărilor de azvârlire, împingere și lansare.

Ordinea învățării oricărei probe de aruncare este următoarea:

- formarea unei reprezentări privind tehnica probei.
- ținerea obiectului.
- efortul final (aruncarea fără elan)
- elanul.
- aruncarea cu elan.

Pe parcursul învățării tehnicii aruncării mingii de oină trebuie să se aibă în vedere:

- azvârlirea mingii prin biciuire și pe deasupra umărului.
- azvârlirea mingii din poziția stând cu piciorul opus brațului de aruncare în față.
- se va pune accent pe aruncarea mingii de oină cu elan, pe executarea corectă a pașilor de aruncare.

Graficul esalonării temelor arată astfel:

1. ținerea mingii și aruncarea fără elan.
2. aruncarea mingii din deplasare.
3. elanul și aruncarea cu elan.

Metoda care s-a dovedit a fi de mare eficacitate în cadrul lecțiilor de educație fizică este metoda întrecerii.

Elevul simte nevoia de a se întrece cu un adversar, de a-l depăși pe acesta și de a ocupa un loc cât mai bun în finalul întrecerii. Astfel, elevul își valorifică la maxim întreaga capacitate motrică.

Jocurile de mișcare și întrecerile între echipe sunt cele care îi capacitează cel mai mult pe elevi, aceștia răspunzând favorabil la toate jocurile propuse.

În cadrul întrecerilor, elevul are un scop pentru care luptă, el face tot ceea ce poate pentru ca echipa lui să câștige. Întrecerile îl obligă pe elev să execute diverse secvențe cu intensitate maximă. Așadar, folosirea întrecerilor în cadrul lecțiilor de educație fizică și mai ales în predarea elementelor din atletism este foarte utilă.

Bibliografie

1. Alexandru Merica - „Metodica predării exercițiilor de atletism.„, Editura Univ. A.I. Cuza, Iași 1993
2. Cârstea Gheorghe - „Teoria și metodică educației fizice și sportului„, Editura AN-DA, București 2000
3. Gîrleanu Dumitru - „Îndrumar metodic și caiet de lucrări practico-metodice la atletism„, UEB București 2000
4. Scarlat Eugeniu, Scarlat Mihai - „Educație fizică și sport„, Editura didactică și pedagogică București 2000

Părinți și educatori, parteneri în educație

PROFESOR ÎNVĂȚĂMÂNT PRIMAR GABRIELA DIMA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 28 GALAȚI

Familia este primul educator al copiilor și continuă să le influențeze dezvoltarea și după perioada școlarității. Școlile au o responsabilitate importantă în educarea și formarea generațiilor viitoare. În același timp, este demonstrat rolul esențial al familiei în educație. Afirmatia lui Pestalozzi conform căreia „ceasul nașterii copilului este ceasul începutului educației sale” este pe deplin firească, după cum sintagma „familia este prima școală a omenirii” nu mai are nevoie de argumente.

Copiii sunt cea mai mare resursă umană a oricărei culturi și, de aceea, educația părinților în ceea ce privește comunicarea cu copilul este un element esențial în viața de familie și, în societatea românească contemporană, este deosebit de necesar implementarea unui program de îndrumare a părinților. Prin informarea și educarea părinților se pot preveni multe conflicte în viața de familie, care uneori pot ajunge la situații ireversibile. Modul în care sunt crescuți copiii contribuie la formarea concepției fundamentale a acestora despre ei înșiși.

Școlile eficiente au un ridicat nivel de implicare parentală și comunitară. Această implicare este strâns legată de îmbunătățirea învățării și comportamentului elevilor, având un impact major asupra formării lor, indiferent de contextul social sau cultural al familiei. Prin urmare, parteneriatul familie-școală determină educația de înaltă calitate și trebuie să facă parte din activitatea principală a școlilor.

Echipa școală-familie are la bază relații de colaborare. Parteneriatele eficiente se bazează pe încredere și respect reciproc, pe responsabilitate în educația copiilor. Activitățile proiectate și derulate implică personalul școlii, părinți și membri ai familiilor elevilor.

Famiile și școlile pot ajunge la înțelegerea reciprocă a rolurilor și priorităților fiecăruia în parteneriate prin: oferirea de strategii pentru sprijinirea familiei și încurajarea învățării copiilor la școală; organizarea de ateliere/discuții/întâlniri cu părinții; organizarea unor activități interactive părinți-copii în vederea dezvoltării unor abilități cum ar fi comunicarea, colaborarea și gestionarea conflictelor.

Un program educațional care a dus la o îmbunătățire a relației părinte-copil a fost „Părinți și educatori – parteneri în educație”, desfășurat în parteneriat cu o școală din mediul rural. Scopul proiectului a fost îmbunătățirea vieții copilului în familie și societate, prin **informarea educațională preventivă și de sprijin acordat părinților, în vederea realizării unei bune relații părinte-copil și prevenirea unor probleme grave de educație și a spiralei negative pe care o determină acestea.**

GRUPUL ȚINTĂ: 30 de părinți

BENEFICIARI: elevi din ciclul primar

OBIECTIVE: La sfârșitul cursului formabilii vor fi capabili:

O1: să stimuleze comportamentul pozitiv al copilului

O2: să acorde atenție pozitivă copiilor, în vederea stimulării comportamentului pozitiv al acestuia

O3: să formuleze aprecieri pozitive la adresa comportamentului pozitiv copiilor

O4: să diferențeze comportamentele copiilor lor, care pot fi sau nu ignorate, înțelegând ce efect are ignorarea

O5: să aplice modalități adecvate de recompensare a copilului, cu scopul stimulării comportamentului pozitiv

O6: să aleagă cea mai potrivită modalitate de a stabili limite pentru comportamentul copilului, în vederea prevenirii și eliminării comportamentului negativ al acestuia

DURATA: 5 sedințe a câte 2 ore /săptămână

resurse:

- a) Materiale – consumabile: hârtie A2 ; A3 și A4, scotch, markere, cerneală pentru imprimantă
- b) Informaționale și experiențiale: afișe, invitații, broșuri, fișe de lucru
- c) De timp: câte 2 ore pentru fiecare activitate
- d) De autoritate și putere: sprijin și susținere din partea conducerii școlilor implicate în proiect

ACTIVITĂȚI:

Activitate interactivă: „Bucuria de a fi părinte”

Activitate interactivă: „Acordarea atenției. Aprecierea comportamentului pozitiv”

Activitate interactivă: „A spune nu și a interzice. Ignorarea comportamentului negativ”

Activitate interactivă: „Recompensa. Sfaturi practice pentru părinți”

Activitate interactivă: „Stabilirea limitelor”

REZULTATE:

- UN NUMĂR DE CEL PUȚIN 20 PERSOANE PARTICIPĂ ACTIV LA CURS
- MINIM 15 PERSOANE APLICĂ PROCEDEE DE STIMULARE A COMPORTAMENTULUI POZITIV AL COPILULUI

*modalități de follow-up: CHESTIONARE PENTRU PĂRINȚI,
PORTOFOLII ALE PĂRINȚILOR CU FIȘELE DE LUCRU, EXPOZIȚIE DE
FOTOGRAFIE DIN CADRUL ACTIVITĂȚILOR*

BIBLIOGRAFIE

**Bakker I, Janssen H, „Procedee de îmbunătățire a comunicării între părinți și copii”,
București, 1998**

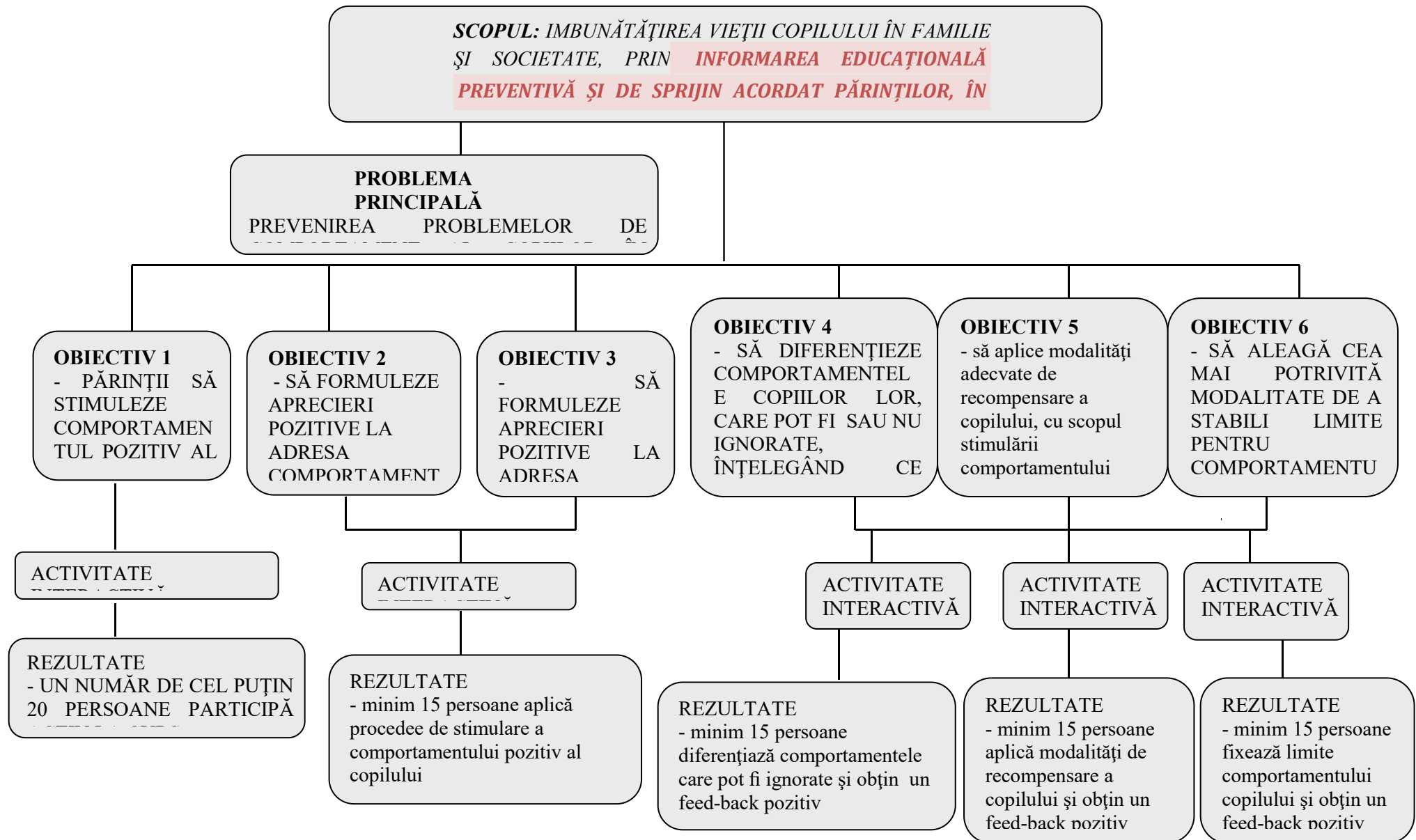
Nicola, Ioan; Farcaș, Domnica- Teoria educației și noțiuni de cercetare pedagogică, E.D.P., București, 1996

ACTIVITĂȚI

Diagrama GANTT

ACTIVITĂȚI/ PERIOADA	Săptămână 1	Săptămână 2	Săptămână 3	Săptămână 4	Săptămână 5	Săptămână 6	Săptămână 7	Cine desfășoară activitatea
Activități de redactare a proiectului, discuții cu partenerii, acorduri de parteneriat								Coordonator proiect
Realizarea afișelor, a materialelor ilustrative								Echipe managerială
Înscrierea, selectarea, confirmarea participanților								Coordonator Echipe managerială
Activitate interactivă: Bucuria de a fi părinte								Echipe managerială Expert
Activitate interactivă: Acordarea atenției. Aprecieria comportamentului pozitiv								Echipe managerială Parteneri
Activitate interactivă: A spune nu și a interzice. Ignorarea comportamentului negativ								Echipe managerială Parteneri
Activitate interactivă: Recompensa. Sfaturi practice pentru părinți								Echipe managerială
Activitate interactivă: Stabilirea limitelor								Echipe managerială
Monitorizarea și evaluarea								Coordonator Echipe managerială

IERARHIA SCOPULUI, OBIECTIVELOR, ACTIVITĂȚILOR ȘI REZULTATELOR

Educația incluzivă, educația pentru toți

Prof. inv. primar Gabriela Dima
Școala Gimnazială Nr. 28 Galați

„Copiii care învață împreună, învață să trăiască împreună”

Educația incluzivă **este parte integrantă a educației pentru orice individ** și constituie răspunsul școlii la nevoile ce decurg din diversitatea copiilor. Sunt aduși toți elevii împreună într-o sală de clasă și într-o comunitate, indiferent de punctele lor forte sau punctele slabe, căutându-se maximizarea potențialului tuturor.

Fiecare copil este unic, cu necesități diferite. Noi, părinți și dascăli deopotrivă, încercăm să-i educăm, astfel încât să devină, la rândul lor, adulți fericiți, iubitori și eficienți. Însă, există copii marginalizați, defavorizați și/sau excluși de la educație. Aceștia sunt cei pentru care educația incluzivă a devenit o șanșă pentru o dezvoltare armonioasă.

Incluziunea presupune efortul de a asigura tuturor elevilor - de limbi și culturi diferite, de origini și familii diferite, cu orice probleme de sănătate, cu interese și moduri de învățare diferite - strategii de predare-învățare adecvate și individualizate, fără a stigmatiza sau a separa. Incluziunea îmbunătățește procesul de învățare pentru toți elevii, cu și fără nevoi speciale.

Pentru copiii care manifestă tulburare de hiperactivitate cu deficit de atenție, **educația incluzivă reprezintă o șanșă la învățământul de masă, în care ei să se dezvolte alături de viitorii lor semeni, colegi de serviciu, vecini, prieteni, lideri de echipă, subordonați**.

“Hiperactivitatea specifică preșcolărilor și școlărilor mici cu ADHD este cauzată de o serie de deficiențe cerebrale ale copiilor, de faptul că impulsurile și informațiile nu se transmit într-o manieră normală datorită insuficienței secreției neurotransmițătorilor. Conform cercetărilor realizate de specialiști, alte cauze ar fi plictiseala, supradotarea, conflictele psihice, tulburările emoționale, depresie, mediu familial conflictual, deficit de atenție, deficit de învățare, auz sau vâz, tulburări tiroidiene, alergii alimentare.”

“Educația incluzivă promovează egalitatea șanselor, oferind sprijin pentru învățare și acestor copii, care nu reușesc să se adapteze la exigențele școlii, care întâmpină dificultăți în învățare, care uneori vor, dar...nu pot. Incluziunea presupune nu doar acceptarea, tolerarea copiilor cu nevoi speciale într-o clasă din învățământul de masă. Înseamnă adaptare la cerinșele acestor copii, cuprinderea acestora în programele educaționale alături de copii normali, dar și responsabilitatea de a le asigura în același timp servicii de specialitate, programe de sprijin individualizate.” Înseamnă asumarea unor schimbări în organizarea și dezvoltarea activităților instructive-educative derulate în școală. Dar, în condițiile actuale, într-o perioadă de transformări continue, patronate de lipsuri materiale, când numărul de copii la clasă este încă destul de mare, când prezența unui profesor de sprijin în clasă, care să fie alături de copilul cu ADHD, reprezintă doar o dorință a învățătorului, responsabilitatea pentru educarea unui astfel de copil, pentru sprijinirea familiei lui, cade pe umerii profesorilor și a psihologului din școală (acolo unde acesta există).

V.F. este unul dintre copiii cu astfel de nevoi speciale. A fost diagnosticat cu tulburare de hiperactivitate cu deficit de atenție încă de la grădiniță. În urma evaluării problemelor copilului, planul

terapeutic a cuprins medicație și ședințe de psihoterapie. Este monitorizat de medicul psihiatru, care la evaluari a reconsiderat dozele utilizate sau i-a schimbat medicația de mai multe ori.

Testul aplicat părinților la prima ședință, a reliefat faptul că este crescut de mamă, împreună cu bunicii. Despre tatăl copilului nu am primit nicio informație, acesta nu apare în certificatul de naștere. Băiatul nu întreabă și nu vorbește despre tatăl său. Mai mult, când a realizat desenul “Familia mea”, a declarat că tatăl lui este “tataia”, care, în urma observărilor realizate, pare a fi cea mai importantă și influentă persoană din viața emoțională a copilului. Cea mai mare parte a timpului și-o petrece cu bunicii, mama lucrând în schimburi. La rubrica pentru eventualele probleme de sănătate, nu a fost specificat nimic.

Prima zi de școală a fost percepută de V. F. ca pe o răsplată. Copilul și-a exprimat bucuria, ca toți ceilalți elevi, însă s-a manifestat printr-o neliniște motorie permanentă.

În perioada evaluării inițiale, testele au dovedit în mare măsură competențe specifice particularităților de vârstă. A demonstrat încă din primele luni de școală deprinderea de a citi în ritm propriu cuvinte și propoziții simple. Manifestă creativitate și o mare curiozitate în abordarea diferitelor exerciții-joc propuse în cadrul activităților. Cu toate acestea, problemele nu au întârziat să apară. Încă din primele zile, am observat că era distras cu ușurință de orice stimul. Întrerupea lecția des cu întrebări sau remarci, de multe ori fără legătură cu contextul. Nu își aștepta rândul, exprimându-și nemulțumirea verbal, chiar zgomotos. Vorbea continuu, deranjându-și colegii. Se ridica din bancă și pleca prin clasă. Se împiedica de lucrurile din clasă și avea nevoie de ajutor pentru a-și pune rechizitele în ordine pe bancă. Nu reușea să finalizeze o activitate și, uneori, cerea chiar întreruperea acesteia, solicitându-mi să îi permit să facă altceva (de obicei activități ușoare, plăcute pentru el: să deseneze în loc să scrie literele și cuvintele noi, de exemplu). Lucra îngrijit aproximativ jumătate din sarcina dată, apoi se întrerupea și începea “jocul”.

La primele întâlniri cu familia – mama și bunica – am adus în discuție problemele întâmpinate de băiat la școală. Am aflat că și acasă acesta era distras ușor de stimulii externi, avea dificultăți în organizarea sarcinilor și activităților, era refractar în ceea ce privește îndeplinirea sarcinilor școlare date pentru acasă, deși erau reduse ca volum și grad de dificultate.

La școală, deja instituisem măsuri individualizate, care să ducă la ameliorarea comportamentului băiatului, să-i trezească interesul și curiozitatea, să-l stimuleze și să-l motiveze în învățare. Am discutat și cu familia despre modalități de lucru care să ducă la remedierea problemelor, prezentându-le necesitatea legăturii strânse părinte-educator. De asemenea, din comportamentul copilului și din informațiile primite, am înțeles că toate aceste manifestări - inatenție, distractibilitatea, autocontrolul slab - pot să reclame o problemă mai gravă, și de aceea, în urma consultării cu psihologul școlii, am decis să discut cu familia, pentru a-i îndruma către un specialist. Așa am aflat că, de fapt, copilul urma un tratament medicamentos și până la debutul școlar avusese parte de psihoterapie, fiind diagnosticat cu ADHD.

În aceste condiții am realizat un plan de intervenții și am continuat măsurile de lucru, aplicându-le consecvent, pentru a-l ajuta pe copil. Recompensele, alegerea unor sarcini plăcute, atractive, realizate după cele obligatorii, sarcinile de lucru aplicate gradat, cu pauze pentru relaxare, feedback imediat pentru fiecare comportament pozitiv, feedback din partea unui coleg – partener de studiu, izolarea față de distractori prin așezarea băncii aproape de catedră, stabilirea unor reguli clare, nu foarte numeroase,

în clasă și acasă, folosirea unui mod adecvat de formulare a solicitărilor de ajutor ale copilului, antrenarea în organizarea informației, sunt doar câteva exemple. Încet, au început să apară și rezultatele.

Intervenția din mediul școlar a presupus, permanent, încurajarea copilului să relaționeze cu ceilalți colegi, activități, jocuri în care să fie implicat alături de copii, astfel încât să îmi stabilesc ținte individuale și, în același timp, să nu se simtă diferit de ceilalți. S-a constatat că un copil cu ADHD poate fi cel mai afectat în urma interacțiunii cu ceilalți. În mod eronat, se crede că persoanele din jurul său suferă de pe urma efectelor negative ale comportamentului copilului hiperactiv, presupunându-se că perturbă activitatea școlară. În realitate, el întâmpină dificultăți de relaționare cu ceilalți copii (e respins de colegi, de părinții acestora), poate încălca regulile școlare, poate primi pedepse nemeritate, datorate comportamentului său, iar consecințele pot îmbrăca formele tristeții, ale persecuției, izolării, deprimării, manifestând chiar revoltă. Organizând activități pe echipe, am căutat ca V.F. să primească sarcini de lucru pe care să le facă ușor și cu plăcere, care să îl pună în valoare și prin care să câștige încrederea colegilor, astfel încât aceștia să observe calitățile lui și să-l aprecieze. Am avut parte și de sprijinul unor părinți din clasă care l-au apropiat pe copil, l-au invitat la zilele aniversare (de obicei, nu era primit la astfel de evenimente). Participarea la spectacole, vizite, alături de ceilalți colegi, l-a motivat pe V.F., oferindu-i confort psihologic. Cu aceste ocazii a exersat abilități sociale și a încercat să manifeste autocontrol, deși pe termen scurt.

Ca orice copil cu ADHD, V.F. vrea să învețe bine, să fie răsplătit cu laude pentru reușitele sale, să îi bucure pe bunici și pe mama, pe profesori. El face eforturi considerabile pentru ca cei apropiați, familia, profesorii, colegii să fie mândri de el. Când nu reușește este dezamăgit și descurajat, se manifestă prin neliniște motorie și reacții verbale repetitive. Intervenția imediată a profesorului, prin manifestarea înțelegerii, afecțiunii față de nevoile lui, rememorarea regulilor, captarea atenției copilului, îl ajută să se liniștească și activitatea continuă. Este nevoie de responsabilitate, tact, înțelegere, afecțiune, multă răbdare, empatie, pentru că V.F. este copilul care vrea, dar nu reușește.

În tot acest timp, am ținut permanent legătura cu familia și împreună am intervenit, astfel încât tehnicile comportamentale să fie aplicate și în mediul de acasă și în mediul școlar. Comunicarea cu familia despre programele școlii și despre progresul elevului, ajută familia să conștientizeze rolul modelului în educație, rolul părinților în integrarea copilului în societate. Poate că această intervenție, de a convinge familia să folosească reguli asemănătoare și acasă, de a nu-și manifesta slăbiciunea, folosind metode agresive în corecția copilului, este un aspect important și mai dificil de atins. Este una din problemele pe care le-am întâmpinat cu mama copilului, care, depășită de situație, recurge deseori la pedepse fizice, care intră în dezacord cu metodele folosite la școală.

Pe de altă parte, părinții acestor copii au nevoie de înțelegere, încurajare, susținere, sfaturi pertinente, pentru că ei trăiesc o dramă, conștient sau nu, drama părintelui care se simte incapabil să-și ajute copilul, care nu este auzit, ascultat și care este înfierat pentru că nu știe cum să-și învețe copilul. De cele mai multe ori, ei nu înțeleg și nu recunosc problema cu care se confruntă și, de aceea, au nevoie de sprijin și multă răbdare.

Activitatea de incluziune în cazul V.F. este la început de drum, într-o fază în care rezultatele nu sunt vizibile și efortul este maxim. Însă, putem răspunde provocării, oricât de dificil ar fi, pentru a dezvolta o școală favorabilă incluziunii, în care implicarea și cooperarea dintre educatori, părinți, comunitate va găzdui toți copiii și le va facilita accesul la cunoștințele, aptitudinile, deprinderile de care au nevoie în viața. Acești copii sunt adulții de mâine, care ne pot asigura o viață mai bună. Incluziunea

le oferă posibilitatea de a se simți bineveniți și egali celorlalți, fără a fi stigmatizați. Indiferența noastră și izolarea nu rezolvă problema, ci duce la adâncirea tulburării copiilor cu ADHD și se poate finaliza cu formarea unui adult inadaptabil și profund nefericit.

La un nivel fundamental, incluziunea este, de fapt, corectitudine. Depinde și de noi să le deschidem drumul pe care pornesc, pentru că nu putem să-i ignorăm și nici să-i excludem. Ei vor fi cei alături de care vor trăi copiii noștri, ei sunt copiii noștri, adulții de mâine.

BIBLIOGRAFIE

Vrăjmaș, Ecaterina, *Introducerea în educația cerințelor speciale*, Editura Cedis, București, 2004

Vrăjmaș, Traian, *Învățământul integrat și/sau incluziv*, Editura Aramis, București, 2001

Gherguț, Alois, *Psihopedagogia persoanelor cu cerințe speciale-strategii diferențiate și incluzive în educație*, editura Polirom, București, 2006

STRATEGII DIDACTICE CARACTERISTICE PREDĂRII LIMBII ENGLEZE

Profesor Limba engleză, Dincă Cristina-Iulia

Școala Gimnazială, Comuna Ionești, Județul Vâlcea

Strategiile de învățare eficiente pot face diferența între succes sau insucces școlar și conduc, de obicei, la rezultate pozitive în achizițiile academice. Pe măsură ce se maturizează, elevii cu succes în învățare manifestă comportamente auto-direcționate spre acumularea de informații. Aceste informații provin din surse variate cum ar fi cărțile sau materialele primite la clasă. Elevii cu succes în învățare sunt strategici în adunarea informațiilor: ei fac planuri și adună informațiile într-o manieră strategică. Aceștia ascultă când profesorul dă instrucțiunile, iau notițe, pun și răspund la întrebări și contribuie la discuții. Când primesc o sarcină, își folosesc eficient timpul. Consultă manualele ca surse de informații pentru a răspunde la întrebări și termină sarcina la timp. Aceste abilități sunt esențiale pentru succesul academic. Din păcate, mulți elevi cu dificultăți de învățare nu au format aceste abilități.

Teoriile învățării prin observare sau modelare a învățării au la bază modelul inițial de învățare în care personajul principal este profesorul. (Prezentarea, practicarea, producerea altfel cunoscută sub numele de PPP este un model de instrucțiune care a fost folosit de zeci de ani- Present, Practice, Production- metodă extrem de des aplicată în predarea limbii engleze, îndeosebi a noțiunilor gramaticale). Astfel, modelul instruirii derivat din perspectiva constructivistă asupra învățării este foarte important. Învățarea centrată pe elev s-a dovedit a fi mult mai eficientă, metodele didactice prin care se realizează modelul învățării constructiviste fiind cele activ-participativ de tipul dezbaterilor, învățarea prin cooperare, întrebări și nu în ultimul rând activitatea complexă a întregului grup. Așadar, această metodă a procesului instructiv-educativ conduce la creșterea productivității învățării fiind, totodată, eficientă și autentică.

Acumularea informațiilor în clasele de masă se bazează în mare parte pe abilitatea elevului de a extrage informațiile importante. Abilitățile de învățare permit elevului să facă diferența între

informațiile esențiale și cele mai puțin esențiale. De exemplu, când iau notițe dintr-un text citit, elevii trebuie să poată extrage ideea principală. Aceasta pune elevii cu dificultăți de învățare în dezavantaj. Ei nu pot să extragă ideea principală dintr-un text și nu se pot concentra pe învățare și se pot concentra pe informații irelevante sau distractorii din clasă. Pe de altă parte, ei trebuie să își concentreze atenția pe primirea informațiilor, înțelegerea textului, în loc să se concentreze pe procesarea informațiilor relevante. Astfel, teoriile învățării prin descoperire stau la baza cunoașterii prin intermediul acțiunii elevilor de a cauta informația, de a o înțelege, generaliza, și mai ales, de a o aplica, prin inițiativa proprie, prin colaborarea cu ceilalți elevi sub conducerea și coordonarea profesorului.

Strategiile didactice interactive au efecte formative evidente, aspect care nu exclude și posibilitatea manifestării unor limite ale acestora, în condițiile în care profesorul nu deține solide competențe de aplicare a acestora în practica educațională. Așadar, învățarea autonomă, ce are la bază autoreglarea, se creionează în jurul următoarelor acțiuni: auto-observare, auto-judecare, auto-reație. Munca activă și progresul unui elev au la bază procedee de construcție a cunoașterii, de restructurare a ideilor, de regândire a gândirii. Însușirea strategiilor metacognitive are în vedere reflectarea din partea elevului asupra propriei identități, ca subiect al învățării, efectuând analize de nevoi și așteptări educaționale proprii intereselor sale, în concordanță cu particularitățile și posibilitățile cognitive, practice și efort intelectual și fizic de care dispune. Învățarea tinde să devină tipul fundamental de activitate, de care elevii încep să devină conștienți odată ce ajung la școală. Fiind stimulați intelectual (atât prin joc, prin socializare, cât și prin lucrul independent), elevii realizează progrese în activitatea psihică, dezvoltând strategii de învățare și antrenându-și atenția cu scopul de a progresa.

Deci, strategiile de învățare trebuie învățate încă din clasele mici, printr-un proces liniar, la care să se adauge noi cunoștințe, printr-un demers concentric. În ceea ce privește procesul de învățare specific contextului actual al învățământului, accentul se deplasează de la conținuturile achiziționate de elevi la strategiile inițiate de aceștia cu scopul de a-și îmbunătăți performanțele.

O caracteristică actuală generală a predării limbii engleze este de a apropia elevii de formulele de comunicare reală, așa cum sunt ele conținute de aspectul actual al limbii. Elevul nu trebuie să știe doar definiții, clasificări și să facă analize gramaticale, ci trebuie să folosească în comunicare ceea ce știe, să creeze el însuși situații prin care să exerseze și să-și demonstreze abilitățile dobândite.

Evoluția societății impune ea însăși această schimbare, deoarece în prezent este nevoie de persoane capabile nu doar să stocheze informații, ci să le valorifice. Bine cunoscută de elevi, limba engleză contribuie la dezvoltarea tuturor laturilor conștiinței lor- spirit de observație, imaginație, capacitate creatoare, dar și la cultivarea disponibilității de a colabora cu alți oameni, de a întreține relații interumane eficiente pe diverse planuri de activitate. Procesul studierii limbii engleze în școală este parte integrantă a acțiunii de cultivare a gândirii elevilor, știut fiind faptul că ideile se prefigurează și persistă în mintea omului pe baza cuvintelor, propozițiilor și frazelor.

Printre cele mai eficiente metode de predare a limbii engleze se mai numără și: Predarea limbajului comunicativ (CLT- Communicative Language Teaching) - bazat pe achiziție, cu alte cuvinte teoriile învățării pe baza acțiunilor mintale (Piaget, Leontiev) prin care se corelează noțiuni teoretice cu cele practice.

O altă metodă este cea de traducere gramaticală (Grammar Translation Method) - bazată pe învățarea conștientă a limbilor străine, fiind o metoda tradițională se concentrează pe citire și traducere. Metoda audio-lingvistică (The Audio-lingual Method) este o metodă tradițională ce pune accentul pe repetiție și reproducere. Abordările umaniste (Humanistic Approaches – Suggestopedia), pe de altă parte au rolul de a accelera procesul de învățare prin jocuri, folosind cântece.

Prin diverse metode și strategii didactice, profesorul ajută eficient elevii să își dezvolte capacitățile intelectuale, priceperile, deprinderile, aptitudinile, sentimentele și emoțiile. Acestea constituie un ansamblu complex și circular de metode, tehnici, mijloace de învățământ și forme de organizare a activității, complementare, pe baza cărora profesorul elaborează un plan de lucru cu elevii, în vederea realizării cu eficiență a învățării.

BIBLIOGRAFIE:

- Amelia Georgiana Boncea, 2016, STRATEGII DIDACTICE MODERNE. METODE INTERACTIVE DE PREDARE – ÎNVĂȚARE - EVALUARE
- Ana Gorea, 2000, DIDACTICA PREDARII LIMBII ENGLEZE
- Adriana Vizental, Metodica predării Limbii Engleze, Editura Polirom, Iași, 2008.
- Ana Stoica, „Creativitatea elevilor – Posibilități de cunoaștere și educare”, Ed. Didactică și Pedagogică, București, 1983
- Jeremy Harmer, „The Practice of English Language Teaching”, Longman, New York, 1991
- <https://busyteacher.org/22908-present-practice-produce-four-go-to-strategies.html> - Metode de predare a limbii engleze

Creativitatea- spiritul timpului nostru

Autor: Elena Dobre

Profesor pentru învățământ primar, Școala Gimnazială Nr.1 Tunari

„Primii pași spre creativitate sunt făcuți atunci când îndemnăm un copil să miroasă o floare, să deseneze un pom în toate amănuntele sale, să mângâie blana unei pisici.

Copilul trebuie să fie îndemnat să-și folosească ochii nu numai pentru a vedea, dar și pentru a privi; urechile nu numai pentru a auzi, dar și pentru a asculta cu atenție; mâinile nu numai pentru a apuca obiectele, ci și pentru a le pipăi și simți. Educarea activității are drept urmare o educare a creativității în general.”

Lovenfeld - „Imaginea despre lume în desenele copiilor”

Creativitatea devine educabilă încă de la vârsta preșcolară. Educarea acesteia este o îndatorire profesională fundamentală a tuturor educatorilor.

Creativitatea constituie, tot mai mult, una din implicațiile umane esențiale ale culturii și civilizației contemporane, ale oricărui progres social. Ea constituie una din cele mai importante valori umane, sociale și educationale.

În cariera mea de dascăl am observat că școlarii mici au o creativitate naivă, grație fie imaginației bogate, fie curiozității, plăcerii de a fabula, spontaneității specifice vârstei. Cu cât se oferă mai mult posibilitatea copilului de a fi spontan și independent, cu atât șansele ca acesta să devină o persoană creativă cresc.

Școala este cea care trebuie să descopere potențialul creativ al elevilor, sondând dimensiunile posibile ale personalității acestora, să instruiască, să educe, să organizeze, să corecteze, să perfecționeze și să evalueze neîncetat procesul formării și desăvârșirii calităților necesare omului de mâine.

În școlile românești, potențialul elevilor trebuie dezvoltat în două sensuri: acumularea de informații, structuri, deprinderi, priceperi, competențe, tehnici de învățare și aplicare a lor în cotidian, și dezvoltarea potențialului creator, a capacității de a formula și rezolva probleme, cultivarea interesului față de domeniul descoperirilor și inovațiilor. Practic, fiecare arie curriculară, activitățile extracurriculare și cele extrașcolare oferă oportunități în acest sens.

Creativitatea poate fi stimulată de către învățător la nivelul întregii clase cu ajutorul unor strategii adecvate. Școlarii sunt de-a dreptul încântați să li se ofere șansa să-și exprime gândurile și sentimentele în moduri cât mai variate și originale, jocurile de creativitate fiind un cadru în acest scop.

În epoca noastră este necesară din ce în ce mai mult o educare a elevilor orientată spre descoperire, originalitate, noutate, într-un cuvânt spre creativitate.

Pe parcursul școlarității, familia trebuie să manifeste un interes rezonabil față de randamentul școlar al copilului, să nu emită pretenții exagerate, dar, în același timp, să fie plină de solicitudine când i se cere ajutorul.

Pe fondul încurajării permanente, copilul își poate dezvolta încrederea în sine atât de necesară creației. În fața abaterilor și eșecurilor inerente copilăriei, părinții trebuie să manifeste o critică binevoitoare. Contează, de asemenea, sistemul de pedepsire și recompensare, care trebuie să fie corect nuanțat și flexibil.

Din perspectiva creativității, este importantă exersarea în familie a capacității copilului de a-și asuma un risc rezonabil.

Rolul școlii în destinul creativității este amplu comentat în lucrările de creatologie. Din păcate, tonalitatea care predomină în descrierea atmosferei școlare este nu numai sceptică, ci de-a dreptul corozivă. Astfel, după A. Beadot, „școala contemporană tradițională este o școală a imitației, a liniștii și a conformismului, în care creativitatea nu este numai ignorată, ci de-a dreptul înăbușită”.

Abordările pedagogice pentru încurajarea creativității elevilor includ spațiul, timpul adecvat și un set de instrumente care să stimuleze inovarea și unicitatea, prin implicarea elevilor la un nivel superior abilităților lor de gândire. În afara școlii, creativitatea poate fi încurajată prin desfășurarea unor activități extrașcolare și extracurriculare, ce pot completa activitățile de învățare din clasă.

Pentru cunoașterea capacității creative a elevilor din clasele primare sunt necesare instrumente specifice de natură psihologică și pedagogică. Ceea ce trebuie să menționăm este faptul că direcționarea actului didactic în funcție de cunoașterea psihologică a capacităților, intereselor, aptitudinilor elevilor, ne ajută să avem o acțiune educativă eficientă.

Urmărind caracteristicile generale de personalitate ale elevilor putem să cunoaștem capacitatea creativă a acestora. Acest punct ne determină să considerăm capacitatea creativă ca fiind rezultatul unui cerc larg de influențe determinate de calitatea gândirii creative a elevilor.

Relația educațională prin atitudinea cadrelor didactice, în clasă și în afara ei, reprezintă pentru elevii din învățământul primar factorul esențial pentru stimularea capacității lor creative, datorită tendinței de a împrumuta de la educatori opinii și sisteme de valori.

Profesorul creativ oferă învățarea autoinițială, atmosfera autoritară, îi încurajează pe elevi să învețe suplimentar, încurajează procesele gândirii creative. Aceasta înseamnă că el îi îndeamnă pe copii să caute noi conexiuni între date, să asocieze, să-și imagineze, să găsească soluții la probleme. El încurajează elevul să jongleze cu elemente ce par a nu fi corelate, să exprime teorii ce par a fi ridicole, să formuleze teorii greu de crezut, să combine materialele și noțiunile în modele noi și neașteptate. Profesorul permite elevilor să-și asume riscuri intelectuale, să speculeze pe baza informațiilor neconcludente, să sondeze relațiile structurale și spațiale dintre lucruri.

Profesorul creativ știe cum să folosească întrebările. Fiecare act creativ începe cu întrebări, care trebuie să fie deschise, să aibă sens, să nu aibă răspunsuri predeterminate și îndeosebi să fie întrebări care să nu reclame o expunere a faptelor. Întrebarea operațională provoacă conduita creatoare pentru că ea duce la exploatare, dezvoltare, curiozitate și stimulează tendințele implicate în acestea.

Predarea, ca un proces creativ, presupune ca învățătorul să medieze între elev și lumea ce-l înconjoară. A media înseamnă a fi un instrument al unei alte persoane când aceasta își experimentează mediul său și caută sensuri.

Cadrele didactice trebuie să cunoască potențialul creativ al fiecărui elev, să știe să vadă manifestările creative ale elevilor nu numai în timpul orelor de clasă, ci și în activități extrașcolare, să le formeze obișnuința autoaprecierii. Înainte de toate este absolut necesar să se lărgască cercul disciplinelor nemijlocit legate de creativitate, lărgirea legăturilor dintre discipline, introducerea în programa de învățământ a disciplinelor creative și a modurilor de predare creative.

Succesul activităților creatoare reclamă atât material pentru imaginație, cât și tehnici pentru transformarea acestui material într-o formă realizată. Totuși, în clasă, toți pedagogii sunt în fața unei dileme ce este greu de rezolvat. Pe de o parte, ei trebuie să formeze gândirea logică, rațională, iar pe de alta parte, trebuie să dezvolte influența și libertatea minții. Aceasta poate fi rezolvată alternativ, deși ele nu se exclud una pe cealaltă.

Un învățător care nu începe niciodată la fel orele, care aduce în fiecare zi o noutate, un element-surpriză va imprima, fără voia sa, aceleași înclinații elevilor. Orice învățător descoperă zi de zi, oră de oră, noi forme de stimulare a elevilor pe tărâmul creativității. Un loc important îl are creația învățătorului în lecție: un joc nou, un rebus, o ghicitoare pe care n-o găsești în nici o culegere, o poezie, o compunere, pot avea rol stimulatив pentru elevi.

Cadrul didactic cu adevărat valoros este acela care inspiră elevul, îl pune pe gânduri, îl determină să emită judecăți de valoare prin propriul său efort, să realizeze creații de un nivel la care nu credea că poate ajunge vreodată. Putem fi creativi în proiectare, în adaptarea unor metode clasice la cerințele moderne, în crearea orarului, în găsirea și aplicarea de forme și tehnici de evaluare, proiectarea și desfășurarea activităților extracurriculare, în construirea relației învățător-elev, în activitățile cu părinții etc. Atitudinea creatoare a profesorului este garanția constantă a sporirii creativității elevilor.

Bibliografie:

- Căpâlneanu, I., *Inteligență și creativitate*, București, editura Militară, 1978;
 Cerghit, I., *Metode de învățământ*, E.D.P., București, 1977;
 Dumitru I., *Dezvoltarea gândirii critice și învățarea eficientă*, Editura de vest, Timișoara, 2001;
 Stoica, A., *Creativitatea elevilor*, E.D.P., București 1993.

CE FEL DE PĂRINTE SUNT? - STILURI EDUCATIVE PARENTALE

Activități pentru consilierea părinților

Prof. Logoped Amalia Maria Dragomir

Profesor Logoped - Centrul Școlar Pentru Educație Incluzivă Brașov

În relația dintre părinți și copii, echilibrul este esențial. Este important ca părinții să stabilească reguli clare și consecvente, explicând motivele din spatele acestora, astfel încât copiii să înțeleagă de ce anumite comportamente sunt acceptabile sau nu. În același timp, este crucial ca părinții să fie empatici și să ofere sprijin emoțional, permițând copiilor să exploreze și să învețe într-un mediu sigur și securizant.

Un stil de educație echilibrat contribuie la dezvoltarea sănătoasă a copilului, promovând atât disciplina, cât și libertatea de a exprima individualitatea. În acest fel, copiii învață să respecte reguli și limite, dar și să își dezvolte încrederea în sine și abilitățile de luare a deciziilor.

Este important ca părinții să găsească un echilibru care să se potrivească dinamicii și nevoilor unice ale familiei lor. Comunicarea deschisă și empatia sunt esențiale pentru a înțelege și a răspunde nevoilor copiilor. Totodată, părinții trebuie să fie flexibili și să fie dispuși să își ajusteze stilul de parenting pe măsură ce copiii cresc și se dezvoltă.

Ceea ce contează cel mai mult este dragostea, respectul și sprijinul necondiționat pe care le oferim copiilor noștri, ghidându-i cu grijă pe drumul lor spre maturitate.

Obiectivele Activității:

- ✓ Să descoperim ce stiluri educative pot avea părinții;
- ✓ Să înțelegem care este rolul părinților în educația copiilor;
- ✓ Să aflăm ce este și cum să reformulăm comportamentul problematic al copilului;

Studiu de caz „Ce fel de părinte sunt?”

Să ne imaginăm următoarea situație:	
<i>„Copilul dvs. a fost prins de către d-na educatoare/profesoară bătând un coleg. Acesta vă sună și vă invită la grădiniță ca să vă spună ce a făcut copilul. Cum reacționați?”</i>	
Răspunsuri posibile	Bifează
Îmi pedepsesc imediat copilul și îi trag o bătaie zdravănă, ca să se învețe minte și să	

nu mai bată altădată copiii, să vadă și el ce înseamnă să fii bătut. Îl ameninț cu o pedeapsă și mai mare dacă mă mai face de rușine. Îi spun că e un nerușinat, un derbedeu, îl fac în toate felurile, ca să-i intre bine în cap și să nu mai facă așa ceva.	
2. Mă preocup dacă copilul este bine, dacă a fost cumva rănit în bătaie. Eventual îl duc la doctor să îi facă un consult amănunțit și să mă asigur că nu are nimic... De ce s-a luat la bătaie? Discut cu copilul și sunt de acord să îl iert de data aceasta, pentru că <i>a fost prima oară</i> .	
3. Îi spun „ <i>Nerușinatule! Te aduc eu pe calea cea bună!</i> ”, și intrucât fapta este foarte gravă, nu mai stau la discuții cu el și îl pedepsesc 3 luni fără dulciuri. A doua zi, pentru că s-a comportat frumos la grădiniță/școală, îl iert pentru ce a făcut cu o zi înainte și îi dau dulciuri, pentru a-l încuraja să învețe și mai bine.	
4. Nu a făcut mare lucru. Exagerează educatorii/profesorii. Toți copiii fac prostii din când în când și e mai bine să-i bată el pe alții decât să vină el acasă bătut. Așa învață să se descurce în viață. Voi discuta altă dată cu copilul pentru că am multe alte probleme importante de făcut.	
5. Vorbesc cu copilul față în față, acasă, în liniște, încercând să înțeleg ce anume l-a determinat să ajungă la bătaie. Încerc să îi înțeleg motivele, după care îi voi spune că acestea nu îi dau dreptul să lovească pe cineva. Vom căuta împreună argumente care fac acest comportament inacceptabil. După aceasta, îi stabilesc o pedeapsă rezonabilă, (după faptă și răsplată) pe măsura greșelii și îi voi spune că e de datoria lui să vorbească cu celălalt copil, să-și ceară scuze dacă a greșit și să se impace.	

Secvența 1: prezentăm grupului cazul.

Secvența 2: solicităm părinților să bifeze varianta de răspuns care se potrivește cel mai bine cu ceea ce ar face în situația prezentată.

Secvența 3: după alegerea variantei de răspuns, grupăm părinții în funcție de opțiunile lor (cei care au bifat în dreptul lui 1 - o grupă, în dreptul lui 2 - altă grupă etc.) și le solicităm să identifice care sunt consecințele stilului lor parental asupra educației copilului (avantaje și dezavantaje).

Secvența 4: fiecare echipă va prezenta pe scurt concluziile sale grupului și cerem feedback. De asemenea, vom interveni pentru a puncta eventualele avantaje sau dezavantaje care nu au fost menționate, concluzionând care sunt cele 5 stiluri parentale. În funcție de răspunsul dat, vă veți regăsi în una din caracterizările de mai jos:

1. Părintele autoritar (Domnul sau Doamna Perfectiune). Controlează tot timpul copilul, fără a-l sprijini suficient, îl sancționează, îl critică și îl ceartă pentru orice greșală, oricât de mică. Vrea să ajungă cineva în viață, așa că nu trebuie să-i iasă din cuvânt. Copilul trebuie să respecte tot ce a stabilit părintele că altfel e pedepsit aspru. Prin centrarea excesivă a părintelui pe reguli și norme,

acest stil parental conferă părintelui o falsă impresie de confort și siguranță. Copilul este timid, fricos, nu are inițiativă, nu prea știe să comunice cu ceilalți. Îi este frică de eșec, îi e teamă să nu dezamăgească și trăiește cu convingerea că ar fi putut să facă lucrurile mai bine. Dacă e criticat permanent, copilul va greși, va eșua și nu va avea încredere în propriile forțe, simțindu-se mai slab, mai nepregătit decât ceilalți copii. Relația dintre părinte și copil este unidirecțională, ca un drum cu sens unic!

2. Părintele hiperprotectiv (Cloșca). Oferă copilului sprijin în toate situațiile, chiar și când ar trebui să-l lase să se descurce singur. Răsfață exagerat copilul, este posesiv și exagerat de implicat în viața acestuia. Îi este foarte frică de un pericol care s-ar putea să apară în orice moment în care copilul nu e supravegheat. De multe ori este nehotărât, neștiind care e cea mai bună decizie pentru copilul său. De obicei mama are acest rol, influențând dezvoltarea armonioasă a personalității copilului. Copilul va deveni tot mai dependent de adulții din jur, mai fricos când va fi confruntat cu situații și experiențe noi și mai puțin dornic să facă ceva singur. Dacă e lăsat să-și asume responsabilități, va fi incapabil să devină un adult responsabil, va avea o slabă încredere în forțele proprii și în ceilalți. Relația dintre părinte și copil este controlată numai de părinte!

3. Părintele inconsecvent (Cănuță om sucit). Când controlează excesiv copilul, când îl lasă de capul lui, acum îl ceartă și îl pedepsește, iar după 5 minute îi pare rău că l-a certat și îl iartă. Copilul este foarte stresat, este confuz și se teme în permanență că va greși. Copilul se adaptează cu greu și confundă deseori realitatea cu fantezia. Relația dintre părinte și copil este foarte fragilă, ca un drum cu suișuri și coborâșuri.

4. Părintele dezinteresat, indiferent. Nu controlează copilul și nici nu-l protejează. Oricum copilul se descurcă și singur. Copilul ia singur decizii, nu știe cum să își controleze comportamentul, are un autocontrol slab, poate avea probleme de sănătate. Relația dintre părinte și copil este inexistentă, fiecare face ce vrea!

5. Părintele democrat. Controlează suficient copilul fixând reguli clare, sprijină copilul și îl încurajează să fie independent, discută acțiunile cu copilul.

Copilul știe să se descurce singur, are deprinderi sociale, este increzător în forțele proprii, este responsabil. Relația dintre părinte și copil este stabilă și bine sudată!

CERC LITERAR

„Cartea, fereastră către spiritualitate”

Drăgan Gabriela

Școala Gimnazială „Aurel Solacolu”, Ogrezeni, Profesor de Limba și literatura română

1. Argument

„Cărțile sunt cei mai tăcuți prieteni; sunt cei mai accesibili și înțelepți consilieri și cei mai răbdători profesori.”(Charles W. Eliot)

Motivația alegerii cercului de lectură ”Cartea, fereastră către spiritualitate” se datorează creșterii dezinteresului elevilor pentru lectură în același ritm alert cu cel de dezvoltare cibernetică, de diversificare a gadget-urilor. Agresiunea audio-vizualului în domeniul informațiilor, de multe ori facile și nocive și lipsa posibilităților de selecție necesită găsirea unor modalități de atragere a elevilor către un univers plăcut, relaxant – lectura. Acest univers trebuie redescoperit de către elevi prin inițierea și parcurgerea unor teme interesante, bogate în conținut informațional, cu valențe formative și capabile să readucă în conștiința lor adevăratul sens al cărții.

Mare parte dintre elevi citesc constrânși de nota din catalog, transformând lectura în asimilare de cunoștințe noi fără a se lăsa afectați cu adevărat de lectură. Prin urmare, cercul de lectură își propune să-i învețe pe elevi cum să citească de plăcere, cum să devină *prietenii cărților*.

Perioada de desfășurare: un an școlar ; o activitate de cerc pe săptămână.

Grup țintă: elevi de la clasele VII – VIII

Coordonator cerc: prof. Gabriela Drăgan

Parteneri în desfășurarea proiectului:

- Biblioteca locală; Școala Gimnazială ”Sf. Nectarie”, Ogrezeni.

2. Obiective:

- ✓ Încurajarea și stimularea interesului elevilor pentru lectură, prin cultivarea lecturii de plăcere;
- ✓ Formarea unor criterii proprii prin care elevul să distingă singur ce și când să citească;
- ✓ Dezvoltarea competenței de relaționare a elevilor cu ei înșiși și cu ceilalți;
- ✓ Dezvoltarea spiritului competitiv;

- ✓ Dobândirea unor cunoștințe de cultură generală, legate de literatură, dar și de artă în general și realizarea unor legături tematice și de sens între opere din literatura universală, din muzică, pictură, sculptură, teatru etc.;
- ✓ Încurajarea exprimării libere a ideilor și a opiniilor pe o temă data, oral și scris, căutarea și descoperirea semnificațiilor și simbolurilor operelor literare propuse;
- ✓ Dezvoltarea memoriei, a gândirii creatoare și a imaginației;
- ✓ Formarea și dezvoltarea capacității de interpretare scenică;

Resurse umane: profesor coordonator, bibliotecar, elevi.

Resurse materiale: volume cu opere literare, video-proiector, laptop, copiator, aparat foto, flipchart, materiale video, marker, coli, acuarele, reviste de cultură etc.

Rezultate așteptate: sporirea interesului elevilor pentru lectură; familiarizarea elevilor cu mediul cultural; formarea elevilor ca cititori pe tot parcursul vieții; recunoașterea și recompensarea talentului elevilor prin diplome, premii, publicarea creațiilor pe site-ul școlii.

Valori și atitudini

- cultivarea plăcerii de a citi, de a viziona un spectacol de teatru sau de film;
- stimularea gândirii autonome, reflexive și critice prin lectura textului sau vizionarea spectacolului;
- cultivarea sensibilității prin receptarea operei artistice;
- formarea unor reprezentări culturale privind evoluția și valorile literaturii, teatrului, filmului.

Competențe generale

- formarea competențelor în domeniul receptării particularităților și limbajului specific în literatură, teatru, film;
- folosirea instrumentelor de analiză stilistică a diferitelor modalități de comunicare artistică;
- argumentarea, în scris sau oral, a propriilor opinii asupra unui text literar, spectacol de teatru sau film.

Competențe specifice

- înțelegerea fenomenului de diversificare tematică și compozițională a literaturii, teatrului și cinematografiei;
- compararea valorilor estetice în evoluția acestora;

- formarea capacității de a individualiza opera prin structură, temă, motiv, stilistică și capacitatea de a stabili analogii;
- integrarea fenomenului literar în fenomenul cultural-istoric prin conexiuni cu istoria artelor;
- realizarea transferului de valori estetice, specific literare, din domeniul literar în celelalte arte;
- cunoașterea și înțelegerea mesajului operelor literare;
- desprinderea valorilor morale care își găsesc expresia artistică în acestea.

3. Sugestii metodologice:

Activități de învățare: dezbateri vizionări, jocuri de rol, concursuri, cronici teatrale,

Exerciții de redare a mesajului unui text literar în imagini, audiție muzicală, confecționare de obiecte de recuzită pentru punerea în scenă a unor piese de teatru/scenete, realizare de afiș pentru spectacol/eveniment cultural, exerciții de creație literară – poezii / proze.

Evaluare

Specificul cercului literar impune deplasarea accentului de la metodele tradiționale de evaluare la strategii de evaluare care să ofere elevilor posibilitatea de a demonstra "ceea ce știu" și "ceea ce pot să facă".

În acest context evaluarea vizează: elaborarea unor eseuri, poezii, proze, desene, colaje, afișe, elemente de decor, măști; realizarea unor portofolii pe teme date; dezbateri unor probleme comunicabile sesizate de elevi; observarea sistematică a activității și comportamentului elevilor; autoevaluarea; elaborarea de proiecte pe teme date; transpunerea în scenă a unor dramatizări de către tinerii actori.

4. Conținuturile învățării

Prezentarea programei și a obiectivelor

I. Textul ficțional

1.1 Vizionarea filmului *Pulbere de stele*, ecranizare după romanul cu același nume, de Neil Gaiman

1.2 Lectură selectivă după romanul cu același nume, de Neil Gaiman. Structura *textului ficțional*

II. Jules Verne-precursorul filmului SF

2.1 Aprecieri personale după lectura integrală a romanului *Douăzeci de mii de leghe sub mări*

2.2 Vizionarea filmului cu același nume

2.3 Alte ecranizări după romanele lui Jules Verne

III. Monologul

- 3.1 *Monologul* ca discurs. Monologul ca mod de expunere
- 3.2 Vizionarea unor monologuri susținute de Horațiu Mălăele și Dem Rădulescu
- 3.3 Abaterile de la normele limbii literare într-un mesaj ascultat
- 3.4 Adecvarea elementelor nonverbale la mesaj

IV. Magia sărbătorilor de iarnă

- 4.1 Lectura romanului *Poveste de Crăciun* de Charles Dickens
- 4.2 Crăciunul în cultura universală – *Enciclopedia Crăciunului* de Gerry Bowler
- 4.3 Crăciunul la români – *Daruri de Crăciun* de Cornelia Turlea Chifu (poezii despre datinile românești de Crăciun)
- 4.4 Atelier de creație literară și de confecționare de obiecte de recuzită / afișe

V. Lumea teatrului

- 5.1 Sceneta
 - Vizionarea ecranizărilor după **D-I Goe...** și după **Bubico** de I. L. Caragiale
- 5.2 Piesa de teatru
 - Vizionarea ecranizării **Cuibul de viespi** (realizată după piesa de teatru **Gaițele**, de Alexandru Kirițescu)
- 5.3 Sceneta și piesa de teatru- asemănări și deosebiri
- 5.4 Regizori și actori. Sceneta / Piesa noastră de teatru (dramatizare)

VI. Filmul de animație

- 6.1 Istoricul filmului de animație
- 6.2 Vizionarea filmului de animație **Ice age 3**
- 6.3 *Filmul de animație-Cocoșatul de la Notre Dame*, ecranizare după romanul cu același nume, scris de Victor Hugo
- 6.4 *Contrastul dintre aparență și esență*
- 6.5 Quasimodo- un personaj de actualitate
- 6.6 Tipologii de personaje în filmul de animație

VII. Din lumea celor care nu cuvântă

- 7.1 Aprecieri personale după lectura integrală a romanului **Colț Alb**, de Jack London
- 7.2 Vizionarea ecranizării **Eight Below**
- 7.3 Reportajul. Lumea neobișnuită a animalelor

VIII. Ficțiunea istorică

8.1 Ficțiunea istorică

8.2 Aprecieri personale după lectura integrală a romanului *Prinț și cerșetor*, de Mark Twain

8.3 Vizionarea filmului *Ivanhoe*

8.4 Vizionarea filmului *Troya*

IX. "Gala Tinerilor Artiști" – prezentarea produselor cercului literar sub formă de spectacol (scenete, piesă de teatru, creații literare ale membrilor cercului, expoziție de desene)

Succesul școlar, lectura și rolul părintelui

Autor: Drăghici G. Ioana – Anca

Prof. la Liceul Teoretic „Constantin Brâncoveanu” București – Sector 1

Succesul școlar al educabililor reprezintă în continuare dezideratul procesului instructiv educativ, iar cadrele didactice încearcă să identifice modalitățile de realizare a acestor obiective potrivite elevilor din punct de vedere cognitiv, social și emoțional. O strategie adecvată pentru realizarea acestui obiectiv este promovarea lecturii fie ca activitate prevăzută de curriculum-ul școlar, fie ca activitate non-formală; literatura de specialitate menționează atât lipsa interesului noilor generații față de lectură, cât și necesitatea acesteia în vederea dezvoltării cognitive, lingvistice și emoționale a elevilor. Analiza mediului educativ, dar și informal oferă indicii pentru care lectura nu mai este atractivă pentru elevi: conținutul nu utilizează un limbaj accesibil etic și moral, durata extensivă necesară parcurgerii materialului într-o epocă care utilizează reprezentările grafice preponderent, interesul sporit pentru tehnologie, aplicații și rețele de socializare.

O metodă prin care demersul lecturii inițiat în sala de clasă își poate atinge finalitatea este prin atragerea familiei, a părintelui ca partener care să susțină și să încurajeze cititul de către copii, prin diverse strategii și comportamente; se identifică o diversitate de atitudini prin care impactul familiei să fie semnificativ. Astfel, părintele ca resursă primară care modelează comportamentul elevului prin exemplu personal demonstrându-și interesul pentru lectură și inspirându-i pe aceștia să facă la fel; mai mult, valorificarea conținuturilor prin împărtășirea impresiilor despre subiectele abordate, problematizarea unor aspecte identificate, solicitarea ajutorului copilului pentru clarificarea unei idei reprezintă alte strategii de implicare a părintelui.

Familia este cea mai importantă resursă cognitivă și emoțională pentru educabil, dar poate fi definită simultan ca resursa economică principală care susține dezvoltarea acestuia. Încurajarea lecturii copilului se realizează într-un mod cât mai apropiat de interesele sale; de exemplu, atunci când este însoțit la cumpărături sau la activități de divertisment în spații comerciale, părintele poate să inițieze o sesiune de cumpărat cărți care se adresează vârstei și intereselor copilului și să aleagă o gamă variată de cărți care să contribuie la îmbogățirea bibliotecii de acasă. Un alt aspect care este corelat de disponibilitatea economică a familiei surprinde fie realizarea unui colț tematic pentru lectură acasă și/ sau achiziționarea de obiecte decorative tematice (magneți cu citate, figurine inspirate din lecturi/ benzi desenate, semne de carte, postere). În condițiile în care alocarea unei sume considerabile din bugetul lunar al familiei pentru susținerea lecturii copilului nu este posibilă, părintele poate utiliza resursele gratuite disponibile în cadrul bibliotecilor școlare, municipale/ județene sau universitare/ națională: îi pot învăța pe copii cu împrumutul cărților, precum și să participe cu aceștia sau în compania grupului de prieteni la evenimente literare/ culturale organizate în cadrul bibliotecilor sau librăriilor (lansări de carte, sesiuni de discuții, mese rotunde, dezbateri, întâlniri cu autorii, sesiuni de autografe).

De asemenea, este importantă crearea unor obiceiuri de lectură fie prin stabilirea unor momente clare din zi (de exemplu, seara înainte de culcare), fie prin parcurgerea unui număr de pagini în fiecare zi (un exemplu de activitate prin care se poate realiza această metodă este prin jocuri de rol pornind de la lectura cu voce tare a unor pasaje dintr-o carte). Continuarea fenomenului cititului care prelungește

actul propriu-zis al lecturării este la fel de importantă, deoarece menține cititorul conectat cu textul și îl provoacă pe acesta să problematizeze subiecte, atitudini și comportamente, să înțeleagă mai bine textul; părintele/ familia îl poate ajuta pe educabil prin verificarea lecturii cu întrebări, întrebări-capcană pentru a încuraja gândirea critică și înțelegerea profundă, îi poate încuraja spiritul creativ și să îl sprijine în crearea unui jurnal de lectură, scrierea unor recenzii/ eseuri.

Un impediment în crearea unei obicei de lectură în rândul elevilor este dimensiunea textului, dar și utilitatea sa; membrii familiei pot sprijini cadrele didactice în depășirea acestor dificultăți prin expunerea copiilor la texte care nu sunt prevăzute de curriculum precum rețete, instrucțiuni de utilizare a dispozitivelor, articole din reviste, site-uri.

Miza este formarea unui elev capabil să înțeleagă un text indiferent de natura acestuia, să extragă informații multiple și să le utilizeze într-un discurs coerent; expunerea copilului la informație la text audio (cărți audio, interviuri, știri) și verificarea receptării conținutului este încă o modalitate complementară pri care părintele poate susține demersul inițiat în cadrul activității de la școală.

Prin aceste metode, părinții pot crea un mediu pozitiv și stimulant care să sprijine dezvoltarea pasiunii pentru lectură, contribuind astfel la succesul academic și personal al copiilor. Comportamentul părintelui ca resursă pentru facilitarea reușitei școlare a copilului apare expusă și în literatură: lectura propriu-zisă nu este promovată în textele literare din programa pentru Examenul Național de Bacalaureat, dar modelul părintelui pasionat este imitat de protagonistul lui Camil Petrescu din „Ultima noapte de dragoste, întâia noapte de război”, dar și imaginea părintelui care facilitează accesul la școală, la „carte” este ilustrat în „Moromeții” de Marin Preda prin Catrina Moromete care își roagă soțul, chiar îl amenință, să îl lase pe fiul cel mic să meargă la școală – acesta reușind să fie chiar premiat pentru eforturile depuse la sfârșitul anului școlar. Ilie Moromete a fost mândru de fiul său și a apreciat demersul acestuia, fapt care mai oferă o sugestie de conduită pentru cadrele didactice și părinți, respectiv că efortul elevilor de lectură trebuie apreciat și recompensat.

Bibliografie:

1. Ilie, Emanuela – „Didactica limbii și literaturii române”, ed. a II-a, Polirom, Iași, 2020.
2. Sânmihăian, Florentina – „O didactică a limbii și literaturii române. Provocări actuale pentru profesor și elev”, Editura Art, București, 2014.

Valențe formative ale evaluării online prin experimente și jocuri didactice

PROF. DROB MIHAELA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ BOSANCI

Rolul decisiv al evaluării în reglarea procesului de predare/ învățare, în sporirea eficienței acestuia este determinată de schimbarea treptată a paradigmei tradiționale a centrării pe predare/ pe profesor spre paradigma modernă a centrării pe învățare/pe elev. Implicațiile pe care le are noua paradigmă în planul evaluării sunt generate de viziunea asupra componentelor curriculare fundamentale - finalități la nivelul competențelor, învățare în spirit cognitivist și constructivist.

De aici decurge necesitatea de a regândi rolul și noile forme ale evaluării: de la evaluarea cunoștințelor, la evaluarea competențelor, de la evaluarea pentru notare, la evaluarea pentru reglarea procesului de învățare. Aceste deplasări în plan curricular fac necesare completări și schimbări ale unor "funcții" tradiționale ale evaluării, care își propuneau, în primul rând, notarea, clasificarea, diferențierea, selectarea elevilor.

În funcție de aprecierile făcute pentru fiecare elev în parte, se pot proiecta trasee remediale personalizate, elevii vor afla ce trebuie să îmbunătățească și cum. Includerea elevilor în procesul de evaluare conduce la ameliorarea propriei învățării, fiind benefice, cu precădere, elevilor cu dificultăți în învățare.

Metode de evaluare :

a) Evaluarea orală face parte din categoria metodelor tradiționale de evaluare și este cea mai utilizată în clasa de elevi din sistemul românesc de învățământ, dar în situația examenelor naționale, utilizarea ei este redusă sau lipsește.

b) Evaluarea scrisă constituie, de asemenea o metodă tradițională de evaluare, adecvată pentru evaluarea formativă, fiind concretizată într-o gamă variată de suporturi scrise: lucrări de control, teze, referate, eseuri.

c) Verificarea practică permite identificarea capacităților de aplicare a cunoștințelor dobândite, a gradului de încorporare a unor deprinderi și priceperi practice-acționale.

d) Metode alternative de evaluare: referatul, investigația, proiectul, portofoliul, autoevaluarea.

Marea provocare a ultimilor ani școlari pe lângă modificarea programelor școlare în concordanță cu profilul de formare al absolventului de clasa a VIII a este „ evaluarea online,,.

Evaluarea în mediul online

Acest tip de evaluare este o etapă din procesul de învățare care se desfășoară în mediul online. Primii care au avut de învățat în acest context au fost profesorii.

Intervine oportunitatea de a învăța lucruri noi și de a produce schimbările pe care în alte situații ar exista rețineri și ar fi mult mai greu să se realizeze. La polul opus apar incertitudini, sisteme de așteptări diferite.

La prima interacțiune cu educația online este necesar să se cunoască cum funcționează aceasta, precum și ce instrumente și tehnici sunt potrivite pentru grupul țintă (elevi sau cadre didactice). În educația online se schimbă, în primul rând, mediul de învățare. Nu mai există școala ca spațiu, ca tot ansamblul relaționar.

Modificări apar și în ceea ce privește comunicarea. Aceasta este puternic filtrată de tehnologie, nu mai este atât de persuasivă și din acest motiv se impune un efort suplimentar de a veni cu un bagaj mult mai amplu de resurse ce urmează a fi investite. Se schimbă rutinele pentru învățare: de pregătire pentru școală (plecarea spre școală, drumul în sine au efecte psihologice asupra mobilizării învățării) și de învățare (informațiile nu mai sunt primite în același fel, nu se mai învață la fel).

Este foarte important dacă sarcinile și conținutul probelor de evaluare sunt interesante, provocatoare și schimbă evaluarea rigidă într-o experiență exploratorie. Acest lucru are ca substrat faptul că orice act de evaluare este și un act de învățare.

Evaluarea în timp util facilitată de platformele online reduce timpul de așteptare și oferă elevilor rezultate instantanee ale testării. Cu astfel de mecanisme de feedback imediat, un elev poate analiza progresul lui de învățare, punctele forte și punctele slabe rapid. Procesul de evaluare online eliberează, de asemenea, timpul profesorilor. Rezultatele pot fi analizate pentru a identifica domeniile de performanță scăzută, astfel încât profesorii să se poată concentra asupra acestor lacune de învățare. Rapoartele detaliate ajută la crearea unor programe de învățare specifice pentru acești cursanți, ceea ce duce la un rezultat mai bun al învățării și sporește încrederea elevilor. Sistemele de evaluare online simplifică sarcina de a aduna și corecta manual documentele de răspuns și de a împărtăși rezultatele. Se reduc costurile care merg în imprimarea materialelor.

Jocurile didactice online devin un „must have” a zilelor noastre. Elevii crescuți în Generația Z apreciază cu „foarte bine” posibilitatea de învățare prin joc și mai ales în momentul când de aceste jocuri îi desparte un click. Viitorul aparține învățării online de aceea noi, profesorii trebuie să fim gata să transpunem în mediul virtual toate activitățile de învățare.

1. APLICAȚIA SOCRATIVE

Aplicația SOCRATIVE poate fi folosită la elaborarea și administrarea unor instrumente de evaluare pentru orice disciplină care permite aplicarea testelor grilă, prezentând următoarele avantaje:

- Crearea cu ușurință a unui test ce poate conține itemi cu alegere multiplă, itemi cu alegere duală sau itemi cu răspuns scurt.
- Rezolvarea testului se poate face utilizând dispozitive IT diferite (PC, Laptop, Tabletă, Telefon mobil) cu condiția accesului și conectării la INTERNET).
- Rezolvarea testului se poate face în sala de clasă, acasă, în parc, la bibliotecă, în „plaja” orară propusă de profesor, prin conectarea acestora la aplicația STUDENT SOCRATIVE și introducerea codului transmis.
- Odata creat, testul poate fi accesat de oriunde, oricând și de câte ori propune profesorul.
- Rapoartele generate îi sugerează profesorului un plan de remediere, de intervenție în vederea creșterii randamentului școlar.

- Rezolvarea testului se păstrează pe serverul unde este aplicația SOCRATVE, (nu în memoria PC sau laptopului, tabletei sau telefonului) putând fi vizualizată de elev sau de părinte oricând.

2. APLICAȚIA WordWall

Platforma educațională WordWall este una din acele platforme care vin în ajutorul cadrului didactic pentru a face o lecție mai interactivă, mai frumoasă și cu mai mult stil, reușim să ne jucăm atât în cadrul orelor, cât și acasă. Înregistrarea se poate face simplu, prin contul de gmail și odată înregistrat contul îți oferă posibilitatea de a crea jocuri gratuit. Platforma propune mai multe forme de joc șabloane gata făcute unde noi trebuie doar să înlocuim cu conținutul necesar obiectului nostru de studiu. Deși, chiar realizând o activitate prestabilită elevul are opțiunea să-și schimbe conținutul jocului, condițiile rămânând aceleași. Această platformă încadrează cu succes toate categoriile de vârstă a copiilor pentru că fiecare din noi iubește să se joace, important să adaptăm acest joc contingentului cu care noi lucrăm. Folosită în diferite etape ale lecției platforma vine cu diferite oportunități: la evocare vine să ajute elevii să se implice în cadrul orei, la realizarea sensului o putem utiliza cu succes ca metodă de transmitere a cunoștințelor, în același timp la reflexie procesăm informația studiată cu ajutorul acestor jocuri. Apare întrebarea profesorilor ce facem cu formulele, cum le încadrăm corect în joc, pentru a avea o corectitudine a indicilor și coeficienților? WordWall este acea platformă care ne permite înscrierea formulelor și dacă este necesar și inserarea unor imagini, care să ne dezvolte percepția vizuală. Atunci când scopul tău ca profesor e să-ți uimești elevii cu ceva nou, accesează platforma WordWall, o să găsești atât jocuri gata create de către alte cadre didactice, cât și posibilitatea să-ți creezi în orice moment jocul tău și să-l adaptezi după contingentul de elevi la clasa pe care o ai! Multitudinea de posibilități și jocuri propuse de platformă este inedită de la trenuțuri cu balonașe , diagrame etichetate , lanțuri logice , careuri de cuvinte la jocuri cu adevărat/fals sau potrivirea noțiunii cu definiția, carduri deschise, potriviri de grup și multe alte oportunități, care apar pe ecranul cadrului didactic și în același timp pe ecranele elevilor, ca jocuri propuse spre realizare, conținuturi spre aplicare, cunoștințe spre asimilare.

3. APLICAȚIA KAHOOT

Este o aplicație care are la bază jocul, cu ajutorul căreia se pot realiza teste interactive. Se poate folosi Kahoot! și cu Google Classroom, fiind oferite noi posibilități. Elevii primesc imediat feedback-ul prin slide-uri animate.

Cadrul didactic: își realizează un cont Elevul: prin accesarea site-ului www.kahoot.it, instalarea aplicației și introducerea pin-ului primit de la profesor.

Aplicația Kahoot permite elevilor să lucreze individual sau pe echipe. După selectarea modului de lucru, aplicația generează un cod (se menționează faptul că de fiecare dată este alt cod).

Elevii nu au nevoie de un cont, aceștia vor intra pe Kahoot.it, vor introduce codul generat de aplicație și numele celui care joacă. După ce s-au conectat toți elevii din clasă, profesorul apasă pe butonul START. Întrebările sunt proiectate pe rând, pe videoproiector/telefon/laptop (în mediul online elevii au nevoie de două device-uri (telefon și laptop de exemplu), iar elevii vor selecta răspunsul corect.

Profesorul poate utiliza aplicația KAHOOT pentru a provoca elevii și acasă, prin accesarea butonului Challenge. Astfel, se generează testul ca temă, Create HomeworkChallenge, și se stabilește termenul limită de rezolvare a testului (o zi, o săptămână etc.). Testul poate fi distribuit elevilor cu ajutorul unui link, al unui cod (pe care elevii și-l vor nota) sau folosind Google Classroom. Pentru efectuarea temei, elevii vor intra acasă pe kahoot.it, vor scrie codul notat în clasă și vor putea rezolva testul propus. Răspunsurile corecte vor fi colorate cu verde, iar răspunsurile greșite cu roșu. La sfârșitul testului, elevul poate să-și îmbunătățească scorul, parcurgând testul de la început. Profesorul urmărește răspunsurile elevilor din contul său, apăsând butonul Viewresults.

După fiecare întrebare se va afișa răspunsul corect și punctajele obținute de elevi (aceste punctaje depind de corectitudinea și rapiditatea răspunsului). La finalul testului sunt afișate cele mai bune 3 punctaje obținute de primii trei elevi. Pentru a vizualiza punctajele tuturor elevilor participanți, profesorul apasă pe Done . Rezultatele testului pot fi salvate sub forma unui fișier Excel care conține informații despre răspunsurile elevilor

4. APLICAȚIA LearningApps

Learning Apps.org este o aplicație Web 2.0 concepută pentru a sprijini procesul de instruire prin metode interactive. Modulele/exercițiile (denumite Apps) existente pot fi integrate direct în conținuturile de învățare corespunzătoare, sau redactate/ajustate la necesitate, dar pot fi și elaborate online de utilizatorii. Aplicația LearningApps are ca scop de a aduna module care pot fi reutilizate și de a le pune la dispoziția utilizatorilor. Aceste module nu conțin un scenariu concret de învățare, ci se axează exclusiv la partea interactivă.

Aplicația dispune de o variantă a site-ului în limba română, o interfață românească este în lucru. Categoriile încorporează majoritatea disciplinelor de studiu, se poate opta pentru mai multe limbi, iar tipurile de exerciții care pot fi alcătuite sunt diverse pornind de la: Cuvinte încrucișate; Jocul Milionarii; Marchează în text; Quiz cu alegere; Quiz cu alegere; Completează tabel; Quiz cu introducere; Grilă ordonare; Joc-Perechi(Perechi imagini); Joc-Perechi(Text/Image); Ordonare cu hartă; Ordonare grupe; Ordonare pe imagini; Ordonează perechi; Puzzle – Grupe; Tabel ordonare; Rebus; Spânzurătoarea; Text spații goale; Completează tabel; Quiz cu introducere; Audio/Video cu inserări; Avizier; Caiet; Calendar; Chat; Mindmap; Scrieți împreună.

Exercițiile (Apps) se pot alcătui relativ simplu, urmînd instrucțiunile de pe site. Există numeroase modele care facilitează crearea acestora într-un timp relativ scurt.

LearningApps este un ajutor pentru profesori și pentru elevi. Profesorul are posibilitatea să structureze materialul pe care dorește să-l predea în cel mai bun mod, sau să se folosească de exercițiile oferite de colegi. Pentru elevi, LearningApps oferă moduri cât mai interactive și atrăgătoare de însușire a noilor informații. Prin intermediul LearningApps elevul va învăța mult mai ușor prin descoperire și mai ales prin interactivitate. Spre deosebire de un profesor care trebuie să explice un subiect la cel puțin 20 de elevi, neputînd acorda atenție fiecărui elev în parte, aplicația permite individualizarea procesului didactic acordînd fiecărui elevului toată atenția sa.

Avantajul major al acestei aplicații este acela că se distribuie gratuit și cu codul sursă deschis pentru utilizator. Acest fapt permite utilizarea cu mult mai eficientă. Astfel utilizatorul poate schimba modulele existente ale aplicației sau poate adăuga module noi având posibilitatea de a extinde funcționalitatea lor. Aplicația LearningApps este simplă pentru folosire, se integrează ușor în procesul de învățămînt și se adaptează foarte ușor pentru orice programă a oricărei instituții de învățămînt.

BIBLIOGRAFIE

- Cucoș, C., 2009, Psihopedagogie pentru examene de definitivare și grade didactice, Editura Polirom.
- Enache, R., Proiectarea și implementarea curriculumului centrat pe competențe – suport de curs
- Mihalașcu, D., 2006, Curriculum, Instruire, Evaluare, Editura Ex Ponto.
- Neacșu, I., 1990, Instruire și învățare, Editura științifică
- Stoica A., 2000, Reforma evaluării în învățămînt, Editura Sigma
- Suport de curs „Digitaliada”
- Utilizarea aplicației digitale „KAHOOT” –suport de curs

ROLUL PĂRINȚILOR ÎN VIAȚA PROPRIILOR COPII

Prof. Mihaela Drob

Școala Gimnazială Bosanci, Jud. Suceava

Educația, definită în termeni foarte generali este un proces al cărui scop esențial este de a înlesni o anumită modificare de comportament. Părinții sunt primii profesori ai copilului, ei începând educarea copilului în familie. Părinților le revine rolul esențial în creșterea copiilor, fiind datori să le asigure nu numai existența materială, ci și un climat familial afectiv și moral. Sunt situații în care familia consideră că este suficient să se ocupe doar de satisfacerea nevoilor primare(hrană, îmbrăcăminte, locuință, cheltuieli zilnice, etc) subestimând importanța unei comunicări afective, aspect ce se reflectă negativ în dezvoltarea sentimentelor de apartenență al copilului.

Rolul de părinte implică foarte multe cunoștințe și abilități necesare zi de zi. Aceste cunoștințe și abilități nu sunt înăscute sau nu apar atunci când devii părinte. Fiecare dintre noi învățăm să fim părinți de la cei din jurul nostru, de la părinții noștri, din informații pe care le citim sau auzim. De multe ori părinții au întrebări la care nu au răspunsuri sau observă comportamente ale copilului la care nu știu cum să se raporteze.

Pornind de la aceste premise Agenția Națională antidrog în parteneriat cu Ministerul Educației Naționale a redactat proiectul „**Eu și copilul meu**„, care se adresează părinților elevilor de gimnaziu.

Obiectivul general: creșterea factorilor familiali de protecție și reducerea factorilor familiali de risc față de consumul de tutun, alcool și droguri la preadolescenți.

Obiective specifice:

- dezvoltarea abilității de comunicare eficientă între părinți și copii;
- îmbunătățirea supravegherii comportamentelor copiilor;
- creșterea frecvenței utilizării de către părinți a metodelor de disciplinare pozitivă;
- dezvoltarea abilității părinților de a stabili reguli de comportament clare și coerente;
- exersarea strategiilor de rezolvare eficientă a conflictelor dintre părinți și copii;
- diminuarea frecvenței și intensității conflictelor în familie;
- îmbunătățirea competențelor consilierilor școlari în domeniul consilierii familiale.

În calitate de profesor diriginte la clasa a V-a B în cadrul Școlii Gimnaziale Bosanci, Suceava am implementat pe parcursul anului școlar 2023-2024 proiectul „ Eu și copilul meu„ în parteneriat cu Agenția Națională Antidrog Suceava. Au fost implicați 20 de părinți ai elevilor clasei a V a B. Activitățile proiectului includ mai multe teme(sarcini educative) pe care participanții trebuie să le realizeze acasă. Aceste teme au avut rolul de a exersa, în situații reale abilitățile dobândite sau îmbunătățite în cadrul activităților, astfel încât acestea să se mențină și să se generalizeze. Prin generalizare se înțelege manifestarea noilor comportamente sau abilități în context sau condiții diferite de cele care au ghidat învățarea acestora.

Majoritatea părinților sunt obișnuiți să fie chemați la școală pentru a li se prezenta situația școlară sau comportamentul copiilor lor, pentru diferite discuții în comun sau private cu dirigintele, pentru diverse probleme administrative. Pentru a evita să cădem în capcana identificării întâlnirilor

din cadrul proiectului cu ședințele obișnuite, i-am provocat să participe prin oferte inedite: ziua târgului de toamnă, care s-a desfășurat în curtea școlii, momente de valorizare reciprocă, copii și părinți în cadrul unei întâlniri, etc.

Ca în orice alt proces de schimbare de comportament, părinții s-au aflat în unul dintre stadiile următoare în ceea ce privește schimbarea comportamentului în relațiile cu copiii:

- *precontemplare*: persoanele aflate în precontemplare fie nu sunt conștiente de comportamentul problemă, fie nu doresc sau sunt descurajați când este vorba să facă o schimbare;
- *contemplare*: persoana realizează că are o problemă și începe să se gândească serios să o rezolve, dar nu s-a angajat în inițierea unei acțiuni;
- *dezvoltarea unui plan și pregătirea pentru acțiune*: persoana este pregătită să se schimbe în viitorul apropiat, este pe punctul de a acționa;
- *acțiune*: persoanele sunt mai deschise spre modificarea comportamentului, familia este activ implicată în modificarea comportamentului;
- *menținere*: în acest stadiu, familia încearcă să consolideze progresele realizate și încearcă să evite posibilele regresii;
- *terminare*: procesul de schimbare a fost completat și nu este necesară continuarea eforturilor pentru evitarea regreselor, astfel încât familia simte o încredere totală în capacitatea sa de a înfrunta cu succes orice dificultate ulterioară.

Am constatat că familiile au fost mai interesate de participarea la proiect, dacă au fost invitate să beneficieze de oportunitatea de a dobândi abilități noi, care vor face mai ușoară îndeplinirea sarcinii de educare a copiilor. Pentru a reuși în desfășurarea acestui demers, pe parcursul activităților am arătat empatie, încercând să înțeleg dificultățile care afectează aceste familii în viața de zi cu zi.

Temele abordate, conform ghidului primit au fost:

1. Să facem cunoștință;
2. Nevoile copilului meu;
3. Ce fel de părinte sunt?
4. Cum comunicăm eficient cu copiii?;
5. Cum controlăm conflictele din familie?
6. Cum stabilim reguli și pedepse;
7. Cum supraveghem anturajul copilului;
8. Cum afectează familia consumul de tutun, alcool și droguri;
9. Gala de premiere a absolvenților proiectului „Eu și copilul meu,,

Aceste teme s-au desfășurat pe parcursul a nouă întâlniri, care au necesitat abordări diferite pentru o bună comunicare. La începutul întâlnirilor am folosit exerciții de spargere a gheții, pentru energizarea grupului. Aceste jocuri au trezit interesul participanților pentru subiectul abordat, au stabilit un punct de plecare bazat pe cunoștințele proprii, achizițiile și experiențele anterioare, au implicat activ participanții în cercetarea și dezvoltarea subiectului propus, au creat un climat psihologic care favorizează comunicarea.

Pe parcursul activităților metodele folosite au fost: brainstorming-ul (furtuna de idei), discuția în grupuri mici, discuția dirijată, modelarea comportamentelor, jocul de rol, lectură scurte, metoda SINELG, etc.

- a) Brainstorming-ul sau furtuna de idei reprezintă formularea a cât mai multor idei, oricât de fanteziste ar părea, ca răspuns la o situație enunțată, după principiul cantitatea generează calitate (Pentru a ajunge la idei viabile și inedite este necesară o productivitate creativă cât mai mare).
- b) Discuția dirijată este o tehnică de grup care facilitează schimbul de idei, credințe și informații. Finalitatea acestei metode a fost că grupul de părinți a găsit soluții la diverse probleme cu care s-au confruntat, a favorizat dinamica de grup, facilitând interacțiunea dintre membrii săi. Am adresat participanților întrebări deschise, stimulative: „de ce credeți asta?”, „de ce credeți că?”, „ce s-a întâmplat?”, „de ce s-a întâmplat?”, „se putea întâmpla și altfel?”, „ce ați fi făcut într-o astfel de situație?”. Toate aceste întrebări, au generat discuții deschise între părinți și găsirea unor răspunsuri la întrebări, problema pe care și le puneau în mod individual.
- c) Modelarea comportamentului presupune modificarea unor comportamente inadecvate sau ineficiente, indirect prin intermediul unor istorisiri analogice, povești metaforice, exemple similare. Am prezentat diverse modele de comportament astfel încât, observatorul să dispună de o gamă variată de comportamente, care să îi permit să depășească o situație asemănătoare.
- d) Prin jocul de rol, am stabilit un scenariu în care participanților li s-au atribuit diferite roluri, astfel încât au fost puși în roluri inedite, fapt care a dus la schimbarea de atitudine vis-a-vis de diferite situații în care pot fi puși împreună cu copiii lor.

La finalul fiecărei activități participanții au oferit feedback prin completarea unor chestionare scurte sau prin aprecieri verbale. Părinții implicați în proiect au apreciat activitățile desfășurate în cadrul proiectului „Eu și copilul meu”, ca fiind de un real folos în modul de relaționare cu copiii lor.

BIBLIOGRAFIE:

- BACUS A., Cum să aveți autoritate în fața copilului,, Editura Teora, București 2002
- CAMPBELE, Ross (2001), Copii noștri și drogurile, Curtea Veche, București
- Căraș D., Lungu V., „Ședințele cu părinții Eficiente și antrenante;; Editura ARC Chișinău 2008, pag.6
- FABER, A. Massic, E- Comunicarea eficientă cu copiii
- Mitrofan Iolanda și colaboratorii (2001) Psihopatologia, psihoterapia și consilierea copilului.
- RĂȘANU RUXANDRA, Alcool și droguri: „Virtuți și capcane pentru tineri, Editura Universității din București, 2004.

PREZI – Soluția pentru prezentările tale

Autor: Dumitrașcu Gabriela
prof. Colegiul Național “Petru Rareș” Suceava

Având în vedere că deocamdată în programa de liceu la disciplina Tehnologia Informației și a Comunicațiilor studiul aplicației Prezi nu este prevăzută în clasele IX-X și că la diferite materii aveți de realizat proiecte, dacă doriți să încercați ceva nou și diferit față de PowerPoint vă invit la o mică provocare.

Prezentarea unui proiect reprezintă pentru oricare dintre noi, fie că suntem elevi, profesori, studenți, angajați sau chiar manageri, deoarece ajută publicul / clienți / partenerii să își formeze o imagine de ansamblu.

Prezi a lansat în anul 2009 o alternativă. Este mai simplă, mai creativă, mai permisivă și incontestabil mai plăcută din punct de vedere vizual. Platforma este folosită la nivel global, având peste 60 de milioane de utilizatori și potențialul i-a fost recunoscut de personalități variate, dintre care merită menționat Chris Anderson, fondatorul conferințelor TED.

TED (Technology, Entertainment, Design – Tehnologie Divertisment și Design) sunt o serie de conferințe globale susținute de o asociație americană non-profit, Fundația Sapling, organizate pentru a răspândi "ideile care merită promovate".

Prezi este o aplicație web prin intermediul căreia puteți concepe prezentări mult mai atractive și mai convingătoare decât cele realizate în **Microsoft PowerPoint**.

Ceea ce face diferența este atât grafică prietenoasă, cât și posibilitatea de a evidenția relațiile dintre componentele prezentării, fără a le „rupe” în slide-uri, așa cum se întâmplă în prezentările clasice.

Prezentarea poate fi realizată și accesată **online** -oricând și oriunde aveți nevoie de ea (*aveți la dispoziție un spațiu de 100 Mb, pentru contul standard, sau 500 Mb, pentru contul Edu*) pe www.prezi.com, sau **poate fi descărcată** în calculatorul personal, în cazul în care nu aveți acces la internet în momentul susținerii.

O altă modalitate prin care puteți realiza o „prezi” este editorul offline **Prezi Desktop**, care nu vă mai impune restricții în ceea ce privește spațiul de stocare.

Tot ce trebuie să faceți este să vă creați un cont pe www.prezi.com (durează 2 minute) și să vă „jucați” cu Prezi.

Timpul și imaginația sunt singurele resurse care trebuie investite în Prezi pentru a crea prezentări reușite. Accentul cade pe imaginație, căci în scurt timp, după o prezentare-două, vei învăța toate caracteristicile tehnice ale platformei.

Aplicația nu oferă suport în limba română, dar pentru voi limba engleză nu reprezintă un impediment, însă are o interfață prietenoasă și simplă și oferă informații detaliate despre pașii pe care trebuie să-i urmați pentru a realiza o prezentare de succes.

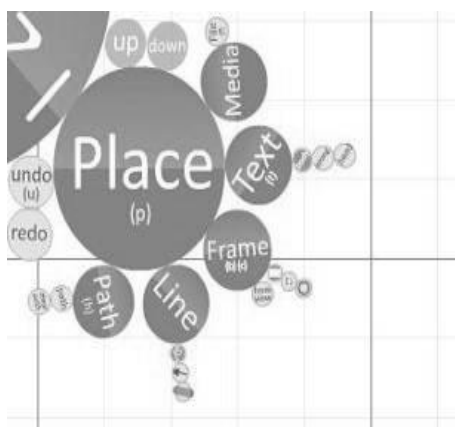
Proiectul educativ se va derula în cadrul activităților „Școală a bobocilor și boboceilor” desfășurată la Colegiul Național ”Petru Rareș” Suceava în săptămâna 2 - 6 septembrie 2024, ajunsă în acest an la a 9-a ediție.

PREZI

Cum realizăm o prezentare prezii?

Pentru început scrie-ți ideile principale pe suprafața de lucru (dublul clic pe zona în care dorești să adăugi text), dă zoom în dreapta și adaugă detalii, imagini, clipuri video sau chiar fișiere pdf (cu opțiunea Insert din Bubble Menu), grupează-le (opțiunea Frame) și specifică ordinea în care dorești să prezinți elementele (storyline-ul) din zona de lucru (opțiunea Path). În cazul în care nu ai o structură a prezentării, adaugă în zona de lucru toate informațiile de care dispui, imaginile, clipurile video și pdf-urile pe care dorești să le incluzi și ordonează-le.

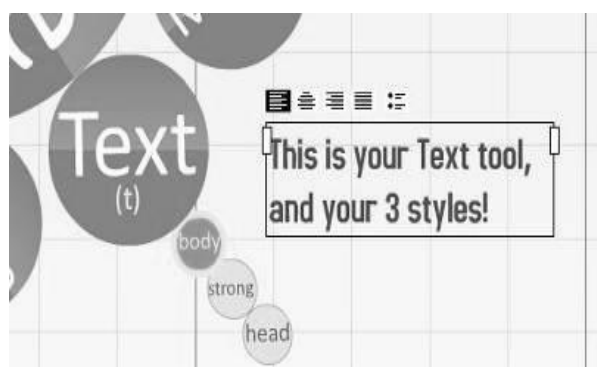

Meniul „Bubble”

Făcând clic pe unul dintre discuri ai posibilitatea de a vedea cum se mișcă în meniul. Ai posibilitatea să muți unele discuri în sus sau în jos, făcând clic pe discul din stânga sus (cel mai mare).

Odată ce începi lucrul în Prezi, comenzile rapide de la tastatură pot face minuni – observă literele mici în paranteze în fiecare element din meniul - (p) pentru modul Place (Publicați). Poți merge întotdeauna în partea de sus a meniului apăsând „Escape”. Acum, ceva pentru momentul în care te simți aproape expert: apasă „m” pentru a ascunde meniul, și iarăși „m” pentru a-l vedea din nou.

Scrierea unui text

Primul pas este să faci clic pe Publicați („Place”)/ text din meniul

Acum fă clic oriunde în pagina, și începe să tastezi.

- Vei primi opțiunile pentru bullet-pointuri aliniere etc. imediat;
- Când ajungi la marginea ecranului, ajungi într-o nouă linie - foarte avantajos pentru comanda copy-paste (copiază-lipește);
- Dacă ai mai mult de o linie, apar opțiunile de aliniere, pentru a te ajuta să te organizezi în pagină.

Prin apăsarea tastei „t” de pe tastatură, instrumentul de text devine activ în orice moment, , făcând clic pe undeva în pagină poți începe să scrii!

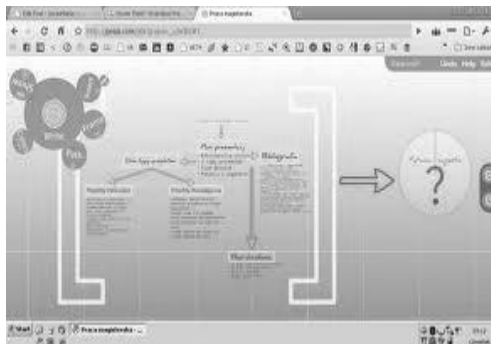

Modificarea elementelor

Modificarea elementelor (text, imagini, video, frame, pdf) se face prin *Transformation Zebra*: *centru – mutare, inner ring – mărire/micșorare, outer ring – rotire*. Transformation Zebra: Pe parcursul prezentării este posibilă evidențierea oricărui element pe care nu l-ai inclus în storyline sau la care dorești să te

întorci printr-un simplu clic pe el, cu scroll sau cu zoom, după care te întorci la ordinea prestabilită cu butonul Next.

Avantaje si dezavantaje

Aplicația nu oferă suport în limba română, însă are o interfață prietenoasă și simplă și oferă informații detaliate despre pașii pe care trebuie să-i urmezi pentru a realiza o prezentare de succes.

Tutoriale Prezi:

- Cum să creezi o prezentare prezi:

https://prezi.com/lm1dsuloz_nd/cum-sa-creezi-o-prezentare-prezi/

- Realizarea unei prezentări de la zero:

<https://ctrl-d.ro/tutoriale/tutorial-prezi-realizarea-unei-prezentari-de-la-zero/>

- Tutorial Prezi <http://www.youtube.com/watch?v=bMHBNa5KGJ0>

- Intro Oficial Prezi- motive pentru care Prezi este un instrument mai bun decât PowerPoint

<http://www.computerica.ro/prezi-solutia-pentru-prezentari-reusite/>

STUDIU PRIVIND INSTRUIREA ASISTATĂ DE CALCULATOR ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PRIMAR

FILIP MIOARA VASILICA
PROFESOR, ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR.2 PIATRA NEAMȚ

Instruirea asistată de calculator (IAC) reprezintă o metodă didactică ce valorifică principiile de modelare și analiză cibernetică a activității de instruire în contextual utilizării tehnologiilor informatice și de comunicații, caracteristice societății contemporane. (Adăscăliței, A. „Instruirea asistată de calculator – didactică informatică”, p.22, Ed. Polirom, 2007)

Deoarece mileniul în care am pășit este dominat de multitudinea tehnologiilor multimedia, calculatorul și Internetul sunt considerate a fi unele dintre cele mai reprezentative și importante instrumente tehnologice realizate în epoca modernă, față de care se leagă cele mai mari speranțe de viitor pentru că folosirea lor se regăsește în cele mai variate domenii ale vieții și activității omului.

Informațiile care reflectă complexitatea societății în care trăim se revarsă permanent și asupra copiilor. Din acest motiv, învățământul românesc a venit în întâmpinarea dorinței elevilor de a ști să utilizeze computerul. Această preocupare a dus la nevoia de a regândi mijloacele educației prin implementarea unor opțiuni având acest domeniu de studiu, dar și prin introducerea manualelor digitale. Astfel, în contextul unei societăți bazate pe beneficiul informației, al informatizării se urmărește stimularea unor demersuri interactive care să conducă la o eficiență crescută a învățării școlare, dar și la plasarea elevului în centrul actului educațional.

Calculatorul este un instrument de organizare a mediului de instruire, dirijat de către profesor sau realizat prin autoinstruire. Rămâne însă un mijloc de învățământ, de un tip mai complex, care asistă instruirea - autoinstruirea, de unde rezultă combinarea sa cu alte mijloace, metode, forme de organizare a activității, ca elemente ale strategiei didactice.

Utilizarea lui la întâmplare, fără obiectiv precis sau numai pentru obiective simple ale învățării, nu la momentul și în locul potrivit, combinația metodică poate duce la rezultate nesatisfăcătoare.

Instruirea asistată de calculator reprezintă o nouă cale de învățare eficientă, valabilă la toate nivelurile, treptele și disciplinele preșcolare, școlare și universitare. Resursele sale interactive angajează practic „o modalitate de articulare a diferitelor categorii de valori, teorii și cunoștințe existente în planurile și programele școlare de astăzi și de mâine”(George Văideanu, „Educația la frontiera dintre milenii”, pag.239).

Apariția învățământului electronic a fost provocată și solicitată de o multitudine de factori din care amintesc: dinamica foarte mare a informației, necesitatea învățării rapide și a asimilării accelerate a informațiilor, nevoia de a eficientiza costurile, ocazia de a avea acces flexibil la învățare de-a lungul întregii vieți.

În sprijinul educației intervin noile tehnologii ale societății informaționale - tehnologia informației și comunicațiilor. Metodele învățământului tradițional nu pot face față avalanșei de cunoștințe și acestei dispersii accentuate a calificărilor, meseriilor și domeniilor de activitate ce devin tot mai specializate și tot mai interconectate.

Instituțiile de învățământ trebuie să-și adapteze metodele și practicile clasice și să găsească metode și procedee didactice noi care să permită a "produce" elevi cu noi aptitudini: autonomie, flexibilitate, capacitate de cooperare și dialog. Trebuie să găsească mijloace de a stimula și favoriza autoinstruirea și de a păstra echilibrul între "individualism" și "socializare". Trebuie să pregătească individul pentru un nou stil de viață și de instruire: învățarea continuă. „Supraviețuirea omului depinde de capacitatea sa de a învăța, de a se recalifica, de a uita ce a învățat cândva și de a se instrui cu totul altfel pe viitor.” (Horst Siebert)

Școala este obligată să țină pasul cu tehnologia, să înțeleagă și să anticipeze impactul asupra modului de învățare. Calculatoarele au fost încorporate în programele educaționale oferindu-le celor ce se instruiesc o libertate și flexibilitate mai mare, dar și individualitate în clasă. Folosirea Internetului de către elevi a fost o idee care a prins repede. Afinitatea naturală dintre elevi și Internet a dat naștere mai multor proiecte orientate înspre elevi, inițiate de elevi, conduse de elevi.

Învățarea care pune accentul pe participarea elevilor reprezintă un tip de instruire care îi dă elevului un rol activ în procesul de învățare. Elevii, participanți activi, își imprimă ritmul propriu și propriile strategii. Modalitatea de învățare este individualizată, nu standardizată.

Învățarea care îl situează pe elev în rol central, asociază învățarea concentrată pe particularitățile fiecărui individ (ereditate, experiența, perspective, pregătire, talente, capacități și nevoi) cu focalizarea pe predare, împărtășire a cunoștințelor respective (cea mai bună informație ce se furnizează, stimularea motivației, învățării și acumulării de cunoștințe de către toți elevii).

Calculatorul reprezintă un ajutor esențial în cadrul lecțiilor pentru ca asigură învățarea prin joc. Acesta te ajută să înveți noi lucruri, printr-o activitate preferată de toată lumea - jocul, fără să depui eforturi speciale și fără să te plictisești.

În materie de jocuri pe calculator, paleta de oferte este copleșitoare. Indiferent de vârsta copiilor, puterea de atracție a jocurilor este de netăgăduit. Offline sau online, jocurile pe calculator ridică probleme pentru părinții interesați de efectul acestora asupra copiilor.

Copiilor – în calitate de consumator final – li se adresează o ofertă bogată de produse interactive, disponibile atât pe PC-uri, cât și pe tablete și telefoane mobile.

Pentru copii, transformarea unor obiective didactice într-un joc educativ pe calculator îi face să accepte inconștient sarcinile propuse. Astfel, urmând povestea propusă și intrând practic în joc, copilul acumulează noi cunoștințe fără a depune un efort clasic de învățare. Îmbinarea celor trei elemente: joc, tehnologie (calculator) și obiective educaționale este o alegere fericită. Copilul învață fără a conștientiza acest lucru. Mediul atrăgător, cu personaje simpatice care îi livrează diverse sarcini „il păcălesc”: copilul nu resimte presiunea rezultatului. Reușitele sale sunt percepute ca un rezultat al propriilor acțiuni.

Scenariul joacă aici un rol esențial: obiectivele educaționale sunt mascate pentru a fi atractive. Față de metodele clasice de învățare, în care sarcina este expusă clar, sarcinile dintr-un joc educațional poartă hainele unor povești. Jocurile educaționale înseamnă în primul rând obiective educaționale, apoi interactivitate, atractivitate și mobilitate. Ele dezvoltă dexteritatea și imaginația utilizatorului. Sunt un plus cognitiv incontestabil și o modalitate de joacă foarte atractivă.

În concluzie, jocurile:

- încurajează creativitatea și interacțiunea și pot juca un rol important în dezvoltarea socială și intelectuală.
- pot ajuta la inițierea în domeniul tehnologic și încurajează interesul pentru tehnologia informației și comunicațiilor.
- pot spori capacitatea acestora de autodisciplină și autonomie, deoarece le solicită copiilor să respecte reguli și să urmărească îndrumările.
- implică activ elevul în procesul didactic;
- jocurile puzzle, jocurile de societate, de aventură și căutare oferă jucătorilor posibilitatea de a-și dezvolta gândirea strategică și abilitățile de rezolvare a problemelor.
- pot fi folosite pentru sporirea abilităților motoare fine și spațiale ale copiilor mici și pot prezenta avantaje pentru cei cu dizabilități fizice.
- pot fi integrate în aproape orice domeniu al programei școlare, de la matematică la studii sociale și lingvistice.

Utilizarea calculatorului în momente importante ale activității facilitează înțelegerea unor noi noțiuni care pot fi percepute mai greu fără suport vizual sau auditiv, mai ales că animațiile oferă sprijin

important în însușirea informațiilor de asimilat. Folosirea acestuia oferă posibilitatea interactivității, punând copilul în situația de a căuta și a descoperi lucruri noi, fără a sta doar în poziția de spectator sau ascultător.

Calculatorul utilizat în învățare ajută și la consolidarea informațiilor primite, deoarece oferă situații cât mai variate în care copilul poate aplica orice cunoștință asimilată anterior.

Prin intermediul probelor de evaluare rezolvate cu ajutorul calculatorului, cadrul didactic, dar și elevul sunt ajutați să vadă la ce nivel de cunoștințe s-a ajuns. Totodată se pot oferi recomandări sau indicații.

Accesarea calculatorului poate fi considerată ca fiind primul ajutor în rezolvarea de probleme, punând la dispoziție teste cu răspuns imediat care oferă posibilitatea unei evaluări rapide, dar și corectarea unor eventuale greșeli prin oferirea de indicii în rezolvarea situației problematice.

Bibliografie:

- Adăscăliței, A. *Instruirea asistată de calculator – didactică informatică*, p.22, Ed. Polirom, 2007
- Cerghit, I., 1980, *Metode de învățământ*, Ediția a II a, EDP, București
- Chis, V., 1998, *Demersuri de instruire sub asistața calculatorului, în educația și dinamica ei*, Editura Tribuna Învățământului, București
- Iucu, R., 2001, *Instruirea școlară*, Editura Polirom, Iași
- Michaela Logofătu, 2007, *Utilizare PC și Internet, București*; Ministerul Educației și Cercetării. Proiectul pentru Învățământul Rural;

STUDIU COMPARATIV ÎNTRE METODELE TRADIȚIONALE ȘI MODERNE, UTILIZATE ÎN PROCESUL DE PREDARE-ÎNVĂȚARE ÎN CADRUL ORELOR DE GEOGRAFIE

FILIP MIOARA VASILICA
PROFESOR, ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR.2 PIATRA NEAMȚ

Metodele de învățământ (“odos” = cale, drum; “metha” = către, spre) reprezintă căile folosite în școală de către profesor în a-i sprijini pe elevi să descopere viața, natura, lumea, lucrurile, știința. Ele sunt totodată mijloace prin care se formează și se dezvoltă priceperile, deprinderile și capacitățile elevilor de a acționa asupra naturii, de a folosi roadele cunoașterii transformând exteriorul în facilități interioare, formându-și caracterul și dezvoltându-și personalitatea.

Metodele tradiționale, folosite de obicei, cum ar fi predarea/dictarea (discursul neîntrerupt al profesorului), îi pot plictisi pe elevi dacă durează prea mult; strategiile active actuale sunt cu atât mai folositoare. Ideal ar fi ca strategia de prezentare activă să includă o activitate de „aplicare” care să fie urmată de o strategie de recapitulare activă scurtă. Astfel, toate nevoile elevilor sunt atinse într-un mod activ.

Necesitatea stimulării răspunsurilor și a multiplicării întrebărilor a făcut ca noua structură intitulată „activitate de învățare” să depășească dimensiunea clasică, tradițională a lecției, subliniind caracterul preponderent aplicativ al procesului instructiv – educativ în care rolul profesorului de facilitator se proiectează ca umbră pe fundalul ecranului ce reflectă statutul elevului de inițiator și participant activ.

Astfel, din perspectiva obiectivelor axate pe formare/ schimbare comportamentală, s-a urmărit implicarea unui set de metode care răspund nevoilor imediate, oferă feed-back, oferă spațiu pentru aportul personal, dezvoltă creativitatea, au caracter activ – participativ, dezvoltă gândirea critică, complexă, independentă, stimulează cross-curricularitatea, stimulează comportamentul pro-social activ.

Deoarece actul de cunoaștere este în esență unitar iar realitatea obiectivă înconjurătoare este, de asemenea unitară, geografiei îi revine sarcina de a promova acele laturi care favorizează dezvoltarea la elevi a unei gândiri unitare, integratoare, a metodologiei de cercetare a realității și de a le oferi premisele realității ca întreg. Formarea concepției științifice și a comportamentului uman adecvat, presupune un ansamblu de cunoștințe-atitudini-convingeri-comportamente, astfel încât, ele formează un tot unitar. Cunoștințele care se predau în școală au menirea de a contribui nu numai la formarea conceptelor științifice ale elevilor ci și la sistematizarea gândirii lor.

Geografia are acest rol, de a înțelege corect raporturile dintre om și mediu, locul lui în lume, legile care guvernează Universul, cerințele obiective ale evoluției omului ca individ și a societății în ansamblu.

Geografia, ca disciplină de învățământ, are un rol deosebit în formarea și educarea elevilor. Disponibilitățile științifice ale geografiei îi amplifică valențele în plan didactic, exprimate prin dimensiuni educaționale variate. De ce geografie? Pentru simplul motiv ca elevii să cunoască mai bine

mediul în care trăiesc! Iar profesorul de geografie, prin întreaga sa activitate, trebuie să realizeze două mari componente: pe de o parte informarea, transmiterea de cunoștințe, iar pe de altă parte, formarea, respectiv asigurarea condițiilor optime pentru dezvoltarea armonioasă a personalității elevilor.

Profesorul de geografie, prin întreaga sa activitate, trebuie să realizeze două mari componente: pe de o parte informarea, transmiterea de cunoștințe, iar pe de altă parte, formarea, respectiv asigurarea condițiilor optime pentru dezvoltarea armonioasă a personalității elevilor. Activitatea instructiv-educativă a profesorului de geografie nu se poate rezuma doar la simpla desfășurare „funcționarească” a unei „zile de munca” pe baza unui orar școlar. Ea presupune formarea și orientarea unor colective de elevi, asigurarea tuturor condițiilor necesare formării și dezvoltării fiecărui elev, în funcție de posibilitățile sale și de cerințele sociale exprimate prin idealul educativ.

În privința rezultatelor școlare este demonstrat deja, că cea mai mare eficiență o are tratarea conținuturilor într-o manieră realistă, corelarea cu viața reală, cu nevoile cognitive și afective pe care le impune societatea contemporană.

Activitatea instructiv-educativă a profesorului de geografie nu se poate rezuma doar la simpla desfășurare „funcționarească” a unei „zile de muncă” pe baza unui orar școlar. Ea presupune formarea și orientarea unor colective de elevi, asigurarea tuturor condițiilor necesare formării și dezvoltării fiecărui elev, în funcție de posibilitățile sale și de cerințele sociale exprimate prin idealul educativ. În privința rezultatelor școlare este demonstrat deja, că cea mai mare eficiență o are tratarea conținuturilor într-o manieră realistă, corelarea cu viața reală, cu nevoile cognitive și afective pe care le impune societatea contemporană.

Un profesor modern nu înseamnă numai un profesor care să folosească cele mai performante computere, ci un profesor foarte bine informat, cu mintea flexibilă și deschisă la nou, un profesor care să fie conștient că munca lui are misiunea să pregătească elevii pentru viață; elevii de astăzi vor trebui să fie competitivi, să obțină succese în viitorul apropiat și nu numai, deci, profesorii lor (implicit profesorul de geografie) trebuie să întrevadă căror provocări vor fi supuși și să-i doteze cu cele mai utile cunoștințe, aptitudini și atitudini. Prin atitudinea și comportamentul său la clasă, profesorul de geografie trebuie să confere credibilitate valorilor, conținuturilor și principiilor pe care le predă, demonstrând că ele nu sunt noțiuni abstracte, ci realități valabile în lumea reală, dincolo de zidurile școlii.

Elevul trebuie să fie partenerul profesorului în procesul de investigare a realității și este evident deci, că acest tandem nu poate funcționa dacă metodele de predare folosite nu sunt acordate cu metodele de învățare ale elevului. Astfel, profesorul trebuie să își cunoască foarte bine colectivul cu care lucrează și pe fiecare elev în parte, pentru a stimula exact elementele care necesită respectiva intervenție, în măsura adecvată. Înțelegându-și propriul stil de învățare și predare, profesorul face primul pas spre realizarea faptului că, nu toți elevii învață ca el și că unele probleme apar din cauza nepotrivirii stilului de predare cu stilul de învățare al elevilor cărora se adresează.

„Nimic nu este mai inechitabil decât tratamentul egal aplicat celor ce nu sunt egali”, spunea Vaughn. Astfel, nu există un mod bun sau rău de predare, ci un mod mai adecvat decât altul pentru anumite situații concrete. De aceea există o multitudine de metode moderne, care, îmbinate cu cele tradiționale, vin în sprijinul profesorului de geografie, care trebuie să fie o punte spre ceea ce va deveni elevul său. W. Shakespeare spunea: „știm ce suntem, dar nu ce vom deveni!”

Actualmente numeroase strategii moderne pot fi folosite de către profesorul de geografie în

procesul instructiv-educativ, precum eseul, copacul cu idei, ciorchinele, turnirul întrebărilor etc.

Metodele de instruire bazate pe acțiune sunt indicate în vederea organizării lecției, fiind elemente de legătură între componentele actului didactic, având în vedere și utilizarea unor procedee, tehnici și instrumente, care facilitează accesul la cunoaștere și învățare.

Un învățământ de calitate este acela în care toți elevii, indiferent de mediul de proveniență și de nivelul dezvoltării intelectuale sunt sprijiniți și încurajați în dezvoltarea lor.

Învățământul contemporan se îndreaptă spre o educație intelectuală diferențiată. Lipsa diferențierii poate avea ca rezultat insuccesul, eșecul școlar, pentru că nu s-a produs acea adaptare a actului instructiv-educativ la cerințele și posibilitățile diferite ale subiecților ce alcătuiesc colectivul școlar.

Activitatea școlară presupune existența unui cadru organizat și a unui climat adecvat, pretinde adaptarea unor forme de lucru cu elevii care să asigure progresul în sensul asimilării cunoștințelor. Cunoașterea psiho-pedagogică a elevului este condiția de bază în desfășurarea unei activități diferențiate și individualizate.

Motivul pentru care am ales ca temă „*Studiu comparativ între metodele tradiționale și moderne, utilizate în procesul de predare-învățare în cadrul orelor de geografie*” este că, una din cerințele învățământului modern este aceea a formării la elevi a deprinderilor de studiu individual și de muncă independentă, a capacității de a gândi creator, de a soluționa individual sau prin conlucrare multitudinea de probleme cu care se confruntă în anii de școală. Prin utilizarea metodelor moderne se poate asigura maximum de randament școlar.

Sporirea ponderii învățării prin activități independente constituie o modalitate eficientă de reformare și modernizare a învățământului actual românesc, impunând anumite restructurări ale lecției tradiționale.

BIBLIOGRAFIE:

- Alecu, Simona, 2005, „*Metodologia cercetării educaționale*”, Editura Fundației Universitare „Dunărea de Jos”, Galați
- Drăgan, Ion; Nicolae, Ioan , 1993, „*Cercetarea psihopedagogică*”, Editura Timporum, Târgu-Mureș
- Nicola, Ioan, 2001, „*Tratat de pedagogie școlară*”, Editura Aramis, București
- Stănescu, Maria-Liana, 2002, „*Instruirea diferențiată a elevilor supradotați*”, Editura Polirom, Iași
- Țircovnicu, Victor, 1981, „*Învățământ frontal, învățământ individual, învățământ pe grupe*”, E.D.P., București

Jocuri didactice matematice la clasa I

Prof. Înv. Primar Furtună Cristina Elena
Școala Gimnazială „Eroilor” Lipănești

Una dintre preocupările actuale ale învățământului primar constă în aplicarea unor modalități optime de dezvoltare a raționamentului matematic. Jocurile didactice oferă un cadru propice pentru fundamentarea deprinderilor de muncă intelectuală și pentru o învățare activă, participarea stimulând atât învățarea, cât și creativitatea elevilor. Aceștia îndeplinesc sarcinile de lucru, fără a simți vreun efort, ba dimpotrivă și-l doresc cât mai prezent în demersul didactic, astfel încât lecțiile capătă forma unor aventuri presărete cu cerințe captivante, care antrenează o multitudine de cunoștințe acumulate de către elevi, conform particularităților de vârstă și profilului lor psihologic.

Pentru însușirea matematicii în învățământul primar, se are în vedere logica internă a acestei discipline, accentul punându-se însă pe particularitățile concret-intuitive, formele și operațiile specifice gândirii copilului de vârstă școlară mică. Jocul este o activitate dominantă copilăriei, prin care elevul își îndeplinește imediat propriile dorințe, acționând conștient și liber în lumea imaginară pe care și-o creează singur. Succesul utilizării jocurilor didactice la orele de matematică este garantat de seriozitatea cu care școlarul urmărește respectarea unor reguli, concentrarea și lupta în care se angajează spre finalizarea sarcinilor primite.

Un exercițiu sau o problemă de matematică poate deveni joc didactic matematic dacă:

- realizează un scop și o sarcină didactică din punct de vedere matematic;
- folosește elemente de joc în vederea realizării sarcinii propuse;
- folosește un conținut matematic accesibil și atractiv;
- utilizează reguli de joc, cunoscute anticipat și respectate de elevi;

Având în vedere că numerele naturale în centrul 0-10, constituie fundamentul pe care se dezvoltă ulterior întregul edificiu al gândirii matematice a copilului, trebuie acordat o atenție deosebită acestei unități de învățare și se pot folosi o multitudine de jocuri didactice atractive, cum ar fi: „Stop”, „Scrie la comandă !”, „Găsește-i locul”.

➤ „Stop”

Scopul jocului:

- identificarea cifrelor în intervalul 0 -10;
- scrierea cifrelor în intervalul 0 -10;
- formarea deprinderii de a număra în centrul 0-10;

Materiale: jetoane cu cifrele de la 0 la 10, fise de lucru , imagini cu desene incomplete.

Sarcina didactică: să recunoască cifrele.

Desfășurarea jocului: învățătorul are mai multe jetoane cu cifre. Ele sunt date din mână în mână. Când învățătorul spune „stop”, elevul care deține jetonul trebuie să recunoască cifra arătând clasei cartonașul. Copiii aprobă sau nu răspunsul.

Pentru fixarea configurației cifrelor se pot da și sarcini suplimentare pentru a genera jocuri diverse. Cele mai atractive au fost desenele realizate doar cu ajutorul cifrelor 0, 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9. Elevii vor fi încântați de ceea ce se poate realiza cu cele zece cifre.

Jocul devine mai atractiv dacă desenul se realizează în fața copiilor. În felul acesta elevii identifică și scrie cifrele și la cerința învățătorului, le pot aranja în ordine crescătoare / descrescătoare;

O altă variantă ar fi ca elevii să primească un desen din care să lipsească una sau mai multe cifre, ei vor trebui să găsească, în fiecare caz, cifrele lipsă și locul potrivit pentru completarea desenului cu cifra / cifrele corespunzătoare.

Câștigătorul jocului va fi elevul care a dat cele mai multe răspunsuri corecte.

Exemple de desene realizate cu ajutorul cifrelor de la 0 la 9:

➤ „Scrie la comandă !”

Scopul jocului:

- dezvoltarea atenției și a rapidității în scrierea numerelor naturale;
- stabilirea relațiilor dintre număr și cifră;
- dezvoltarea simțului ritmului.

Materiale: caiet de matematică, o baghetă sau creion.

Sarcina jocului: să recunoască numărul și să scrie cifra corespunzătoare lui.

Desfășurarea jocului: învățătorul organizează clasa, îi atenționează pe elevi că jocul se va desfășura corect doar dacă vor fi foarte atenți și dacă vor face liniște deplină. El va bate cu un creion sau cu o baghetă în catedră de un număr de ori și va cere elevilor să scrie cifra corespunzătoare numărului de bătăi.

Suplimentar se poate realiza și o ștafetă: elevul care a dat răspunsul corect cel mai repede, va putea lua creionul și va continua jocul.

Câștigă elevul care a dat cele mai multe răspunsuri corecte.

➤ „Găsește-i locul ”

Scopul jocului:

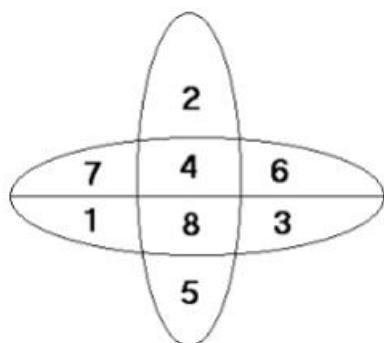
- dezvoltarea atenției și a rapidității în scrierea numerelor naturale în centrul 0 -10;
- dezvoltarea gândirii logice;
- dezvoltarea spiritului competitiv.

Materiale: cartoane cu desene, jetoane cu cifrele de la 1 la 8.

Sarcina didactică: fixarea cunoștințelor despre numerele consecutive.

Desfășurarea jocului: elevii au în față un carton cu desenul și cifrele de la 1 la 8. La semnal, elevii trebuie să plaseze numerele de la 1 la 8 în cele 8 despărțituri ale desenului, astfel încât două numere consecutive să nu se afle niciodată alăturate.

Câștigă elevul care a rezolvat corect cerința în cel mai scurt timp.

Jocurile didactice care presupun operații cu numerele naturale în concentrul 0-10, sunt preferate de elevii clasei I, întrucât solicită gândirea rapidă, atenția și stimulează competiția. De exemplu:

➤ „Steluța Magică”

Scopul jocului:

- formarea deprinderii de calcul;
- dezvoltarea gândirii logice, a atenției și a spiritului competitiv.

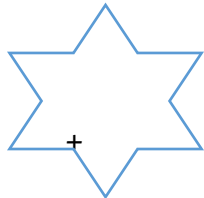
Materiale: fișe de lucru individuale.

Sarcina jocului: să efectueze operații de adunare și scădere cu numere în concentrul 0-20.

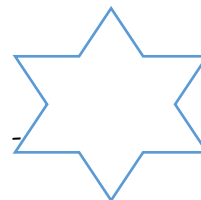
Desfășurarea jocului: elevii vor primi fișe de lucru și vor face calcule trecând rezultatele obținute în dreptul fiecărei raze.

Câștigă primii trei elevi care vor rezolva corect exercițiul și vor fi declarați câștigători. Ca recompensă vor primi câte un ecuson sub formă de steluță.

$$\begin{aligned} 10 + 5 = \\ 12 + 6 = \\ 13 + 7 = \\ 15 + 4 = \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} 16 - 7 = \\ 11 - 5 = \\ 19 - 6 = \\ 20 - 5 = \end{aligned}$$

În unele jocuri, matematica se împletește foarte bine cu poezia, urmărind într-o manieră ritmată performanța de a efectua calcule.

➤ „Frățiorul”

Scopul:

- formarea deprinderilor de adunare a numerelor naturale;
- dezvoltarea gândirii și a atenției;
- dezvoltarea spiritului competitiv.

Materiale: fișe cu versuri.

Desfășurarea jocului: învățătorul recită versurile de mai jos, iar elevii trebuie să asculte cu atenție și să efectueze calculele.

1. „Frățiorului, în zori

I-au ieșit doi dințișori.

Asta-i nemaipomenit,

Încă trei i-au răsărit!

2. Cinci copii pe-o sănioară

De pe deal ca vântul zboară.

Ajungând în jos răsând

Doi în sanie mai sunt.

Ia să văd de știi sau nu:

Dințișori, câți are-acu?"

Câștigă elevul care răspunde cel mai corect și mai rapid.

Socotiți: câți în zăpadă

Au căzut pe drum grămadă?

Jocurile logice și de perspicacitate pun elevii de clasa I în situația, uneori surprinzătoare, de a găsi rezolvarea unei sarcini aparent dificile.

➤ „Detectivul Mario”

Scopul:

- formarea deprinderii de a aduna numerele naturale în centrul 0-10;
- formarea gândirii logice;
- stimularea spiritului competitiv.

Materiale: jetoane cu diverse imagini (flori, fluturi, mijloace de transport, copii, figuri geometrice) și cu cifre de la 0 la 10.

Desfășurarea jocului: învățătorul formează mulțimi diferite, după care așază sub fiecare mulțime un jeton cu un număr necorespunzător mulțimii date: sub 5 flori așază cifra 2, sub 7 copii așază cifra 4 etc. Detectivul va trebui să descopere greșeala și să facă corespondențele corecte între mulțimi și numărul obiectelor desenate. Pe parcursul jocului, învățătorul va încerca să-l încurce pe detectiv numărând: „Unu, doi, cinci, nouă ”, iar copiii vor răspunde „Nu !” la fiecare greșeală și o vor corecta. Rolul învățătorului poate fi luat de un alt copil care va încerca de asemenea să-l încurce pe detectivul Mario.

Dacă sarcina va fi îndeplinită corect, detectivul va primi ca recompensă un ecuson.

Jocurile didactice pot îmbrăca variante multiple, în funcție de imaginația învățătorului, de sarcina pe care acesta și-o propune, de materialele folosite și de scopul urmărit. Măiestria didactică face ca în timpul jocului erorile să fie stimulative chiar și pentru cei mai timizi dintre elevi, relaxarea, bucuria acțiunilor conducând spre învățare într-o manieră plăcută și eficientă.

Indiferent de tipul de joc matematic (jocuri având ca temă șirul de numere naturale, cu sistemul zecimal și pozițional; jocuri care presupun operații cu numere naturale sau jocuri logico-matematice), importanța utilizării la clasă se ramifică în: deprinderea de muncă organizată, dezvoltarea abilităților în activități practice, dezvoltarea rapidității și a preciziei în acțiune, identificarea de căi eficiente de învățare, evaluarea obiectivă a propriilor rezultate, instituirea unor relații de fair-play, a unei conduite civice și nu în ultimul rând, stimularea interesului pentru cunoaștere.

Bibliografie:

- Elena Simionică, Florica Caraiman, *Matematica... prin joc*, Editura Polirom, Iași, 1998;
- Trigg Charles W, *Ingeniozitate și surpriză în matematică*, Editura Enciclopedică, București, 1975.

Educația interculturală – o nouă provocare

Prof. Gavrilă Cristina – Liceul Teoretic „Ovidius” Constanța

Diversitatea este un aspect fundamental al tuturor societăților și vizează atât diferențele care există între oameni ca individualități, cât și cele între diverse grupuri. Existența unor identități multiple, a valorilor, tradițiilor, obiceiurilor și a modului de relaționare diferit dintre diverși indivizi sau grupuri, impun cu necesitate abordarea educației și a societății din perspectivă interculturală. Aceasta reprezintă atât o nouă provocare, cât și o condiție pentru realizarea coeziunii sociale care are la bază cultivarea respectului reciproc și a înțelegerii atât între indivizi, cât și între grupuri. Angajarea în interacțiuni interculturale este inevitabilă, și mai mult ea poate aduce atât un plus al cunoașterii, cât și al îmbogățirii culturale. Fără o înțelegere mutuală, diferențele pot genera conflicte, care în cazul în care nu sunt rezolvate pe o cale pașnică pot degenera în violarea drepturilor omului.

Termenul „interculturalitate” are o dimensiune dinamică care exprimă interacțiune, el trimite la schimb, reciprocitate, interdependență și dialog. Educația care se realizează pe dimensiunea interculturală vizează două dimensiuni importante care sunt condiționate:

- Dimensiunea cunoașterii (care este de domeniul științific) – se realizează prin asimilarea de cunoștințe teoretice cu privire la aspectele analizate pe parcursul studierii acestei discipline;
- Dimensiunea experienței (subiectivă și relațională) – se formează în activități practice de tipul celor realizate și practicate în activitățile de seminar și ține de personalitatea fiecăruia și modul sau de interacțiune cu cei din jur.

Prima dimensiune se referă așadar la latura cognitivă prin achiziționarea de informații, pentru o cunoaștere directă și obiectivă a realității, iar a doua vizează latura acțională – dar și aspectele motivațional – afective prin care individul își transpune aceste cunoștințe și atitudini în comportamente specifice. De modul în care gândește și acționează individul depind nu doar relațiile acestuia cu cei din jur ci și societatea în ansamblu.

Educația interculturală propune o abordare pedagogică a diferențelor culturale, strategie prin care se iau în considerație specificitățile spirituale sau de alt gen, evitându-se, pe cât posibil, riscurile ce decurg din schimburile inegale dintre culturi sau, și mai grav, tendințele de atomizare a culturilor. Abordarea interculturală este o metodologie nouă ce caută să integreze, în interogația asupra spațiului educațional, datele psihologiei, antropologiei, științelor socialului, politicii, culturii, istoriei.

Educația interculturală se referă la teme ca acceptare și participare, învățarea conviețuirii – a învăța să trăiești împreună, evitarea stereotipiilor și a prejudecăților și propune soluții pentru promovarea valorilor democrației și interculturalității / multiculturalității.

Dezvoltarea abilităților de comunicare interculturală presupune învățarea acestora atât în cadrul organizat (educație formală), cât și în și prin educație non-formală și informală. Dezvoltarea abilităților de a interacționa eficient în contexte interculturale, chiar și în cadrul unui mediu dominat de o aparență omogenitate culturală, se realizează prin învățarea unor comportamente specifice în cadrul unor influențe educative de ordin formal, non-formal sau informal.

În raportul UNESCO asupra educației (1996) sunt prezentate patru fundamente și direcții de acțiune ale educației (Cucoș, 1997):

- A învăța să știi, să cunoști realitatea trecută, prezenta sau virtuală, a învăța să înveți permanent, să-ți aprofiezi în mod autonom valorile culturale ce există la un moment dat;
- A învăța să faci, a învăța să acționezi ajungând la o competență pragmatică într-un anumit orizont de activitate, a învăța să faci față diverselor și complexelor situații sociale în care tinzi să te integrezi;
- A învăța să trăiești laolaltă, să fii permisiv și atent față de celălalt, să percepi optim alteritatea și să devii solidar cu ea în funcție de circumstanțe, a realiza proiecte în comun și a fi gata de a gestiona eventualele conflicte în respectul valorilor pluralismului;
- A învăța să fii, să-ți pui în valoare personalitatea, să devii capabil de judecată proprie, responsabilă, să trăiești valorile, să le răspândești și să le amplifici prin propriile acte.

Cercetările recente în domeniul orientărilor și schimbărilor în educație și învățământ, finanțate de mai multe organisme internaționale, Consiliul European, Organizația pentru dezvoltare economică și cooperare, pleacă de la premisa educației interculturale; astfel, școala trebuie să schimbe paradigma educațională: de la transmiterea unor cunoștințe specifice la formarea unor competențe care să asigure succesul social, profesional al tinerilor într-o societate interculturală, aflată în permanentă schimbare. Astfel de competențe se referă la comunicare interculturală, rezolvarea de probleme, gândirea critică, capacitate managerială, creativitate, motivație, abilitate de muncă în echipă și deschiderea permanentă spre învățare.

Consiliul European și Comunitatea Europeană, spre exemplu, propun politici de promovare a educației interculturale prin promovarea dialogului intercultural pentru întărirea democrației, prin acordarea dreptului de a participa la dialogul intercultural și asumarea unui rol în determinarea politicilor și practicilor educaționale, prin afirmarea diversității culturale și lingvistice și, foarte important, prin facilitarea învățării limbilor străine.

Educația pentru interculturalitate se dorește o dimensiune a unei pregătiri profesionale eficiente și coerente a tuturor profesorilor, indiferent de specializare, a formatorilor în general. Desigur, după cum aprecia Cucoș, nu ne propunem să facem din toți profesorii psihologi, sociologi sau antropologi culturali, ci doar să îi sensibilizăm în direcția socială. Este important pentru toți formatorii să înțeleagă dimensiunile interculturale ale spațiului social în general, al celui școlar în special, existența unor sisteme de valori multiple, drepturile dar și îndatoririle oamenilor, ale cetățenilor în general, dar și ale elevilor, etc. La fel de important, sau poate chiar mai relevant este să practice valorile democrației și prin tot ceea ce face să demonstreze ca este o persoană care îi respectă pe ceilalți (colegi, elevi, părinți), care încearcă să-i formeze pe elevi pentru o societate deschisă care valorizează respectul, toleranța, înțelegerea mutuală.

Pentru a deveni un cadru didactic care practică o educație interculturală este esențială participarea la un program de formare care să-i pregătească să devină adevărați mediatori culturali și agenți ai schimbării și care presupune:

- Cunoștințe din științele socio-umane: stereotipuri, prejudecăți, minorități
- Strategii de predare diferențiată în funcție de capitalul cultural al elevilor
- Identitatea culturală și atitudini intergrupale
- Strategii de cunoaștere și inter-cunoaștere
- Comunicarea și rezolvarea pozitivă a conflictelor.

Un cadru didactic care dorește să fie promotor al educației interculturale trebuie să fie dispus

- Să accepte și să își modifice atitudinile, concepțiile, mentalitățile și convingerile
- Să experimenteze noi trăiri afective
- Să revalorizeze normele, modelele de natură morală, politică și științifică
- Să își reorienteze raționamentele și judecățile valorice
- Să învețe noi comportamente interpersonale și noi stiluri interacționale
- Să învețe noi strategii de autocunoaștere și intercunoaștere
- Să dorească să transmită aceste dimensiuni elevilor și celorlalți.

Bibliografie

- Cucos, Constantin - „Pedagogie”, Polirom
- Bernat, Simona-Elena, „Educație multiculturală”, 2006

Importanța implicării familiei în activitatea școlară

Gheșescu Nadia-Geanina

Profesor inv. primar, Colegiul Național Pedagogic „Regina Maria” Deva

Implicarea familiei în activitatea școlară a elevilor este esențială pentru succesul educațional și dezvoltarea echilibrată a acestora. Părinții joacă un rol crucial în formarea atitudinilor și comportamentelor elevilor față de învățare, iar colaborarea dintre familie și școală poate aduce beneficii semnificative în ceea ce privește performanțele academice, dezvoltarea emoțională și socială a copiilor. În acest referat, vom explora beneficiile implicării familiei în activitatea școlară, formele acestei implicări, provocările întâmpinate și strategii eficiente pentru a încuraja participarea activă a părinților.

Implicarea părinților în educația copiilor lor are un impact pozitiv asupra performanțelor academice ale acestora. Conform unui studiu realizat de Institutul de Științe ale Educației (ISE) din România, elevii ai căror părinți sunt activ implicați în activitatea școlară obțin rezultate mai bune la teste și examene. Părinții care monitorizează progresul școlar al copiilor și colaborează cu profesorii contribuie la crearea unui mediu de învățare favorabil, care stimulează performanțele academice

Implicarea familiei în activitatea școlară contribuie și la dezvoltarea competențelor sociale și emoționale ale elevilor. Părinții care participă activ la educația copiilor lor oferă suport emoțional și creează un mediu securizant, esențial pentru dezvoltarea sănătoasă a acestora. Psihologul Florin Munteanu subliniază că implicarea părinților ajută la formarea unui echilibru emoțional și la dezvoltarea abilităților sociale necesare pentru integrarea armonioasă în societate.

Elevii ale căror familii sunt implicate în activitatea lor școlară manifestă o motivație sporită și o atitudine pozitivă față de învățare. Studiul realizat de Universitatea din București relevă faptul că elevii cu părinți implicați au o motivație intrinsecă mai mare și își fixează obiective academice ambițioase. Acești elevi sunt mai predispuși să depună eforturi constante pentru a atinge succesul școlar.

Implicarea activă a familiei în educația copiilor poate contribui la reducerea comportamentelor deviate, precum absenteismul, violența și consumul de substanțe. Elevii care au parte de sprijin familial constant sunt mai puțin predispuși să se implice în comportamente riscante și să dezvolte probleme de disciplină. Cercetările lui Adrian Neculau arată că copiii cu părinți implicați au mai puține probleme comportamentale și sunt mai bine integrați în mediul școlar.

O comunicare eficientă între părinți și școală este esențială pentru a sprijini dezvoltarea academică și personală a elevilor. Părinții trebuie să mențină un contact regulat cu profesorii și personalul școlii pentru a fi la curent cu progresul și dificultățile copiilor lor. Ministerul Educației din România recomandă organizarea de întâlniri periodice cu părinții, utilizarea platformelor de comunicare online și implicarea acestora în viața școlară prin diverse activități.

Participarea părinților la activitățile școlare, cum ar fi serbările, excursiile sau zilele porților deschise, demonstrează interesul și sprijinul lor pentru educația copiilor. Aceasta contribuie la întărirea legăturii dintre familie și școală și la crearea unui sentiment de comunitate. Aceste activități permit părinților să fie direct implicați în viața școlară și să înțeleagă mai bine nevoile și interesele copiilor lor.

Părinții pot oferi un suport semnificativ în procesul de învățare al copiilor prin crearea unui mediu propice studiului acasă și prin implicarea directă în activitățile educative. Aceasta poate include ajutorul la teme, discuții despre subiectele studiate și încurajarea cititului. Studiul realizat de Universitatea Babeș-Bolyai subliniază importanța sprijinului parental în dezvoltarea abilităților academice și în succesul școlar al elevilor.

Părinții trebuie să fie implicați în deciziile educaționale care afectează copiii lor, cum ar fi alegerea școlii, a profilului sau a activităților extracurriculare. Aceasta implicare permite părinților să contribuie la conturarea unui parcurs educațional care să răspundă nevoilor și intereselor copiilor lor, asigurând astfel o dezvoltare armonioasă și echilibrată.

Una dintre principalele provocări în implicarea părinților este timpul și resursele limitate. Mulți părinți lucrează ore lungi și au responsabilități multiple, ceea ce poate îngreuna participarea activă la viața școlară a copiilor lor. Pentru a depăși această barieră, școlile și comunitățile trebuie să ofere soluții flexibile și accesibile, cum ar fi programe de întâlniri online sau resurse educaționale disponibile în afara orelor de program. Unii părinți pot simți că nu au cunoștințele sau abilitățile necesare pentru a se implica eficient în educația copiilor lor. Pentru a aborda această problemă, școlile ar trebui să ofere programe de formare și suport pentru părinți, ajutându-I să își dezvolte competențele necesare pentru a sprijini educația copiilor lor. Aceste programe ar putea include ateliere, seminarii și resurse informative disponibile online.

În comunitățile diverse, barierele culturale și lingvistice pot împiedica implicarea familiei în activitatea școlară. Pentru a crea un mediu incluziv, școlile ar trebui să ofere traduceri și interpreți, să organizeze evenimente interculturale și să promoveze o comunicare deschisă și respectuoasă între toate părțile implicate. Aceste măsuri pot contribui la eliminarea barierelor și la facilitarea unei colaborări eficiente între familie și școală.

Implementarea programelor de parteneriat școală-familie este esențială pentru a încuraja implicarea părinților. Aceste programe ar trebui să includă întâlniri regulate între profesori și părinți, activități comune și evenimente care să promoveze colaborarea și comunicarea. Un exemplu de bună practică în acest sens este programul „Școala Familiei”, implementat de Asociația Părinților din România, care oferă cursuri și ateliere pentru părinți, abordând teme relevante pentru educația și dezvoltarea copiilor.

Școlile trebuie să ofere resurse și suport pentru părinți, cum ar fi ghiduri educaționale, ateliere și seminarii. Aceste resurse ar trebui să fie accesibile și relevante, oferind părinților informații și strategii pentru a sprijini educația copiilor lor. De asemenea, școlile pot colabora cu organizații non-guvernamentale și instituții de specialitate pentru a dezvolta programe de suport parental.

Promovarea voluntariatului în școli poate fi o modalitate eficientă de a implica părinții. Școlile ar trebui să creeze oportunități pentru părinți de a se implica în activități școlare, cum ar fi organizarea de evenimente, participarea la comitete școlare sau oferirea de suport logistic.

Bibliografie:

1. Munteanu, Florin, 2010, „Psihologia copilului și a adolescentului: Rolul părinților în dezvoltarea emoțională a copiilor”, Editura Trei, București;
2. Popescu, Adrian, 2018, „Motivația școlară și implicarea părinților: Un studiu realizat în școlile din București”, Universitatea din București, Facultatea de Psihologie și Științele Educației.
3. Neculau, Adrian, 2004, „Comportamentul deviant la elevi și rolul implicării familiale”, Editura Polirom, Iași;
4. Tudor, Ioana, 2016, „Sprijinul parental și succesul școlar al elevilor: O cercetare la Universitatea Babeș-Bolyai”, Universitatea „Babeș-Bolyai”, Cluj- napoca;

Relația dintre jocurile copilăriei și viitoarea profesie aleasă de adult

Gheșescu Nadia-Geanina

Profesor inv. primar, Colegiul Național Pedagogic „Regina Maria” Deva

Jocurile copilăriei au un rol esențial în dezvoltarea cognitivă, emoțională și socială a copiilor. Aceste activități ludice nu sunt doar mijloace de divertisment, ci reprezintă o formă de învățare prin care copiii își dezvoltă abilități esențiale și își descoperă interesele și pasiunile. Relația dintre jocurile copilăriei și viitoarea profesie aleasă de adult este un subiect de interes pentru psihologi, educatori și sociologi, deoarece oferă indicii importante despre cum influențează experiențele timpurii ale copiilor traiectoria lor profesională.

Jocul este o activitate naturală și fundamentală pentru copii, prin care aceștia explorează lumea din jurul lor, își dezvoltă imaginația și își exersează abilitățile sociale. Psihologii și pedagogii au subliniat importanța jocului în dezvoltarea copiilor. Jean Piaget, un renumit psiholog elvețian, a afirmat că jocul este esențial pentru dezvoltarea cognitivă, deoarece permite copiilor să experimenteze și să înțeleagă concepte abstracte într-un mod concret.

Conform studiilor realizate de autorii români, jocul contribuie la dezvoltarea abilităților de comunicare, cooperare și rezolvare a problemelor. Maria Montessori, o altă figură importantă în domeniul educației, a subliniat că jocul și învățarea sunt interconectate, iar prin joc, copiii își dezvoltă autonomia și își descoperă propriile capacități și interese.

Tipuri de jocuri și legătura cu viitoarea profesie:

1. Jocurile de rol

Jocurile de rol, cum ar fi „De-a medicul”, „De-a profesorul” sau „De-a bucătarul”, permit copiilor să își imagineze și să își asume diferite profesii. Aceste jocuri le oferă ocazia de a explora și de a înțelege diverse ocupații, dezvoltându-și astfel abilități sociale și cognitive specifice. De exemplu, copiii care se joacă „de-a medicul” pot dezvolta abilități de empatie și de îngrijire, ceea ce poate influența alegerea unei cariere în domeniul medical.

2. Jocurile de construcție

Jocurile de construcție, precum cele cu LEGO sau alte seturi de construcție, stimulează abilitățile motorii fine, gândirea spațială și creativitatea. Aceste jocuri pot influența interesul copiilor pentru cariere în domenii precum ingineria, arhitectura sau designul. De exemplu, un copil care petrece ore întregi construind modele complexe poate dezvolta o pasiune pentru inginerie sau arhitectură.

3. Jocurile sportive

Jocurile sportive dezvoltă abilități fizice, dar și competențe de echipă și leadership. Copiii care se implică activ în sporturi pot fi inclinați să urmeze cariere în domeniul sportiv, fie ca sportivi profesioniști, antrenori sau manageri sportivi. Participarea la sporturi de echipă poate, de asemenea, să dezvolte abilități de colaborare și coordonare, utile în orice carieră care implică munca în echipă.

4. Jocurile de strategie

Jocurile de strategie, cum ar fi șahul, jocurile video sau jocurile de societate complexe, dezvoltă gândirea critică, planificarea și abilitățile de luare a deciziilor. Copiii care se bucură de aceste tipuri de jocuri pot fi înclinați să urmeze cariere în domenii care necesită strategii complexe și gândire analitică, cum ar fi afacerile, economia sau tehnologia informației.

Studiile realizate de cercetătorii români în domeniul psihologiei și pedagogiei au subliniat importanța jocului în dezvoltarea copilului și influența acestuia asupra alegerilor profesionale viitoare. De exemplu, cercetările realizate de Elena Bujor și Constantin Cucuș evidențiază că jocul este un mediu propice pentru dezvoltarea competențelor necesare în diverse profesii .

Conform acestor studii, copiii care sunt încurajați să se joace în mod liber și creativ își dezvoltă o serie de abilități care le pot influența alegerile profesionale. Astfel, jocul nu este doar o activitate recreativă, ci și o formă de învățare și dezvoltare personală.

Părinții și educatorii joacă un rol crucial în ghidarea și susținerea intereselor copiilor prin joc. Este important ca adulții să observe preferințele și pasiunile copiilor și să le ofere oportunități de a explora aceste interese. De exemplu, dacă un copil manifestă un interes deosebit pentru jocurile de construcție, părinții și educatorii pot încuraja acest interes prin oferirea de seturi de construcție mai complexe sau prin vizite la muzee de știință și tehnologie.

Educația formală și informală ar trebui să încorporeze activități ludice care să permită copiilor să își exploreze interesele într-un mod creativ și stimulat. Curriculumul școlar poate fi adaptat pentru a include mai multe jocuri și activități practice care să dezvolte abilitățile și competențele necesare în diverse domenii profesionale.

Relația dintre jocurile copilăriei și viitoarea profesie aleasă de adult este complexă și multidimensională. Jocurile copilăriei au un impact semnificativ asupra dezvoltării abilităților cognitive, sociale și emoționale ale copiilor, influențându-le interesele și pasiunile care, în cele din urmă, pot ghida alegerile lor profesionale. Studiile și cercetările românești confirmă importanța jocului în formarea competențelor necesare pentru diverse cariere.

Părinții și educatorii au un rol esențial în susținerea și ghidarea copiilor în explorarea intereselor lor prin joc. Prin crearea unui mediu stimulat și prin oferirea de oportunități variate de joc, adulții pot contribui la dezvoltarea armonioasă a copiilor și la pregătirea acestora pentru viitoarele lor profesii.

Bibliografie

1. Montessori, M. (2000). „Descoperirea copilului”, Editura Litera, București;
2. Piaget, J. (1973), „Psihologia inteligenței”, Editura Didactică și Pedagogică, București;
3. Bujor, E. (2005), „Psihopedagogia jocului”, Editura Polirom, Iași;
4. Cucuș, C. (2006), „Psihopedagogie pentru examenele de definitivare și grade didactice”, Editura Polirom, Iași;
5. Pânișoară, I.-O. (2009), „Motivația pentru învățare”, Editura Polirom, Iași.

Profesorul de astăzi?

Prof. Paula Claudia Ghețu, Colegiul National Nicolae Bălcescu, Brăila

Care profesor este mai bun? E o întrebare pe care mulți elevi și-o adresează deoarece nu toți profesorii sunt la fel.

Profesorul ideal, ar trebui să fie o persoană implicată în educația elevului, care să dirijeze procesul de învățare, să acorde sfaturi elevilor și să îmbunătățească rezultatele și materialelor produse de elevi.

În primul rând, rolul profesorului este cel de a îndruma elevul spre succes. Profesorul nu trebuie să facă morală atunci când elevul greșeste, ci să îndrume elevii în procesul lor de învățare.

Conștientizând situația, un profesor ideal este unul deschis, încrezător, empatic, care își da seama că oricând poate veni cineva mai bun decât el, care să vorbească fluent, să îmbine frumosul cu utilul, să aibă simțul umorului dezvoltat, dar și simțul datoriei. Un profesor care să știe că este un modelator de suflete, că să nu fie „cimitir al tinereții”, ci un spațiu în care se construiește personalitatea lui.

Marea majoritate a elevilor consideră că un profesor trebuie să fie prietenul elevului. Trebuie să știe cum să explice unele lucruri pentru toată lumea, să nu se răstească la elevi. De asemenea, ei mai cred că profesorul ideal trebuie să reprezinte în ochii lor un individ altruist și boem (autentic), care reușește să-și determine ‘descendenții’ să își urmeze propria cale de la care să nu se abată niciodată.

Nu în ultimul rând, un profesor de apreciat de elevi este acela care se înțelege cu elevii, care îi învață, care le explică frumos și nu țipă, glumind deseori. Un profesor ideal ar fi un profesor care te-ar înțelege și ajuta în orice situație, căruia îi pasă cu adevărat de elevi și ar face orice ca elevii să învețe cu cât mai mult drag și ușurință.

În concluzie, calitatea unui profesor se reflectă în strălucirea elevilor săi, fie că este vorba de pasiunea lor pentru învățatură, capacitatea de a aborda auto didactismul sau dragostea pentru mediu, empatia pentru animale și structura interioară sănătoasă în general. A fi profesor poate fi o meserie extrem de dificilă. Însă cine alege s-o practice, înseamnă că pe lângă studii și diplome, deține și o pasiune fără margini pentru formarea și dezvoltarea oamenilor de mâine. Profesorul și școala sunt la fel de importante ca familia pentru un tânăr aflat în plină dezvoltare intelectuală. Tocmai de aceea trebuie ne arătăm aprecierea pentru profesori și le mulțumim pentru rolul esențial pe care îl joacă în viața elevilor și studenților și în formarea lor caracterelor lor.

Using drama in teaching English

Profesor Paula Claudia Ghețu, Colegiul Național Nicolae Bălcescu, Brăila

Everyone knows that drama is an act of pretending to be someone else. Drama gives the teacher and students reasons for imagination and role-playing. By using drama techniques, a teacher can develop students' speaking abilities and can allow him to make them get into any role and practice conversation but also it may help them learn new words.

Firstly, the main aim of using drama in class is to develop students' speaking skills.

The most important thing for teaching drama is to have a story. Existing stories can be easily adapted to cater for the various language abilities of students. Or you can encourage students with higher language ability to create their own stories or rewrite a new ending to famous stories. This can be really challenging.

Theatre games can also bring magic to students. They activate their imagination and engage them in learning.

Here are some tips for drama techniques.

1) Choose the Right Activity

Know your aim. A teacher must know whether he wants fluency or accuracy he wants to practise? Also, age is important and what suits the age. Older children and teenagers generally work better in groups. Adapt drama activities intended for adults to the interests and tastes of younger learners. Be prepared to change or stop the activity if it is not going well.

2) Start Small

Not all adolescents will like the idea of 'acting' and may initially feel threatened. Introduce drama in small steps. Start with highly controlled/low risk warmers and move on to freer more risky improvisations later. For example, give students practice at exploring the power of their own voices by asking them to say words or sentences softly, loudly, quietly, angrily, etc. Don't force anyone to perform in front of the class. Only accept volunteers. Start in pairs. Give students a chance for private performance.

3) Create a Drama Space

If students are working in groups make pushing the furniture to one side a familiar routine. If space is a big problem, using puppets rather than mime may be a solution.

4) Give Clear Instructions

Make instructions familiar by drilling them beforehand. "Freeze!", "Find a space!", "Make a circle!", etc. You might make this into a practice game to get students familiar with drama related instructions. Demonstrate an activity with a confident student first. Establish routines for stopping, e.g. "Stop when I sit in this chair/turn the music up/clap my hands.", etc.

5) Establish What is Acceptable/Unacceptable

Set time limits. Draw up a code of behaviour. Stop all activity if behaviour becomes unacceptable. Refer to the code and start again.

6) Feedback

Discuss drama activities afterwards. Give praise but also give detailed feedback on the end product, the language, the process, the way they co-operated with each other and how they came to decisions. (Was it done well? Who participated? Who didn't? Why not?) Comment on what could be improved. Encourage whole class reflection. Ask students to discuss in groups the things they like about their work and the things that could be improved. Ask each group to say three things that other groups did well and to give three pieces of advice on how to improve.

In conclusion, as long as the teacher knows the class well and has a good relationship with it, all ages and levels of ability should be able to profit from involvement in drama provided they are well prepared and confident in their work. Drama strengthens the bond between thought and expression in language and offers good listening practice. If drama is considered as a teaching method in the sense of being part of the eclectic approach to language teaching, then it can become a main aid in the acquisition of communicative competence.

PROIECT EDUCATIV PENTRU ADULȚI

Prof. Grădișteanu Elena

Școala Gimnazială Gala Galaction

Tema: Educația parentală – soluție la problemele familiei în societatea actuală

Tipul proiectului: PROIECT DE FORMARE A ADULȚILOR

A. INFORMAȚII DESPRE APLICANT:

NUMELE INSTITUȚIEI APLICANTE:

Școala Gimnazială GALA GALACTION MANGALIA

ADRESA: Șos. Constanței, Nr.27

Tel./fax: 0241/753846

Adresă e-mail: sc5mang75@yahoo.com

Director, Prof. Elena Grădișteanu

Coordonator proiect: prof. Grădișteanu Elena

Echipa de proiect:

Profesor consilier școlar

Profesori diriginți

Învățători

Președintele Asociației Părinților

ARGUMENT

Răspunsul la întrebarea : „Cum îmi voi educa propriul copil?” este adesea „Nu știu!”

În timp, relațiile tineri-adulți, copii-părinți s-au modificat. Tot mai mulți copii provin din familii destrămate. În aceste medii nu există comunicare între adult și copil. Este datoria părintelui de a oferi copilului său, sentimentul de siguranță.

Puncte de reper în educarea adulților: educarea viitorilor părinți, educarea părinților cu copii mici, relația școală-familie, rolul mass-media în educația părinților, programe de formare a formatorilor pentru educația părinților. Există motive pentru care școala și familia trebuie să stabilească legături: părinții sunt juridic responsabili de educarea copiilor lor, învățământul nu este decât o parte din educația copilului, o bună parte a educației se petrece în afara școlii. Cercetările pun în evidență influența atitudinii parentale asupra rezultatelor școlare ale elevilor, în special asupra motivațiilor învățării.

Educația copiilor e obligația primordială a părinților. În familie se formează cele mai importante deprinderi de comportament (respect, politețe, cinste, sinceritate, decență în vorbire și atitudini, ordine, cumpătare, grijă față de lucrurile încredințate).

Având în vedere schimbările rapide care se petrec astăzi în lume, diversitatea mediului în care trăim, necesitatea ca orice părinte să fie activ, bine informat și în relații bune cu copiii, se impune realizarea unui nou model de educație pentru a fi un părinte responsabil. Este un fapt demonstrat că lipsa timpului alocat comunicării cu copiii, maturizarea precoce a acestora, diferențele de mentalități, de opinii duc la o distanțare față de copii și la apariția unor conflicte ce impun găsirea unor soluții practice. Educația pentru părinți trebuie să fie o dimensiune atât a educației formale, cât și a educației informale, iar în societatea în care trăim se impune ca fiecare părinte să aibă dreptul la o astfel de educație, pentru a-i ușura comunicarea cu copilul.

Modelul parental ajută cel mai mult, părintele este un exemplu pentru copil. Familia îl îndrumă să fie sociabil, să fie bun coleg și prieten.

Fiecare părinte pornește de la modelul de educație primit de el de la părinții săi, fără a mai ține cont de schimbările survenite în mediul în care trăim, de tentațiile care apar la tot pasul și care nu fac întotdeauna bine copiilor. Părinții trebuie să țină pasul cu aceste schimbări, să se adapteze pentru a înțelege nevoile propriilor copii. Dacă luăm în calcul și faptul că unii părinți nu cunosc preocupările copiilor, modelele lor, idealurile lor, prăpastia dintre ei se adâncește în timp, iar relația părinte-copil devine una rigidă, protocolară și nu una de prietenie cum ar fi normal și cum doresc copiii. Pentru ei, părintele ar trebui să fie un prieten căruia să i se confeseze, care să le asculte problemele și care să vină cu soluții, cu sprijin moral și nu numai material, cum consideră unii părinți că e suficient. Părinții trebuie să controleze atât timpul pe care copilul îl petrece în fața televizorului, cât și emisiunile pe care le urmărește. În unele familii, preocuparea pentru cultura estetică a copilului lipsește cu desăvârșire, iar în altele aceasta este exagerată. Familia trebuie să fie „un colectiv sănătos”, părinții trebuie să fie un bun exemplu.

În relațiile dintre părinți și copii se impune necesitatea unui simț al măsurii ce presupune cunoașterea temeinică de către părinți a structurii de personalitate a copilului pentru a-și adevca atitudinea și comportamentul acestei structuri. Așadar, ca părinți vom fi mai exigenți cu copilul comod și cu cel îndrăzneț și mai puțin indulgenți cu copilul harnic, timid și cu cel mai puțin dotat.

De la aceste așteptări neîmpărtășite sau neînțelese se ajunge la conflicte din care au de suferit ambele părți, dar mai ales copiii al căror psihic este mai fragil.

Noul model de părinte veșnic ocupat cu munca și responsabil doar cu întreținerea financiară a copilului a câștigat teren în defavoarea modelului tradițional care are răbdare și timp pentru copilul său.

- **SCOP:** Prin acest stagiul de formare, adulții vor fi familiarizați cu noile forme de comunicare cu copilul, cu realizarea lucrului în echipă, stimularea dialogului în

organizarea activităților de cunoaștere de sine și a copilului, pentru a avea o relație bazată pe respect reciproc, pe adevăratele valori ale familiei.

● **OBIECTIVE DE REFERINȚĂ:**

- Promovarea unor schimbări în mentalitatea tradițională în raport cu poziția copilului în familie;
- Dezvoltarea unor atitudini stimulative și suportive în rândul părinților, tutorilor;
- Promovarea principiilor democratice în relația părinte-copil;

- Dezvoltarea la părinți a unor abilități de bază de care au nevoie pentru a influența pozitiv comportamentul copiilor;

- Descoperirea de către părinți a tipului de părinte pe care îl reprezintă, autocunoașterea; - Identificarea aspectelor funcționale și disfuncționale în relația dintre părinți și copii;

- Creșterea gradului de implicare a părinților în activitățile școlare și extrașcolare;

- Schimbarea mentalităților inadecvate ale unor părinți față de școală.

● **ANALIZA DE NEVOI:**

Nevoia de formare s-a identificat prin analiza temeinică a relației părinte-copil, școală/grădiniță-părinte, școală/grădiniță-copil. Am realizat necesitatea acestei activități de formare, pornind de la analiza SWOT a relației școală/grădiniță-familie.

PUNCTE TARI	PUNCTE SLABE
<ul style="list-style-type: none"> - Peste jumătate din numărul elevilor au rezultate bune și foarte bune. - Rata abandonului școlar este 0. - Existența unui număr mic de elevi și preșcolari în clasă permite o observare mai bună a acestora de către învățător și educatoare. - Existența personalului didactic calificat și titular permite realizarea unui învățământ de calitate, dar și creșterea încrederii părinților în instituțiile școlare. - Relațiile interpersonale (învățător-elev, educatoare-preșcolar, educatori-părinți) favorizează un climat deschis și stimulat. - Tineretea părinților acestor elevi și preșcolari creează premise pentru realizarea unui parteneriat eficient școală-grădiniță-familie. 	<ul style="list-style-type: none"> - Elevi cu rezultate slabe la învățătură. - Elevi și preșcolari cu probleme de disciplină sau de stabilitate emoțională. - Familia nu se implică suficient în educarea copiilor. - Existența unor familii monoparentale sau a unor părinți plecați în străinătate, copiii fiind lăsați în grija bunicilor sau a unor rude. - Nivelul scăzut de cultură și instruire a unor părinți. - Starea materială precară a unor familii. - Absențarea nemotivată a părinților unor copii atât de la ședințele cu părinții, cât și de la activitățile extrașcolare organizate în școală. - Neimplicarea unor părinți în activități desfășurate la nivelul școlii, comunei.

<ul style="list-style-type: none"> - Nivelul bun de cultură și instruire al unor părinți ai acestor copii ajută la o mai bună înțelegere a demersului declanșat de cadrul didactic. - Dorința cadrelor didactice de a consilia părinții în problemele care îi preocupă pe aceștia, dar și în probleme pe care aceștia nu le sesizează. 	<ul style="list-style-type: none"> - Necunoașterea de către părinți a preocupărilor, dorințelor, aptitudinilor propriilor copii. - Refuzul categoric al unor părinți de a accepta ideea că au un copil cu diferite probleme fizice sau psihice. - Necunoașterea de către unii părinți a programului de lucru al copiilor, a grupului de prieteni . - Lipsa de comunicare a părinților cu copiii, dar și cu partenerii lor de viață sau cu cadrele didactice, care poate avea repercursiuni asupra dezvoltării ulterioare a copiilor. - Părinții sunt prea ocupați și pierd din vedere comunicarea cu copiii lor și cu cadrele didactice. - Vizitele cadrelor didactice din ce în ce mai rare la domiciliile preșcolarilor și elevilor. - Cadre didactice care nu cunosc bine situația tuturor copiilor lor, starea lor de sănătate, relațiile din familie, starea materială.
<p style="text-align: center;">OPORTUNITĂȚI</p> <ul style="list-style-type: none"> - Posibilitatea creșterii randamentului școlar prin implicarea tuturor factorilor educaționali în procesul instructiv –educativ. - Creșterea de oferte educaționale prin curriculum la decizia școlii. - Diversificarea activităților extrașcolare și implicarea părinților alături de elevi și dascăli în desfășurarea și pregătirea acestora. - Consilierea părinților de către dascăli, pentru cunoașterea copiilor și înțelegerea problemelor dintre părinți și copii. - Dezvoltarea personalității complexe a copiilor prin implicarea acestora în proiecte educaționale diferite, concursuri, festivaluri. - Contactul permanent al instituțiilor școlare cu colectivele de părinți și alți factori educaționali din comunitate. - Realizarea de parteneriate eficiente între instituțiile educaționale și familie. 	<p style="text-align: center;">AMENINȚĂRI</p> <ul style="list-style-type: none"> - Rezultate din ce în ce mai slabe ale elevilor la învățătură. - Creșterea numărului de cazuri de indisciplină. - Creșterea instabilității emoționale și lipsa de comunicare a elevilor și preșcolarilor cu părinții, educatorii și colegii. - Izolarea copiilor cu probleme comportamentale de către colegii de grup.

GRUP ȚINTĂ:

BENEFICIARI DIRECTI: părinții elevilor .

BENEFICIARI INDIRECTI: elevii, cadrele didactice.

- **RESURSE:**

- a) UMANE: - Școala Gimnazială “Gala Galaction”

- b) MATERIALE:

- imprimantă, xerox, aparat foto, calculator, săli de clasă, material didactic, jocuri didactice, planșe necesare, consumabile (hârtie, tuș, CD-uri)

- c) INFORMAȚIONALE:

- cărți de specialitate;

- reviste de specialitate

- suport de curs.

- d) TEMPORALE:

- 2 ore/ activitate

- e) FINANCIARE:

- resurse proprii;

- sponsorizări;

DURATA: pe parcursul anului școlar 2023- 2024

„Într-o lume în schimbare, singura constantă este schimbarea!”

Colin A. Carnall

PLANIFICAREA PE MODULE/UNITĂȚI TEMATICE

Nrt . crt.	Obiective de referință	Conținut tematic	Metode/forme de activitate	Mijloace de instruire	Modalități de evaluare	Termen
1.	<ul style="list-style-type: none"> - Prezentarea scopului, obiectivelor și a tematicii programului de educație parentală; - Exprimarea așteptărilor personale și a beneficiilor participării la program; - Identificarea modalităților de a avea grijă de propria persoană; - Descoperirea de către părinți a stilului parental propriu; - Dezvoltarea deprinderilor de lucru în echipă. 	<p>Calitatea de părinte (notiuni generale - obiective, principii care stau la baza unei relații părinte-copil)</p>	<ul style="list-style-type: none"> Conversația Expunerea cu explicații Lucrul pe echipe 	<ul style="list-style-type: none"> - Prezentare PPT - Calculator - Coli de scris - Flipchart 	<ul style="list-style-type: none"> Analiza răspunsurilor la chestionarul de feedback; Proces-verbal al activității; 	noiembrie
2.	<ul style="list-style-type: none"> - Relaționarea comportamentelor copiilor cu caracteristicile perioadelor de vârstă; - Conștientizarea diferențelor de gen; - Dezvoltarea gândirii critice; - Reflectare asupra propriei situații. 	<p>Dezvoltarea copilului (particularitățile vârstei, nevoile copilului, diferențe de gen)</p>	<ul style="list-style-type: none"> Problematizarea, învățarea prin descoperire, conversația euristica 	<ul style="list-style-type: none"> - Prezentare PPT - Calculator - Coli de scris - Flipchart 	<ul style="list-style-type: none"> Observația sistematică; Analiza răspunsurilor la chestionarul de feedback; Proces-verbal al activității; 	decembrie

3.	<ul style="list-style-type: none"> - Identificarea caracteristicilor stilului de comunicare pasiv, agresiv, ASERTIV; - Utilizarea modalităților asertive de comunicare în situații problematice; - Disputarea miturilor despre conflicte; - Identificarea principiilor de management al conflictelor; - Reflectare asupra propriei situații; - Identificarea căilor de îmbunătățire a comunicării copil-adult. 	<p>Comunicare și conflict în relația părinte-copil (rolul comunicării, modalități de optimizare a comunicării, managementul conflictului, deficitul de comunicare și riscul de suicid la copii și adolescenți)</p>	<p>Lucrul pe echipe</p> <p>Conversația</p> <p>Brainstorming</p>	<ul style="list-style-type: none"> - echipament IT (computer, videoproiector) - flipchart - prezentare power-point 	<p>Analiza rezultatelor evaluării pe grupe</p> <p>Discuții de grup</p> <p>Chestionar de satisfacție;</p> <p>Proces-verbal al activității;</p>	ianuarie
4.	<ul style="list-style-type: none"> - Identificarea potențialilor factori stresori; - Managementul stresului (informare privind sursele de stres, conștientizarea reacțiilor la stres, dezvoltarea unor abilități și comportamente de gestionare a stresului, managementul timpului etc.). 	<p>Managementul stresului (ce este stresul, componentele stresului, modalități de gestionare a stresului, stresul și rolul de părinte)</p>	<p>Conversația</p> <p>Problematizarea</p> <p>Brainstorming</p>	<ul style="list-style-type: none"> - echipament IT (computer, videoproiector) - flipchart - prezentare power-point 	<p>Chestionar de satisfacție;</p> <p>Proces-verbal al activității;</p>	februarie

5.	<ul style="list-style-type: none"> - Analiza factorilor implicați în învățare; - Identificarea deprinderilor eficiente de învățare și management al învățării; - Analiza convingerilor și a valorilor personale; 	Managementul învățării (strategii de învățare, deprinderi eficiente de studiu, motivația pentru învățare)	Conversația Studiu de caz	<ul style="list-style-type: none"> - echipament IT (computer, videoproiector) - flipchart - prezentare power point 	Chestionar de satisfacție; Proces-verbal al activității;	martie
6.	<ul style="list-style-type: none"> - Prezentarea legislației, a rolului școlii în gestionarea fenomenului de bullying; - Identificarea modalităților prin care părinții contribuie la prevenirea și combaterea fenomenelor de bullying și cyberbullying; - Dezvoltarea deprinderilor de lucru în echipă; 	Bullying și cyberbullying (definirea conceptelor, cauze de producere, efecte, modalități de prevenire și combatere a fenomenelor, recomandări pentru părinți)	Conversația Expunere cu explicații Lucrul pe echipe	<ul style="list-style-type: none"> - Echipament IT (computer, videoproiector) - Flipchart - Prezentare power point 	Chestionar de satisfacție; Proces-verbal al activității;	aprilie
7.	<ul style="list-style-type: none"> - Promovarea atitudinilor și comportamentelor care previn dezvoltarea afectivității negative; - Explicarea factorilor familiali de protecție împotriva comportamentelor de 	Stilul de viață (comportamente sanogene versus comportamente patogene, factori familiali de protecție)	Dezbateră, problematizarea, învățarea experiențială	<ul style="list-style-type: none"> - Flipchart - Prezentare power point 	Chestionar de satisfacție; Proces-verbal al activității;	mai

	risc la vârsta pubertății	împotriva consumului drogurilor)				
8.	Analiza S.W.O.T. a programului de educație parentală	Evaluarea cursului Concluzii	Chestionar final	- Prezentare power-point	Raport de evaluare a programului educațional	iunie

● **EVALUARE:**

Criterii cantitative:

- Numărul de părinți care au beneficiat de program;
- Numărul de cadre didactice care s-au implicat în colaborarea cu profesorul consilier școlar.

Criterii calitative:

- Conținutul răspunsurilor la chestionarul final aplicat părinților;
- Conținutul analizei SWOT la finalul programului;
- Raport de evaluare finală a programului pe baza analizei SWOT.

CHESTIONAR DE EVALUARE ACTIVITĂȚII

NR. CRT.	ITEMI	DA	PARȚIAL	NU
1.	Considerați că programul a răspuns nevoilor dumneavoastră de formare?			
2.	Considerați că programul și-a atins obiectivele?			
3.	S-au folosit strategii/metode/tehnici adaptate conținutului?			
4.	Mijloacele de prezentare au fost folosite eficient?			
5.	Evaluarea a fost corelată cu obiectivele?			
6.	Considerați eficientă comunicarea formator-cursanți?			
7.	Considerați eficientă comunicarea între membrii grupului?			
8.	S-a realizat motivarea grupului?			
9.	Timpul alocat a fost suficient?			
10.	Cursul a oferit satisfacție cursanților?			
11.	Aveți sugestii pentru îmbunătățirea cursului? (dacă Da, scrieți mai jos).			

Activități de promovare/mediatizare și de diseminare în timpul implementării proiectului:

- ❖ Articole în presa locală și județeană;
- ❖ Materiale informative și promoționale;
- ❖ Postarea proiectului pe site-ul școlii;
- ❖ Diseminare în cadrul activităților Comisiei de consiliere, orientare și activități extrașcolare, Consiliului Elevilor, Consiliului Profesorat, Asociației de Părinți.

ACTIVITATEA DE EDUCAȚIE FIZICĂ LA PREȘCOLARI

AUTORI: GRECU MONICA MARIA

Prof. Înv. Preșcolar: Grădinița nr. 178

STANCIU LILIANA

Prof. Înv. Preșcolar: Grădinița nr. 178

Educația fizică reprezintă activitatea de formare-dezvoltare a personalității umane proiectată și realizată prin valorificarea deplină a potențialului fizic, fiziologic și psihologic al organismului în condițiile specifice societății contemporane.

În prezent, oamenii au tendința de a deveni tot mai sedentari, ca urmare a dezvoltării tehnicii și automatizării, care fac ca munca fizică și participarea la efort a organismului să fie din ce în ce mai reduse. În acest context, activitatea sportivă ar trebui să ne însoțească de la o vârstă cât mai fragedă și până la sfârșitul vieții.

Formarea și dezvoltarea deprinderilor motrice, de bază, cu specific multilateral (igienic, aplicativ, sportiv) constituie sarcina principală a educației fizice în instituțiile de învățământ preșcolar.

„Ca proces pedagogic organizat, educația fizică urmărește dezvoltarea și pregătirea fizică a copiilor prin însușirea și perfecționarea deprinderilor și abilităților fizice și morale necesare în viață. Misiunea de educator presupune desfășurarea unei activități care să contribuie direct la dezvoltarea armonioasă a preșcolarilor”. Energoa și dorința de mișcare, specifice vârstei, trebuie să devină un instrumente important în mâinile educatorului, prin care să se acționeze în sensul formării unor viitori adulți sănătoși fizic și psihic. „Prin exercițiu fizic, copiii realizează forme variate și utile ale mișcării, capătă încredere în forțele lor, își coordonează activitatea nervoasă, dobândesc curaj, spirit de inițiativă și de organizare, devin mai sociabili, deprind reguli igienico-sanitare.”

Obiectivele educației fizice sunt:

- consolidarea dezvoltării biologice a personalității umane (formarea deprinderilor și a capacităților motrice; definitivarea conduitei igienico-sanitare)
- stimularea dezvoltării psihice a personalității umane (dezvoltarea atenției concentrate, a spiritului de observație și gândirii flexibile; dezvoltarea stărilor afective pozitive; educarea voinței în condiții de competitivitate).

Formele de organizare a activităților de educație fizică la grădiniță se concretizează prin jocuri de mișcare, concursuri sportive, trasee aplicative, gimnastică de înviorare, activități sportiv-turistice, etc. Foarte apreciate de copii sunt traseele aplicative, cu sau fără obstacole. La nivelul unui traseu se pot distinge mai multe elemente: compoziția (alergare, sărituri, aruncări, mersul în echilibru), obstacolele traseului (frânghii, bărne, saltele, tuneluri), dinamica traseului (exactitatea, cursivitatea și rapiditatea mișcărilor motrice), distanța traseului și durata traseului (liberă sau cronometrată).

Perioada preșcolară (3-7 ani) reprezintă importante modificări în dezvoltarea fizică și psihică a copiilor. În general preșcolarul este dinamic, se mișcă ușor și rapid, vorbește cursiv este capabil de activități variate, este curios, trăiește intens afectiv diferitele momente prezente, posedă capacitatea de cooperare și inițiativă.

Preșcolarii de 3-4 ani se caracterizează printr-un dinamism accentuat manifestat în întreaga conduită de adaptare la situații, de investigație a mediului ca și în relațiile cu părinții și cu alți adulți. Ei au tendințe de surplus motoriu și afectiv, acțiuni independente sau semi-independente, de autoevidențiere, fiind în același timp instabil și stângaci în unele situații.

Copiii de 4-5 ani au depășit puseul de creștere și au dobândit un echilibru psiho-comportamental mai mare. Ei sunt vioi și atenți la cele din jur (colegi, copii, adulți), manifestă o curiozitate crescută, exprimată prin mulțimea întrebărilor adresate adulților, participă cu dăruire la jocurile cu subiect, activități cât mai complexe.

Copiii de 5-7 ani trec prin momente de fragilitate fizică dublată de o ușoară dezechilibru vis-a-vis de situațiile cotidiene, exprimată prin încăpățănare sau obrăznicie. Cu toate acestea, intelectual, sunt capabili de activitate perceptivă mai intensă, manifestând interes la activitățile de desen, scriere, învățând literele în mod spontan și având tentative de citire. Sunt preocupați și interesați de excursii, vizite, concursuri sportive, e.t.c.

Cunoașterea particularităților anatomo - fiziologice ale copiilor constituie o condiție absolut necesară pentru buna desfășurare a educației fizice în grădiniță, deoarece ajută cadrul didactic să înțeleagă importanța sportului la vârsta preșcolară.

Practicarea sportului dezvoltă armonios corpul, influențează creșterea și dezvoltarea personalității, contribuie la călirea organismului și la creșterea rezistenței la îmbolnăviri prin folosirea factorilor naturali (apă, soare, aer), dezvoltă calitățile fizice de bază (viteză, forță, îndemânare, rezistență), dezvoltă deprinderi motrice de bază (mers, alergare, săritură, aruncare, cățărare, târâre, împingere), formează deprinderi corecte de conduită morală, intelectuală, regim rațional de muncă și odihnă, asigură refacerea rapidă a organismului după efortul fizic și intelectual, cultivă trăsături de voință și caracter (curaj, spirit de echipă, respectul față de sine și ceilalți, stăpânirea de sine, puterea de a învinge obstacole, încrederea în forțele proprii).

Folosirea jocurilor de mișcare ca mijloc de prevenire a unor boli sau de tratare a lor, de corectarea unor deficiențe fizice, cât și pentru călirea organismului și formarea unei tinute frumoase datează de mii de ani. Practicarea jocului se împletește armonios cu factorii naturali de mediu în preocupările educationale ale omului din totdeauna.

Societatea modernă pune la dispoziția părinților posibilitatea de a înscrie copiii de mici la diferite sporturi: înot, schi, dansuri populare, moderne, unde sub îndrumarea unor specialiști își educa și își dezvoltă calitățile fizice și de caracter.

Educatoarele sunt chemate să asigure condiții cât mai bune desfășurării activităților de educație fizică cu preșcolarii, să valorifice pe deplin influențele pozitive pe care natura și mișcarea le oferă cu prisosință.

BIBLIOGRAFIE

1. Consultații pentru activitatea didactică, Editura Eurobit, Timișoara, 1996.
Cristea, Sorin,
2. Dicționar de pedagogie, Editura Litera Educațional, Chișinău, 2002.
Cucoș, Constantin,
3. Pedagogie, ediția a II-a, revăzută și adăugită, Editura Polirom, Iași, 2006.
Drăgan, Ion, Petroman, Pavel, Mărgineanțu, Dorina,
4. Educația noastră cea de toate zilele, Editura Eurobit, Timișoara, 1992.

EDUCAREA PREȘCOLARILOR ÎN SPIRITUL VALORILOR NAȚIONALE

AUTORI: GRECU MONICA MARIA

Prof.Înv. Preșc. Grădinița nr. 178, București

STANCIU LILIANA

Prof.Înv. Preșc. Grădinița nr. 178, București

Valorile naționale sunt cele ce creează coeziunea unei națiuni. Fie că vorbim despre noțiuni abstracte, cum ar fi credința, noblețea, spiritul de sacrificiu sau vorbim despre oameni (oameni de valoare), valorile naționale sunt cele care fac diferența între *un popor* (adică un grup de oameni cu anumite trăsături comune, în principal limba și datinile, tradițiile, obiceiurile) și *o națiune* (comunitate stabilă de oameni constituită istoricește și apărută pe baza unității de limbă, de teritoriu, de viață economică și de factură psihică, manifestate în particularitățile specifice ale culturii și în conștiința originii și a sortii comune).

Un popor devine națiune când se strânge, se coagulează în jurul unor *valori naționale*.

În contextul european actual și nu numai, elementele importante de identitate națională ce este necesar a fi păstrate sunt limba și istoria, formându-se astfel o cultură morală și estetică ce contribuie la dezvoltarea personalității umane, încă de la cele mai fragede vârste.

Importanța valorilor naționale și amenințări asupra acestora

Cultura de consum a luat amploare și tinde să înlocuiască, treptat, *cultura tradițională*. Cultura de consum este o caracteristică a lumii contemporane, ce provoacă mutații negative în structura valorică a conștiinței și a comportamentului oamenilor. Ea alterează personalitatea umană și gândirea critică, în special la vârste fragede, apărând ca o formă de manipulare, de stimulare a impulsurilor și a conduitelor antisociale.

În societatea contemporană predomină mașinismul, spiritul mercantil și pragmatic, tranzacționarea valorilor morale, lipsa de ideal spiritual și moral. Progresul civilizației, evoluția culminantă din ultima vreme a tehnologiei și tehnicii informatizate au determinat fascinația pentru nou, pentru modern, în detrimentul tradiționalului. Cultura a devenit "un bun de consum supus modei". Avem de-a face cu un fenomen al ignoranței, al indiferenței față de valorile tradiționale.

Fenomenul globalizării, un aspect al evoluției civilizației, este unul de actualitate și, în ciuda beneficiilor economice și politice multilaterale, ar putea avea efecte nedorite în ceea ce privește *identitatea culturală și națională a fiecărui stat*.

Amploarea culturii de consum și pericolul globalizării trag un semnal de alarmă: este momentul redescoperirii valorilor culturale naționale, fără a respinge însă evoluția modernismului, ci descoperirea unei modalități de imbinare a modernului cu tradiționalul.

"Matricea identității naționale este cultura", cultura națională, atât cea populară, cât și "oficială", și trebuie redescoperită treptat și folosită ca armă împotriva uniformizării. Se încearcă în prezent

resuscitarea tradițiilor, obiceiurilor și datinilor străvechi sau a sărbătorilor populare, însă aceste încercări par anacronice, forțate și artificiale, cât timp se pierd semnificațiile tradițiilor.

Rezolvarea situației de criză în care se află cultura românească, atât în ceea ce privește răspândirea culturii de consum, cât și a atenuării efectelor globalizării, stă în revitalizarea tradițiilor, repopularizarea culturii folclorice, redescoperirea identității naționale, culturale.

Legătura dintre educație și valorile naționale

Pornind de la ideea că prin educație individul se dezvoltă sub aspect intelectual, moral, estetic și fizic, care ajută la crearea unei personalități armonioase, adaptabile societății este foarte evidentă legătura acesteia cu tradițiile și obiceiurile, manifestate în numeroase forme (literatură, dans, muzică, pictură, istorie, îmbrăcăminte, mâncăruri tradiționale specific românești, etc.). Valorile naționale ale românilor constituie identitatea poporului român, formând caractere încă de la vârste foarte mici.

Tradițiile românești, folclorul, constituie valorile inimaginabile și incontestabile ale poporului român. Alături de literatură, ele constituie un factor cu o deosebită eficiență în educație, arta populară reprezentând o contribuție de seamă.

Cunoscând tradiții și obiceiuri populare, copiii încep să înțeleagă specificul poporului din care fac parte, aspirațiile lui și idealurile, identificându-se și formându-și astfel caracterul.

De asemenea, încă de la vârsta preșcolară, copiii intrând în contact direct cu creația populară, li se insuflă respectul pentru tradițiile românești și dorința de a duce mai departe tot ceea ce reprezintă țara ca națiune.

Copilul simte admirația față de creațiile populare încă de când își ascultă bunica cum deapănă firul unui basm sau al unei legende, în care eroii sunt înzestrați cu calitățile neamului românesc, îl simte din cântecul duios de leagăn al mamei, din proverbe și zicători, din ghicitori, din doinele cântate, din portul popular.

Exprimată în cele mai diverse forme, creația populară românească este caracterizată de autenticitate și ingeniozitate, o trăsătură aparte fiind puternica ei unitate, care nu exclude însă o mare varietate de manifestări în arhitectura populară, port, țesut, olărit, prelucrarea lemnului, a metalului și nu în ultimul rând pictura icoanelor pe sticlă.

Costumul popular românesc reflectă suprapus influențe date de tradițiile locale, așezare geografică, posibilități economice zonale, starea socială sau ocazia cu care este purtat.

Dezvoltarea dragostei pentru arta populară poate fi realizată prin activități de observare a costumului popular, prin dansuri, șezători, serbări, colinde, realizarea unor obiecte de artă populară, proverbe, ghicitori sau chiar aplicarea unor comportamente specifice obiceiurilor bătrânește ce se manifestau la anumite sărbători.

Potențialul educativ al folclorului

Potențialul educativ al folclorului este imens și atât de atractiv pentru cei mici, și nu numai pentru ei. Prezintă multiple valențe educative, iar mesajele educaționale transmise sunt foarte clare și puternice.

"O poveste românească e totdeauna morală, încarcată de virtuți etice, capabile (...) să slujească unor scopuri didactice majore" (Nicolae Iorga).

Folclorul românesc cuprinde: basmele, snoavele, baladele populare, cântecele populare și de jale, numărătorile recitative din folclorul copiilor, cu origini atât de vechi, ce au funcția primordială de descântec, proverbele și zicătorile, ghicitorile, sărbătorile tradiționale românești specifice mai multor zone ale țării, portul popular, dansurile tradiționale românești.

Tipuri de activități pentru preșcolari

Imaginația creatoare a fiecărui cadru didactic, în concordanță cu particularitățile de vârstă și nevoile de cunoaștere ale copiilor preșcolari, precum și cu obiectivele prevăzute de curriculum dau posibilitatea realizării activităților cu temă tradițională la nivelul oricărui domeniu experiențial

Exemple:

- *Activități de observare* a costumului popular: se începe prin menționarea regiunii din care face parte, iar la prezentarea costumelor se ține seama de elementele componente, începându-se cu podoaba capului și terminând cu încălțăminte. Prin purtarea costumului popular de către copii la diferite sărbători naționale, aceștia pot cunoaște mai bine elementele componente ale acestuia.
- *Activități de educație plastică*: realizarea de obiecte artizanale printehnica modelajului cu lut ceea ce a condus la cunoașterea de către copii a vechilor tradiții ale poporului nostru.
- *Activități*
- *Activități practice-gospodărești*: cioplitul în lemn, țesutul, cusutul pe fir, confecționarea unor obiecte din materiale din natură, ce au ca obiectiv formarea unor sentimente de prețuire a obiceiurilor tradiționale.
- *Activități de educație muzicală*: prin învățarea textelor cântecelor tradiționale sau colindelor, copiii transmit urările de bine în legătură cu unele străvechi îndeletniciri ale poporului nostru legate de muncile agricole ca: aratul, semănatul și păstoritul.
- *Activități de educarea limbajului* prin povești, proverbe, ghicitori, zicători ce au un conținut valoros și au fost păstrate ca tradiții populare, fiind o dovadă a înțelepciunii, având o latură morală, satirizând lenea, lăcomia, urătenia și laudând frumusețea, hărnicia, și bunătatea omului.

În concluzie, folclorul și tradițiile românești constituie un îndrumător pentru demnitate, muncă, omenie, cinste, iar copiii educați în spiritul valorilor morale ale poporului românesc își însușesc valorile naționale ce le formează caracterul.

Bibliografie:

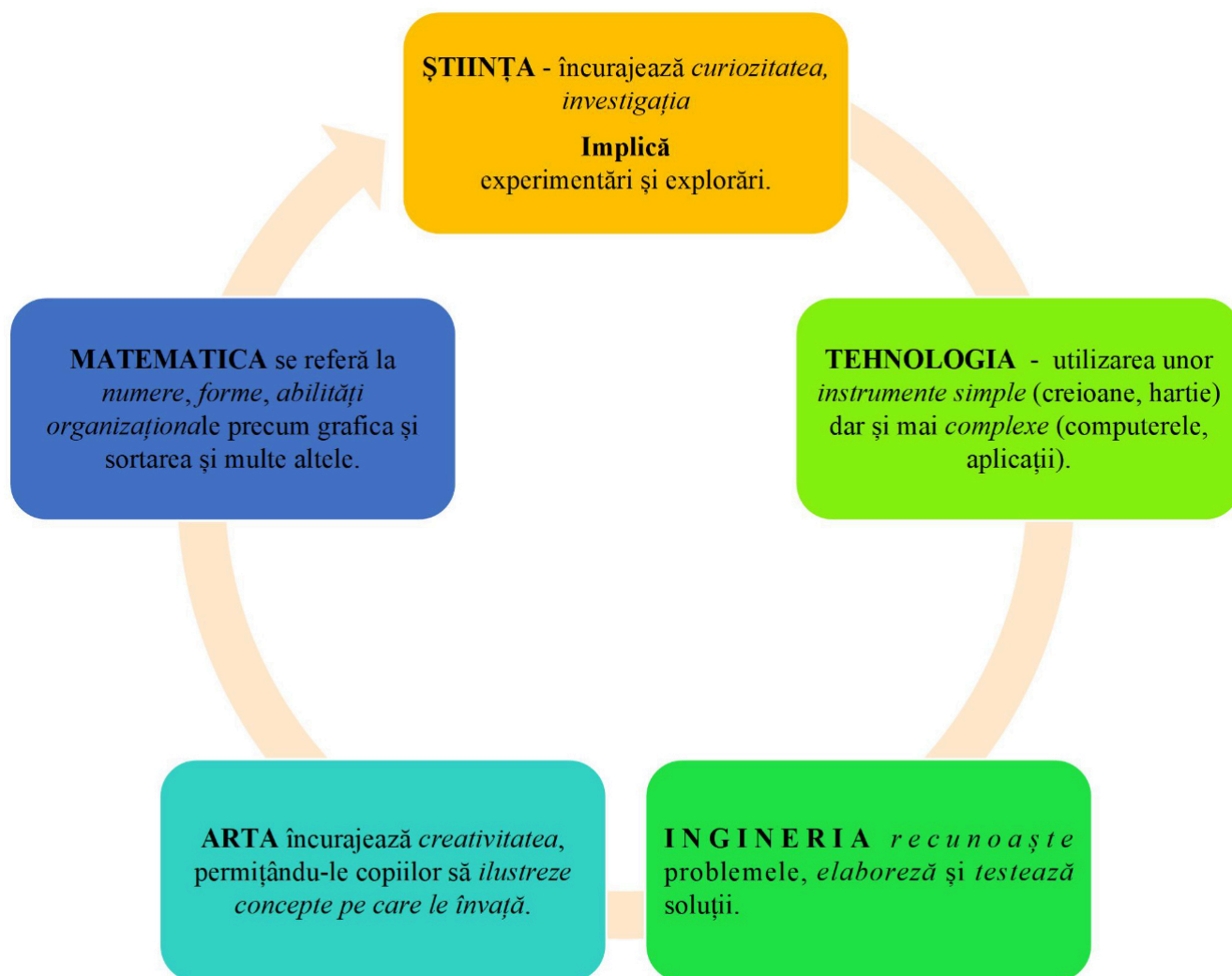
1. Cucoș Constantin, Pedagogie, Iași, Editura Polirom, 1996.
2. Iorga Nicolae, Cugetări, București, Editura Albatros, 1972.
3. Mihai Pop, P. Ruxandoiu, Folclor literar românesc, I, București, Editura Didactică și Pedagogică, 1990

STEAM – O ABORDARE EDUCAȚIONALĂ A ÎNVĂȚĂRII PRIN JOCURI

Profesor Humelnicu-Ungureanu Mihaela
Școala Gimnazială “Mihail Sadoveanu”, Galați

Educația STEAM, integrând noile tehnologii încurajează experiența practică și le oferă copiilor șansa să aplice cunoștințe relevante, din lumea înconjurătoare. Ideea unei apropieri între joc și activitățile de învățare poate fi transpusă relativ ușor în cazul resurselor digitale. În acest caz, comportamentul celui care învață determină parcursuri diferite în ce privește:

- succesiunea secvențelor de învățare și
- nivelul de dificultate.

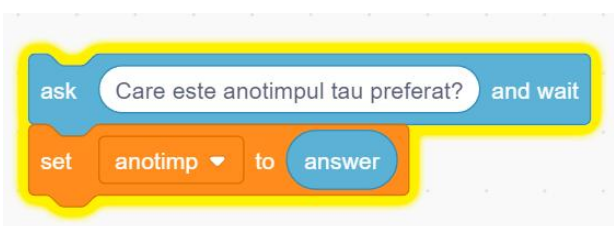

STEAM este o abordare educațională a învățării prin jocuri și activități practice, care îi fac pe copii să rețină mai ușor informația, să fie mai implicați și mai atenți.

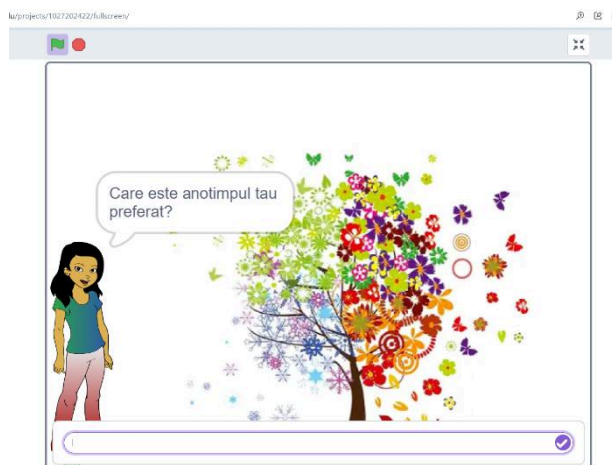
Scratch este un instrument digital valoros de învățare prin care elevii pot construi propriile proiecte. Interfața drag-and-drop le permite să experimenteze concepte de *codare* într-un mod distractiv și captivant.

Exemplu:

Vom crea o animație în care personajul Abby, în funcție opțiunea aleasă de noi, va afișa anotimpul preferat (imaginea și lunile acestui anotimp).

<https://scratch.mit.edu/projects/1027202422>

Opțiunea	Script	
Primăvara	<pre> if (anotimp = primavara) then switch backdrop to primavara2 say 'Lunile de primavara sunt: martie, aprilie, mai.' for 4 seconds </pre>	
Vara	<pre> if (anotimp = vara) then switch backdrop to vara say 'Lunile de vara sunt: iunie, iulie si august.' for 4 seconds </pre>	
Toamna	<pre> if (anotimp = toamna) then switch backdrop to toamna2 say 'Lunile de toamna sunt: septembrie, octombrie, noiembrie.' for 4 seconds </pre>	

<p><i>Iarna</i></p>	 <pre> if anotimp = iarna then switch backdrop to iarna2 say Lunile de iarna sunt: decembrie, ianuarie, februarie. for 4 seconds say Este si anotimpul meu preferat! for 5 seconds </pre>	
---------------------	--	--

Bibliografie

- Eryl Nash - Transformă știința în artă. Ghid esențial S.T.E.A.M., Editura Niculescu, 2021
- Anne Carey - STEAM Kids: 50+ Science / Technology / Engineering / Art / Math Hands-On Projects for Kids, Left Brain Craft Brain, 2016

Studiu de caz-copil ADHD

Prof.înv.primar IFRIM GABRIELA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR.5,PIATRA-NEAMȚ

ADHD – deficit de atenție și hiperactivitate – sau THDA – tulburare hiperchinetică cu deficit de atenție – reprezintă aceeași afecțiune neurobiologică, întâlnită în primii ani de copilărie- până la vârsta de 7 ani. Această boală afectează anumite zone ale creierului care îi ajută pe copii să rezolve probleme, să planifice lucrurile, să înțeleagă acțiunile celorlalți și să își controleze impulsurile.Principalele simptome ale ADHD sunt hiperactivitatea- copilul nu poate sta locului, se mișcă și vorbește continuu, impulsivitatea- copilul are un comportament și un limbaj necontrolat și tulburările de concentrare-copiii se plictisesc și sunt distrași repede de la activități.Se poate spune că în general copiii sunt ușor hiperactivi, își pot menține atenția puțin timp (în funcție de vârstă), însă la copiii bolnavi aceste simptome afectează învățarea, adaptarea la mediul din grădiniță și mai apoi la cel școlar și sunt afectate de asemenea relațiile cu ceilalți copii.Cauza acestei boli nu este pe deplin cunoscută, existând teorii care iau în considerare preponderent cauze genetice, factorii de mediu și caracteristici fizice ale creierului. Băieții sunt mai predispuși la boală, astfel că și numărul acestora este de patru ori mai mare decât la fete.

Numele și prenumele: Z.D.A

Data nașterii: 19.08. 2016

Date despre familie: Subiectul este nascut intr-o familie modesta: tata-M. lucreaza pe cont propriu, iar mama-I. nu lucrează, ocupându-se de Z.D.A.Locuiesc intr-o garsoniera si dispun de mijloc de transport propriu.

Atitudinea părinților față de problemele de educație ale copilului:

Părinții (in special mama) sunt interesați de instruirea și educarea copilului. Cunoscând și acceptând starea de fapt, la intrarea în clasa pregătitoare, mama nu are serviciu tocmai pentru a-l putea ajuta pe copil la integrarea cât mai bună în școală. Copilul a fost dus la ședințe de consiliere psihologică, cu psihologul școlii .

Date cu privire la evoluția copilului:

Cognitiv: percepție: ușor distorsionată, imagini perceptive lipsite de detalii;

gândire: concret- intuitivă (nu face abstractizări);

imaginație: lipsită de imagini noi, originale; imaginația este îndreptată spre lumea desenelor animate pe care le urmărește foarte des la televizor sau pe tabletă.

Memoria – Copilul are o capacitate bună de stocare a informațiilor. Memoria de lungă durată este bună. Viteza de memorare este variată, în funcție de tipul textului învățat (memorează ușor melodiile și versurile cântecelor). Necesită un timp mai îndelungat pentru a răspunde corect la o întrebare chiar dacă are informația necesară, din cauza lipsei capacității de concentrare. Conținutul redării informației este

unul particular și lacunar. Are o memorie vizuală bună. A reușit să învețe toate literele alfabetului și citește silabisind.

A reușit să învețe adunarea și scăderea numerelor în concentrul 0 – 10, fără trecere peste ordin, dar operează numai în prezența materialului concret, în special a degetelor. Analiza și sinteza informațiilor este deficitară. Procesarea informațiilor este deficitară și datorită deficitului de atenție.

Relaționare-este un copil activ care își caută aliați printre colegi. În pauze este primul care sare la jocuri agresive în care îi antrenează și pe alții. Manifestările copilului au bulversat de multe ori activitatea desfășurată la clasă, neavând răbdarea și interesul necesar pentru a fi cooptat. Nu poate să stea pe scaun la activități, deranjează copiii când aceștia își organizează jocuri în grup, lovindu-i sau pur și simplu distrugându-le lucrările efectuate. Urmare a comportamentului său, copiii au început să-i evite compania, să-l izoleze, ceea ce a dus la o și mai mare înverșunare a acestuia împotriva lor. În timpul pauzelor caută mereu motiv de ceartă cu colegii săi și de multe ori îi și lovește. Nu își asumă răspunderea pentru faptele sale ci dimpotrivă, încearcă pe un ton ridicat să dea vina pe ceilalți. Frecvent intră în conflict și cu elevii din clasele mai mari. Niciodată, după ce s-a sunat de intrare la ore, nu-și așteaptă învățătorul în clasă ci pe hol.

Atenția – Deficitul atențional grav se manifestă atât la nivelul concentrării atenției cât și la menținerea atenției voluntare. Este atent pentru un timp foarte scurt. Atenția voluntară scade după primele două ore de curs. Se concentrează mai mult atunci când trebuie să rezolve o sarcină care îi place și care îl interesează sau dacă este apreciat într-un fel sau altul. Câmpul atențional este redus. Este foarte ușor distras de cel mai mic zgomot, mișcare sau altceva. Are mai mult o atenție involuntară. Am încercat să-l așez în clasă, în bancă, în fata clasei, astfel ca să aibă în jurul său cât mai puține surse care s-ar putea să-i distragă atenția.

Temperament – Este un copil sociabil, comunicativ, extrovertit, coleric.

Comportament – Comportamentul copilului este tipic persoanelor afectate de ADHD. Se mișcă mereu, aleargă și se cațără foarte mult, întâmpină dificultăți în a sta liniștit, nu se concentrează doar la o singură activitate, întrerupe o conversație și vorbește fără să-i fie rândul, le aduce vină altora pentru propriile greșeli sau comportamentul neadecvat, adesea acționează înainte de a gândi, scrisul variază de la o zi la alta, este foarte ușor frustrat, renunță ușor la sarcinile mai dificile, nu umează sugestiile care i se oferă. Nu s-a integrat bine în clasa de elevi. Este acceptat cu greu de ceilalți colegi.

Câteva modalități de reabilitare, integrare a copilului cu ADHD:

Suștinerea cea mai eficientă presupune un efort de colaborare între părinți și învățători. Părintele care se comportă insistent, cu tact și respectuos în comunicarea informațiilor și solicitarea de servicii este mai probabil a progresa, în comparație cu cel care manifestă o atitudine agresivă sau combatantă. Colaborarea cu învățătorul în contracararea simptomelor afecțiunii este foarte importantă deoarece un cadru didactic bine informat poate fi un sprijin extrem de benefic pentru copil.

Am convenit cu părinții la implementarea, urmărirea și respectarea unor modalități concrete. Iată câteva dintre ele:

1. În disciplinarea copilului, regula de aur este ... consecvența!

Atitudinea părinților și a învățătorului trebuie să fie constantă: dacă și-a lăsat lucrurile în dezordine sau s-a bătut cu alți copii și este certat, nu trebuie să fie ignorat dacă acest comportament se va

repetă. De câte ori repetă un comportament greșit trebuie să i se atragă atenția asupra lui și să i se arate comportamentul corect. Altfel va profita de inconsecvență și va încerca manipularea părintelui sau a învățătorului. Va fi mult mai greu apoi să se exercite un control asupra lui, dacă a sesizat o slăbiciune.

2. Folosirea recompensei

Copilului cu ADHD îi este foarte greu să-și inhibe tipurile de comportamente care atrag după ele efecte negative. Z.D.A. nu poate să-și regleze ușor nici dispoziția nici acțiunile datorită faptului că nu este conștient de ele. Atunci când acest copil învață ceva sau realizează o sarcină cerută trebuie să fim foarte atenți cu recompensele pe care le oferim deoarece copilul depune un efort pentru a realiza o activitate. Satisfacția resimțită de copil la aprecierile laudative ale învățătorului sau ale părintelui, devine o motivație pentru repetarea aceluși comportament.

- Lauda să nu fie generală ci specifică. Exemplu: « Ai răspuns corect la 5 din 8 întrebări. Foarte bine! » *“Felul în care ți-ai așteptat rândul a fost formidabil!”*
- Prin laudă să se evidențieze efortul și nu rezultatul. Exemplu: « Pun pariu că ai lucrat din greu pentru tema asta ».
- Lauda trebuie să sublinieze sentimentele elevului și nu pe cele ale adultului.

Exemplu: *“Ai lucrat de nota zece. Cred că te simți minunat”.*

- Să se evite laudele de felul: Exemplu: *“Vezi că știi să te porți când vrei?”*

Tipuri de recompense: să fie primul la rând, să părăsească sala de clasă înainte de a suna, să poată șterge tabla atunci când este scrisă, să ducă mesaje altor învățători, să cheme elevii în clasă, etc.

3. Ignorarea și redirecționarea

De câte ori este posibil, este bine să se ignore mișcarea permanentă a copilului, aruncarea cu un creion sau cu alte obiecte pe care le are în mână. În acest moment este cel mai indicat să i se dea copilului posibilitatea să se miște cu sens. De exemplu, dacă copilul lovește în permanență cu creionul în masă, un fel de răspuns poate fi: *Vrei să-mi aduci cartea de povești de pe ultima bancă?* Este indicat de asemenea să i se permită copilului să țină ceva în mână. S-a observat că elevul se poate concentra mai bine dacă are ceva în mână pe care să poată să-l manipuleze.

4. Trebuie ajutat să se concentreze

Atenția copilului este distrasă foarte ușor de sunete, zgomote, alte obiecte din jur. Copilul trebuie așezat în clasă astfel încât în jurul lui să fie cât mai puține lucruri care pot să-i distragă atenția. Z.D.A. este așezat în prima bancă, nu aproape de geam, la distanță destul de mare de un alt coleg, dar nu separat de restul clasei. Pe masa de lucru trebuie să aibă doar materialele de care are nevoie pentru o singură activitate. El nu se va putea concentra la rezolvarea unor exerciții de matematică dacă pe masa de lucru vor fi acuarele, creioane, cărți cu poze etc.

5. Practicarea sportului

Anumite sporturi ar trebui practicate constant de către copilul hiperactiv, cu deficit de atenție (înotul, artele marțiale), deoarece au ca rezultat creșterea capacității de concentrare a atenției, determină un mai bun control al mișcărilor, au un efect relaxant, ridică nivelul respectului de sine, atât de fragil la copilul cu ADHD.

Astfel au fost stabilite o serie de reguli, care au fost formulate pentru întreaga clasă și care s-au cerut a fi respectate de toți copiii. În formularea regulilor au fost implicați și copiii, evitându-se formulările negative. Regulile au fost aduse atât la cunoștința copiilor, cât și a părinților. Au fost de asemenea marcate pozitiv urmările regulilor de către copii și progresele celor care au încălcat în trecut regulile. Aș

specifica doar câteva dintre regulile care au fost impuse clasei și implicit copilului cu ADHD,Z.D.A.: -
fii respectos cu cei din jur;

- vino pregătit pentru o zi plăcută în școală;
- lucrează în liniște;
- fii atent la doamna învățătoare și la colegii tăi;
- ce ție nu-ți place, altuia nu-i face;
- respectă colegii și ceea ce fac ei.

Regulile au fost afișate și sub formă de imagini sugestive pentru a fi mai accesibile copiilor.

Cel mai important în activitatea cu copiii cu ADHD este ca aceștia să fie stimulați, iar ca posibile stimulente aș enumera: reducerea timpului în care se realizează o temă și găsirea unei ocupații alternative, copilul să aibă un creion special care să-l atragă în activitatea de scriere, aprecieri verbale a fiecărei reușite, bulină roșie sau alte stimulente, chiar alimentare, acordarea rolului de lider într-un joc. De asemenea i se poate permite copilului să aducă de acasă o jucărie favorită, dacă jocul cu aceasta îl poate stimula în dezvoltarea atenției. Copilul va participa de asemenea la drumeții, excursii, i se va "acorda" plăcerea de a sta în fața rândului, învățătoarea făcând în așa fel încât acest lucru să fie perceput ca un atu. Va fi încurajat să aducă de acasă un obiect, animal de casă, care să-i permită prezentarea acestuia, formularea unei povestiri, ceea ce va înlesni socializarea cu colegii de clasă. În urma unei fapte exemplare învățătoarea poate reduce, diminua o sancțiune. Pentru a-i satisface nevoia de mișcare, învățătoarea îi poate cere copilului să o ajute la distribuirea fișelor, creioanelor, planșetelor, plastilinei etc. Deși foarte importante, stimulentele, nu trebuie pierdute din vedere și pedepsele. Atenția învățătoarei se va focaliza pe comportamentul negativ care va fi sancționat, fiind totuși evitate pedepsele severe care nu vor face decât să genereze reacții și mai ostile.

Implicarea familiei în procesul de formare și dezvoltare al acestui copil este maximă. Mama alocă foarte mult timp în fiecare zi pentru temele și recuperarea rămănerii în urmă la învățatură..

În vederea stabilirii obiectivelor educaționale, pe baza cărora să se întocmească programul de intervenție personalizat s-au evaluat dificultățile pe care le avea la începutul anului școlar, astfel:

1. în domeniul socializării: stabilirea unor punți afective de legătură între el și colegi.
2. în domeniul achizițiilor școlare: unele probleme de disgrafie , pronunție defectuoasă, probleme de comunicare, incapacitatea de a alcătui un text logic.

PROGRAM DE INTERVENȚIE PERSONALIZAT pentru Z.D.A.

Pentru prima etapă a P.I.P (septembrie –decembrie), s-au stabilit obiectivele programului:

- Reducerea și eliminarea lacunelor din cunoștințele elevului;
- Educarea exprimării verbale corecte din punct de vedere fonetic, lexical și sintactic;
- Cunoașterea și utilizarea conceptelor specifice matematicii;
- Dezvoltarea capacităților de explorare/investigare și rezolvare de probleme;
- Formarea și dezvoltarea abilității de comunicare.

Elevul va fi antrenat în activitățile specifice pe arii de stimulare sau recuperatorii și recreative, cu respectarea particularităților de vârstă și individuale;

În cadrul lecțiilor se lucrează diferențiat, cu respectarea planificării materiei (cu revizuirii și adaptări); De două ori pe săptămână, suplimentar orelor de curs învățătoarea împreună cu profesoara de sprijin vor lucra cu elevul în scopul atingerii obiectivelor propuse.

Astfel se vor aplica : dictări, transcrieri, copieri, exerciții diverse de scriere, exerciții de citire și povestire de texte scurte, jocuri de rol etc.Pentru partea de matematică, problemele simple și compuse ce se vor rezolva vor avea suport intuitiv, pentru a se ușura înțelegerea acestora.

I se va explica, ori de câte ori este nevoie, ce are de făcut. Se va avea permanent în vedere sporirea motivației acesteia pentru învățare prin încurajări și laude.

În ceea ce privește socializarea se vor aplica metode ca : joc de rol, metode de autocunoaștere și intercunoaștere, dezbateri astfel încât elevul să înțeleagă care sunt „secretele” unei bune relaționări cu cei din jur și că în mare parte de el depinde comportamentul colegilor în ceea ce îl privește.

Implicarea activă a părinților în programul de intervenție a ușurat foarte mult munca profesorilor implicați în acest program .

Propunere atelier de bune practici Părintele între disciplină și pedeapsă

Autor: profesor Ignat Alina Mihaela
Colegiul Tehnic „Gheorghe Asachi” Iași

CONSILIERE PĂRINȚI- model de activitate

Localitatea:

Școala:

Data:

Grup țintă: părinți

Formator: diriginte clasă, psihopedagog școală.

Competențe specifice:

1.1. Explorarea direcțiilor de dezvoltare a caracteristicilor personale

1.2. Identificarea alternativelor de soluționare a unor situații de stres pentru asigurarea stării de bine

2.1. Exprimarea emoțiilor în acord cu nevoile personale și cu specificul situațiilor

Metode utilizate: joc de rol, exercițiul, chestionar.

Resurse:

psihologice: motivația cursului

de timp: 2 ore

materiale: flipchart, markere, fișe de lucru, sfoară.

Modalități de organizare a activității: individual, frontal și pe grupe.

Desfășurarea activității:

a. Moment organizatoric:

- dirigintele și părinții asigură condițiile pentru o bună desfășurare a activității. Fiecare persoană primește un ecuson pe care își notează numele.

b. Captarea atenției:

- se realizează un exercițiu de introducere în activitate, cu titlul „Pe care parte a drumului te afli”- se așează o bucată de sfoară, care reprezintă un drum. Vor fi menționate diferite calități, iar părinții în funcție de acestea, se vor așeza pe partea dreaptă a drumului, iar cei care nu le dețin, pe partea stângă a drumului. Părinții care trec pe partea dreaptă a drumului: le place să danseze, locuiesc aproape de școală, sunt stresați, etc. La sfârșitul exercițiului părinții vor identifica, faptul că oamenii sunt unici, dar pot avea atât, asemănări, cât și deosebiri.

c. Desfășurarea activității:

-Pasul 1: Dirigintele solicită părinților să completeze chestionarul de asertivitate pentru reactualizarea cunoștințelor însușite la o ședință anterioară.

Chestionar de asertivitate

Pot să-mi exprim sincer sentimentele.

Pot să recunosc când sunt suparat(ă).

Critic comportamentul unei persoane și nu persoana.

Respect drepturile celorlalți când le exprim pe ale mele.

-Pasul 2: Se prezintă titlul temei și fiecare părinte primește câte o foaie pe care este prezentată o poveste, pe care o vor citi și la care vor trebui să-i găsească/aleagă un final.

Poveste

A fost odată o fetiță de rege căreia îi plăcea să se joace, să se bucure de cântecul păsărilor și să asculte poveștile spuse de tatăl ei, Regele. Dar într-o zi regele muri și întregul regat rămâne în grija reginei. Fetița a devenit foarte tristă ducând dorul poveștilor spuse de tatăl său. Într-una din zile, fără să spună nimănui plecă de acasă. După ce străbătu dealuri și văi, ape și munți, obosită, plângând, adormi sub un copac. În vis, o zână bună îi șopti că va fi din nou fericită, dacă, în zori va asculta ce-i vor spune păsările, florile, stelele și copacii.

Dirigintele stabilește patru grupe: păsări, flori, stele, copaci formate din părinți, iar aceștia au timp 5 minute să își realizeze simboluri care să-i reprezinte. Este precizată sarcina de lucru pentru fiecare grupă în parte: fetița s-a hotărât să se întoarcă acasă după ce a ascultat glasul păsărilor, florilor, copacilor și stelelor. Părinții trebuie să noteze care cred, că a fost mesajul către fetiță, ce a determinat-o să se întoarcă acasă.

Fiecare reprezentant al celor patru grupe prezintă răspunsurile identificate, care, apoi sunt listate. Sunt identificate urmările negative, care ar putea avea loc, în situația în care fetița nu s-ar fi întors acasă. Copii au lucrat la clasă același exercițiu, astfel, la final se pot compara răspunsurile acestora, cu cele ale părinților.

-Pasul 3: Dirigintele listează răspunsurile părinților la următoarea întrebare:

„Cum ați proceda, dacă, copilul dumneavoastră ar pleca de acasă?”

Transferul concluziilor : Activitatea se încheie cu un exercițiu de conștientizare a comportamentelor diferite ale oamenilor. Se îndoie o foaie albă în două, se rupe colțul din dreapta sus și se continuă de trei ori în același mod, apoi se desface foaia și persoanele care au obținut aceeași formă se grupează.

d. Evaluarea activității: Dirigintele pentru a realiza feed-backul, solicită părinților să-și prezinte opiniile legate de activitatea desfășurată și să completeze fișa de evaluare.

e. Aprecieri:

- au fost formate competențele propuse;
- participarea activă a părinților, care și-au exprimat opiniile;
- părinții au conștientizat urmările negative ale plecării de acasă a copilului;
- părinții susțin că la sfârșitul activității se simt mai bine informați și pregătiți pentru a face față unei eventuale situații asemănătoare, cu cea la care au participat;
- dirigintele le solicită părinților să continue această temă acasă prin discuții libere și deschise cu copiii lor.

PROIECT DE ACTIVITATE DIDACTICĂ

Lăcătușu Alexandra - Ștefania

Școala Gimnazială "Dosa Daniel" Valea Izvoarelor , Jud. Mureș , Profesor De Limba Și
Literatura Română

ȘCOALA:

DATA:

CLASA: a VI-a D

NIVELUL CLASEI: mediu

DISCIPLINA: Lectura ca abilitate de viață- Opțional

SUBIECTUL LECȚIEI: *Tare sunt ocupată* de Ana Blandiana

TIPUL LECȚIEI: de achiziționare de noi cunoștințe

PROFESOR: Alexandra- Ștefania LĂCĂTUȘU

COMPETENȚE GENERALE:

1. Receptarea textului literar și nonliterar din perspectiva abilităților de viață
2. Utilizarea lecturii în vederea dezvoltării personale

COMPETENȚE SPECIFICE:

- 1.1. Citirea unor texte diferite care abordează problematica abilităților de viață
- 1.2. Observarea comportamentului personajelor literare/ a persoanelor în vederea identificării abilității de viață
- 2.1. Identificarea rolului lecturii în dezvoltarea personală
- 2.2. Asocierea textelor citite cu experiențe personale

COMPETENȚE OPERAȚIONALE/ DERIVATE:

1. să citească cursiv, clar, corect și coerent textul *Tare sunt ocupată* de Ana Blandiana
2. să selecteze elemente de lexic adecvate situațiilor de comunicare
3. să identifice 2/3/4 expresii și / sau cuvinte noi din text
4. să folosească 2/3/4 tehnici/ strategii de lucru cu textul, să apeleze la experiențele personale în redactarea unor răspunsuri

Forme de organizare: frontală și individuală, munca în perechi

Metode didactice: brainstorming, conversația euristică, fișa de lucru, exercițiul.

Materiale didactice: caietul elevului, fișa de lucru, imagini,

Forme de evaluare: orală, autoevaluarea

SCENARIU DIDACTIC

Etape/ timp	Secvențe de conținut	Activități de învățare	Strategii didactice	Evaluare/ observații
Evocare 10 min	<p>După ce se asigură cadrul necesar pentru începerea orei (elevii salută politicoș și se notează absenții), profesorul verifică tema pentru acasă (o fișă de lucru).</p> <p>Profesorul cere elevilor să menționeze care a fost subiectul lecției anterioare. Pentru actualizarea cunoștințelor anterioare, profesorul adresează câteva întrebări elevilor</p> <ul style="list-style-type: none"> • Ce face viermele ? • Ce fac copiii? • Ce se întâmplă cu prunele? • Cine sunt detectivii cei mici ? dar procurorii cei mari? 	<p>Elevii își pregătesc caietele pentru ora de Opțional-Lectura și abilitățile de viață.</p> <p>Un elev solicitat citește tema iar ceilalți urmăresc și corectează eventualele greșeli și aduc noi posibile răspunsuri. După ce profesorul adresează întrebarea, elevii răspund prin ridicarea mâinii: Titlul lecției anterioare a fost <i>Fapt divers</i> de Ana Blandiana.</p> <p>Elevii răspuns întrebărilor adresate de profesor.</p>	<p>Exersări de situații dirijate de comunicare</p> <p>Conversația</p> <p>Explicația</p> <p>Conversația</p>	<p>Frontală</p> <p>Conversația de verificare</p>
Realizarea sensului 45 min	<p>După ce s-au actualizat cunoștințele anterioare, profesorul anunță titlul lecției și obiectivele urmărite în această lecție: <u>Tare sunt ocupată</u> de Ana Blandiana</p> <p>Profesorul citește poezia cu voce tare, iar elevii urmăresc atenți lectura.</p> <p>Profesorul solicită elevilor să citească și ei pentru o înțelegere cât mai bună a textului</p> <p>În următoarea secvență</p>	<p>Elevii își notează în caiete titlul lecției : <i>Tare sunt ocupată</i> de Ana Blandiana</p> <p>Elevii urmăresc cu atenție lectura model.</p> <p>Elevii citesc cu voce tare și intonația potrivită.</p>	<p>Discuția</p> <p>Învățarea prin descoperire</p> <p>Lectura model</p> <p>Lectura</p>	<p>Frontală</p> <p>Individuală</p> <p>Frontală</p>

<p>Reflecția 5 min</p>	<p>didactică, profesorul împarte elevilor o fișă de lucru (Anexa 1). Acesta oferă elevilor indicațiile necesare.</p> <p>Pe baza fișei de lucru, profesorul atrage atenția elevilor cu privire la un semn ortografic : cratima, prilej cu care introduce momentul ortografic.</p> <p>Cratima este un semn ortografic care marchează elidarea (căderea) unei vocale și ajută la rostirea într-o silabă.</p> <p>Următoarea activitate propusă de profesor constă într-o activitate pe grupe în care elevii au de efectuat o sarcină practică.</p> <p>O altă activitate didactică propusă de profesor îmbină literatura cu muzica și constă în ascultarea unei melodii : <i>O portocală</i>.</p> <p>După ce melodia este ascultată de două ori, profesorul împarte elevilor o fișă de lucru și le explică cerința. (Anexa 2)</p> <p>Profesorul împarte elevilor o fișă de autoevaluare și anunță tema pentru acasă.</p>	<p>Elevii primesc fișele de lucru, sunt atenți la explicațiile profesorului.</p> <p>Elevii citesc întrebările și împreună oferă diferite răspunsuri. După mai multe păreri se formulează un răspuns ce va fi consemnat pe fișă.</p> <p>Elevii sunt atenți și identifică cuvintele cu cratimă : <i>ziua-n,n-am, asta-i etc.</i></p> <p>Elevii notează în caiete definiția cratimei în caiete și ascultă indicațiile profesorului.</p> <p>Formând perechi, elevii trebuie să completeze o planșă conform cerinței : să noteze în dreptul orelor de pe cadranul ceasului legumele potrivite.</p> <p>Elevii ascultă cu entuziasm melodia și apoi ascultă indicațiile profesorului. Fișa conține versurile melodiei iar cerința este de a completa cuvintele lipsă.</p> <p>Elevii completează fișa de autoevaluare și notează tema pentru acasă.</p>	<p>în lanț</p> <p>Fișa de lucru</p> <p>Explicația Momentul ortografic</p> <p>Planșa</p> <p>Audiția muzicală</p>	<p>Individuală</p> <p>Activitate în perechi</p> <p>Individuală</p> <p>Autoevaluare</p>
-----------------------------------	---	---	---	--

CARACTERIZARE elev M.F

PROF.ÎNV.PRIMAR: Manole Corina Laura

Școala Gimnazială Nr.1 Hârșova

Condiții de locuit: Copilul locuiește împreună cu mama, frațiorul și bunica.

Relațiile dintre părinți:

Tatăl copilului a decedat. În momentul de față, mama este implicată într-un divorț cu tatal celui de-al doilea copil. Există o permanentă legătură între școală și mama.

Prezentare generală a situației elevului în cadrul activităților:

Elevul, domiciliat în orașul Hârșova, jud. Constanța este în clasa a II-a A, Școala Gimnazială Nr.1 Hârșova.

Dezvoltarea fizică în talie și greutate este normală, în limitele specifice vârstei.

Atenția este instabilă, încât la lecții nu se poate concentra mult timp deoarece este foarte neastâmpărat, nu-și găsește locul și nici activitatea preferată nu este de durată.

S-a integrat destul de bine în colectivul de elevi, fiind o fire sociabilă, adaptându-se cerințelor mediului școlar. Trece cu mare ușurință de la o activitate la alta, uneori fără a duce la bun sfârșit pe cea anterioară. Este iubit de către întregul colectiv de elevi și participă cu mult drag la jocurile colegilor. Prezintă interes față de activitățile dinamice, desfășurate sub formă de joc, ce utilizează mult și variat material didactic atractiv.

Prezintă o dezvoltare generală satisfăcătoare, caracterizată printr-o capacitate redusă de a înțelege și de a asimila cele învățate. La Comunicare în limba română cititul este greoi, transcrie corect, dar nu respectă spațiul. Scrie cu multe greșeli după dictare. De multe ori nu înțelege cerințele exercițiilor și se sustrage de la lucrul independent.

La Matematică și explorarea mediului îi trebuie sprijin permanent. Rezolvă singur doar adunări și scăderi, fără trecere peste ordin, greșindu-le și pe acelea uneori.

Activitățile extrașcolare sunt foarte mult îndrăgite, formându-și unele concepții științifice despre lume și viață, înțelegând fenomenele ce se petrec în mediul înconjurător.

În timpul pauzelor tipă și vorbește foarte tare.

Concluzii:

Trebuie urmărită cu foarte mare atenție activitatea din afara clasei (pauze, activități extracurriculare etc.) pentru a-i îndruma pașii către acțiuni pozitive.

I se va da mai multă atenție în cadrul activităților pentru a-i stârni interesul pentru acestea și pentru a-i putea menține trează atenția timp îndelungat.

Planificarea evaluărilor sumative CLR și MEM Clasa a II-a/ An școlar 2023-2024

Prof.înv.primar, Manole Corina Laura
Școala Gimnazială Nr.1 Hârșova

NR CR T	DATA	Competențe	UNITATEA
1.	22.09.2023		Evaluare inițială
2.	13.10.2023	1.1;1.2;1.4;2.1;2.2;2.3;3.2;3.3;3.4;4.1;4.2	„Cu pași grăbiți spre școală”
3.	18.10.2023	2.1;2.2;2.3;2.4;3.4;4.1;4.2.	-„Pregătiri de toamnă „
4.	14.12.2023	1.1;1.2;1.4;2.1;2.2;2.3;3.1;3.3;3.4;4.1;4.2;4.3	-„Bunele maniere”
5.	22.12.2023	1.1;1.2;2.1;2.2;2.3;2.4;3.4;4.1;4.2.	- Sărbători de poveste
6.	11.01.2024	1.1;1.2;2.1;4.1;4.2.	- Sărbători de poveste
7.	01.02.2024	1.1;1.2;1.4;2.1;2.2;2.3;3.1;3.3;3.4;4.1;4.2;4.3.	„În familie”
8.	22.02.2024	1.1;1.2;1.4;2.1;2.2;2.3;3.1;3.3;3.4;4.1;4.2.	„Bagheta magică a prieteniei”
9.	21.03.2024	1.1;1.2;1.4;2.1;2.2;2.3;3.1;3.3;3.4;4.1	„Cufărul cu sentimente”
10.	11.04.2024	1.1;1.2;1.4;2.1;2.2;2.3;3.1;3.3;3.4;4.1	„Sărbătoarea primăverii” (I)
11.	12.05.2024	1.1;1.2;1.4;2.1;2.2;2.3;3.1;3.3;3.4;4.1	Sărbătoarea primăverii” (II)
12.	02.06.2024	.1;1.2;1.4;2.1;2.2;2.3;3.1;3.3;3.4;4.1	„Sunt copil în fiecare zi”
13.	19.06.2024	.1;1.2;1.4;2.1;2.2;2.3;3.1;3.3;3.4;4.1	Evaluare finală

Planificarea evaluărilor sumative MEM

NRCRT	DATA	Competențe	UNITATEA
1.	22.09.2023	1.1;1.2; 1.3; 1.4; 1.6; 2.2; 3.1; 3.2; 4.1;4.2; 5.2; 6.2; 6.3;6.4.	Evaluare inițială-
2.	16.10.2023	1.1; 1.2; 1.3; 2.1; 3.1; 4.1; 4.2	-Numerele naturale de la 0 la 1000-
3.	09.11.2023	1.4; 1.5; 1.6; 3.1; 5.2.	Pământul-Planeta albastră. Adunarea și scăderea nr. naturale de la 0 la 1000-
4.	07.12.2023	1.4; 1.5; 1.6; 3.1; 4.1; 4.2; 5.2.	Formele de relief. Înmulțirea numerelor naturale (I)0-5.
5.	22.12.2023	1.4; 1.5; 1.6; 3.1; 4.1; 4.2; 5.2.	Viețuitoarele. Înmulțirea nr. naturale II
6.	18.01.2024	1.4; 1.5; 1.6; 3.1; 4.1; 4.2; 5.2	Viețuitoarele. Înmulțirea nr. naturale III
7.	08.02.2024	1.4; 1.5; 1.6; 3.1; 4.1; 4.2; 5.2	Mediile de viață. Împărțirea numerelor naturale(I)
8.	22.02.2024	1.4; 1.5; 1.6; 3.1; 4.1; 4.2; 5.2	Prin alte colțuri ale lumii. Împărțirea nr.naturale (II)
9.	21.03.2024.	1.4; 1.5; 1.6; 3.1; 4.1; 4.2; 5.2	Prin alte colțuri ale lumii. Împărțirea nr.naturale (III)
10.	05.04.2024	1.4; 1.5; 1.6; 3.1; 4.1; 4.2; 5.2	Universul. Ordinea efectuării operațiilor.Fracțiile
11.	19.04.2024	1.4; 1.5; 1.6; 3.1; 4.1; 4.2; 5.2	Micii exploratori. Figuri și corpuri geometrice.
12.	06.06.2024	.3.1;4.1;5.1;5.2;6.1;6.2;6.3;6.4.	Tainele naturii.Măsurare și măsuri
13.	14.06.2024	1.1;1.2;1.3;1.4;1.6;2.2;3.1;5.1;5.2; 6.1;6.2;6.3;6.4.	Recapitulare finală

ATELIERE DE LUCRU ȘI ACTIVITĂȚI CU PĂRINȚII DE 1 IUNIE

PROF. MERCA SORINA IOANA
GRĂDINIȚA CU P.P. PRICHINDEL JIBOU

Colaborarea dintre grădiniță și familie este deosebit de importantă și favorabilă, având un scop comun: creșterea și educarea copiilor, aceștia ajungând să considere grădinița ca pe o a doua casă.

Și pentru că, mai mult decât oricând, în prima zi de vară sărbătorim Ziua Copilului, vă invităm să participați alături de copii la activități și ateliere specifice acestei zile, încercând să ne bucurăm de inocența, bucuria și sinceritatea copilăriei!

În acest sens, vă prezentăm câteva modele și propuneri de activități pentru această zi:
„Pictură pe forme de ipsos”

Vom avea nevoie de:

Forme de ipsos (inimioare, stelute, flori, rame pentru fotografii, etc);
Tempera;
Pensule;
Șervețele;

Loc de desfășurare: sala de grupă;

Copiii, împreună cu părinții, vor picta formele de ipsos, pe care le vom expune ulterior la avizierul grădiniței.

„Desene pe asfalt”

Vom avea nevoie de: cretă colorată;
Locul desfășurării: Curtea grădiniței;

Se vor realiza desene pe asfalt, fotografiile realizate ulterior vor fi încărcate pe pagina de facebook a grădiniței.

„Mămici, tătici și pitici sportivi”

Se vor realiza concursuri și întreceri sportive, jocuri de îndemănare, jocuri distractive, jocuri muzicale, dansuri.

Locul desfășurării: Curtea grădiniței.

„Parada costumelor”

Pe scenă, vor prezenta costumații atât copiii, cât și părinții acestora.

Locul desfășurării: Sala de sport a grădiniței.

„Zmee din hârtie colorată”

Vom avea nevoie de: Hârtie cartonată colorată;

Ață, lipici, accesorii.

Loc de desfășurare: sala de grupă;

Se vor realiza zmee, pe care le vom înălța împreună.

Urăm tuturor copiilor o zi minunată, să fie mereu veseli, frumoși și bucuroși! Viața să le fie ca un cer senin, iar bunătatea și fericirea să se reverse asupra fiecăruia ca o rază de soare!

PROIECT DE SPECIALITATE PENTRU EXAMENUL DE CERTIFICARE A COMPETENȚELOR PROFESIONALE

Coordonator prof.ing. Mihăeș Simona

Colegiul Tehnic Ioan Ciordas Beius

Profilul: SERVICII

Specializarea: BUCĂTAR

Tema: TEHNOLOGIA DE OBȚINERE A GHIVECI DE LEGUME

NOȚIUNI GENERALE

Alimentele, în cazul nostru legumele, pot constitui o sursă valoroasă de principii nutritive, care ne asigură necesarul energetic și contribuie la o viață mai sănătoasă, prevenind carente sau boli, fortificând organismul uman la cele mai diferite vârste.

În anumite situații, se pierde însă beneficiul inițial, favorabil, apelându-se la tehnologii deficitare sub raportul siguranței alimentare, urmărindu-se, în primul rând cantitatea, precum și volumul de producție marfă destinată comercializării.

Legumele dețin un rol important în alimentație deoarece compoziția chimică a acestora contribuie la acoperirea necesităților nutriționale și, în aceeași măsură, la asigurarea unui sortiment variat de preparate culinare.

Legumele constituie o sursă importantă de elemente nutritive care asigură buna funcționare a organismului uman.

Legumele conține:

- Săruri minerale: 0,5-2%
- Apă: 75-95%
- Proteine: 1-7%
- Lipide: 0,1-0,7%
- Glucide: 3-20%
- Uleiuri eterice
- Acizi organici: acid malic, citric, oxalic
- Vitamine: C, B1, B2, PP, A, E, K

Materia primă: este reprezentată de legume. Acestea reprezintă produsul solid din conținutul ghiveciului de legume. Ca materie primă se folosesc legumele proaspete, calitatea lor se definește prin indicatori generali și individuali ai speciei de legume.

Legumele destinate fabricării ghiveciului de legume trebuie să fie:

- Proaspete
- Întregi
- Fără lovituri mecanice
- Neatacate de boli
- Recoltate la maturitate industrială

Fasolea verde: se recomandă pentru industrializare soiurile de fasole cilindrică cu diametru mai mic de 10 mm, cu forme regulate și cu linie de sudură a păstăii puțin vizibilă. Conținutul mare de fibre și vitamine face din fasolea păstăii un aliment excelent pentru dietele de slăbire. În plus, fasolea păstăii are un conținut mare de proteine, în ciuda numărului mic de calorii.

Morcovul: conține vitamine (B1, B2, caroten) și elemente minerale (fier, cupru, calciu, fosfor). Este cea mai bogată sursă de beta-caroten, un antioxidant cu efect protector, împotriva cancerului.

Ardeii: conține cantitate mare (chiar mai mult decât citricele) vitaminele C și A- implicate în absorbția fierului, calciului, și aminoacizilor, licopen, beta-caroten (în procent mai mic decât în morcovi, însă mai mare decât în alte legume și fructe), triptofan (combate simptomele antidepresive). În compoziția ardeilor, se mai găsesc: carbohidrați, proteine, grăsimi și apă.

Mazăre verde: prin textura și dimensiunii se pretează foarte bine la industrializa. Cea mai bună materie primă este cea la care boabele sunt mici, la culoare verde intens și cu gust dulce caracteristic mazării. Boabele de mazăre sunt bogate în vitamine A, C, K, B1-tiamină, B2-riboflavină, B3-niacină, acidul folic, care este tot o vitamină B, necesară în producerea ADN-ului în interiorul celulelor, sărurilor minerale – fosfor, fier, mangan, cupru, calciu - în cantități mici, este bogată în fibre solubile, săracă în calorii, flavonoide, luteină și caroten.

Prelucrarea primară a legumelor:

Prelucrarea primară a legumelor reprezintă primele operații efectuate în tehnologia culinară a legumelor. Scopul prelucrării primare este transformarea materiilor prime într-un semiprodus care poate fi utilizat direct la prepararea culinară și constă în depărtarea corpurilor străine de aderență sau amestec, a părților alterate și necomestibile, sortarea, spălarea, tăierea, scobirea, umplerea și presarea legumelor.

Faza tehnologică de prelucrare primară se realizează în spațiile de producție a unei unități de alimentație publică special amenajate și dotate denumite secții de prelucrări preliminare.

Secțiile de pregătire preliminară sunt amenajate în imediata apropiere a spațiilor de prelucrare culinară propriu-zisă (bucătărie caldă sau rece) și sunt distincte pentru legume, carne, ouă, pește.

Sortarea se face după calitate, culoare, mărime precum și pentru îndepărtarea legumelor alterate sau a corpurilor străine la fasolea uscată.

Spălarea este o operație de curățare umedă cu apă rece. Spălarea legumelor este obligatorie se urmărește îndepărtarea, cu ajutorul apei, a impurităților aflate pe suprafața legumelor.

Se aplică la legumele rădăcinoase și tuberculifere înainte și după curățarea uscată, la celelalte legume numai după curățarea uscată, spălarea poate fi realizată prin imersie sau prin dușuri sau prin combinarea celor după metode, ceea ce presupune două faze, prespălare și spălare propriu-zisă.

Legumele care se consumă fără o prealabilă prelucrare la cald (castraveți, roșii, ridichi, salată verde) se spală de mai multe ori în apă.

Curățarea are ca scop îndepărtarea corpurilor străine, a porțiunilor necomestibile sau nedigerabile. În general la curățare se urmărește îndepărtarea unui strat cât mai subțire de coajă sau cât mai puține frunze exterioare, deoarece vitaminele și sărurile minerale sunt localizate în cantitate mare în aceste părți ale legumelor.

PRELUCRAREA TERMICA A LEGUMELOR

Prelucrarea termica constituie faza a doua a tehnologiei culinare a legumelor, tratamentele termice, indeplinind un rol important in stabilirea gustului, aspectului, digestibilitatii si gradului de asimilare a acestora. In functie de preparatele culinare ce se obtin si de modul de transmitere a caldurii (energiei calorice) legumele pot fi prelucrate printr-o serie de tratamente termice.

Oparirea este un proces de scurta durata folosind apa la temperaturi relativ scazute (80 - 90 °C) maxim 100 °C. Acest proces termic se aplica unor legume proaspete pentru indepartarea substantelor pesticide, pentru fixarea culorii (mazare, fasole, spanac), indepartarea gustului neplacut, pentru a imbunatati textura eliminand gustul de crud, pentru a inlesni indepartarea membranei externe.

Fierberea are loc la temperatura de 100 °C cand presiunea vaporilor lichidului devine egala cu presiunea exterioara. Durata fierberii depinde de tipul de produs, de starea de maturitate, gradul de maruntire si scopul urmarit. Fierberea consta in introducerea legumelor in apa clocotita cu sare, cu scopul de a inmuia textura legumelor si a scurta timpul de fierbere

Inabusirea este fierberea in vapori supraincalziti. Consta in introducerea legumelor intr-o cantitate mica de grasime si o cantitate egala de lichid fierbinte (apa sau supa) intr-un vas acoperit, realizandu-se o fierbere in suc propriu, pana ce produsul este bine patruns. Lichidul se adauga treptat pe tot parcursul procesului termic, fara sa depaseasca jumatate din volumul total ocupat de preparat. Procesul este lent si se poate realiza si la cuptor.

Frigerea se realizeaza expunand direct legumele la actiunea radiatiilor calorice (flacara, carbuni aprinsi, raze infrarosii) sau prin intermediul unor placi metalice (vinete, ardei, ciuperci, rosii, dovlecei). Crusta exterioara care se formeaza prin coagularea proteinelor si caramelizarea glucidelor, va proteja componentele nutritive stopand pierderea lor. Grasimea materiei prime prelucrate depinde de modalitatea de expunere, fiind mai mare in cazul expunerii directe la radiatii calorice. Pentru a impiedica

carbonizarea exterioara, suprafata supusa se unge permanent cu grasime, iar pentru a impiedica extragerea substantelor nutritive prin osmoza, sararea se realizeaza la sfarsitul operatiei.

Coacerea consta in expunerea legumelor, intr-o tava, in atmosfera aerului cald al unui cuptor incins, la temperatura de 180 - 250 °C, in functie de natura si calitatea produsului (cartofi, sfecla). Prin coacere la temperaturi inalte, produsul se incalzeste de la exterior spre interior modificandu-si forma si volumul, apa se evapora partial, se formeaza crusta. Finalitatea procesului de coacere este atunci cand in centrul produsului este de 95 - 98 °C.

Prajirea are loc in absenta apei si consta in introducerea legumelor in grasimea incinsa (aflata la temperaturi de fierbere). In timpul prajirii, legumele capata un gust si un miros placut, calitati organoleptice optime, obtinute in faza in care incepe evaporarea apei. La suprafata legumelor se formeaza o crusta care impiedica pierderea substantelor nutritive. Este necesar ca temperatura de prajire sa fie tot timpul cat mai uniforma; se recomanda temperaturi de 140 - 150 °C pentru vinete, 130 - 140 °C pentru radacinoase, 140 - 160 °C pentru ceapa, 150 - 160 °C pentru cartofi, etc. Desi legumele prajite corect au o savoare deosebita, formarea unor compusi daunatori rezultati din descompunerea grasimilor, precum si degradarea unor vitamine limiteaza acest procedeu de preparare in alimentatia omului.

Sotarea consta in frigerea rapida a legumelor intr-o cantitate redusa de grasime, intr-un vas deschis fara capac, la foc puternic, pe timp scurt. Se aplica unor legume conservate (mazare, fasole, morcovi, etc.) sau legumelor care in prealabil au fost oparite.

FIȘA TEHNOLOGICĂ A PREPARATULUI

1. Vase, ustensile si utilaje necesare: cantar, vase de gradat, masina de gatit, cuptor, cutite, razatoare, cratita, vase pentru coacere, linguri, linguri de lemn.
2. Materii prime si auxiliare: cartofi, ceapa, morcovi, telina eadacinoasa, patrunjel radacina, ardei gras, varza alba din conserva, fasole verde din conserva, ulei, boia de ardei dulce, pasta de tomata rosii din bulion, piper, vin alb si sare.

Ghiveciul din legume face parte din categoria preparatelor din legume diferite. Amestecul din legume taiate in diferite forme si sos de rosii avand ca decor rosii si patrunjel verde tocat, este un preparat cu valoarea calorica mica datorita ponderii ridicate a legumelor 35kg.

3. Cantitate de 10 portii a cate 300 g portie

- Cartofi 400g
- Morcovi 300g
- Telina 100g
- Patrunjel radacina 200g
- Ardei gras 300g
- Ardei gras 300g

- Varza alba 300g
- Pasta de tomate 100g
- Mazare din conserva 300g
- Fasole verde
- Ulei 250 ml
- Sare 30g
- Piper 2g
- Boia de ardei dulce 4g
- Vin alb 100ml
- Rosii in bulion 200g
- Patrunjel verde 500g

FIG 3: INGREDIENTELE PENTRU GHIVECIUL DE LEGUME

4. Operatii pregatitoare:

- Cartofii, telina, morcovul, vinul si patrunjelul radacinoasa se spala, se curata, se spala din nou si se taie cuburi, ceapa se taie marunt, varza se taie fasii mai mari , conservantele se scurg de lichid, patrunjelul verde se taie marunt, pasta de tomate se dilueaza cu o cantitate egale cu apa, ardeiul gras se taie in patratele mari.

5. Tehnica preparării:

- Ceapa se inebusa in ulei cu apa
- In ordinea timpului se inebusa legumele: morcovii, telina radacinoasa, patrunjel radacinoasa;
- Se adauga cartofii, ardeiul gras, varza si apa necesara fierberii cu continerea fierberii pana fierb cartofii.
- Se adauga pasta de tomate
- Legumele din conserva, sare, piper, boia, vinul alb si se amesteca
- Deasupra preparatelor se aseaza rosiile in bulion si se pune in vase la cuptor 15 min.

IMAG 4: GHIVECI DE LEGUME

Prezentarea și servirea preparatului:

Ghiveciul de legume se servește în legumiera pe farfurie sau pe platou decorat cu patrunjel deasupra, se servește atât cald cât și rece la porție de 300 g pe porție.

Indicatori de calitate: aspect amestec de legume tăiate în diverse forme, bine fierte; culoare brun roscat; gust și miros plăcut de legume acrisor.

CONCLUZII

Importanța legumelor în alimentația nu se rezumă doar la consumul lor în stare pregătită, deoarece în momentul în care mâncăm legumele dintr-o ciorbă sau dintr-o tocană consumăm practic doar 30% din ceea ce ele pot oferi în stare naturală. Legumele sunt o sursă importantă de energie, dar ele trebuie consumate alături de produse de origine animală, deoarece corpul nostru are nevoie de o hrană care să-i asigure integral cerințele nutritive, care ajută atât de mult în menținerea capacităților activității zilnice de ordin fizic cât și intelectual, dând o sănătate deplină.

Importanța legumelor în alimentație se simte abia în momentul în care nu le consumăm deloc. O alimentație rațională presupune folosirea în dietă de zi cu zi atât a alimentelor de origine animală cât și a alimentelor de origine vegetală care furnizează organismului factori nutritivi în proporții echilibrate și anume lipide, glucide, protide, săruri minerale, vitamine și nu în ultimul rând și apă. Legumele sunt produse alimentare succulente ce au în componența lor un conținut mai ridicat de apă, iar substanța uscată este în proporție de 4 până la 30% în ele, fiind constituită din glucide, lipide și protide acestea având rol plastic și energetic, dar și din minerale, vitamine și alte substanțe ce au rol bioactiv în întreaga alimentație.

Față de restul alimentelor precum produsele lactate sau produsele de origine animală, legumele au un conținut mai scăzut de substanțe energetice așa cum sunt lipidele și glucidele, ele fiind produse hipocalorice care de astfel se remarcă printr-un conținut mai ridicat de vitamine și minerale. Astfel importanța legumelor în alimentație este destul de mare și ea trebuie să fie conștientizată mai ales la vârstele fragede, motiv pentru care părinții ar trebui să insiste mai mult la copii să mănânce atât de detestatul spanac sau conopidă. Ele sunt surse de energie, de putere și de viață.

SERVIREA PREPARATULUI

TARTĂ CU BRÂNZĂ

Coordonator prof.ing. Mihăeș Simona

Colegiul Tehnic Ioan Ciordas Beius

Prezentarea se face asezand pe suporturi calde sau vitrine termice din care se serveste in gramajul comandat de catre consumator.

Dulciurile de bucatarie sunt preparate culinare care se pot servi in momente diferite ale zilei, astfel ele se servesc ca desert la dejun sau cina, la gustarea de la ora 10:00 sau la ora 17:00. Servite la sfarsitul mesei, confera senzatia de satietate. Dulciurile de bucatarie au rolul de a completa valoarea nutritiva necesar alimentara pentru 24 de ore, aducand organismului un plus de glucide atat simple (zaharoza, glucoza, fructoza) cat si poliglucide (amidon), proteine valoroase din oua si lapte, grasimi usor asimilabile din smantana, frisca, substante minerale si vitamine, in proportie mare din fructe.

Datorita gustului dulce, placut, pe care il au si aspectului deosebit, dulciurile de bucatarie sunt preparate solicitate de toate categoriile de consumatori, unele dintre ele fiind recomandate in diferite diete.

Bătrânul interior sau Celălalt ca Eu: Jon Fosse, “Numele celălalt”

Monica Mitea

Prof. Colegiul Național “Ion Măiorescu” – Giurgiu

Stilul foarte original al scriitorului norvegian Jon Fosse (n. 1959/premiul Nobel – 2023) apropie romanul acestuia “Numele celălalt. Septologie I – II” de o litanie; scriitura curge asemenea unui râu, punctul lipsește dintre semnele de punctuație. Totuși, cititorul atent detectează prezența unor insule, pietre de încercare ce apar obsesiv pe parcursul operei. Curgerea în flux a scriiturii dă senzația de uniformizare a lumii. Dar câteva aspecte se detașează și asupra lor aș vrea să fac popas în rândurile care urmează.

Figura centrală – personajul narator al romanului - este pictorul Asle. **Imaginile** joacă pentru el, cum e și firesh, un rol important. Așa cum anumiți poeți dau glas în scrierile lor unei arte poetice, tot astfel și pictorul Asle configurează o teorie a imaginii, a artei picturale. În interiorul său se găsește imaginea unică, intimă, din care provin toate celelalte. Aceasta nu poate fi pictată, este asemănătoare noumenului kantian. Dar ea le generează pe cele vizibile, pe care Asle le pictează pentru a “scăpa” de ele. Arta sa are așadar rol cathartic, este terapie. Imaginile arată ceea ce nu poate fi spus, transmit “mut” tot ceea ce trebuie transmis.

De unde își trage seva, de fapt, puterea creatoare? Lectura dezvăluie existența a două traume în copilăria pictorului Asle: moartea prin înecare a băiatului vecinilor și agresiunea Spânului. Traumele copilului Asle, asupra cărora el a păstrat tăcerea, pe care nu le-a “lucrat”, își fac loc spre suprafață prin ceea ce pictează: “adesea e multă suferință în ce pictez, și într-un anume sens și în mine însumi, pentru că aceste imagini pe care le țin în mine se leagă aproape toate de ceva a cărui amintire mă doare, lumina amintește mereu de întuneric”. Studiile mai noi de psihologie aduc în prim plan sintagma “copilul interior”: “orice afect care nu a putut fi resimțit, sustrăgându-se astfel exprimării sale în cuvinte și elaborării conștiente, se transformă într-o fantomă care dă târcoale aleilor casei-sinelui.” (Moussa Nabati, p. 21) Să fie arta, în cazul lui Asle, o formă de vindecare a copilului interior?

Dintre toate operele sale se distinge **Tabloul**: o lucrare “bizară”, cu o linie violet și alta maro, pictate pe un fond alb (un alt element obsedant al cărții este zăpada), reprezentând Crucea Sfântului Andrei. Naratorul revine constant pe parcursul poveștii la acest tablou. Simte că va deveni capodopera sa, pentru că îi întruchipează cel mai bine teoria despre artă: aduce la suprafață invizibilul, îl transformă în vizibil, convertește întunericul în lumină (la propriu – prin imagine, dar și figurat, aducând în lumina conștiinței întunericul și haosul inconștientului, pe care încearcă să le ordoneze).

Un alt concept pe care se focusează atenția este **lumina**. Componentă esențială și definitorie pentru arta lui Asle, lumina conferă valoare tablourilor și vieții: “viața și pictura capătă sens datorită legăturii lor cu această lumină”. Lumina este însă permanent în relație cu întunericul, cu umbra, ea face legătura simbolică între inconștient și eul-conștient, între traumă și exprimarea sa prin artă.

Simetrică oarecum (nu perfect!) băiatului vecinilor care nu a mai putut fi salvat, apare figura “prietenui” său Asle. “Prietenui” poartă același nume și este tot pictor, astfel încât suntem tentați să vedem în el un alter-ego. Aș propune, în legătură cu termenul la modă acum în psihologie – “copilul

interior”, denumirea de “bătrânul interior”, cel care voi fi eu în viitor, la o anumită vârstă, așa cum mă proiectez, cum mă imaginez. Asle își ascultă intuiția, îl salvează pe “**celălalt Asle**” din zăpadă (unde probabil ar fi înghețat, băut și bolnav) și îl duce la Urgențe. Este salvarea prietenului o salvare de sine? Sau o faptă compensatorie pentru copilul vecinilor care și-a pierdut viața în apă?

Într-un amplu articol, Ohara Donovetsky demonstrează apropieri între **Dumnezeu** – așa cum apare el în cartea lui Jon Fosse și Dumnezeu din scrierile misticului german Meister Eckhart. Fără să detaliez, accentua legătura creator – creatură: “dacă nu eram eu, nu exista nici Dumnezeu”. Căutarea dă roade: Dumnezeu are un loc, el poate fi găsit “în tăcere și liniște” undeva adânc în interiorul oamenilor sau “e ca un fel de câmp în jurul meu”. Divinitatea este dependentă de creatură și nu invers. (Această răsturnare a raportului se întâlnește și în lirica lui R.M.Rilke: “Ce-ai să te faci, Doamne, dacă mor?”)

În prezența răului (moartea băiatului vecinilor), existența lui Dumnezeu stă sub semnul întrebării (prin vocea personajelor secundare Brutarul și Brutăreasa): “Cum poate Dumnezeu să lase așa ceva să se petreacă?”, “Nu există niciun Dumnezeu”.

Două dintre elementele naturii apar copleșitor în text: **marea și zăpada**, situate amândouă la limita dintre viață și moarte. Marea – “cel mai mare cimitir din lume” – poate găzdui un port pentru fiecare. Sau se poate converti în apă interioară. Cei doi Asle simt permanent dorința de a merge spre mare, să dispară în nimicul valurilor. Încă din copilărie chemarea Mării-Mame este mai puternică decât interdicția mamei naturale formulată către copii, fascinație și pericol în același timp.

Zăpada pare să acopere totul. Fără intervenția prietenului său, l-ar fi “năpădit” pe “celălalt Asle”. Zăpada face parte din anotimpul Bătrânului interior, dar este și simbol al mântuirii – albul pânzei pe care pictează crucea.

Nespusul și Nevăzutul trebuie să întâlnească un om cu har pentru a deveni perceptibile. Un om cu har așa ca personajul Asle sau ca cel care i-a dat ființă, scriitorul Jon Fosse, laureat Nobel “pentru piesele și proza sa inovatoare care dau glas inefabilului.”

Bibliografie

Fosse, Jon: “Numele celălalt. Septologie I – II”, Ed. Pandora Publishing, București, 2022

Donovetsky, Ohara: “Cheia pentru Fosse e la Eckhart”, planetababel.ro, 13 oct. 2023

Nabati, Moussa: “Copilul interior. Fă pace cu trecutul și vindecă-ți copilăria”, Ed. Philobia, București, 2020

Implicarea părinților în educația copiilor – avantaje și beneficii

Autor: Nicolof Valentina-Florentina

Școala de proveniență: Liceul Tehnologic “Dobrogea” Castelu, Constanța

Implicarea părinților joacă un rol esențial în reușita școlară a copiilor. După Ngoun (2012), realizările școlare ale copiilor sunt strâns legate de implicarea părinților, indiferent de capitalul lor economic sau de mediul social de proveniență. În plus, prezența și implicarea părinților sunt mai importante decât posibilitățile lor financiare, deoarece părinții cu posibilități financiare mai mari nu garantează automat succesul școlar al copiilor lor. Prin urmare, pentru a asigura bunăstarea viitoare a copiilor, părinții trebuie să fie implicați activ în educația acestora, respectiv în viața lor școlară.

În primul rând, este important să definim implicarea părinților. Balli (2016) susține că implicarea parentală este un concept larg, deoarece părinții au responsabilitatea, față de propriii copii, de a-i ajuta să aibă succes atât la școală, cât și pe plan social, iar fiecare părinte dezvoltă și învață, de-a lungul timpului, diferite strategii și metode pentru a reuși aceste lucruri.

Hoover-Dempsey (2001) a remarcat, de asemenea, că activitățile parentale pot varia de la părinte la părinte, oscilând de la răspunsuri simple la solicitările profesorilor la angajamente serioase și implicare profundă în activitățile pe care copilul le desfășoară la școală (de exemplu, susținerea unor activități extrașcolare etc.). Implicarea lor în procesul de învățare a copiilor arată, de obicei, propriile așteptări și credințe.

Driessen (2005) consideră că există două modalități prin care părinții se pot implica în viața școlară a copiilor: inițiate de către școală și inițiate de către părinți. Prima modalitate este atunci când școlile oferă resurse suplimentare pentru a sprijini învățarea elevilor și menține părinții informați, în timp ce a doua modalitate este atunci când școala solicită, iar părinții își oferă propriul sprijin pentru desfășurarea activităților școlare. Cu toate acestea, o parte dintre specialiști susține că definiția implicării părinților este neclară și inconsistentă, deoarece este foarte complicat să se tragă o concluzie generală cu privire la semnificația sa, în special cu diferențele dintre definițiile operaționale și măsurarea implicării părinților. Așadar, implicarea părinților este atunci când părinții își oferă sprijinul și ajutorul fizic și mental ori de câte ori copiii lor au nevoie de el.

Părinții pot fi implicați în unele sarcini mici, cum ar fi verificarea temelor, convingerea copiilor să se alăture activităților extrașcolare, să fie activi în întâlnirile părinte-profesor și să-și asiste copiii în urmarea unor planuri de învățare individualizată. Există o mulțime de beneficii care pot fi obținute prin implicarea părinților în învățarea copiilor. Vom detalia trei dintre acestea.

1. Creșterea motivației pentru învățare a elevilor

Unii specialiști susțin că „atunci când părinții au luat parte și s-au implicat activ în educația copiilor, aceștia au devenit mai responsabili în ceea ce privește propria învățare/educație” (Gonzales, 2005). În plus, ei au reușit să adopte o orientare spre obiective mărețe, unde ar putea să depună o muncă mai dificilă și să obțină o profundă satisfacție văzând rezultatele muncii lor. De exemplu, atunci când părinții s-au implicat în activitățile de lectură ale copiilor, aceștia au învățat să citească mai repede și mai corect. Copiii au fost, de asemenea, dispuși să participe la activități în mod voluntar și s-au simțit mai

motivați să lucreze la sarcinile lor. Balli (2016) a menționat, de asemenea, că părinții ar putea să îi motiveze pe copii pentru a-și spori interesul pentru învățat, în ciuda nivelurilor lor educaționale limitate și a statutului socio-economic. Unii părinți nu sunt bine educați și ar putea avea unele probleme financiare. Cu toate acestea, părinții își pot lăuda copiii atunci când se descurcă bine la școală, iar dacă nu se descurcă bine, părinții îi pot încuraja să încerce mai mult și să se descurce mai bine data viitoare.

2. Îmbunătățirea calității educației

Implicarea părinților este un factor extrem de important, fără de care efortul depus de profesori poate fi zadarnic. Nu putem uita că familia reprezintă primul grup social din care copilul face parte, părinții reprezintă modele de comportament pentru propriii copii. Pentru îmbunătățirea calității educației, părinții sunt chemați să se implice activ, să fie parteneri stabili și de încredere ai școlii, să se integreze în activitățile școlare, să promoveze valorile pozitive ale societății. Parteneriatul școală-familie trebuie realizat nu doar la nivel declarativ, ci la modul real, cu multă răbdare și implicare din partea profesorilor și a comunității. Putem lua exemplu țări precum Japonia, unde învățământul este de o calitate ridicată, iar părinții sunt implicați în mod constant în toate activitățile școlare ale elevilor.

3. Motivarea copiilor în atingerea succesului școlar

Potrivit lui Herrell (2011), în privința eficacității implicării părinților, atât părinții, cât și educatorii au fost de părere că, pentru a promova succesul școlar pentru toți elevii, trebuie să fie sporită implicarea părinților în diferite moduri. Un parteneriat educațional poate promova respectul reciproc, poate promova interesele comune și poate facilita comunicarea între părinți, profesori și școli. În plus, acest parteneriat poate îmbunătăți și sprijini reciproc abilitățile tuturor actorilor implicați în procesul instructiv-educativ, ceea ce poate duce la atingerea succesului școlar de către elevi.

Majoritatea părinților și-ar dori să-și ajute copiii să învețe, dar este posibil să nu poată face acest lucru din cauza multiplelor provocări. În primul rând, în comunitățile dezavantajate există probleme financiare și acces limitat la materiale de învățare considerate bariere-cheie care împiedică implicarea părinților. Unii specialiști opinează că implicarea părinților este o chestiune complicată, deoarece este modelată și limitată de multe bariere care sunt legate de părinți și familii, copii, profesori și probleme sociale. Pentru a nu afecta eficacitatea implicării părinților, educatorii ar trebui să înțeleagă în mod clar acești factori de bază. În al doilea rând, Ngoun (2012) a remarcat că părinții cu un nivel scăzut de educație tind să se vadă incapabili în a-și ajuta și sprijini copiii, deoarece nu au ore de lucru flexibile și se confruntă cu probleme financiare. Alți specialiști au subliniat, de asemenea, că părinții cu posibilități financiare reduse ar putea avea multe probleme în viața lor, în special o luptă economică, pe măsură ce au tendința de a crede că sarcina lor principală este de a îndeplini nevoile de bază ale copiilor, cum ar fi furnizarea de hrană și adăpost. Ca urmare, copiii părinților cu posibilități financiare limitate pot avea tendința de a-și petrece timpul liber făcând activități distractive care au fost planificate de ei înșiși sau de prietenii lor, deoarece părinții lor nu au prea mult timp și resurse pentru ei.

Unii părinți pot fi reticenți la cooperare și total neimplicați, dar școlile ar trebui să încerce să empatizeze cu ei și să le înțeleagă percepțiile. Procedurile și practicile ar trebui puse în aplicare pentru a informa și a implica părinții să fie o parte esențială a procesului instructiv-educativ. Școlile pot avea programe extracurriculare în care părinții pot participa cu copiii lor. De asemenea, ar trebui să se desfășoare întâlniri regulate părinte-profesor. Implicarea părinților în luarea deciziilor școlare le poate da un sentiment de responsabilitate în ceea ce privește învățarea copiilor lor.

De asemenea, părinții ar trebui să fie informați în mod regulat cu privire la progresul școlar al copiilor lor. Hoover-Dempsey (2001) a susținut cu tărie că „atunci când o școală desfășoară activități bine planificate, în care părinții sunt implicați, ea poate oferi o mulțime de beneficii copiilor, părinților, profesorilor și școlii în sine”. Este extrem de important ca părinților să li se acorde suficient sprijin din partea școlii, astfel încât aceștia să își poată asista pe deplin copiii pe tot parcursul lor școlar.

Pentru a asigura implicarea eficientă a părinților, școlile pot avea programe de parteneriat care să dezvolte, să implementeze, să evalueze și să îmbunătățească continuu planurile și practicile care încurajează implicarea familiei și a comunității. Trebuie să existe încredere reciprocă și respect între părinți, școală și comunitate. Programele de parteneriat din cadrul școlii ar putea instrui părinții cu privire la modalități și strategii specifice de a-și ajuta copiii acasă sau la școală. Cu acest tip de programe, toți părinții ar cunoaște așteptările și ar avea o mai bună înțelegere a activităților școlii. Școlile trebuie să încerce să implice numeroși părinți și membri ai comunității în educația elevilor prin programe eficiente de parteneriat, în efortul de a exprima importanța educației.

În concluzie, implicarea părinților poate aduce mari beneficii asupra educației copiilor. Pentru a asigura eficacitatea acestui demers și pentru a obține cele mai bune rezultate pentru copiii lor, părinții ar trebui să aibă întotdeauna parteneriate bune cu profesorii și școala în care copiii lor învață. De asemenea, ar trebui să-și facă timp pentru a contribui la procesul instructiv-educativ al copiilor, ajutându-i să-și facă temele, să se alătore întâlnirilor părinte-profesor în cadrul orelor de consiliere. Profesorii din școli și școlile, în general, trebuie să conștientizeze că părinții provin din medii diverse și pot întâmpina unele bariere care îi împiedică să se implice activ în viața școlară a copiilor. Școlile ar trebui, de asemenea, să găsească modalități de a facilita comunicarea cu părinții pentru a se asigura că aceștia din urmă sunt pe calea cea bună referitor la sprijinirea atingerii succesului școlar de către copii.

Bibliografie

- Ngoun, S. (2012). Parental involvement and student's achievement in *International Journal of Educational Research*, nr. 53, pp. 213-224
- Balli, D. (2016). Importance of parental involvement to meet the special needs of their children with disabilities in regular schools in *Academic Journal of Interdisciplinary Studies*, nr. 5, pp. 147-152
- Hoover-Dempsey, K. V. (2001). Parental involvement in homework in *Educational Psychologist*, nr. 36, pp. 195-209
- Driessen, G. (2005). Parental involvement and educational achievement in *British Educational Research Journal*, n. 31, pp. 509-532
- Gonzalez, A. R. (2005). Examining the relationship between parental involvement and student motivation in *Educational Psychology Review*, nr. 17, pp. 99-123
- Herrell, P. O. (2011). Parental involvement: Parent perceptions and teacher perceptions - lucrare de doctorat, Universitatea de stat East Tennessee, <https://dc.etsu.edu/cgi/viewcontent.cgi?article=2439&context=etd>

Împreună pentru copiii noștri!!!

Autor - Oprea Liliana-Lăzărica-Elena

Prof. Înv. Preșcolar – Grădinița Nr 2-

Popești Leordeni, Structură a Școlii Gimnaziale Ioan Bădescu.

Împreună pentru copiii noștri!!!

Comunicarea rezolvă aproape orice fel de problemă.

Educatorea și părinții sunt complementari, ei ar trebui să facă un front comun. O relație bună, educatoare - părinte poate însemna diferența între a ști cât de bine se descurcă în grădiniță copilul și cât de bine vă spune el că se descurcă.

Când părintele este în contact permanent cu educatoarea, îi va fi mai ușor să identifice punctele slabe ale celui mic și să-l ajute să-și depășească greutățile de înțelegere. Se pot cere sfaturi educatoarei pentru activitățile ce se pot desfășura în timpul liber cu cel mic, astfel încât să-și dezvolte anumite capacități care să îl ajute atât la grădiniță, cât și în viața de zi cu zi.

Educatorea, trebuie să pună mereu în temă părintele cu progresul pe care îl face copilul. Este essential, părintele, să discute în primul rând cu educatoarea, deoarece ea este cea care îl are pe cel mic în grijă în timpul în care se află la grădiniță.

Este foarte important ca relația dintre părinte și educatoare să aibă un aspect pozitiv pentru buna dezvoltare a copilului.

Sfaturi pentru o bună comunicare educatoare – părinte – copil:

Copilul trebuie lăsat să-și dezvolte propria relație cu educatoarea. Contactul cu educatoarea este unul dintre primele și cele mai importante contacte pe care un copil îl are cu o persoană adultă. E un prim pas spre a descoperi lumea celor mari și să învețe să se adapteze diferitelor situații.

Este bine să i se explice celui mic că nicio situație nu este numai în alb și negru. De fiecare dată când povestește ceva negativ de la grădiniță, el ar trebui încurajat să spună și un lucru bun care i s-a întâmplat. Astfel, părintele va recăpăta o perspectivă mai amplă asupra situației și îl va învăța pe cel mic să vadă și lucrurile pozitive.

Părintele ar trebui să pună întrebări, atât profesorului cât și copilului. Fiecare va vedea că părintele este interesat și că va primi toate răspunsurile de care are nevoie.

Relațiile sunt construite pe baza unui parteneriat bazat pe comunicare, în care există respect reciproc și toate părțile au de câștigat.

Este astfel evident că părinții și profesorii împărtășesc o responsabilitate uriașă. Împreună oferă copiilor dorința de a învăța și a munci din greu. O bună comunicare între ei este esențială succesului, în scopul motivării copiilor pentru învățare și al creșterii interesului lor în această direcție.

Educatoarea și părintele ar trebui să fie coechipierii perfecți în educarea copilului

Teorii și bune practici de organizare a conținuturilor în învățământul preuniversitar

Prof. înv.primar, Cleopatra Verona Oprica

Liceul Tehnologic, „N.Dumitrescu”

Activitatea de bază a copilului de vârstă școlară mică devine învățarea. Spre deosebire de joc, care este o activitate liber acceptată ce produce satisfacții imediate, învățarea este o activitate impusă din afară, care se efectuează într-un ritm susținut, solicită eforturi și urmărește scopuri pe care copilul nu le înțelege de la început; această activitate trebuie să se desfășoare într-un anumit sens, să fie ordonată, precisă, să corespundă cerințelor școlii. Activitatea micului școlar începe să fie apreciată obiectiv prin sistemul notării, iar acesta constituie un motiv de orientare și întărire în activitate.

Ființa umană, ca sistem deschis, autocinetic și autoreglator, se află în permanentă interacțiune cu ambianța socială și materială, cu semenii, cu natura pe care o cultivă, cu situațiile pe care le stăpânește, provoacă, anticipează, rezolvă, precum și cu sine însuși în autoconducere, autoinstruire și autoeducație. Tot ceea ce se suprapune peste reactivitatea spontană și innăscută devenind, prin repetare sau întărire, o achiziție cu caracter de relativă permanență, poate fi socotit, în termeni generali, ca învățare.

În timp ce pedagogia privește învățarea mai ales ca proces dirijat și desfășurat în școală pentru generația în formare, psihologia o abordează ca manifestare psiho-comportamentală, atât la animale, cât și la om, scoțând în evidență legitățile ei generale, dar și cele particulare întâlnite în procesul formării continue.

Cei mai mulți specialiști în probleme de psihologia învățării sunt de acord că, în accepțiunea ei cea mai largă, învățarea reprezintă dobândirea de către individ a unor noi forme de comportament, ca urmare a repetării situațiilor sau a exersării. Deci, învățarea este procesul prin care se alcătuieste, se schimbă, evoluează programarea comportamentală a organismelor în decursul dezvoltării individuale; învățarea este aceea care permite ca, pe o anumită bază ereditară să se constituie noi mecanisme de adaptare ale individului, de a dobândi noi informații și operații, de a stabili noi tipuri de interacțiune cu ambianța.

Considerată psihologic, *învățarea este modalitatea de asimilare a cunoștințelor și de formare intelectuală, emoțională și volițională, de elaborare a deprinderilor, a conștiinței și comportamentului social cult.* Învățarea este modalitatea de constituire a personalității umane și nu numai de constituire, dar și de menținere, de regenerare, pentru că, dacă învățarea încetează, personalitatea se dezagregă.

Activitatea de învățare de tip școlar se desfășoară într-un cadru situațional extrem de complex care cuprinde componente numeroase ca: potențialități intelectuale, reacții afective, predispoziții, aptitudini.

Dacă în învățământul tradițional, principalele metode le constituie conversația, expunerea, demonstrația, metodele centrate pe profesor, transmiterea de cunoștințe, pasivitatea elevilor, învățământul modern solicită aplicarea metodelor active și interactive, a celor care dezvoltă gândirea critică. Aplicarea acestor metode care generează învățarea activă și prin care elevii sunt inițiați

în gândirea critică nu este simplă ci necesită timp, răbdare, exercițiu și este de preferat să se facă de la vârste fragede, la toate disciplinele, însă cu măsură. Acestea trebuie să fie selectate și utilizate în mod riguros, creativ, în funcție de obiectivele propuse, de specificul grupului educațional și nu trebuie să constituie un trend sau un moft al cadrului didactic. Metodele active și interactive au multiple valențe formative care contribuie la dezvoltarea gândirii critice, la dezvoltarea creativității, implică activ elevii în învățare, punându-i în situația de a gândi critic, de a realiza conexiuni logice, de a produce idei și opinii proprii argumentate, de a le comunica și celorlalți, de a sintetiza/ esențializa informațiile, se bazează pe învățarea independentă și prin cooperare, elevii învață să respecte părerile colegilor.

Voi descrie pe scurt, câteva din metodele folosite împreună cu elevii mei și care au devenit eficiente instrumente de lucru pentru aceștia în cadrul orelor.

Brainstorming-ul, în traducere liberă „furtună în creier”, este o metodă de lucru interactivă care se bazează pe asaltul de idei pe care îl provoacă o anumită temă, sarcină. Este o metodă ce stimulează creativitatea prin anunțarea spontană a mai multor idei în legătură cu tema dată, îl solicită pe elev să găsească soluții.

Metoda cadranelor, metodă a gândirii critice, presupune trasarea pe mijlocul foii a două drepte perpendiculare, astfel încât să se formeze cele patru „cadrane” și în care elevii vor nota informațiile solicitate. Se poate lucra individual sau cu clasa împărțită pe grupe și atunci fiecare grupa va primi câte o fișă.

Cvintetul este o tehnică ce constă în crearea unei poezii de cinci versuri după precise în scopul de a sintetiza conținutul unei teme abordate în exprimări concise.

Cubul- Metoda presupune explorarea unui subiect, a unei situații din mai multe perspective, permițând abordarea complexă și integratoare a unei teme.

Diagrama Venn- se cere elevilor să facă o reprezentare grafică a două obiecte în ceea ce au asemănător și diferit. Ei vor vizualiza partea comună și vor evidenția în spații diferite elemente diferite.

Metodele și tehnicile active și interactive au avantaje și dezavantaje. Dezvoltarea gândirii critice, caracterul formativ și informativ, valorificarea experienței proprii a elevilor, determinarea elevilor de a căuta și dezvolta soluții la diverse probleme, evidențierea modului propriu de înțelegere, climatul antrenant, relaxat, bazat pe colaborarea, încrederea și respectul dintre învățător- elev/ elevi, elev-elev/elevi sunt câteva dintre avantajele metodelor și tehnicilor active care fac din lecție o aventură a cunoașterii în care copilul participă activ, după propriile puteri. Dintre dezavantaje putem menționa pe cele de ordin evaluativ, pe cele de ordin temporal, material, de proiectare, se creează agitație în rândul elevilor, necesită introducerea de elemente de creativitate pentru a evita monotonia, repetiția.

Bibliografie:

- Constantin Cucuș, *Pedagogie*, Ed. Polirom, Iași, 1996
 Chereja Florica, „Dezvoltarea gândirii critice în învățământul primar”, Ed. Humanitas Educațional, București 2004
 Ioan Jinga, Elena Istrate, „Manual de pedagogie”, Ed. All, București, 2001
 Romiță B., *Managementul și gestiunea clasei de elevi*, Editura Polirom, Iași, 2000.
 Tomșa, Gheorghe, *Psihopedagogie preșcolară și școlară*, Editura Coresi, București, 2005.

CHESTIONAR

Prof. Ormenișan Laura Alina

Liceul Teoretic Gătaia

Acest chestionar va servi drept bază unui studiu asupra dinamicii rezultatelor școlare în funcție de anumiți factori sociali. Datele personale vor fi prelucrate conform legii în vigoare, numele elevilor fiind păstrat sub anonim. Vă rugăm să completați conform instrucțiunilor.

1. Consider că rezultatele mele la școală sunt: (încercuți varianta care vi se potrivește)

a. Foarte bune	b. bune	c. potrivite	d. rele	e. foarte rele
----------------	---------	--------------	---------	----------------

2. Ca să ajung la școală am nevoie de minute. (completați în spațiul liber).

3. Primele trei materii pe care le prefer sunt: (completați în casete).

--	--	--

4. Se întâmplă ca familia mea/ tutorele meu: (marchează caseta corespunzătoare răspunsului)

	Ddes	Ccâteodată	Nniciodată
1.Să mă încurajeze prin vorbe			
2.Să mă motiveze material (cu bani sau cadouri) să învăț			
3.Să îmi verifice temele			
4.Să mă certe pentru note sau alte activități școlare			
5.Să sune la școală			
6.Să mă ajute la teme			
7.Să mă asculte din lecția de			

zi			
8.Să mă laude pentru rezultatele mele			

5. Învăț pentru că: (încercuiește varianta care ți se potrivește)
- Îmi place
 - Sunt obligat
 - Știu că mă va ajuta pe viitor, chiar dacă acum nu îmi prea place
 - Altceva (completează)

6. În ce măsură ești de acord cu următoarea afirmație: Mă bucur că fac parte din clasa mea. Aici mă simt acceptat, împlinit și util. (încercuiește varianta potrivită)

a. cord total	b. cord	c. ici acord, nici dezacord	d. ezacord	e. ezacord total
---------------------	------------	--------------------------------------	---------------	------------------------

7. Răspunde cu Adevărat sau Fals:
- 7.1. De obicei mănânc regulat: trei mese principale și 2 gustări pe zi.
 - 7.2. De obicei reușesc să mănânc doar două mese principale pe zi.
 - 7.3. Se întâmplă deseori să sar peste gustări.
 - 7.4. Îmi plac fructele și le includ în mesele zilnice.
 - 7.5. Părinții/ tutorele țin neapărat ca în fiecare zi să mănânc măcar o dată pe zi mâncare gătită.

8. La școală în pauza de masă de cele mai multe ori mănânc: (încercuiește varianta corespunzătoare)

- Pachețelul de acasă
- Îmi cumpăr ceva de la magazin (menționează ce):
- cornul și laptele de la școală

9. În timpul liber prefer să: (bifează ce anume ți se potrivește)

1.mă uit la televizor	
2.navighez pe internet	
3.fac sport	

4.citesc/studiez	
5.dansez/ cânt	
6.îmi ajut familia la treburi casnice	

10. Zilnic stauore pe internet și îl folosesc pentru
(completează răspunsul cu două lucruri pentru care folosești internetul):

11. Se întâmplă să iau parte la următoarele activități casnice
(marchează caseta corespunzătoare răspunsului).

/	Ddes	Ccâteodată	Nniciodată
1.Curățenie în camera mea			
2.Spălarea vaselor			
3.Măturat prin casă			
4.Ajutor la îngrijirea animalelor			
5.Altă activitate (menționează)			

12. Ora obișnuită de culcare este.....

13. Locuiesc cu (marchează caseta corespunzătoare răspunsului)

1.Mama și tata	
2.Doar mama	
3.Doar tata	
4.Bunicii	
5.Tutore legal	

14. Am frați. (Completează numărul de frați, dacă e cazul).

15. Date factuale (încercuiește varianta corespunzătoare)

Gen: a) feminin

b) masculin

Mediu de rezidență:

a) urban

b) rural

Implicarea părinților și reușita școlară

Ormenișan Laura Alina
Prof. Liceul Teoretic Gătaia

Familia este primul agent socializator din viața oricărui individ. „Copilul absoarbe din mediul familial primele impresii, formându-și conduite prin mimetism și contagiune directă. Copiii vor face sau vor crede precum părinții, imitând comportamentele acestora. (Cucoș, 2006).

Unul dintre cei mai importanți factori ai succesului școlar este implicarea părintească în educația școlară a copiilor. Părinții stimulează motivația copiilor pentru școală, iar prin activitățile de învățare desfășurate acasă contribuie la formarea unor abilități de învățare, autoorganizare care influențează pozitiv rezultatele copiilor. (Zdrehuș, 2011).

Factorii familiali se referă la climatul emoțional din familie și stil parental (asigurarea unui mediu sigur și stabil, armonia din familie și sprijinul emoțional oferit copilului și monitorizarea copilului în activitățile extrașcolare, modele bune de valori sociale și educaționale) și comportamente educaționale (așteptările familiei legate de conduita corespunzătoare la școală și convorbirile regulate cu copilul despre teme curente, participarea la evenimente școlare). (Stănciulescu, 1997)

În ceea ce privește rolul familie în formarea individului și a integrării sale în societate, există o serie de teorii. Spre exemplu, teoria funcționalistă postulează primatul școlii asupra familiei în ceea ce privește transmiterea codurilor morale. Ei susțin că educația școlară asigură transmiterea acestora mult mai clar decât familia. La polul opus se situează teoriile constructiviste. Ele postulează faptul că structurile fundamentate în timpul socializării primare, care se petrece în familie, vor influența toate achizițiile ulterioare; familia este singura care oferă copilului o imagine a realității înconjurătoare. Teoriile conflictualiste subliniază rolul sistemului educațional în menținerea relațiilor de putere, pe care le legitimează sub forma conceptului de merit individual.

Szocs L. (2013), în lucrarea sa de doctorat a determinat nivelul de influențare al factorilor socio-economici asupra rezultatelor școlare ale elevilor din Covasna. Se iau în calcul mai mulți factori precum: situația familială din punct de vedere social și economic; mediul școlar și relația dintre școală, comunitate și familie; adaptarea elevilor în școli, angajamentul școlar și stima de sine; mediile obținute, rezultate la evaluări naționale și teste la matematică și lectură de tip PISA.

În ceea ce privește componența grupului de studiu și tipul de familie, s-a dovedit că majoritatea elevilor provin din familii cu ambii părinți. 11,8% dintre aceștia au părinți plecați în străinătate, iar în cazul a 35% dintre familiile mamele nu au un loc de muncă. În ceea ce privește climatul familial, copiii în a căror familie domină armonia, care se simt sprijiniți de părinți obțin rezultate mai bune. Nu există diferențe semnificative atunci când vorbim despre laudele părinților sau despre frecvența cu care discută problemele școlare și planurile de viitor în ceea ce privește cariera profesională. De asemenea, climatul școlar influențează performanțele elevilor, dacă reușesc să se integreze, dacă nu sunt marginalizați sau dacă au prieteni. În mod curios, dintre studiile părinților, cel mai mult influențează performanțele studiile mamei și ocupația tatălui.

Studiul a relevat, în linii mari, faptul că predictorii performanței sunt: valoarea adusă, resursele educaționale și materiale ale familiei, inexistența problemelor la școală, optimismul elevilor. Așadar, autorii concluzionează că un climat familial favorabil, armonia în familie, dar și profilul individual al elevului sunt asociate cu un nivel ridicat de performanță.

Agnes Kacso (2009) în lucrarea de doctorat, cercetează rolul pe care factorii familiali îi au în ceea ce privește rezultatele școlare ale elevilor din ciclul gimnazial și liceal. (Kacso, 2009) Dimensiunile luate în considerare sunt: sprijinul emoțional oferit copilului de către părinți, climatul educațional din familie, armonia în familie, așteptările părinților în ceea ce privește rezultatele copilului. Kacso, 2009 pleacă în studiul său de la cercetările făcute în cadrul proiectului *Diagnosticul social al performanței școlare prin scala socială a succesului școlar și proiectarea unor metode de intervenție validate prin cercetare*, bazat pe chestionarul *School Succes Profile*: „În timp ce părinții consideră că rolul lor principal în reușita școlară a copilului este asigurarea îndeplinirii sarcinilor școlare, rezultatele cantitative ale cercetării arată că armonia din familie, sprijinul emoțional, convorbirile regulate și așteptările consistente și clare sunt factorii care influențează rezultatele școlare ale elevilor.” În urma interviului s-a dovedit că implicarea părinților este reală, aceștia valorizând asigurarea nevoilor fundamentale și educaționale ale copiilor. Așadar, datele cantitative culese și prelucrate de către Kacso subliniază importanța capitalului asimilat în familie, precum și de structurile transmise de către aceasta. (Kacso, 2009). Una dintre prescripțiile autoarei ar fi identificarea timpurie a familiilor cu probleme și implicarea lor în actul educațional, ghidarea părinților în implicarea educației copiilor lor și instaurarea climatului emoțional favorabil.

De-a lungul carierei am încercat să îmi cunosc cât mai bine elevii, să adaptez programa pe cât posibil în așa fel încât să obțin cele mai bune rezultate, să organizez lecții interactive, interesante, care să le capteze atenția și în urma cărora să rămână cu un bagaj solid de cunoștințe, să devin un partener al lor și al familiilor lor de nădejde în educație.

Am aplicat un chestionar elevilor din clasa a VIII-a, la începutul anului școlar, pentru a determina influența familiei asupra succesului școlar. Răspunsurile elevilor sunt sintetizate în următorul tabel:

1. Se întâmplă ca familia mea să:	des		câteodată		niciodată		Total
	Nr. total	procent	Nr. total	procent	Nr. total	procent	
1.1 mă încurajeze prin vorbe	6	9,1%	48	72,7%	12	18,2%	66
1.2 mă motiveze material	3	4,5%	14	21,2%	49	74,2%	66
1.3 îmi verifică temele	9	13,6%	35	53,0 %	22	33,3%	66
1.4 mă certe pentru note	11	16,7%	43	65,2%	12	18,2%	66
1.5 sune la școală	3	4,5%	27	40,9%	36	54,5%	66
1.6 mă ajute la teme	2	3,0%	34	51,5%	30	45,5%	66
1.7 mă asculte din lecția de zi	6	9,1%	30	45,5%	30	45,5%	66

Privind încurajarea verbală a elevilor, un procent 72,7% au declarat că o obțin câteodată. Un procent de 6% au declarat că sunt încurajați verbal des și un procent de 12% au declarat că nu sunt încurajați verbal niciodată.

În ceea ce privește *motivarea* prin diferite recompense materiale, fie că vorbim despre bani sau cadouri, recompense pentru rezultatele școlare, 74,2 % dintre elevi au declarat că nu au primit niciodată nici un fel de recompensă, 14% au declarat că primesc câteodată, iar 4,5% au declarat că primesc des astfel de recompense și atenții din partea părinților lor.

Atunci când vorbim despre *verificarea temelor* de către părinți și, implicit, implicarea lor în activitatea școlară a copiilor lor, situația stă în felul următor: 33,3 % au declarat că nu li s-au verificat temele niciodată (vorbind, despre anii școlari recentți, clasele V-VIII), 53% au declarat că li se verifică temele câteodată, iar 13,6 % au declarat că li se verifică temele des.

Având în vedere activitățile mai puțin recompensatorii, se întâmplă ca elevii să fie *certați* de către părinți atunci când iau note mai puțin satisfăcătoare. 16,7% au declarat că sunt certați des pentru rezultate considerate mai puțin bune, 65,2% sunt certați câteodată și 18,2% sunt nu au fost certați niciodată.

Deseori se întâmplă ca părinții nu aibă prea puțin timp pentru a merge la școală și pentru a se interesa de situația școlară a copiilor lor. O opțiune pentru dumnealor ar fi să sune la școală. Situația următoarea survine în urma declarațiilor elevilor, și nu a frecvenței reale cu care sună părinții. Spun acest lucru deoarece există posibilitatea ca elevii să nu cunoască faptul că părinții lor au sunat la școală. Așadar, un procent de 54,5% cunosc faptul că părinții lor nu sună niciodată, 40,9% că părinții lor sună câteodată, iar 4,5% că sună des.

În ceea ce privește ajutorul dat la *teme*, 45,5 % au declarat că părinții nu îi ajută niciodată la teme, 51,5% că îi ajută câteodată, iar 3 % că îi ajută des.

În ceea ce privește *pregătirea lecției de zi* și studiul zilnic, 45,5% dintre elevi au declarat că nu sunt ascultați niciodată de către părinți din lecția de zi, același procent declară că sunt ascultați câteodată, iar 9,1% sunt ascultați des.

Ceea ce noi considerăm a fi implicare din partea părinților: încurajarea verbală, verificarea temelor, sprijinul în efectuarea temelor de casă sau verificarea efectuării temelor, pare a fi destul de slab dezvoltat în familiile elevilor. Așa cum am mai spus, în literatura de specialitate, psiho-sociologii consideră foarte importantă implicarea familiei și sprijinul emoțional oferit de familie în reușita școlară.

Concluzii

Sprijinul emoțional și încurajările familiei nu sunt una dintre practicile valorizate în familiile la care am făcut trimitere în acest studiu. Consider că deși nu au declarat acest lucru, elevii simt totuși un oarecare sprijin pentru că lipsa încurajării verbale, a motivării copiilor, a verificării lor în ceea ce privește parcursul școlar poate fi pusă pe seama educației părinților. Faptul că elevii au declarat că au parte de aceste lucruri câteodată și foarte mulți elevi- niciodată, nu pare totuși să le influențeze foarte tare performanța școlară. Pe de altă parte notele obținute per ansamblu nu sunt dintre cele mai performante.

Marea majoritatea a elevilor consideră că este important pentru viitorul lor să învețe. De asemenea s-a dovedit că o motivație extrinsecă este mobilul care îi îndeamnă să învețe.

Ca o concluzie finală putem spune că pe parcursul acestui studiu am observat că factorii care influențează cel mai puternic rezultatele elevilor este motivația. Motivația fie că vorbim despre motivația intrinsecă, despre care putem spune că este mai puternică, fie că vorbim despre motivația extrinsecă, influențează în toate cele 66 de cazuri atitudinea asupra învățării

Bibliografie

1. Cucos, C. (2006), „Pedagogie” București, Polirom
2. Kacso, A. (2009), „*Rolul parental în situația școlară a copilului*” Studii și cercetări în domeniul științelor socio-umane, vol. 18, pag 46, ed. Argonaut, Cluj-Napoca
3. Stănciulescu E. (1997), „*Sociologia educației familiale*”, vol I, II, Iași, Ed. Polirom.
4. Szócs, L. (2013). „*Efectele statutului socio-economic asupra performanțelor școlare*”, Cluj-Napoca
5. Zdrehuș Cristina (2011), „*Succesul și insuccesul școlar*”, Note de curs, Universitatea din Oradea

EXPERIENȚE REUȘITE DOBÂNDITE ÎN MOBILITĂȚI ERASMUS + ÎN AGRINIO, GRECIA

Prof. Panait Nicoleta, Prof. Panțuuroiu Anamaria

Școala Gimnazială Cricov Valea Lungă, județul Dâmbovița

Școala Gimnazială Cricov Valea Lungă a fost acreditată pe o perioadă de cinci ani pentru a dezvolta competențele digitale pentru cel puțin 20 de elevi, prin participarea la schimburi de învățare, pentru a îmbogăți platforma de RED în 3 ani de acreditare, în perioada 2022-2025.

În anul școlar 2023 – 2024, contractul de finanțare, anul II, nr. **2023-1-RO01-KA121-SCH-000129901**, prevede o mobilitate de grup cu 7 elevi însoțiți de un cadru didactic și o activitate de job shadowing, activități ce s-au desfășurat la **Școala 6th MIDDLE SCHOOL din Agrinio, Grecia**, având ca obiectiv principal dezvoltarea competențelor digitale, dar și dezvoltarea competențelor lingvistice și a abilităților de comunicare socială între aceștia, a sensibilizării culturale și a exprimării artistice, competențe pentru a învăța să înveți prin participarea la activități practice, dar și de educație fizică și sport.

Elevilor le-a fost prezentat sistemul educațional din Grecia și au participat la ore de Limba Engleză, TIC, Fizică și Arte. Acordul de învățare încheiat între cele două școli a vizat dezvoltarea abilităților TIC prin următoarele activități de învățare:

- Prezentarea sistemelor de învățământ ale celor două țări (România și Grecia);
- Observarea lecțiilor;
- Workshop –curs ARDUINO;
- Workshop pe tema *Capcanele tehnologiei digitale*;
- Workshop -cunoașterea tradițiilor locale;
- Vizite culturale.

Pe lângă activitățile derulate în școala gazdă, elevii și profesorii au participat la o serie de activități nonformale outdoor, în cadrul cărora și-au dezvoltat abilitățile de relaționare, lingvistice și culturale. La consolidarea acestora din urmă au contribuit și vizitele culturale la obiective turistice importante din orașul Agrinio și vizitele ghidate în orașul Delphi (la Muzeul și Templul lui Appollo)și Missolonghi, un oraș viu, cu oameni prietenoși, situat în mijlocul unei delte, unde am vizitat Muzeul de sare.

Lecțiile învățate cu prilejul acestei experiențe reușite Erasmus + au fost: prezentarea în limba engleză, greacă și română, argumentarea opiniilor personale în limba engleză, modalități de gestionare a emoțiilor și de lucru în diferite forme de organizare (în perechi, în grup, frontal, individual), noțiuni de procese fizice, elemente de istorie și geografie locală, exerciții de dezvoltare personală, exprimarea emoțiilor prin artă, jocuri sportive variate, stiluri arhitecturale locale și de interpretare a acestora, tradiții culturale grecești.

În concluzie, digitalizarea oferă în plus câteva puncte de pornire pentru analiza și evaluarea automată a proceselor de învățare (apoi digitalizate) și îmbunătățirea acestora. Este foarte important ca fiecare cadru didactic să fie deschis și interesat de utilizarea resurselor IT, să învețe să creeze pentru elevi oportunități de manifestare creativă și să le ofere un cadru de lucru colaborativ pentru împărtășirea de experiențe. Doar așa, noile generații vor fi pregătite să facă față schimbărilor la care vor fi expuși în societatea informațională.

La finalul acestei mobilități Erasmus+ putem spune că noi, profesorii, am învățat cum să motivăm, să ghidăm și să evaluăm în mod eficient elevii cu ajutorul instrumentelor digitale, prin promovarea accesului tuturor la o educație echitabilă, bazată pe valori nediscriminatorii și democratice, iar elevii au constatat că instrumentele digitale au o importanță deosebită în educația și formarea lor, întrucât învățarea continuă dincolo de școală, se creează o interacțiune umană profundă. Elevii capătă curajul de a învăța și de a lucra independent. Ei percep folosirea aplicațiilor digitale ca pe un joc, nu simt că sunt evaluați, sunt relaxați și dornici de a interacționa și mai mult cu tehnologia digitală în mediul școlar.

5 OCTOMBRIE ZIUA MONDIALĂ A EDUCAȚIEI

Pantea Claudia Rodica
Școala Gimnazială Nr.1 Buntești

BUNTEȘTI

PROIECT DE ACTIVITATE

Data: 05.10.2023

Tema: "5 Octombrie-Ziua Mondiala a Educației"

Organizatori:

- Consilier educativ: Mortan Aurelia
- Profesor documentarist Pantea Claudia
- Profesori de la Școala Gimnazială Nr.1 Buntești : prof. Blaga Adriana, prof. Vesa Titiana, prof. Mortan Aurelia, Prof. Farc Neli, Prof. Gabor Laura, prof. Pantea Claudia, Prof. Mutiu Simona, Prof. Man Adrian, prof. Corbu Mirela, prof. Racu Sorina, prof. Barna Dana.

Susținere și aprobare :

- director prof. Mutiu Simona

Loc de desfășurare :

- Centrul de Documentare și Informare

Argument :

Educația face parte din viața de zi cu zi a fiecărui om, de aceea ca și cadre didactice trebuie să insuflăm celor mici dragostea pentru cunoaștere, educație, autoeducație, cultivarea respectului pentru cei care oferă educația, adică *dascălii*, fie ei educatori, învățători sau profesori.

Scopul :

Activitatea are ca scop familiarizarea elevilor cu semnificația zilei de 5 octombrie, evidențierea rolului dascălilor în dezvoltarea noilor generații și recunoașterea meritelor acestora în formarea culturii, valorilor și moralei unei societăți.

Obiective generale:

- Cunoașterea importanței Zilei Educației;
- Dezvoltarea respectului față de dascăli.

Obiective specifice:

- să cunoască semnificația zilei de 5 octombrie
- să conștientizeze importanța educației pentru viitorul lor
- să precizeze numele unor educatori care apar în textele literare studiate
- să enumere titluri de texte literare în care sunt prezentați dascăli de neuitat
- să regăsească aceste titluri în cărțile din biblioteca școlii
- să redea prin desen dreptul la educație

Grup țintă: elevii Școlii Gimnaziale Nr.1 Buntești

Beneficiarii proiectului: elevii și părinții

Strategii didactice

1. Metode și procedee: învățarea prin descoperire, conversația, explicația, munca independentă
2. Mijloace de învățământ: texte, diplome sub formă de proiecție, videoproiector, flipchart, internet, aparat foto, imprimantă, videoproiector și ecran, PC, chestionare, creații plastice și literare, hârtie albă și color A3, A4, panouri.

Forme de organizare a activității

- frontală
- individuală
- în grup

Desfășurarea activității:

- PPT- « 5 Octombrie-Ziua Educației »
- Desene
- Panou tematic
- Cântece și poezii
- Concurs de ghicitori
- Recunoaște fragmentul

PROIECT EDUCAȚIONAL LOCAL

MEȘTEȘUGARIII VIITORULUI

PARASCHIVESCU ELENA-MIRELA

Colegiul Tehnic "Grigore Cobălcescu" Moinești

Trăind într-o epocă în care ritmul alert te face să te îndrepti spre „robotizare”, este foarte greu să te mai gândești la identitatea ta ca națiune, la statutul pe care îl ai în fața altora și a ta, la valorile la care te poți raporta, la fondul spiritual pe care l-au clădit miile de români de-a lungul anilor.

Toate acestea nu coincid întotdeauna cu ce ne dorim, în fața procesului de globalizare ce ne determină să înghițim, fără noimă, imagini create de alții, imagini ce nu se suprapun întotdeauna.

Se poate pune întrebarea de ce a existat și există această preocupare deosebită pentru vestigiile trecutului. Ceea ce este vizibil este faptul că, în învălmășeala prezentului, căutăm un punct de echilibru. Tulburător e că acest trecut, de cele mai multe ori tumultuos, încărcat de evenimente politice și sociale ce au scris istorie, a făcut posibilă desfășurarea unor evenimente legate de existența umană, de construirea fondului sufletesc, de întărirea credinței în posibilitățile infinite de manifestare a spiritului omenesc.

Se mai poate remarca faptul că existența umană se desfășoară între sărbătoarea Crăciunului și cea a Paștelui, fiind punctată de micile sărbători de peste an: Mărțișorul, Sânzâienele, hramurile și iarmaroacele (motiv de mare sărbătoare pentru oamenii locului).

Ritualul pregătirilor acestor evenimente scoate la iveală preocuparea pentru viața spirituală, pentru respectarea întocmai a tradiției locului, pentru transmiterea acestora. Existența particulară se împletește cu cea socială.

Principalele tendințe ale evoluției vieții sociale sunt indisolubil legate de dezvoltarea unui învățământ modern, actualizat continuu la nivelul cerințelor societății avansate, la nivelul progresului științei și al tehnicii contemporane. Prin definiție, un învățământ modern este un învățământ științific, atât prin obiectivele și conținutul său, cât și prin metodele și formele de organizare ce le practică. El este

înainte de toate un învățământ educativ, formativ, în sensul cel mai larg al cuvântului, adică promotor al personalității umane sub toate laturile sale și îndeosebi a ceea ce ține, în modul cel mai direct, de esențialitatea umană — gândirea și activitatea creatoare. În același timp, învățământul de astăzi nu poate să fie decât un învățământ de calitate și de eficiență sporită.

Proiectului educațional „ Meșteșugarii viitorului” urmărește să desfășoare activități care să valorifice pasiunea elevilor pentru păstrarea tradițiilor românești, prin activități artistice, conturând profilul moral al fiecăruia. Activitățile propuse elevilor vor antrena un număr mare de participanți, în vederea cultivării relațiilor de prietenie, de colaborare, a inițativei și imaginației creatoare.

Considerăm oportună implementarea acestui proiect, deoarece activitățile propuse vor deschide noi orizonturi de cunoaștere și vor duce la împărtășirea experiențelor colegilor din unitățile școlare implicate.

Mai mult ca oricând, avem nevoie de o alinare sufletească, întrucât viața cotidiană este dominată de numeroase probleme politice, economice, sociale. Acestea încearcă să ducă omenirea spre prăbușire, dar, spiritual, omul tinde către progres, o evoluție ce ar construi o „corolă de minuni a lumii”. Soluția pentru fiecare dintre noi ar fi iubirea de frumos, de adevăr, fapt ce face să fim purtați spre purificarea interioară, astfel existența noastră devenind o valoare în sine.

SCOPUL PROIECTULUI:

Prin promovarea valorilor culturale, proiectul se dorește a fi un program de activități care să implice comunitatea, școala, ONG-urile, o alternativă oferită elevilor, preșcolărilor și părinților în condițiile societății actuale. Ideea care animă acest proiect este aceea că finalitatea fundamentală a sistemului național de învățământ constă în a forma cetățeni care sunt membrii aceleiași societăți și care împărtășesc valori comune.

Pași esențiali în comunicarea eficientă cu părinții

Prof. inv. primar,
Priscorneac-Belei Diana-Elena
Liceul Tehnologic "Vasile Cocea" Moldovița

Orice familie trebuie să fie un garant de securitate, de protecție fizică, afectivă, mentală și socială pentru toți membrii ei, dar mai ales pentru copii. Relațiile din sfera familiei sunt de tip special, având la bază sentimente de dragoste și respect reciproc.

Dimensiunea afectivă este cea mai mare forță dar poate deveni și cea mai vulnerabilă latură a conviețuirii familiale. Cele mai acute probleme educative se nasc din absența sau ignoranța atenției părintești sau corozionii afective din familii dezorganizate cu un nivel economic precar, cu tulburări psihice, consum de alcool, violență fizică și verbală.

Implicarea activă a părinților în activitățile din școală și extracurriculare ale propriilor copii au ca rezultat conștientizarea faptului că problemele lor sunt și problemele altor părinți, că este util să discute despre situațiile cu care se confruntă, află căi și modalități de rezolvare a problemelor. Între unii părinți se înfiripă relații de încredere și cooperare, învață să accepte asistența specializată, să ceară ajutor atunci când au nevoie.

În vederea realizării obiectivelor propuse de Reforma învățământului, un accent deosebit se pune pe educația părinților. Pe lângă alte forme de informare-educare, lectoratele și întâlnirile cu părinții la nivelul unității de învățământ ocupă un rol foarte important. Ele trebuie să îndeplinească funcția de informare asupra activității instructiv-educative, de dezbateri a problemelor de importanță majoră în educația elevilor, de conștientizare a părinților asupra situației educative la un anumit moment dat și de atragere a acestora ca parteneri activi în procesul instructiv-educativ al elevilor, de investigare a activității educative.

Activitatea cu părinții din clasă va fi centrată cu prioritate pe adaptarea conținuturilor învățării și metodologiei educației, în funcție de situații specific determinate, în primul rând, de particularitățile de vârstă, dezvoltarea emoțională a școlărilor și de situația socială a familiilor ce sunt parteneri în educație.

Fișă de activitate. Exemple de bune practici

Moto:

"Mai multe faci cu blândețea decât cu violența."

Jean de la Fontaine

COMPETENȚE:

1. Identificarea condițiilor de manifestare a agresivității la copii și a căilor de ameliorare a situațiilor nefaste
2. Crearea unui climat psihologic adecvat pentru prevenirea/diminuarea agresivității la copii

OBIECTIVE OPERAȚIONALE: La sfârșitul ședinței părinții vor fi capabili:

- să definească noțiunea de agresivitate;
- să identifice nivelul de agresivitate al copiilor
- să descopere cauzele manifestărilor agresive la copil;
- să manifeste responsabilitate și spirit tolerant în activitățile de colaborare frontale și de grup;

AGENDA ȘEDINȚEI:

- Activitate de spargere a gheții : *Biata pisicuță!*
- Scrierea liberă: *Ce este agresivitatea?*
- Chestionar pentru părinți: *Identificarea nivelului de agresivitate a copilului*
- Activitate în grupuri
- Joc de rol: *Cum reacționăm față de un comportament agresiv?*
- Hârtia mototolită (prezentare PP)
- Tehnici de diminuare a agresivității copiilor
- Activitatea : *Vaporul speranțelor*
- Evaluarea ședinței

METODE ȘI PROCEDEE: joc energizant, discuția ghidată, clusteringul, scrierea liberă, expunerea orală, chestionarul, graffiti, jocul de rol, programul PP;

RESURSE MATERIALE: postere, cariocă, pixuri, foi A4, chestionare, suport informațional pentru fiecare grup și fiecare părinte, vaporeșe confecționate, fișe de evaluare a ședinței, laptop;

FORME DE LUCRU: frontală, individuală, în grup;

DESFĂȘURAREA ACTIVITĂȚII

1. Activitate de spargere a gheții : *Biata pisicuță!*

Părinții formează un cerc. Unul dintre ei va fi ales să imite mersul și mieunatul unei pisici. Acesta va merge în fața unuia dintre participanți și va mieuna de trei ori. Participantul va trebui să-l mângâie pe cap și să-i spună: *Biata pisicuță!*

Pisicuța își face loc lângă participant, iar el la rândul său continuă jocul apropiindu-se de altcineva.

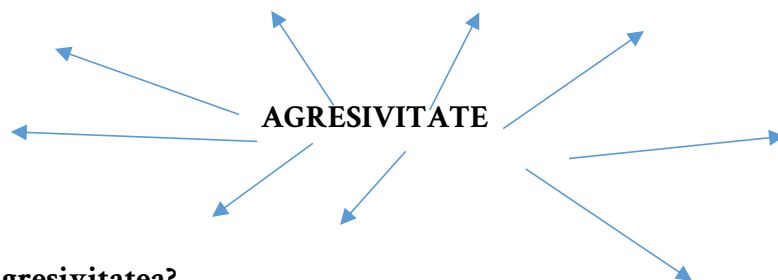
La final de activitate se adresează întrebările:

- Cum v-ați simțit pe parcursul activității?

- Ce va plăcut mai mult?
- Ce sentimente ați simțit atunci când ați fost neteziți pe cap? (de bucurie, mulțumire, duiosie, încredere)

În jocul nostru pisicuța a fost tratată cu bunăvoință, compătimire, milă și dragoste. Dar ce fel de comportamente observați uneori, în viața de toate zilele, față de aceste ființe? (intoleranță și chiar **agresivitate**).

- Găsiți asocieri pentru cuvântul

2. Ce este agresivitatea?

Explicați, în scris, timp de un minut, ce înțelegeți prin noțiunea de agresivitate. (doritorii își expun părerile).

Propun părinților noțiunea științifică de agresivitate, după care se analizează noțiunile elaborate de părinți și noțiunea științifică. (**anexa 1**).

Putem observa agresivitatea, practic, oriunde. Dacă includem televizorul, vedem oameni ridicând vocea sau trăgând unii în alții. Dacă deschidem ziarele, putem citi despre răzbunare sau războaie, în diferite părți ale lumii. Și în jocurile copiilor, uneori, observăm agresivitate și violență.

În lumea noastră, agresivitatea și violența sunt acceptate ca fiind o cale de a rezolva conflictele. Acest lucru provoacă numeroase probleme, deoarece copiii învață multe din mediul în care trăiesc. Pentru a schimba aceste lucruri, aceștia ar trebui să învețe să recunoască comportamentul agresiv și să învețe să facă față mai multor situații, folosind alte mijloace decât cele pline de furie și agresivitate, care, mai apoi, îndeamnă la violență.

3. Chestionar pentru părinți de identificare a nivelului de agresivitate la copii.

Fiecare părinte primește un chestionar pentru a-l completa individual. (**anexa 2**)

4. Activitate în grupuri

Fiecare grup de părinți primește câte un poster. În mijlocul posterului este scris o întrebare (pentru fiecare grup, întrebări diferite). Fiecare membru al grupului, fără să discute cu colegul, scrie răspunsul într-un spațiu indicat al posterului, timp de 2-3 minute. Posterele se transmit de la o echipă la alta și se procedează la fel, adică se scrie răspunsul la întrebare. Posterul circulă până când revine iarăși la echipa inițială. Membrii grupului citesc atent toate răspunsurile, încercându-le pe cele care cred că sunt mai aproape de adevăr. Fiecare grup de părinți prezintă lucrul efectuat, argumentează opțiunea.

Grupul nr. 1.

Din ce cauză apar manifestări de agresivitate la copii?

Grupul nr. 2

Cum reacționăm noi, maturii, față de comportamentul agresiv al copiilor?

Grupul nr. 3

Cum ajutăm copilul agresiv? Care sunt obligațiile noastre părintești? **(anexa 3)**

În anexe se propune suport informațional asupra subiectelor discutate. **(anexa 4)**

5. Joc de rol

Cum reacționăm față de un comportament agresiv?

Se propun cartonașe cu exemple de comportamente agresive. Fiecare din cele trei grupuri extrag câte un cartonaș. **(anexa 5).**

După cercetarea fiecărui caz, se cer opiniile părinților la întrebările:

- Care poate fi cauza comportamentului agresiv?
- Cum vom proceda în asemenea situații, fără a recurge la violență?

6. Studiul informațional:

"Hârtia mototolită" - vizionare PP

(Concluzii în baza celor vizionate)

7. Tehnici de diminuare a agresivității la copii

Se repartizează fișe fiecărui părinte **(anexa 6).**

"Omul este o ființă creată pentru a trăi în strânsă legătură cu Dumnezeu. Când această legătură se subțiază, sufletul nostru se împietrește, mintea se întunecă, omul devine un răzvrătit împotriva sa și împotriva semenilor săi și se îndepărtează de Dumnezeu." (Biblie)

8. Vaporul speranțelor

Fiecare părinte primește câte un vaporeș confectionat prin tehnica ORIGAMI.

Hârtia din care se confecționează vaporeșul este de culoare verde (verdele simbolizează schimbarea în bine). Copiii așază în interiorul lui texte proprii, în care își exprimă dorințele și speranțele de a face anumite schimbări în propriul comportament.

(Părinții vor face o excursie cu copiii și vor pune vaporeșele pe apele râului).

9. Evaluarea ședinței

Se propun fișe pentru fiecare părinte.

(anexa 7)

BIBLIOGRAFIE: Cocieru Natalia, Baltag Stela, Braghiș Maria – *Ședințe cu părinții, Proiecte didactice pentru specialiști idin sistemul educațional*, editura INTERPRINT

Climatul familial și impactul său asupra formării copilului

articol de specialitate

Prof.înv.primar Pui Corina-Gabriela
Școala Gimnazială „Sf.Ilie”-Toplița,Harghita

„ Copilul care se naște nu intră într-o ambianță naturală, el intră într-o civilizație”.(Maria Montessori). Familia, a fost, dintotdeauna, apreciată ca fiind o importantă instituție socială, pentru multiplele funcții pe care le îndeplinește. Rolul ei în formarea copilului pentru viață este hotărâtor. Dacă în domeniul instrucției, școala îi asigură copilului pregătirea pentru activitatea profesională, în domeniul structurilor de bază ale personalității, fiecare individ evoluează pe baza moștenirii ereditare, iar din punct de vedere formativ, în special, în domeniul moral, caracterul și conduita generală poartă amprenta climatului familial și al influențelor primare.

Caracteristici ale climatului familial general:

- relația strânsă dintre mediul familial și caracteristicile societății căreia aparține
- asimilarea de către copil a cutumelor familiale
- componenta atitudinală a părinților
- fiecare familie are un cod valoric
- circulația informației în cadrul grupului familial.
- tipul de relații interindividuale

Acțiunea unitară a părinților, chiar din primele faze de sugar va produce efecte ce se vor prelungi în toate stadiile dezvoltării copilului. Primul „dresaj” capătă o importanță primordială pentru formarea personalității. Chiar în prima fază postnatală a copilului, trăsăturile cele mai pregnante ale personalității părinților imprimă anumite însușiri procesului de dezvoltare a copilului. Prezența celor doi părinți în viața copilului este primul indiciu de echilibru al mediului de familie. Relațiile interindividuale între părinți și copii sunt de o importanță covârșitoare. Autoritatea părinților este cea mai elocventă expresie a tipului de relații părinți-copii. În general, tipul de autoritate parentală se apreciază după mijloacele prin care este impusă în rezolvarea problemelor cotidiene, a conflictelor, a oricărui eveniment și a întâmplărilor din viața copilului. Prin analogie cu personalitatea învățătorului, personalitatea părinților trebuie să fie un laborator de informație, de acțiune pozitivă, de noutate, însușiri care se transferă în personalitatea copiilor fără eforturi speciale, ci într-un climat de congruență nedisimulată. Actul pedagogic în familie evoluează pe cadranul dragoste-exigență, iubire-respect, autoritate-încredere.

Bibliografie-Stern,H.H., - Educația părinților în lume, Institutul pentru Educație al UNESCO, E.D.P., București, 1977

Vincent, R., - Cunoașterea copilului, E.D.P., București, 1972

Metode de cunoaștere a personalității școlarului mic articol de specialitate

Prof. Înv. primar Pui Corina-Gabriela
Școala Gimnazială „Sf. Ilie”-Toplița, Harghita

Psihologia copilului oferă tabloul general al fiecărei vârste și metodele de investigare biopsihică. Învățătorul are menirea de a le studia, analiza și aplica la întreaga clasă de elevi fapt ce îi permite să cunoască pe fiecare copil în parte și să știe cum să reacționeze cu fiecare.

Dintre metodele de cunoaștere a personalității școlarului mic amintim:

Observarea conduitei generale a copilului și metoda biografică- felul în care se manifestă atunci când primește o sarcină de lucru, cum reacționează în fața unor cerințe școlare, cum participă la activitățile extrașcolare, cum interpretează faptele de conduită generale puse în discuție, cum se apreciază pe sine și pe ceilalți. Aceste două metode trebuie îmbinate pentru ca învățătorul să obțină cât mai multe informații despre copil pe care le consemnează într-un caiet. Punctul de plecare în cunoașterea personalității școlarului mic îl reprezintă datele despre el, familie, condițiile de locuit, raporturile dintre membrii familiei, starea generală de sănătate.

Integrată metodei observației și a celei biografice, foarte eficientă este și metoda convorbirii, utilizată în timpul desfășurării unei activități sau în cadrul unor manifestări extrașcolare. Una din cerințele aplicării acestei metode constă în adoptarea de către învățător a unei atitudini neutre, principale, fără încercarea de a-i sugera elevului răspunsul.

Metoda analizei produselor activității îi oferă învățătorului date foarte relevante despre structura și capacitățile biopsihice ale copilului. Analizând scrierea copilului în clasa întâi, se pot obține date importante despre capacitatea integrării elementelor grafice în unități lexicale, despre câmpul percepriv vizual. În cadrul ariei artelor vizuale și abilități practice învățătorul are posibilitatea de a cunoaște capacitățile și deprinderile, capacitățile creatoare, trăirea estetică autentică și profundă.

Una din modalitățile experimentale de investigare a copilului o constituie testele de dezvoltare mintală sau scara metrică pentru dezvoltarea inteligenței prin care se evidențiază că nu condițiile de mediu social au prioritate, ci nivelul mental al copilului.

Testele standardizate s-au dovedit a fi foarte eficiente, în special pentru determinarea stadiilor particulare ale proceselor și capacităților psihice: cognitive, senzorio-motorii, aptitudinale, atitudinale.

Experimentul psihologic este o altă metodă de cunoaștere a personalității școlarului mic, unde cel mai mare rol îl are psihologul școlii care furnizează învățătorului toate informațiile și detaliile referitoare la gradul de dezvoltare neuropsihică, la potențialul cognitiv, nivelul limbajului.

Fișă de caracterizare psihopedagogică permite învățătorului să aibă anumite date despre copil care sunt notate într-un instrument de lucru și cuprinde: date personale, structura și componența familiei, atmosfera și climatul educativ, dezvoltarea fizică și starea sănătății, particularități ale debutului școlarității, rezultate obținute de elev, procesele cognitive și stilul de muncă intelectual, conduita elevului la lecție și în clasă, trăsături de personalitate.

Bibliografie Golu, M., - „Dezvoltarea stadială și cerințele cunoașterii psihopedagogice a copilului în Copilăria- fundament la personalității”- București, 1977

Șchiopu, U., Verza, E., - Psihologia vârștelor”, E.D.P., București, 1981

Rolul serbărilor școlare în procesul instructiv-educativ

articol de specialitate

Prof.înv.primar Pui Corina-Gabriela
Școala Gimnazială „Sf.Ilie”-Toplița, Harghita

Serbările au valoare artistică și de conținut în vederea realizării educației intelectuale, moral-afective, fizice, estetice a copiilor. Ele sunt structurate pe diferite teme și realizate cu elevii în funcție de momentul potrivit sau de sărbătoarea care se apropie. De exemplu, serbările cu caracter patriotic ajută la formarea unor sentimente adânci în sufletele elevilor și se pot desfășura cu ocazia zilei de 1 Decembrie sau 24 Ianuarie; altele sunt organizate cu prilejul Nașterii Domnului, Învierii Domnului, 8 Martie, de început și sfârșit de an școlar.

Serbările au un caracter stimulator atât asupra adulților, cât și a preșcolărilor și școlărilor mici, a căror activitate este dominată de stări afective puternice ce îmbogățesc universul lor.

Serbările contribuie la acumularea cunoștințelor și la lărgirea orizontului de cunoaștere a copiilor, iar conținutul lor moral-patriotic dens, determinat de marile evenimente istorico-sociale sărbătorite, cultivă sentimentul dragostei pentru popor. Ele îmbogățesc și nuanțează viața afectivă, stimulează apariția unor sentimente neîncercate sau le dezvoltă pe cele mai slab manifestate anterior, izvorâte din sursa inepuizabilă de emoții variate și trainice pe care o reprezintă. De asemenea contribuie la dezvoltarea simțului de răspundere al fiecărui copil și al întregului colectiv, prin dorința comună de a obține rezultate bune favorizează stabilirea unei discipline conștiente pe parcursul repetițiilor și în cadrul desfășurării lor. Contactul cu un public numeros, prezent la serbare trezește în copii energia latentă, existentă la fiecare, de a învinge dificultățile întâlnite, de a-și stăpâni timiditatea, le cultivă spiritul de inițiativă, de independență în acțiune iar pregătirea serioasă în timpul repetițiilor contribuie la stimularea interesului pentru munca făcută cu un scop precis și îndeplinită cu conștiinciozitate. Realizarea estetică a numerelor din program, armonia întregului spectacol, calitatea acompaniamentului muzical, costumele educă gustul pentru frumos și contribuie la dezvoltarea talentului fiecăruia în parte. Toți școlarii mici trebui să fie mobilizați să participe activ la pregătirea și susținerea spectacolului, fiecare copil să-și primească rolul potrivit înclinațiilor și talentelor. Cei timizi, fiind solicitați să participe activ, au ocazia să-și dezvăluie o latură pozitivă a personalității lor și să capete încredere în forțele proprii, mai ales dacă sunt încurajați și ajutați cu discreție și răbdare. Învățătoarea trebuie să aibă o concepție clară și precisă asupra conținutului serbării, pornind de la o idee tematică în jurul căreia să se grupeze toate punctele din program, pentru ca întregul să fie unitar și să comunice pregnant această idee.

Metode activ-participative în activitățile de predare- învățare-evaluare studiu de specialitate

Prof.înv.primar Pui Corina-Gabriela
Școala Gimnazială „Sf.Ilie”-Toplița, Harghita

„Să nu-i educăm pe copiii noștri pentru lumea de azi. Această lume nu va mai exista când ei vor fi mai mari, și nimic nu ne va permite să știm cum va fi lumea lor.” (Montessori)

Există multe metode prin care copiii pot învăța ori exersa concepte sau deprinderi. În acest sens, este foarte important demersul pe care educatoarea sau părintele îl poate iniția în direcția stimulării interesului copilului pentru cunoaștere, al interesului pentru a căuta informația necesară și pentru a o utiliza în contexte variate, al interesului pentru rezolvarea de probleme prin planificarea și organizarea unor activități/jocuri cu acest scop. Nevoile și cerințele copiilor „actori” pe scena educațională pretind dascălilor o schimbare radicală a modului de abordare a activității didactice. Observăm zilnic în joaca copiilor o lume a lor, care aduce comportamente, teme, idei, probleme absolut noi. De aici a apărut și termenul de „educație modernă”, care ne impune să schimbăm relația cu copiii și între copii, promovând sprijinul reciproc și dialogul constructiv, prin noi strategii. Noul, necunoscutul, căutarea de idei prin metodele interactive, conferă activității un „mister didactic”, în care copilul este participant activ pentru că el întâlnește, probleme, situații complexe pentru mintea lui de copil, dar în grup, prin analize, dezbateri, descoperă răspunsurile la toate întrebările, rezolvă sarcini de învățare, se simte responsabil și mulțumit în finalul lecției.

O reușită a metodelor interactive este creativitatea, care se oglindește în „a știi ce să faci cu ceea ce ai învățat”. Se spune că acei copii care au parte de dascăli creativi, vor fi și ei creativi, urmând modelul.

Metoda „Cubul”

Strategie de predare –învățare, descoperită în 1980 urmărește un algoritm ce vizează descrierea, comparația, asocierea, analizarea, aplicarea, argumentarea atunci când se dorește explorarea unui subiect nou sau unul cunoscut pentru a fi îmbogățit cu noi cunoștințe sau a unei situații privite din mai multe perspective. Copiii rezolvă sarcina într-un timp dat, prezintă pe rând răspunsul formulat. Toți copiii din grup analizează răspunsul, fac comentarii, pot solicita reformularea întrebării pentru a fi siguri că sarcina este corect rezolvată.

Au loc comentarii care conduc la selectarea sau reformularea răspunsului corect prin combinarea ideilor individuale. Strategia dă rezultate foarte bune la activități de observare desfășurate frontal, cadrul didactic găsind pentru fiecare participant câte o sarcină care să motiveze învățarea. Copiii răspund la întrebări și rezolvă sarcinile care sunt accesibile formulate și orientează gândirea spre răspunsul corect. În anumite tipuri de activități se rezolvă sarcinile în ordinea etapelor de la 1 la 6, în altele ordinea fiind aleatorie prin rostogolirea cubului. După fiecare metodă aplicată se pot obține performanțe pe care copiii la percep și-i fac responsabili în rezolvarea sarcinilor viitoare. Copiii înțeleg și observă că implicarea lor este diferită, dar încurajați își vor cultiva dorința de a se implica în rezolvarea sarcinilor de grup. Grupul înțelege prin exercițiu să nu-și marginalizeze partenerii de grup, să aibă răbdare cu ei, exersându-și toleranța reciproc.

Am aplicat metoda „cubului” la o lecție de evaluare, la clasa pregătitoare, disciplina matematică și explorarea mediului, tema „Numerele naturale 0-31”-formare, citire, scriere, ordonare, comparare, adunare și scădere. A fost prezentat elevilor cubul pe ale cărui fețe de diferite culori erau scriși următorii termeni:

ANALIZEAZĂ- Formarea numerelor 0-31

COMPARĂ- Diferite perechi de numere, utilizând semnele: <,>=

DESCRIE-Șirul numerelor 0-31

ARGUMENTEAZĂ- Numerele formate din zeci și unități

ASOCIAZĂ- Numărul de obiecte cu cifra corespunzătoare

APLICĂ- Calculează 10+5, 12+6 etc.

Pentru a trăi bucuria rezultatelor instruirii este important momentul dintr-o lecție în care metoda devine vedetă pentru copii. Astfel mânuind și aruncând cubul, elevii s-au distrat, au rezolvat sarcinile de pe fiecare față a cubului îmbinând în mod armonios utilul cu plăcutul.

Orice metoda de învățământ – fie ea traditionala sau moderna, are atât valente / avantaje specifice, cât și limite/dezavantaje specifice, determinate de configurația contextului educațional, precum și de personalitățile profesorului și ale elevilor care o utilizează. Eficiența unei metode depinde, în mod excesiv, de modalitatea concretă în care este valorificată în contextul didactic, respectiv de măsura în care ea reușește să antreneze eforturile intelectuale și motrice ale elevilor, de influența pe care o are asupra rezultatelor școlare. Așadar, metodele de învățământ sunt numai potențial utile și eficiente; ceea ce le face efectiv utile și eficiente este modalitatea concretă de valorificare a lor și de integrare în strategii de instruire adecvate condițiilor instruirii. Nu se poate afirma că o metoda este bună sau rea, eficientă sau neeficientă în sine, decât prin analiza în viziune sistemică a situației de instruire în care ea este folosită, a modalității concrete de integrare în strategia instruirii și valorificare în procesul instructiv-educativ. Având în vedere faptul că metodele de învățământ sunt valorificate atât de profesor, ca instrumente de realizare a predării, dirijării, evaluării, autoevaluării și reglării activității didactice, cât și de elevi, ca instrumente de realizare a învățării, autoînvățării, evaluării și autoevaluării, se poate afirma că *metodele de învățământ au drept scop general orientarea proceselor de predare, (auto)învățare, (auto)evaluare și reglare a demersului pedagogic*. Se impune să adăugăm ca metodele de învățământ rămân subordonate acestor procese; ele însoțesc acțiunea instructiv-educativă, dar nu se identifică cu aceasta.

BIBLIOGRAFIE

Breban, S., Gogonea, E., Ruia, G., Fulga, M.-., Metode interactive de grup-ghid metodic, Editura Arves.

Calculatorul –instrument educativ în predarea disciplinei biologice

Prof. biologie Răduț Ionela Cristina
Liceul Teoretic "Nicolae Bălcescu" Medgidia

"Știința este ceea ce înțelegem suficient de bine pentru a-i explica unui computer."
(*Donald Knuth*)

Evoluția societății impune utilizarea calculatorului în procesul instructiv-educativ în mod intensiv. Informația a devenit un element al infrastructurii și aceasta a determinat apariția unui fenomen important: comanda socială a societății impune tot mai mult însușirea unei cât mai largi culturi generale informatice.

În procesul de predare-învățare calculatorul capătă o destinație pedagogică, introducerea lui afectează deopotrivă activitatea de predare a profesorului și activitatea de învățare a elevilor. Problematika pedagogică legată de această latură este cuprinsă în formule de felul acesta: instrucția asistată de calculator („computer assisted instruction”) sau învățarea asistată de calculator (computer – „assisted learning”).

Cele două aspecte, instrucția și învățarea, sunt, de fapt, corelative; prima îl vizează cu precădere pe profesor, cea de-a doua, pe elev. Computerul poate interveni direct în procesul de învățare sau într-un mod indirect. Intervenția directă a calculatorului se realizează într-un mod concret preluând principala sarcină a profesorului: predarea într-un soft educațional. Intervenția indirectă constă în utilizarea calculatorului pentru controlul și planificarea instruirii, adică, acesta preia o parte din sarcinile profesorului ca manager al instruirii, adică prezintă elevului obiectivele de atins, atribuie sarcinile de lucru specifice, administrează teste pentru a determina procesul elevului în raport cu obiectivele prestabilite, înregistrează și raportează rezultatele obținute la test, prescrie, în funcție de rezultatele obținute la un test diagnostic, ce secvențe va studia în continuare un anumit elev.

Instruirea programată, ca metodă didactică, a avut o evoluție al cărui debut s-a consemnat în 1950, urmată de o etapă de deziluzii zece ani mai târziu, după care s-a trecut la revitalizare, după 10 ani.

Calculatorul oferă avantajul că la el pot fi conectate alte mijloace audiovizuale, conferindu-le acestora valențe suplimentare (mijloace audio, video, aparate de proiecție, senzori etc.).

În cadrul disciplinei biologice, calculatorul poate avea calitatea nu doar de instrument educativ, ci un bun mijloc de administrație școlară privind planificările școlare, înregistrarea elevilor, teste pentru olimpiade pe etape de concurs (școală, locală, județeană, națională), rezultate simulare și examene de bacalaureat, fișe de lucru, inventarierea materialelor.

Biologia și informatica au devenit de-a lungul timpului 2 discipline bazate pe o relație de simbioză, de cooperare menite să stimuleze imaginația, creativitatea, încrederea în forțele proprii, dezvoltarea stimei de sine, învingerea stărilor de anxietate în cadrul elevilor și spiritul de echipă.

Făcând o statistică asupra stilului de învățare în rândul elevilor putem deduce că predominant este stilul kinestezic și vizual. Astfel că planșele, atlasele au fost înlocuite cu prezentarea conținuturilor sub

diverse forme: prezentare prezii ,power point (pps,ppt),pagini web, filmulețe, iar în felul acesta elevii își pot construi o imagine prin interdisciplinaritate în înțelegerea unor procese fizice, chimice, biologice.

Pentru biologie sunt utile softurile de simulare a unui fenomen real (exemplu ciclul cardiac)printr-un model care are un comportament analog. Acestea permit aducerea în clasă a unor fenomene care nu pot fi prezentate altfel : : creșterea, dezvoltarea , ciclul cardiac, mișcările plantelor, circulația sivei , absorbția intestinală , permeabilitatea selectivă a membranei celulare, fecundația.

Prin intermediul calculatorului se pot consolida lecții predate în mod tradițional,se pot realiza simulări ale unor fenomene naturale, se pot desfășura ore de comunicare a noilor cunoștințe, de evaluare a cunoștințelor folosind conversația euristică, observația, învățarea prin descoperire, problematizarea. Se pot monitoriza activitățile elevilor prin platformele e-learning, moodle, se eficientizează timpul în achiziționarea cunoștințelor și se stabilesc căi de comunicare profesor-elev. Prin intermediul mijloacelor educative informaționale cum este calculatorul se pot întocmi virtual colecții de plante, de scoici, se pot urmări videoclipuri cu alcătuirea corpului la animale și om protejându-se astfel și natura.

Principalele avantaje ale calculatorului folosit ca instrument eficient de învățare sunt următoarele:

Calculatorul asigură învățarea prin joc. Multe produse educaționale transformă învățarea într-o activitate distractivă. Deoarece copiii învață cel mai ușor atunci când se joacă și deoarece copiilor le place să se joace pe computer, învățarea pe calculator poate fi soluția ideală. Copilul învață lucruri noi fără să depună un efort special și fără să se plictisească sau să fie distras cu ușurință.

Calculatorul facilitează înțelegerea noțiunilor noi, de care copilul se apropie mai greu. Ele sunt mai ușor înțelese prin intermediul computerului întrucât acesta oferă suport vizual și auditiv și face posibilă interactivitatea. În plus, copilul nu mai este nevoit doar să asculte informațiile pe care i le oferă profesorul, ci le descoperă el însuși și are posibilitatea de a vedea “ce se întâmplă dacă...”.

Calculatorul facilitează rezolvarea de probleme. Prin intermediul testelor cu feedback, care atunci când copilul greșește, îi oferă indicii de rezolvare (atât indicii teoretice, cât și sub forma unor probleme asemănătoare). În felul acesta, pas cu pas, copilul este ajutat să înțeleagă și să învețe cum se rezolvă diferitele tipuri de probleme.

Dezavantajele folosirii îndelungate a calculatorului ar fi defecte de vedere (miopie, hipermetropie), probleme la nivelul coloanei vertebrale (cifoza), cataracta,oboseala etc.

Ca o concluzie, calculatorul este astăzi cel care facilitează atingerea unor scopuri importante în învățare și poate fi utilizat de către cadrele didactice într-o varietate de situații. Pregătirea lecției în care este utilizat calculatorul este deosebit de importantă pentru profesor, deoarece atingerea obiectivelor de învățare depinde în cea mai mare măsură de proiectarea didactică și de stabilirea prealabilă a secvențelor lecției. Cadrului didactic îi revine sarcina, foarte complexă, de a-și antrena întreaga creativitate și abilitate de a îmbina mijloacele tradiționale cu cele inovative în cadrul lecției, în funcție de obiectivele sale și de adaptarea la caracteristicile psiho-individuale ale elevilor săi.

Un elev nu poate asimila toate cunoștințele din științele biologice doar prin învățarea programată, iar gândirea (în special cea creativă) nu poate fi dezvoltată doar prin această metodă.

Informatizarea învățământului reprezintă un proces inovativ, dar presupune clarificări de concepte necesare realizării unor strategii de acțiune.

Bibliografie

“Elemente de metodologie a instruirii ”-Virgil Frunza pag. 96-100

“Metodica predării –învățării biologiei ” Iordache Iona, Ulpia Maria Leu , pag.108-109

http://yo2kqk.kovacsfam.ro/concurs_pet/Petronela.Morariu-calculatorul-instrument.in.act.didactica.pdf

<http://www.tribunainvatamantului.ro/calculatorul-mijloc-didactic-in-procesul-de-predare-invatare/>
https://www.didactic.ro/revista-electronica/revista-electronica-didactic-ro-issn-1884-4679-februarie-2009/163_utilizarea-calculatorului-in-educatie-profesor-psiholog-ioana-caciula-colegiul-national-mihai-eminescu-bucuresti

<http://www.asociatia-profesorilor.ro/avantajele-utilizarii-calculatorului-in-procesul-instructiv-educativ.html>

CEI ȘAPTE ANI DE-ACASĂ

Autor: Riciu Mihaela

Prof. învă. primar Școala Gimnazială, nr. 12, “B.P.Hasdeu”

Constanța

Copilăria reprezintă baza formării adultului. De modul în care este clădită această bază depinde personalitatea omului de mâine. Aceasta este o realitate incontestabilă, demonstrată de toate studiile realizate asupra stadialității umane.

Semnificația sintagmei “cei șapte ani de-acasă” este dictată de contextul istorico-social. La începutul secolului trecut, majoritatea părinților aveau un program clar, bine stabilit, activități petrecute împreună cu familia, își creșteau copiii conform valorilor impuse de societate: tradiție, familie, religie, supunere etc. Vremurile pe care le traversăm sunt mult mai dinamice și mai complexe impunând spiritul de inițiativă, autonomia și capacitatea critică. Avem de-a face cu două categorii de părinți: una preocupată de câștigul banilor, care nu ajung niciodată și una forțată de traiul greu să găsească soluții pentru a-și întreține familia. Acum majoritatea copiilor cresc în familii în care părinții lucrează (poate chiar în altă țară), cresc alături de bunici sau în familii monoparentale. De asemenea, foarte des este întâlnită situația în care li se impune copiilor un ritm alert de viață prin participarea la tot felul de activități sportive, artistice ș.a.m.d., presându-i cu pretenții exagerate, limitând-le libertatea de alegere, de exprimare și de joacă, fiind privați de atenția și afecțiunea care pun bazele care formează omul de mâine.

Activitatea parentală legată de creșterea și educarea copilului nu se rezumă doar la satisfacerea nevoilor sale fizice și nu presupune hipersolicitarea acestuia din dorința de a excela sau din nevoia de a-ți asigura o după-amiază liberă, ci o muncă susținută de educare, care, evident, nu se încheie la debutul școlar al acestuia, când îl încredințăm cadrului didactic odată cu o listă lungă de așteptări de la acesta și de la școală, ca instituție.

Intrarea copilului în clasa pregătitoare trebuie însoțită de un bagaj de deprinderi care fac dovada celor “șapte ani de-acasă”, precum deprinderile de autonomie personală, igienă (ștergerea nasului, legarea șireturilor, încheierea nasturilor, acoperirea gurii/nasului la strănut/tușit, băgatul degetului în nas, servitul mesei etc.), politețea, gestionarea corectă a emoțiilor (de exemplu, controlul mâniei), atitudinea față de greșelile personale sau ale colegilor, respectul pentru sine și ceilalți, responsabilizarea acestuia, oferirea unor modele corecte, mai întâi în familie, apoi în mediul înconjurător, simțul limitei, educarea copilului în spiritul adevărului, deprinderi de ordine și disciplină etc.

Așadar, baza pe care formăm, ca părinți, generația de mâine, capabilă să facă față unei societăți în continuă schimbare, o reprezintă siguranța, afecțiunea și limita. Toate acestea se obțin prin exercițiu și prin oferirea de modele corecte, mai întâi în familie, mai apoi, împreună cu școala, cu întreaga societate.

Bibliografie:

1. Dolto, Françoise, 2005, *Ce să le spunem copiilor când sunt foarte mici, când sunt bolnavi, când se bucură, când sunt triști*, Editura Trei
2. Ioan, Emilia, 2002, *Cei șapte ani de-acasă*, Editura Didactică și pedagogică
3. Kazdin, E., Alan, 2009, *Metoda Kazdin de creștere a copilului obraznic*, Editura Meteor Press
4. Laniado, Nessia, 2009, *Copii siguri de ei înșiși într-o lume nesigură*, Editura All
5. Sacchi, Gaia, 2010, *Copii centrifugați*, Editura All
6. Vernon, Ann, 1998, *Programul pașaport pentru succes*, Editura RTS

Influența educației părintești în dezvoltarea armonioasă a copilului: materiale, studii, exemple de bune practici

Autor: Rosenblum Dorel- Florin
Liceul Tehnologic de Vest

Educația în familie joacă un rol crucial în dezvoltarea psihologică a copilului. Stilurile parentale, dinamica familiei și implicarea părinților în educația copilului pot avea toate un impact profund asupra dezvoltării copilului. Educația părintească joacă un rol esențial în formarea personalității și a aptitudinilor copilului. Această lucrare explorează impactul educației părintești, evidențiind cercetările care susțin acest impact și oferind exemple concrete de bune practici în educația copiilor.

”Termenul de familie este definit mai ales prin modul de organizare și evoluție a ființelor umane în societate încă de la începutul istoriei umanității. În trecut, familia era proprietatea bărbatului (pater familias), astfel că, soția, copiii, sclavii, împreună cu tot avutul, aparțineau bărbatului. Între aceștia nu existau relații familiale, ci familia era considerată o proprietate subordonată a tatălui, care era stăpân absolut al membrilor familiei sale și al produsului muncii. Acesta avea drept de viață și de moarte asupra lor, în virtutea autorității paterne, precum și puteri discreționare atât asupra persoanelor de sub autoritatea sa, cât și asupra patrimoniului comun” (Berindei, 2018).

Cu toate definițiile și abordările, putem argumenta că este încă destul de dificil să definim clar modul în care familiile sunt conectate! De fapt, putem fi cu toții de acord că nu există o definiție generală a familiei care să se potrivească tuturor familiilor. Fiecare casă este unică și fiecare casă este atât de diferită! Nu există familie ca a noastră în care, deși ne referim la diferitele tipuri de clasificare, știm că are o importanță deosebită pentru dezvoltarea copilului. Cu toate acestea, impactul cel mai puternic asupra educației copilului îl au părinții acestuia.

Educația primită de copii acasă, prin intermediul părinților, influențează în mod semnificativ dezvoltarea lor pe multiple planuri. Cercetările recente demonstrează că modelele părintești și practicile educaționale au un impact direct asupra stării de bine, abilităților sociale și performanțelor academice ale copiilor (Johnson & Brown, 2018; Smith, 2020). De asemenea, Smith (2020) a investigat impactul direct al educației părintești asupra dezvoltării cognitive și sociale a copiilor, identificând practici educaționale eficiente care sprijină dezvoltarea competențelor de rezolvare a problemelor și de relaționare pozitivă (Smith, 2020).

Exemple concrete de bune practici în educația părintească

Învățarea împachetării hainelor

Scopul activității: Învățarea copiilor cum să împacheteze hainele într-un mod ordonat și eficient.
Materiale utilizate: Carton pentru confecționarea dispozitivului de împachetare, obiecte de decor personalizate pentru a face activitatea mai atractivă. Scenariu didactic: Părinții și copiii construiesc împreună dispozitivele de împachetare și participă la un concurs distractiv de împachetat haine. Loc de realizare: Acasă sau într-un spațiu dedicat activităților educaționale. Reguli: Participanții respectă regulile stabilite pentru a asigura un proces corect și competitiv. Feedback și lecții învățate: Feedback-ul

pozitiv încurajează îmbunătățirea abilităților, iar lecțiile învățate includ importanța organizării și cooperării în echipă.

Jocul didactic pentru dezvoltarea comunicării active

Scopul activității: Îmbunătățirea abilităților de comunicare activă prin intermediul unui joc structurat. Materiale utilizate: Foi de flipchart, cretă pentru marcarea terenului de joc și a regulilor. Scenariu didactic: Părinții și copiii participă la activități de grup ce implică schimbul de idei și colaborarea. Loc de realizare: Într-un spațiu adecvat, precum o sală de clasă sau un club pentru părinți și copii. Reguli: Participanții respectă regulile jocului pentru a asigura o comunicare eficientă și respectuoasă. Feedback și lecții învățate: Feedback-ul constructiv contribuie la dezvoltarea abilităților de comunicare, iar lecțiile învățate includ importanța ascultării active și a exprimării libere a ideilor.

Propuneri de ateliere pe care să le prezinți în detalii

1. Atelierul "Creație și artă: Confeccionarea de păpuși din materiale reciclabile"

- Scop: Stimularea creativității și a abilităților manuale ale copiilor prin crearea de păpuși din materiale reciclabile.
- Materiale: Materiale reciclabile (hârtie, carton, sticle de plastic etc.), acuarele, pensule, lipici.
- Mijloace: Copiii vor folosi materialele oferite pentru a crea păpuși originale și personalizate, sub îndrumarea părinților și a educatoarelor.
- Scenariu didactic: Participanții vor învăța să confecționeze păpuși folosind tehnici simple de reciclare și vor explora diferite modalități de expresie artistică.
- Loc de realizare: Într-un spațiu dedicat activităților creative, cum ar fi o sală de arte sau un atelier comunitar.
- Resurse utilizate: Materiale de artă, spațiu adecvat și facilități de igienă.
- Număr de participanți: Grupuri mici pentru a permite atenția individuală și colaborarea între copii și părinți.

2. Atelierul "Descoperirea naturii: Excursie în parc pentru cunoașterea plantelor locale"

- Scop: Îmbogățirea cunoștințelor copiilor despre mediul natural și promovarea respectului față de natură.
- Materiale: Ghid de identificare a plantelor, carnețel pentru notițe, binocluri.
- Mijloace: Copiii vor explora parcul împreună cu părinții și vor învăța să identifice diferite specii de plante utilizând ghiduri de specialitate și observația directă.
- Scenariu didactic: Participanții vor descoperi biodiversitatea locală și vor înțelege rolul plantelor în ecosistem, prin activități de identificare și colectare de mostre.
- Loc de realizare: Într-un parc sau grădină botanică locală.
- Resurse utilizate: Ghiduri de identificare, binocluri, materiale de observație.
- Număr de participanți: Grupuri mici pentru a facilita interacțiunea individuală și pentru a maximiza învățarea prin experiență directă.

Educația părintească are un impact profund asupra dezvoltării armonioase a copilului, influențând pozitiv abilitățile sociale, emoționale și academice. Prin implementarea unor practici educaționale

eficiente și prin susținerea cercetărilor în domeniu, părinții pot juca un rol esențial în formarea viitoare a generațiilor următoare.

Bibliografie

1. Berindei, M. (2018, 08 09). Universul Juridic Premium nr. 8/2018. Preluat pe 05 13, 2023, de pe Lege 5: <https://lege5.ro/gratuit/gi4tanrqa4q/acceptiunile-notiunii-de-familie-din-anul-1918-si-pana-in-prezent>
2. Johnson, A., & Brown, R. (2018). "Parental influences on child development: A meta-analytic review." *Child Development*, 89(1), 123-145. doi:10.1111/cdev.12945
3. Smith, J. (2020). "The impact of parental education on child development." *Journal of Child Development*, 25(2), 67-89. doi:10.1080/02643287.2020.1831234

CONSILIUL EUROPEI

Cursantă: Tunsoiu-Mladinescu (Smărăndoiu) Claudia
UNIVERSITATEA BUCUREȘTI

PROGRAMUL DE CONVERSIE ISTORIE, ANUL II

Pe prima pagină web a site-ului oficial al Consiliului Europei, <https://www.coe.int/ro>, se pot observa, în partea de sus, trei secțiuni evidențiate în engleză ca fiind principiile de bază ale organizației: drepturile omului, democrație și stat de drept. Scopul Consiliului Europei, menționat „de altfel, și în Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale este: realizarea unei uniuni mai strânse între membrii săi, iar unul dintre mijloacele pentru a atinge acest scop este apărarea și dezvoltarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.”¹ În paginile ce urmează voi trata următoarele subiecte: care a fost contextul internațional ce a dus la crearea acestei organizații internaționale și care au fost pașii premergători purtați de către statele din Europa Occidentală?

Într-un mod curios, înșiși conducătorii britanici nu aveau să joace nici un rol activ în construirea uniunii europene în anii următori, cu toate că ei aveau un cuvânt greu de spus în privința unificării continentului: în octombrie 1942, primul ministru Winston Churchill îi atrăgea atenția lui Anthony Eden, secretarul afacerilor externe al Marii Britanii, că „ar fi un dezastru incalculabil dacă bolșevismul rus ar compromite cultura și independența vechilor state ale Europei. Oricât de greu ar fi acum de afirmat acest lucru, eu cred că familia europeană poate reacționa unit, ca o singură ființă, sub conducerea unui Consiliu al Europei”. Pe la mijlocul anilor 50, era neobșnuit să găsești în Europa intelectuali sau politicieni interesați mai curând de viitorul continentului unit decât de politica propriilor țări.²

Înainte de 1947, nimeni nu îndrăznea să se gândească la crearea unei federații a popoarelor din Vestul Europei, de teama de a nu stârni neliniști în Rusia sovietică, ceea ce ar fi echivalat cu periclitarea

¹ https://www.echr.coe.int/documents/convention_ron.pdf 2022

² Judt Tony, *Europa iluziilor*, Iași, editura Polirom, 2000, pag 135

securității colective la nivel mondial.³ Liderii sovietici trebuiau să trateze lumea exterioară ca pe una ostilă, deoarece asta asigura singura scuză pentru dictatura fara de care ei nu stiau cum sa conduca, pentru cruzimile pe care nu se sfiau să le pună în practică, pentru sacrificiile pe care se simțeau obligați să le ceară.⁴

Dacă nu idealismul i-a condus pe europeni în acei ani, imperativele destinului istoric nici atât. Foarte puține lucruri din anii de după război anunțau apropierea firească sau inevitabilă a celor care supraviețuiseră războiului lui Hitler. În 1944, ziarista americană Janet Flanner întrevedea, într-una din corespondențele trimise la „The New Yorker”, mai curând opusul: o viitoare epocă a competiției intra-europene, a națiunilor disperate, pentru resursele oricum puține.⁵

Două evenimente vor accentua tendința de a se constitui în Europa două blocuri antagoniste. Primul este "lovitura de la Praga" care are loc în februarie 1948. Al doilea eveniment survenit și el în primăvara anului 1948 este blocada de la Berlin. Puternic traumatizați de "lovitura de la Praga", occidentalii au hotărât să grăbească în zona lor de ocupație reconstituirea unui stat german puternic din punct de vedere economic și politic, capabil să constituie de acum înainte un baraj în calea comunismului.⁶ Imediat după capitularea germană, proiectele "paneuropene" par să ia o amploare deosebită. Numai că trebuie ca cei care le formulează să cadă de acord asupra sensului pe care trebuie să-1 capete această expresie. Ori părerile sînt diferite în ceea ce privește cadrul geografic și instituțional al construcției europene. Celor care, ca Winston Churchill în răsunătorul discurs ținut la Zurich pe 19 septembrie 1946, consideră că trebuie să se clădească "Statele Unite ale Europei" în jurul axei franco-germane, fără Marea Britanie și pe principiul respectării suveranității fiecărui stat, li se opun "federaliștii" care preconizează crearea unei structuri puternice, cu un guvern european avînd puteri depline și limitîndu-se suveranitatea absolută a statelor membre.⁷

"Lovitura de la Praga" și blocarea Berlinului vor avea ca efect grăbirea creării în Europa de Vest a unei alianțe militare dominată de superputerea americană. Cele două evenimente au îngrijorat profund

³ Jean Baptiste Duroselle, *Istoria Relațiilor Internaționale vol II*, București, editura Științelor sociale și politice, 2006, pag 14

⁴ Gaddis, *Istoria războiului rece*, București, RAO, 2009, pag 45

⁵ Judt Tony, *Europa iluziilor*, editura Polirom, Iași, 2000, pag 136

⁶ Bernstein Serge, Milza Pierre, *Istoria Europei vol V*, Iași, Institutul European, 1992, Pag 233

⁷ Idem, 225

guvernele și populațiile democrațiilor occidentale, conștiente că se găsesc în imposibilitatea de a rezista unei eventuale agresiuni sovietice. Pe 17 martie 1948, câteva săptămâni după evenimentele de la Praga, la Bruxelles se semnează între Franța, Anglia, Belgia, Țările de Jos și Luxemburg un tratat, de data aceasta fiind în mod clar destinat să stăvilească expansiunea comunistă.

Blocada Berlinului sfârșește prin a convinge pe conducătorii acestor state că singurul mod de a crea o stabilitate eficace împotriva expansiunii comuniste este lărgirea Pactului de la Bruxelles prin includerea și altor țări din Europa Occidentală, dar mai ales implicarea Americii în această combinație diplomatică. Tratatul sfârșesc pe 4 aprilie 1949 prin semnarea Tratatului Atlanticului de Nord de către reprezentanții celor două state ale Americii de Nord și de zece țări europene: cele cinci ale Pactului de la Bruxelles la care se alătură Italia, Portugalia, Norvegia, Danemarca și Islanda.⁸ Aceste asigurări de securitate erau de dorit având în vedere că țelul lui Stalin nu era acela de a restabili o balanță a puterii din Europa, cât mai degrabă de a domina acest continent la fel de mult pe cât căutase Hitler s-o facă. Roosevelt spusese că Statele Unite se vor abține de la a-și căuta propria sferă de influență în Europa. Stalin avea, așadar o viziune măreață: obținerea pe cale pașnică, dar net determinată istoric, a dominației clare asupra Europei.⁹

Crearea pe 5 mai 1949 la Londra a Consiliului Europei marchează sfârșitul eforturilor întreprinse de la sfârșitul războiului de partizanii unei construcții europene bazată pe cooperarea politică. La inițiativa președintelui Consiliului de Miniștri francez, aparținând Mișcării Republicane Populare, Georges Bidault, zece țări occidentale - Franța, Regatul Unit, Irlanda, Belgia, Țările de Jos, Luxemburg, Italia, Danemarca, Suedia și Norvegia - hotărăsc să-și creeze instituții comune, cu atribuții, de altfel, strict limitate. Acestea cuprind pe de o parte un Comitet al Miniștrilor, format din miniștrii Afacerilor Externe sau din adjuncții lor care deliberează cu ușile închise și votează în unanimitate în toate cazurile importante (ceea ce presupune un adevărat drept de veto pentru fiecare stat membru), și o Adunare Consultativă, cu sediul la Strasbourg, formată din delegați desemnați de parlamentele naționale. Altfel spus, contrar speranțelor nutrite de conducătorii mișcărilor pan-europene, nu este vorba nici de o uniune, nici de o federație, ci mai degrabă de un fel de "club" al națiunilor atașate de pluralism și de

⁸ Bernstein Serge, Milza Pierre, *Istoria Europei* vol V, pag 234

⁹ Gaddis, *Istoria războiului rece*, București, RAO, 2009, pag 29

democrație.¹⁰ Competența Adunării era strict limitată: ordine de zi fixată de Comitetul de Miniștri, nici o competență în domeniul militar și economic.¹¹

Prezidată de belgianul Paul-Henri Spaak, adunarea de la Strasbourg din care fac parte personalități strălucite, printre care Winston Churchill și Paul Reynaud, nu este altceva decât un "laborator de idei" a căror aplicare în practică depinde de consimțământul diferitelor guverne. Reticențele britanicilor cu privire la extinderea atribuțiilor sale, fac ca, deși extinsă mai târziu la totalitatea statelor democratice ale bătrânului continent, activitățile sale să fie limitate la domeniile juridic și cultural. Consiliul Europei va adopta pe 4 noiembrie 1950, o Convenție europeană a drepturilor omului pe care Franța nu o va ratifica decît în 1981.¹²

Din 1947, pentru majoritatea "unioniștilor" și "federaliștilor" a devenit clar faptul că, construcția europeană, orice formă ar căpăta, nu va putea să se realizeze cu includerea statelor intrate în sfera de influență a URSS și în consecință în așteptarea unor zile mai bune, proiectul trebuie să se limiteze la țările Europei de Vest. Pentru mulți, acesta constituie chiar cel mai bun zid de apărare împotriva extinderii comunismului cu condiția să capete o anumită coerență, iar divergențele de concepție să dispară în acest moment dificil. În această perspectivă, În 1 mai 1948, trei luni mai târziu după "lovitura de la Praga", la Haga, are loc un "Congres al Europei" care reunește sub președinția de onoare a lui Churchill, aproape 800 de personalități aparținînd majorității țărilor din Europa Occidentală.¹³

Congresul de la Haga , primul moment federal european , a avut loc în Congresul Europei de la Haga , în perioada 7-11 mai 1948 . Au participat 750 de delegați din toată Europa , precum și observatori din Statele Unite și Canada. Organizat de „Comitetul internațional al mișcărilor pentru Uniunea Europeană” și prezidat de Winston Churchill , Congresul a reunit reprezentanți dintr-un spectru politic larg, oferindu-le posibilitatea de a discuta idei referitoare la dezvoltarea Uniunii Europene și nu numai. Personalități politice importante precum Konrad Adenauer , Winston Churchill , Walter Hallstein , Harold Macmillan , François Mitterrand , Paul-Henri Spaak , Albert Coppé și Altiero Spinelli , au jucat

¹⁰ Bernstein Serge, Milza Pierre, *Istoria Europei vol V*, Iași, Institutul European, 1992, Pag 227

¹¹ Jean Baptiste Duroselle, *Istoria Relațiilor Internaționale vol II*, București, editura Științelor sociale și politice, 2006, pag 15

¹² Bernstein Serge, Milza Pierre, *Istoria Europei vol V*, Iași, Institutul European, 1992, Pag 227

¹³ Ibidem

un rol activ în Congres, solicitând o uniune politică, economică și monetară a Europei. Această conferință istorică a contribuit considerabil la stârnirea, în guverne și în opinia publică, a unei influențe pozitive în ceea ce privește instituțiile europene care se formau tocmai în anii de după al doilea război mondial.¹⁴

În condițiile opoziției tot mai evidente între regimurile democratice proprii multora dintre statele occidentale și cele totalitare, Consiliul Europei devenea un important organism al afirmării valorilor occidentale în confruntarea Est-Vest. Prin statutul său, Consiliul Europei era o organizație cu atribuții supranaționale, condus de un Consiliu al Miniștrilor (format din miniștrii de Externe ai țărilor membre) și dispunând de o Adunare cu caracter parlamentar.¹⁵

Rolul Consiliului Europei a scăzut începând din 1950, din cauză că Marea Britanie se opunea energic oricărei renunțări la suveranitatea națională, iar Comitetul de Miniștri continua să țină strâns sub tutelă Adunarea Consultativă, ale cărei puteri rămâneau foarte limitate. Efortul de creare a unei Europe unite, fără Anglia, se va produce în alt context, odată cu planurile Schuman și Pleven.¹⁶ Există două dimensiuni ale Consiliului Europei: cea federalistă și cea interguvernamentală. Una în desfășurarea căreia participă parlamentari ai statelor reunite, iar cealaltă conectează miniștrii de externe ai statelor parte din Consiliu. Reticențele britanicilor cu privire la extinderea atribuțiilor sale, fac ca deși extinsă mai târziu la totalitatea statelor democratice ale bătrânului continent, activitățile sale să fie limitate la domeniile juridic și cultural.¹⁷

Churchill și-a continuat și după război discursurile privitoare la Europa unită, la Zürich, în septembrie 1946, și la Albert Hall, Londra, în mai 1947. Însă, ca majoritatea politicienilor britanici, el își imagina și își dorea abia un spațiu de întâlniri și discuții, ceea ce „Consiliul Europei” avea să devină în cele din urmă. Că statele Europei Occidentale aveau nevoie să coopereze într-un fel sau altul era evident ; însă dimensiunea și formele acestei cooperări nu puteau fi deduse din simplul fapt al epuizării postbelice

¹⁴ [https://koaha.org/wiki/Congresso_dell%27Aia_\(1948\)](https://koaha.org/wiki/Congresso_dell%27Aia_(1948))

¹⁵ Constantin Vlad, *Diplomația secolului XX*, Fundatia Europeana Titulescu, Bucuresti, 2006, pag 213

¹⁶ Jean Baptiste Duroselle, *Istoria Relațiilor Internaționale vol II*, București, editura Științelor sociale și politice, 2006, pag 19

¹⁷ Bernstein Serge, Milza Pierre, *Istoria Europei vol V*, Iași, Institutul European, 1992, Pag 227

și sărăciei colective. Iar numeroasele posibile forme de cooperare, îndeosebi economică, nu aveau nimic idealist în ele și nu conțineau nici o aluzie la vreo uniune viitoare.¹⁸

Consiliul Europei a fost prima organizație europeană inter-guvernamentală și inter-parlamentară, care a inițiat asocierea politică după al doilea război mondial, pentru statele democratice ale continentului. Consiliul Europei a elaborat, în cei aproape 60 de ani de existență, circa 200 de convenții și protocoale, care acoperă importante domenii din colaborarea la nivel continental: social și cultural, mediu și asistență juridică, învățământ și autonomie locală etc. Cea mai cunoscută este Convenția europeană a drepturilor omului, semnată la 4 noiembrie 1950 la Roma. De altfel domeniul drepturilor omului a devenit cel mai semnificativ în activitatea Consiliului. Crearea Curții Europene a Drepturilor Omului, în 1959, cu sediul la Strasbourg, rolul jucat de această instanță în ultimii ani (inclusiv în raport cu România), confirmă această vocație. În plus, Consiliul Europei a devenit o antecameră (și, poate, o școală a democrației) pentru accesul în NATO și în Uniunea Europeană. Toate statele (în afară de membrii fondatori ai NATO) au trecut prin Consiliul Europei înainte de a intra în celelalte două organizații.¹⁹

Bibliografie

1. Ștefănescu Marian, *Curs Ideea și integrarea europeană*
2. Judt Tony, *Europa iluziilor*
3. Duroselle Jean Baptiste, *Istoria Relațiilor Internaționale vol II*
4. Gaddis John Lewis, *Istoria războiului rece*
5. Serge Bernstein, Milza Pierre, *Istoria Europei vol V*
6. Vlad Constantin, *Diplomația secolului XX*
7. <https://www.echr.coe.int>

¹⁸ Judt Tony, *Europa iluziilor*, editura Polirom, Iași, 2000, pag 136

¹⁹ Marian Ștefănescu, *Curs Ideea și integrarea europeană*, pag 91

Dascălul, „părinte” și prieten

prof. pentru învăț. primar Soporan Mihaela-Simona
Școala Gimnazială nr.30, Timișoara, jud. Timiș

„Copiii învață, într-adevăr, ceea ce trăiesc. Apoi cresc și ajung să trăiască ceea ce au învățat.”

Dorothy Law Nolte

Voi începe prin a afirma că e de preferat ca dascălul, ca și conducător al colectivului de elevi, să fie un manager orientat spre relațiile umane, focalizat asupra nevoilor și așteptărilor copiilor.

Voi continua analizând motivele pentru care cred că e nevoie să avem o astfel de atitudine, voi propune modalități concrete de comunicare și voi încheia argumentând că dascălul trebuie să aibă un stil de conducere democratic și să-și asume puțin și rolul de părinte.

Mai întâi aș vrea să precizez că a fi dascăl în ziua de astăzi este mai mult decât oricând o provocare. Ne confruntăm uneori cu diverse situații când, cu toate eforturile pe care le depunem și, în ciuda experienței anterioare, nu putem ușor să capacităm elevii încât să fie receptivi la ceea ce e nou și necunoscut.

În timp ce odată erau suficiente vorba bună, dojana ușoară, ironia fină pentru a corecta anumite comportamente, astăzi, când tulburările de comportament au luat o mare amploare este nevoie de regândirea modalităților noastre de intervenție pentru inducerea unor comportamente dezirabile.

Te întreb firesc ce se petrece cu copiii în zilele noastre și de unde apar toate aceste probleme.

O analiză atentă a ceea ce se petrece în societate ne poate oferi răspunsuri: generația actuală este supusă unui stres și unei neglijări fără precedent. Părinții sunt, fie cu funcții importante, preocupați de carieră, fie, alții, copleșiți de slujbe care să le asigure supraviețuirea.

Pe de altă parte există și părinți bulversați de actuala inversare a valorilor în societate, care nu le mai transmit copiilor acele valori solide, valabile în orice timp și în orice loc. În aceste condiții, educația pe care copilul ar trebui să o primească în familie are de suferit.

Societatea de consum, cu tot ceea ce oferă expune copiii la suprasolicitare sau la imagini foarte violente.

Toate aceste cauze duc la probleme emoționale care pot degenera în veritabile tulburări de comportament.

Deci, dascălul e nevoie să-și asume puțin și din rolul de părinte, ajutându-i pe elevi să dezvăluie și din bagajul emoțional cu care vin la ore.

Între ceea ce simt copiii și felul în care se comportă există o legătură directă. Dacă ceea ce simt e corect, atunci se și poartă corect, iar să simtă corect îi putem face doar acceptându-le sentimentele, chiar și atunci când dorim să punem capăt unor situații inacceptabile.

Atunci când sentimentele elevului sunt negate, acesta se poate descuraja repede. Atunci când simțămintele negative sunt identificate și acceptate, elevul se simte încurajat să continue să-și dea silința. Deși atunci când critică și dă sfaturi dascălul este bine intenționat, elevul nu mai poate să se gândească cu ușurință la problema lui sau să își asume responsabilitatea pentru ceea ce a făcut.

În mod concret, atunci când observăm un sentiment negativ putem să ne exprimăm înțelegerea printr-un cuvânt sau un sunet („oh” sau „aha”), lăsându-i copilului libertatea de a se concentra asupra problemei lui și de a o rezolva, poate, singur. În loc să căutăm argumente și explicații la care elevul s-ar putea să refuze să reacționeze putem să le oferim prin fantezie ceea ce nu putem să le oferim în realitate. Astfel elevilor le va fi mai ușor să accepte realitatea.

Ilustrez situația aceasta cu un posibil dialog între dascăl și elev:

Elevul: - Ce grea este problema aceasta!

Dascălul: - Oh, ți-ai dori să faci orice altceva decât să o rezolvi!

Elevul: - Data trecută n-am știut nici măcar de unde s-o încep!

Dascălul: - Tare descurajant pentru tine, probabil! Nu e ușor să rezolvi probleme! E nevoie de mult exercițiu!

Elevul: - O să-mi ia o veșnicie, ... sau, oricum până la sfârșitul semestrului treaba aceasta.

Dascălul: - Ce grozav ar fi dacă am spune că astăzi e sfârșitul semestrului și tu știi să rezolvi foarte bine probleme!

Elevul: - O! Daa Păi, mă apuc repede.

Simplul adevăr e că, atunci când elevii sunt supărați, nu se pot concentra și, în mod cert, nu își pot însuși noi cunoștințe. Dacă vrem să le lăsăm mintea liberă pentru a gândi și a învăța, trebuie să tratăm cu respect toate emoțiile și sentimentele lor.

“A pune la colț” pare ceva inofensiv și nevinovat. Copilul nu e bruscat, ci doar obligat să se oprească din orice activitate și să stea retras. Deși câteva voci autorizate în domeniul creșterii copilului recomandă călduros această metodă, altele includ “pusul la colț” pe lista măsurilor disciplinare nocive, alături de pedeapsa corporală, critică, blamare și umilire.

Ne putem imagina că un copil s-a supărat foarte tare pe un altul care l-a îmbrâncit, i-a vorbit urât sau i-a înhățat ceva, încât, pentru a se răzbuna, l-a lovit, l-a injurat. Pot fi două atitudini diferite din partea noastră, ca reacție la gestul antisocial. În primul scenariu îi putem spune: “Încetează! Nu-i frumos ce faci. Treci la colț imediat!” În timp ce elevul se va duce spre colț nu este exclus să gândească: “Învățătoarea nu e dreaptă cu mine. N-a văzut ce mi-a făcut mie celălalt. A fost doar vina lui.” sau: “Poate chiar sunt rău, atât de rău încât trebuie să fiu îndepărtat de lângă ceilalți.”

În al doilea scenariu am putea spune: “Știi că George te-a enervat atât de rău, încât i-ai dat un picior. Nu e voie să lovești cu picioarele. Spune-i lui George în cuvinte ceea ce nu-ți place la el Poți s-o faci foarte bine!”

De data aceasta elevul nu este exclus să gândească: “Învățătoarea a înțeles de ce sunt furios pe George. Nu mă lasă să-l bat cu picioarele, dar consideră că îi pot spune în cuvinte ceea ce simt. E posibil să pot face asta.”

Iată două tipuri foarte diferite de mesaje interioare. Primul îl convinge pe copil că defectele lui sunt atât de mari, încât e necesar să fie îndepărtat din mijlocul societății; al doilea îl învață cum să se descurce în societate: cu încredere și fără violență.

Unii dascăli consideră că în fiecare clasă ar fi necesar să existe un refugiu în care copilul să se poată retrage în momentele de încordare. Important este să nu i se ordone copilului să se ducă acolo: “Observ că tot ești supărat pe George. Vrei să-mi povestești mai multe despre asta sau folosești creioanele colorate și hârtia pentru a-mi desena ceea ce simți?”

În final, gândind la ceea ce presupun toate aceste modalități de comunicare am putea spune că este prea mult să le ceri așa ceva dascălilor. Între planificarea lecțiilor, predarea la clasă a materiei, corectarea lucrărilor, completarea panourilor de afișat, pregătirea pentru simpozioane, să-ți mai faci griji, întrebându-te oare ce simt copiii sau cum să le oferi prin fantezie ceea ce nu pot avea în realitate.

Totuși, atmosferei de „haos” din clasă generată de „dispute” între copii, de lipsa de concentrare a acestora, de refuzul lor de a reacționa pozitiv la argumentele noastre, îi e de preferat experimentarea unei „altfel de comunicări”.

Astfel le vom crea elevilor o ambianță emoțională care să le confere siguranța necesară pentru a fi receptivi la ceea ce este nou și necunoscut, îi vom determina să-și asume responsabilități și să se autodisciplineze, precum îi și vom încuraja să creadă în ceea ce sunt și în ceea ce pot deveni. Le vom oferi un model viu al felului în care divergențele se pot soluționa printr-o comunicare deschisă și respectuoasă.

Atunci când intervin momentele inevitabile de frustrare și furie, în loc să fie violenți, pot recurge la «cuvintele» pe care le-au auzit de la persoanele importante din viața lor.

Bibliografie:

1. Faber, Adele; Mazlish, Elaine - „Comunicarea eficientă cu copiii”, Ed. Curte Veche, București, 2002
2. Law Nolte, Dorothy; Harris, Rachel - “Copiii învață ceea ce trăiesc”, Ed. Humanitas, București, 2007
3. Popescu, Elena - „Cum să ne creștem copiii bine”, Ed. Booklet, București, 2007

PLAN DE ACȚIUNE PENTRU INTEGRAREA COPIILOR CU DIZABILITĂȚI

Prof. învă. primar Stan Daniela

Școala Gimnazială „Eroilor” Lipănești, Prahova

Școala pentru diversitate pune în centrul atenției sale persoana umană ca ființă originală, unică și irepetabilă, accentuând ideea că în fiecare societate există persoane diferite, grupuri diferite, motivații, rațiuni și puncte de vedere diferite.

Conform principiilor drepturilor omului, fiecare copil, indiferent de apartenența sa sau de nivelul de dezvoltare a capacităților sale, are dreptul la o educație de bună calitate, care să conducă în cea mai mare măsură la dezvoltarea capacităților sale cognitive și de integrare socială.

Școala incluzivă ridică învățarea la rang de principiu general și presupune înainte de orice acceptarea faptului ca orice copil poate învăța. Fiecare participant învață și se dezvoltă prin faptul că interacționează cu ceilalți.

În perspectiva școlii incluzive înțelegem ca școală care se deschide flexibil tuturor copiilor, dificultățile de învățare sunt considerate probleme normale în activitatea didactică. Rezolvarea lor este un prilej și o provocare pentru profesori, elevi. Având în vedere că existența copiilor cu CES este o realitate permanentă, școala trebuie să se adapteze și să ofere un mediu de învățare incluziv în care toți copiii să aibă posibilitatea să se dezvolte.

IDEI DE ACTIVITĂȚI PENTRU ELEVI:

- Asigurarea unui mediu favorabil învățării;
- Folosirea unor jocuri didactice pentru socializare și integrare în colectiv;
- Vizionarea unor filmulețe educative, povești terapeutice potrivite vârstei și dizabilității elevilor;
- Alocarea de timp suficient pentru rezolvarea sarcinilor de învățare;
- Implicarea colegilor de clasă în acordarea ajutorului de care are nevoie colegul cu dizabilități;
- Poziția în bancă să fie cât mai aproape de tablă, alături de un coleg binevoitor și empatic;

STRATEGIILE DE ÎNVĂȚARE diferite:

- Întrebări de control, pentru a verifica nivelul înțelegerii conținuturilor și pentru a interveni cu noi explicații atunci când se impune acest lucru;
- Jocul didactic- implică participarea activă a elevilor, constituind și un mijloc de socializare și interrelaționare cu colegii din jur;
- Alte metode active participative: exercițiul, cubul, ciorchinele, turul galeriei etc. adaptate nevoilor acestor elevi cu dizabilități;

- Învățarea prin cooperare - elevii se ajută unii pe alții, în perechi sau echipă pentru a duce la bun sfârșit o sarcină a grupului.

RESURSE:

- planșe tematice cu desene, scheme;
- material didactic specific și ușor de manipulat de către copii- alfabetar magnetic, bile, creioane, cretă colorată;
- mijloacele audio-vizuale (în cazul elevilor cu ADHD și autism, au o influență pozitivă- calculator, videoproiector, tabletă, CD-uri etc.);
- fișe de recapitulare simplificate;

EVALUARE:

- observarea sistematică a comportamentului;
- aprecieri verbale;
- grile de observare a comportamentului, a progresului;
- fișe de constatare a activităților desfășurate;
- fișele de evaluare cu indicații;
- evaluarea prin metoda proiectului;

IDEI DE ACTIVITĂȚI PENTRU PĂRINȚII ELEVILOR CU DIZABILITĂȚI:

- Consultări permanente cu părinții elevului în vederea stabilirii unui plan comun de acțiune și a cunoașterii mai bune a elevului (protocolul de colaborare Școală- Familie);
- Activități comune cu invitați de specialitate - psihologi, profesori de sprijin, consilieri școlari;
- Activități comune părinți - elevi- cadre didactice: „Două mâini dibace”, excursii, vizite, serbări, jocuri sportive, expoziții, șezători, activități ecologice.
- Lectorate despre integrarea copiilor cu CES, toleranță, tipuri de temperament.
- Implicarea în proiecte care să elimine/diminueze acțiunile de bullying.

STRATEGII DE ÎNVĂȚARE:

- Ședințe individuale, la nivelul clasei sau al școlii
- Dezbateri, lectorate, mese rotunde, expoziții

RESURSE:

- Filmulețe/ ppt-uri tematice
- Umane: medici de specialitate, psihologi, logopezi, consilieri școlari, profesori de sprijin
- Pliante/reviste/documente informative
- Manuale digitale și alte resurse informatizate

EVALUARE:

- Observarea sistematică
- Chestionare
- Fișă de urmărire a dezvoltării relaționale în familie, care va fi confruntată cu fișa de la școală
- Portofolii cu produsele activităților

IDEI DE ACTIVITĂȚI PENTRU CADRELE DIDACTICE CARE LUCREAZĂ CU ELEVI CU DIZABILITĂȚI:

- Abordarea pozitivă a comportamentului copiilor;
- Legătura permanentă cu profesorul diriginte, care trebuie să prezinte cazul în consiliul clasei, al părinților și să propună strategiile de predare, evaluare, de dezvoltare ale copilului, să arate colegilor rezultatele diagnosticului de specialitate și recomandările acestuia, să propună realizarea de programe adaptate, pentru ca elevul să aibă acces la un program didactic diferit, necesar posibilităților lui.
- Colaborarea cu profesorul de sprijin/consilierul școlar (pentru realizarea PIP sau PSI);
- Observarea directă a copilului și discuții cu părinții, pentru cunoașterea competențelor reale ale elevului, pentru a depista tipul de inteligență care primează, modul de învățare, aspecte care îl motivează în viața de zi cu zi.
- Plan de intervenție personalizat comun cu profesorii care predau la clasă în funcție de curriculum adaptat realizat de cadrul didactic pentru predarea, învățarea, evaluarea diferențiată, prin: conținuturi adaptate, atât calitativ cât și cantitativ; selectarea obiectivelor și derularea unor programe de recuperare și remediere școlară; adaptarea activităților didactice având în vedere mărimea și gradul de dificultate al sarcinii; metodele de predare învățare prin cooperare, metode activ-participative, jocul didactic; materialul didactic adaptat, de nivel ușor; timpul de lucru alocat; nivelul de sprijin (sprijin suplimentar prin cadre didactice de sprijin); adaptarea procesului de evaluare, având ca finalitate dezvoltarea unor capacități individuale ce se pot exprima prin diverse proiecte și produse (scrise, orale, vizuale, kinestezice).
- Participarea la simpozioane/conferințe/cursuri de formare vizând integrarea copiilor cu CES;
- Ateliere de lucru/mese rotunde în cadrul comisiei metodice, cercurilor pedagogice;
- Activități frontale, sau individuale, cu sarcini de lucru care să țină seama de dificultățile lor.
- Sarcinile de lucru trebuie să fie în concordanță cu însușirile de personalitate, implicând efort fizic și psihic diferențiat, prin activități comune părinți- profesori-elevi: jocuri sportive, expoziții, șezători, activități ecologice, serbări școlare)
- Mese rotunde, work-shop-uri
- Interasistențe

STRATEGIILE DE ÎNVĂȚARE:

- Metodele expositive (povestirea, expunerea, explicația, descrierea);
- Metoda demonstrației ajută elevii cu dizabilități să înțeleagă elementele de bază ale unui fenomen sau proces;
- Învățarea prin cooperare - permite evaluarea frecventă a performanței fiecărui elev care trebuie să ofere un răspuns în nume personal sau în numele grupului;
- Jocul - jocuri didactice;
- Activități extracurriculare– excursii, vizite, drumeții etc.

Concursurile cu tematică diferită (sportive, artistice, pe discipline de studiu etc.) dezvoltă la elevii cu CES, spiritul de competiție, de echipă, încrederea în forțele proprii, îi mobilizează la cooperare.

RESURSE:

- Pliante/reviste/afișe informative
- Tehnologii informatizate
- Fișe de lucru adaptate
- Jocuri (alfabetar magnet), software educativ (manuale digitale)

EVALUARE :

- Proiecte, portofolii
- jurnal reflexiv
- albume
- fișe/grile de constatare a activităților desfășurate cu elevii
- fișele de evaluare a rolurilor și responsabilităților asumate.

Bibliografie

1. Alois, Gherguț, 2016, Educația incluzivă și pedagogia diversității, Editura Polirom.
2. Alios, Gherguț, 2001, Psihopedagogia persoanelor cu cerințe speciale, Editura Polirom.
3. Oprea Crenguta, 2006, Strategii didactice interactive – repere teoretice și practice, Editura Didactică și Pedagogică.

METODE INTERACTIVE DE GRUP

AUTORI: STANCIU LILIANA

Prof. Înv. Preșc. Grădinița nr. 178, București

GRECU MONICA MARIA

Prof. Înv. Preșc. Grădinița nr. 178, București

MOTTO:

"Este imposibil ca elevii să învețe ceva cât timp gândurile lor sunt robite și tulburate de vreo patimă. Întrețineți-i, deci, într-o stare de spirit plăcută, dacă vreți să vă primească învățăturile. Este tot atât de imposibil să imprimi un caracter frumos și armonios într-un suflet care tremură, pe cât de greu este să tragi linii frumoase și drepte pe o hârtie care se mișcă."

John Locke- "Some Thoughts Concerning Education"

De ce metode să folosim metode de învățare activă?

- Creează coportamente ce denotă participarea;
- Facilitează învățarea în ritm propriu
- Stimulează cooperarea, nu competiția
- Sunt atractive
- Pot fi abordate din punctul de vedere al diferitelor stiluri de învățare

Metoda EXPLOZIA STELARĂ /STARBURSTING

Explozia stelară este o metodă de stimulare a creativității, o modalitate de relaxare a copiilor și se bazează pe formularea de întrebări pentru rezolvarea de probleme și noi descoperiri.

Obiective:

Formularea de întrebări și realizarea de conexiuni între ideile descoperite de copii în grup prin interacțiune și individual pentru rezolvarea unei probleme.

Material: o stea mare, cinci stele mici de culoare galbenă, cinci săgeți roșii, jetoane.

Descrierea metodei:

1. Copiii așezați în semicerc propun problema de rezolvat. Pe steaua mare se scrie sau se desenează ideea centrală.

2. Pe 5 steluțe se scrie câte o întrebare de tipul : CE? CINE? UNDE? DE CE? iar 5 copii din grup extrag câte o întrebare;

Fiecare copil din cei 5 își alege câte 3-4 colegi organizându-se astfel în 5 grupuri.

3. Grupurile cooperează în alegerea întrebărilor.

4. La expirarea timpului, copiii revin în semicerc în jurul steluței mari și comunică întrebările elaborate, fie un reprezentant al grupului, fie individual, în funcție de potențialul grupului.

Copiii celorlalte grupuri răspund la întrebări sau formulează întrebări la întrebări.

4. Se apreciază întrebările copiilor, efortul acestora de a elabora întrebări corecte precum și modul de cooperare și interacțiune.

Beneficiile metodei:

- Este o nouă cale de realizare a obiectivelor programei;
- Se utilizează în activități : *lecturi după imagini; convorbiri; povestiri; jocuri didactice; activități matematice; poezii; activități de evaluare;*
- Stimulează activitatea în grup și individuală;
- Facilitează crearea de întrebări la întrebări în grup și individual, pentru rezolvarea problemelor propuse;
- Dezvoltă și exersează gândirea cauzală, divergentă, deductivă, inteligențele multiple, limbajul, atenția distributivă.

De reținut!

- Utilizați explozia stelară ori de câte ori propuneți rezolvarea unei probleme!
- Stimulați creativitatea individuală și în grup pentru formularea întrebărilor și rezolvarea problemei!
- Confectionați/desenați cu copiii stele de diferite mărimi!
- Învățați copiii să adreseze întrebări de toate tipurile pentru a efectua descoperiri!
- înscrieți/înregistrați întrebările copiilor în „Portofoliul exploziei stelare!”
- Creați jocuri, exerciții și utilizați întrebările elaborate de copii!
- Apreciați permanent întrebările formulate în grup și/sau individual pe marginea unei idei, unei probleme!
- Familiarizați copiii cu întrebările de tipul: CE?, CINE?, UNDE?, CÂND?, DE CE?
- Aplicați corect/respectați etapele de utilizare a metodei
- Scrieți fiecare tip de întrebare cu altă culoare pentru a fi reținute cu ușurință.

Categoriile de activități:

- **Domeniul limbă și comunicare : Tema : Povești**

Obiectiv: Fixarea conținutului poveștii pe fragmente prin formularea de întrebări specifice exploziei stelare (Ce? Cine? Unde? Când? De ce?)

Etape:

1. Copiii ascultă povestea expusă de educatoare . Pentru fixarea conținutului prin feed-back, se solicită copiilor să asculte câte un fragment și să formuleze întrebări.
2. Se formează grupurile de lucru
3. Se formulează întrebări pentru fiecare fragment audiat. Se rețin pentru etapa finală.
4. După ce au audiat toate fragmentele și au elaborat întrebări se inițiază „Jocul întrebărilor” prin care copiii adresează întrebările formulate în grup
5. în final se aleg întrebări al căror răspuns creionează aspectele principale ale poveștii

De reținut!

Poveștile, basmele sunt lungi și plictisesc preșcolarul, pe când fragmentarea acestora și intervenția cu întrebări activează grupa și fixează pas cu pas conținutul

Exemple de întrebări specifice metodei EXPLOZIA STELARĂ

Ce știți despre personajul ?

Ce i s-a întâmplat personajului?

Ce am învățat din povestea...?

Cine era personajul ?

Cine v-a plăcut / nu v-a plăcut în poveste?

Unde trăia personajul?

Unde a plecat personajul..?

Cand s-a petrecut povestea?

Cand a reușit personajul..?

De ce i s-a întâmplat personajului....?

De ce a fost ajutat?

- **Domeniul Știință : Cunoașterea mediului – lectură după imagini Tema : Toamna**

„EXPLOZIA STELARA -Este eficientă în lectura după imagini deoarece corespunde cerințelor și etapelor impuse de metodologia acesteia: enumerare, descriere, interpretare

- **Domeniul Știință: Activități matematice : Rezolvă problema!**

Obiectiv: Capacitatea de a compune și rezolva probleme prin formulare. de întrebări

Metoda COLȚURILE

Cele patru colțuri reprezintă una dintre multele strategii de predare și învățare cooperativă. Această metodă este foarte utilă atunci când cadrul didactic dorește să sublinieze faptul că nu toți preșcolarii au același punct de vedere sau că există mai multe soluții la unele probleme. Această metodă de predare le permite preșcolarii să participe activ și să comunice cu colegii lor.

Strategia încurajează copiii să-și formuleze propriile opinii cu privire la un anumit subiect și le permite să contribuie cu ideile lor la discuțiile în derulare.

Descrierea metodei:

1. Cele patru colțuri ale clasei sunt etichetate, fie cu o anumită culoare, fie cu o imagine reprezentativă. Fiecare colț va avea o opinie, desenată, ilustrată, colorată, etc.
2. Cadrul didactic adresează o întrebare sau o problemă copiilor. Aceștia, reflectă asupra problemei fără discuții. Este o activitate individuală până la această etapă.
3. Cele 4 colțuri sunt: „Total de acord” „De acord” „Dezacord” „Total dezacord”
4. Educatorul invită preșcolarii să ia loc într-un colț care să se potrivească cel mai bine opiniei lor, anunțând "Colțul". Mai târziu, copii din fiecare colț își împărtășesc opiniile între ei, fie în perechi, fie în întregul grup adunat la colțul respectiv.
5. Cadrul didactic cere copiilor să fie gata să-și împărtășească ideile, reflecțiile, rezultatele, planurile și opiniile cu întreaga grupă.

Beneficiile metodei

1. Patru colțuri este o metodă colaborativă de predare și învățare care oferă preșcolarii o platformă pentru diferite învățări cognitive și afective.
2. Această strategie îi ajută pe copii să gândească la un nivel mai înalt, să reflecteze la ceea ce au învățat în clasă.
3. Oferă posibilitatea de a-și exprima opiniile în siguranță,
4. Îi pune în situația să învețe să critice pe diverse probleme, să evalueze anumite soluții și să comunice mai bine.
5. Această strategie îmbunătățește, de asemenea, responsabilitatea unui copil atunci când emite o concluzie sau opinie.

6. Multor copii li se pare că este mai sigur sau mai ușor să intre într-o discuție cu un coleg de clasă, decât cu un grup.
7. Când elevii au "timp de gândire" adecvat, calitatea răspunsurilor lor se îmbunătățește.

Când putem utiliza metode Colțurile

1. Utilizați Colțurile în orice moment al activității pentru a structura o conversație semnificativă:
2. Înainte de introducerea unui material nou pentru a utiliza cunoștințele anterioare
3. După citirea unui text scurt pentru a începe o discuție
4. Când copiii au nevoie de mișcare

Categorii de activități

Metoda Colțurile poate fi folosită în orice domeniu mai ales la grupele mari.

- **Domeniul om și societate: Tema: Cum ne comportăm la grădiniță/teatru?**

OBIECTIV: Fixarea normelor de comportare civilizată la grădiniță/parc.

Cadrul didactic expune un set de norme de comportare pe care le supune atenției copiilor. Aceștia se plasează în cele patru colțuri stabilite de educatoare în funcție de propriile interpretări. În urma discuțiilor din microgrupurile unde s-au plasat, aceștia emit propriile păreri și motivează alegerea lor. Pe parcursul activității copiii își pot schimba părerea și implicit colțul.

Cele patru colțuri vor fi: total de acord, de acord, dezacord, total dezacord. Pot fi reprezentate prin culori, emoticoane sau imagini sugestive pentru subiectul discutat.

BIBLIOGRAFIE

1. Kagan, Spencer. "Abordarea structurală a învățării cooperatiste" (PDF). moe.gov.bz. Adus 5 septembrie 2015.
2. Bennett, Barrie (2001). Dincolo de Monet: „Știința artistică a integrării instructive” Toronto: rezervare. ISBN 0969538839.
3. Marzano, Robert J. "Managementul clasei care funcționează" (PDF). etfo.ca/. Arhivat din original (PDF) pe 2010-12-30.

BULLYNGUL ÎN GRĂDINIȚĂ

AUTORI: STANCIU LILIANA

Prof. Înv. Preșcolar Grădinița nr. 178, București

GRECU MONICA MARIA

Prof. Înv. Preșcolar Grădinița nr. 178, București

Pentru a preveni și gestiona bullyingul la grădiniță, este important ca adulții să fie vigilenți și să acționeze atunci când observă comportamente abuzive sau agresive. Este esențial să se creeze un mediu sigur și de încredere pentru copii, în care aceștia se simt încurajați și susținuți să își exprime emoțiile și să ceară ajutor atunci când au nevoie.

Educarea copiilor despre comportamentul respectuos și empatia față de ceilalți este, de asemenea, esențială în prevenirea bullyingului. În plus, implicarea părinților în educația și monitorizarea comportamentului copiilor lor poate fi de asemenea benefică în prevenirea și gestionarea bullyingului la grădiniță, în școli și în alte medii. Prin educația copiilor în privința respectului față de cei din jur și învățarea lor despre empatie, aceștia vor deveni mai conștienți de impactul propriilor acțiuni asupra altora și vor fi mai predispuși să trateze pe ceilalți cu înțelegere și compasiune.

Este important să le arătăm copiilor că fiecare persoană trebuie tratată cu respect și că diferențele dintre oameni nu trebuie să fie motive de discriminare sau hărțuire. De asemenea, este important să îi învățăm să fie deschiși și să își exprime emoțiile într-un mod sănătos și constructiv, astfel încât să poată gestiona conflictele într-un mod pașnic.

În plus, este esențial să îi încurajăm pe copii să ia poziție împotriva bullyingului și să îi învețăm că niciodată nu este acceptabil să râdă sau să tacă în fața unei situații de bullying. Prin promovarea valorilor de respect, empatie și solidaritate, putem contribui la crearea unei culturi a non-violenței și a respectului în rândul copiilor și adolescenților.

Un aspect important al educației emoționale este să le oferim copiilor modele sănătoase de exprimare a emoțiilor, să le învățăm să identifice și să denumească emoțiile pe care le simt și să găsească modalități sănătoase de a le exprima. Putem să-i încurajăm să își exprime emoțiile în mod clar și direct, fără a le reprimă sau a le ignora. De asemenea, este important să le explicăm că este normal să simtă diverse emoții și că acestea pot fi gestionate într-un mod sănătos.

Un alt aspect important al educației emoționale este să le oferim copiilor instrumente și strategii pentru a gestiona conflictele într-un mod pașnic și constructiv. Putem să-i învățăm să comunice deschis și empatic, să asculte cu atenție și să își exprime nevoile și dorințele într-un mod respectuos. De asemenea, putem să îi învățăm să găsească soluții creative și pozitive în momentele de conflict, să își asume responsabilitatea pentru propriile acțiuni și să caute soluții care să satisfacă nevoile tuturor celor implicați.

Prin educarea emoțională a copiilor, îi ajutăm să devină persoane echilibrate, capabile să gestioneze emoțiile și conflictele într-un mod sănătos și să se bucure de relații interpersonale

armonioase. Este important să ne implicăm în educarea emoțională a copiilor noștri și să le oferim sprijin și îndrumare în acest proces, pentru a-i ajuta să crească în adulți responsabili și empatici.

Există mai multe moduri în care putem ajuta copiii să gestioneze conflictele într-un mod pașnic și constructiv. Iată câteva sugestii:

1. Învățați-i să comunice eficient:
2. Încurajați-i să-și exprime sentimentele și gândurile într-un mod respectuos și clar.
3. Învățați-i să asculte și să înțeleagă punctul de vedere al celuilalt.
4. Încurajați empatia:
5. Ajutați copiii să își pună în locul celuilalt și să înțeleagă cum ar fi să fie în situația respectivă. Aceasta îi poate ajuta să găsească soluții mai empatică și mai înțelegătoare.
6. Învățați-i să găsească soluții: Încurajați-i să găsească soluții la conflictele cu care se confruntă, fără a apela la violență sau la insulte. Discutați împreună despre opțiuni posibile și ajutați-i să găsească cea mai bună soluție pentru toți implicații.
7. Învățați-i să își exprime nevoile și dorințe: Ajutați-i să învețe cum să își exprime nevoile și dorințele într-un mod clar și rezonabil. Încurajați-i să ceară ajutor atunci când au nevoie și să știe că pot conta pe sprijinul celor din jur.
8. Modelați comportamentele potrivite: Fiți un exemplu pentru copii în modul în care gestionați conflictele și relaționările cu ceilalți. Demonstrați-le cum să răspundeți cu calm și înțelepciune în fața situațiilor tensionate.

Prin oferirea acestor instrumente și strategii, putem ajuta copiii să devină mai încrezători în abilitățile lor de a gestiona conflictele într-un mod pașnic și constructiv. Aceste abilități le vor fi de folos nu doar în copilărie, ci și mai târziu în viață, atunci când se vor confrunta cu situații conflictuale în diverse contexte.

Bibliografie:

1. <https://edict.ro/bullying-ul-si-abuzul-in-mediul-scolar/>
2. <https://ctr.ro/violenta-scolara-ce-este-si-cum-o-combatem/>
3. Șoitu, L., Hăvârneanu, C., Agresivitatea în școală, Iași, Editura Institutul European, 2001

Părinții și rolul activităților extrașcolare în educația copiilor-exemple de bună practică

profesor învățământ primar Șortan Crina
Școala Gimnazială „Gheorghe Lazăr „

Tânără generație de astăzi diferă mult de generațiile de copii din trecut .Acești copii sunt plini de dinamism iar educația lor nu se poate rezuma doar la activitățile instructiv educative .Părinții sunt cei care au înțeles acest lucru și au sprijinit copiii în acest sens. Dacă învățarea prin joc reușește să capteze în mare măsură atenția copiilor la clasă activitățile extrașcolare vin în completarea procesului de învățământ și contribuie la descoperirea și dezvoltarea aptitudinilor elevilor în diverse domenii artistice .Un mare rol au în acest sens cercurile organizate la diferite obiecte de învățare.În acest sens, pentru a da încredere elevilor în forțele proprii și a gestiona uneori emoțiile copiilor ,am inițiat un grup de dans la nivelul clasei „Grupul Furnicuțele istețe „ Împreună cu domnul profesor de la Palatul Copiilor din localitate, în cadrul unui proiect de parteneriat , am reușit să montăm câteva dansuri și chiar să obținem un loc I ,intr-una din competițiile de profil.Părinții au fost cei care au susținut copiii și au înțeles importanța acestor activități. Copiii au fost foarte încântați și dornici să învețe și alte coregrafii. Pentru a le trezi dragostea de știință, împreună cu doamna profesor de la cercul de Chimie experimentală , parcurgem diferite module bazate în special pe reacții chimice.Acestea plac foarte mult copiilor.Dacă uneori în activitățile de la clasă nu toți reușesc să exceleze ,aici scapă de inhibiții și se exprimă liber. Pornind de la considerația lui I. Nicola și anume că „Activitatea extrașcolară oferă independență mai mare elevilor și asigură o posibilitate de varietăți pentru manifestările disciplinare, ele presupun respectarea unei game variate de norme disciplinare” [5, p. 288].Copiii știu că parcurgerea unor experimente are etape care trebuie respectate atât pentru reușita experimentului cât și pentru siguranța elevilor. Conținutul activităților extrașcolare nu este stabilit printr-un curriculum obligatoriu ca și în programă ci aceste se stabilesc în funcție de interesele și dorințele elevilor.Astfel ele ,devin parte componentă a educației stimulând aptitudini , valori și dezvoltând vocația .De asemenea învață să își asume responsabilități și să comunice mai ușor,fără a fi timorați de o eventuală notare. Toate acestea duc la formarea unei personalități cât mai complexe. Participarea elevilor la,cercul de pictură,a contribuit semnificativ la descoperirea și stimularea actului creator și a sensibilității artistice.Înscrierea în acest tip de activități se realizează selectiv,pe baza aptitudinilor și intereselor reale ale fiecărui elev Având ca și scop educația estetică și cultivarea dragostei pentru artă toate lucrările urmăresc promovarea originalului creațiilor.De asemenea din grupa activităților extrașcolare fac parte și vizitele tematice urmate de ateliere de lucru la Muzeul Județean de Istorie și Artă unde copiii au învățat foarte multe lucruri.Diferite din punct de vedere al conținutului,al duratei de lucru și nu în ultimul rând al metodelor și mijloacelor folosite aceste activități au un caracter cu spectru larg disciplinar. Participarea la spectacole de teatru dezvoltă gustul pentru lectură și imprimă copilului un anumit comportament specific actelor culturale. În plan moral,aceste activități contribuie la formarea și dezvoltarea atitudinilor de respect pentru cunoaștere .cultură și personalitățile care au creat aceste lucruri.Ca și motivație extrinsecă ,actele de cultură exersează trăsăturile pozitive de caracter și voință .Serbarile

școlare se alătură activităților extrașcolare cu rol în educarea trăsăturilor de voință și caracter precum și cultivarea dragostei de neam și țară alături de transmiterea obiceiurilor și tradițiilor poporului român.

Părinții au înțeles că o modalitate de dezvoltare a încrederii în sine și în același timp de gestionare a emoțiilor în condiții noi de învățare este și participarea la concursurile școlare. Formă variată de activitate extrașcolară oferă cadru pentru exersarea, validarea și afirmarea performanțelor unui elev în funcție de priceperile și deprinderile dobândite.

Excursiile sunt de asemenea un context nemaipomenit pentru dezvoltarea personalității copiilor. Părinții au susținut îndeaproape demersurile cadrului didactic și au însoțit elevii în ieșirile programate. Prin aceste activități au reușit să observe comportamentul diferit al acestora vizavi de un concediu cu familia. Acestea, alături de celelalte activități contribuie la adâncirea cunoașterii la descoperirea, valorificarea și exteriorizarea intereselor și pasiunilor. Pentru a îmbogăți experiențele de viață ale elevilor și implicit orizontul de cunoaștere am organizat excursii cu diferite obiective turistice. Acestea au ca și caracteristică participarea benevolă și se organizează la nivelul clasei. Rolul acestor tipuri de activități este de a sublinia eficiența lor din punct de vedere educativ. Cu cât caracterul lor este mai variat cu atât influența lor este mai mare asupra personalității elevului iar orizontul lui de cunoaștere se lărgeste semnificativ. Atmosfera în cadrul acestor activități este favorabilă completării și aprofundării cunoștințelor, abilităților dobândite în cadrul lecțiilor. Îmbinând utilul cu plăcutul copiii reușesc să își ocupe timpul liber benefic.

Toate activitățile extrașcolare, determinate de interesele de cunoaștere ale elevilor, vin să mobilizeze actul creator al acestora, le solicită imaginația, înțelegerea și memoria în vederea unei adaptări cât mai ușoare contextului social. Aceste activități favorizează comunicarea în grup, generează relații de intrajutorare, prietenie, educă simțul dreptății și al responsabilității. Toate acestea converg spre o dezvoltare armonioasă a școlarului de azi și a adultului de mâine.

Bibliografie

1. Gârboveanu, M., Creativitatea elevilor în procesul de învățământ, București, Litera Internațional, 1981.
2. Nicola, I., Tratat de pedagogie școlară, București, Aramis, 2000

PROIECT DE PARTENERIAT EDUCAȚIONAL

Educația parentală și familia în societatea actuală

Anul școlar 2023-2024

Prof. inv. primar Șortan Crina
Școala Gimnazială „Gheorghe Lazăr”

I. ARGUMENT

Răspunsul la întrebarea : „Cum îmi voi educa propriul copil?” este adesea „Nu știu!”

În timp, relațiile tineri-adulți, copii-părinți s-au modificat. Tot mai mulți copii provin din familii destrămate. În aceste medii nu există comunicare între adult și copil. Este datoria părintelui de a oferi copilului său, sentimentul de siguranță. Puncte de reper în educarea adulților: educarea viitorilor părinți, educarea părinților cu copii mici, relația școală-familie, rolul mass-media în educația părinților, programe de formare a formatorilor pentru educația părinților. Există motive pentru care școala și familia trebuie să stabilească legături: părinții sunt juridic responsabili de educarea copiilor lor, învățământul nu este decât o parte din educația copilului, o bună parte a educației se petrece în afara școlii. Cercetările pun în evidență influența atitudinii parentale asupra rezultatelor școlare ale elevilor, în special asupra motivațiilor învățării.

Educația copiilor e obligația primordială a părinților. În familie se formează cele mai importante deprinderi de comportament (respect, politețe, cinste, sinceritate, decență în vorbire și atitudini, ordine, cumpătate, grijă față de lucrurile încredințate).

Având în vedere schimbările rapide care se petrec astăzi în lume, diversitatea mediului în care trăim, necesitatea ca orice părinte să fie activ, bine informat și în relații bune cu copiii, se impune realizarea unui nou model de educație pentru a fi un părinte responsabil. Este un fapt demonstrat că lipsa timpului alocat comunicării cu copiii, maturizarea precoce a acestora, diferențele de mentalități, de opinii, duc la o distanțare față de copii și la apariția unor conflicte ce impun găsirea unor soluții practice. Educația pentru părinți trebuie să fie o dimensiune atât a educației formale, cât și a educației informale, iar în societatea în care trăim se impune ca fiecare părinte să aibă dreptul la o astfel de educație, pentru a-i ușura comunicarea cu copilul.

Modelul parental ajută cel mai mult, părintele este un exemplu pentru copil. Familia îl îndrumă să fie sociabil, să fie bun coleg și prieten.

Fiecare părinte pornește de la modelul de educație primit de el de la părinții săi, fără a mai ține cont de schimbările survenite în mediul în care trăim, de tentațiile care apar la tot pasul și care nu fac întotdeauna bine copiilor. Părinții trebuie să țină pasul cu aceste schimbări, să se adapteze pentru a înțelege nevoile propriilor copii. Dacă luăm în calcul și faptul că unii părinți nu cunosc preocupările copiilor, modelele lor, idealurile lor, prăpastia dintre ei se adâncește în timp, iar relația părinte -copil devine una rigidă, protocolară și nu una de prietenie cum ar fi normal și cum doresc copiii. Pentru ei, părintele ar trebui să fie un prieten cărui să i se confeseze, care să le asculte problemele și care să vină cu soluții, cu sprijin moral și nu numai material, cum consideră unii părinți că e suficient. Părinții trebuie să controleze atât timpul pe care copilul îl petrece în fața televizorului, cât și emisiunile pe care le urmărește. În unele familii, preocuparea pentru cultura estetică a copilului lipsește cu desăvârșire, iar în altele aceasta este exagerată. Familia trebuie să fie „ un colectiv sănătos”, părinții trebuie să fie un bun exemplu.

În relațiile dintre părinți și copii se impune necesitatea unui simț al măsurii ce presupune cunoașterea temeinică de către părinți a structurii de personalitate a copilului pentru a-și adecva atitudinea și comportamentul

acestei structuri. Așadar, ca părinți vom fi mai exigenți cu copilul comod și cu cel îndrăzneț și mai puțin indulgenți cu copilul harnic, timid și cu cel mai puțin dotat.

De la aceste așteptări neîmpărtășite sau neînțelese se ajunge la conflicte din care au de suferit ambele părți, dar mai ales copiii al căror psihic este mai fragil.

Noul model de părinte veșnic ocupat cu munca și responsabil doar cu întreținerea financiară a copilului a câștigat teren în defavoarea modelului tradițional care are răbdare și timp pentru copilul său.

II. ECHIPA DE PROIECT: cadrele didactice de la clasele implicate în proiect

III. SCOPUL PROIECTULUI

Prin aceste ore de consiliere, adulții vor fi familiarizați cu noile forme de comunicare cu copilul, cu realizarea lucrului în echipă, stimularea dialogului în organizarea activităților de cunoaștere de sine sau a copilului, pentru a avea o relație bazată pe respect reciproc, pe adevăratele valori ale familiei.

IV. OBIECTIVELE PROIECTULUI

- Responsabilizarea părinților cu privire la importanța avantajelor unei relații armonioase adult-copil;
- Stimularea adulților în direcția inovației didactice;
- Îmbunătățirea prestației personale a adultului în raport cu propriul copil.
- Promovarea unor schimbări în mentalitatea tradițională în raport cu poziția copilului în familie;
- Dezvoltarea unor atitudini stimulative și suportive în rândul părinților, tutorilor;
- Promovarea principiilor democratice în relația părinte-copil;
- Dezvoltarea la părinți a unor abilități de bază de care au nevoie pentru a influența pozitiv comportamentul copiilor;
- Descoperirea de către părinți a tipului de părinte pe care îl reprezintă, autocunoașterea;
- Identificarea aspectelor funcționale și disfuncționale în relația dintre părinți și copii;
- Creșterea gradului de implicare a părinților în toate activitățile școlare și extrașcolare;
- Schimbarea mentalităților neadecvate ale unor părinți față de școală.

V. RESURSELE PROIECTULUI

1. UMANE

- Cadre didactice, elevii claselor , părinți, bunici

2. MATERIALE

- C.d.-uri,laptop,aparat foto,chestionare,diplome

VI.GRUP ȚINTĂ

- Părinții și elevii claselor implicate in proiect

VII. FACTORII IMPLICAȚI

- partenerii proiectului,părinți, bunici

VIII .BENEFICIARI

- **Beneficiari direcți:** părinți ai elevilor clasei
- **Beneficiari indirecti:** elevii, profesorii,

IX..SURSE DE FINANȚARE

- Autofinanțare

X .PERIOADA DE DESFĂȘURARE

An scolar 2023- 2024; conform calendarului

XI .REZULTATE AȘTEPTATE:

- Îmbunătățirea relației școala-familie.

EVALUAREA va realiza prin intermediul următoarelor mijloace:

- chestionare de autoevaluare pentru adulți, urmate de interviu, cu respectarea confidențialității, pentru a facilita identificarea problemelor reale;
- sondaj de opinie privind valorile familiale tradiționale și moderne europene;
- analiza performanței înregistrate de adulți;
- analiza statistică bazată pe chestionare, vizând opiniile adulților, copiilor și ale profesorilor;

CHESTIONAR DE EVALUARE ACTIVITĂȚII

NR. CRT.	ITEMI	DA	PARȚIAL	NU
1.	Considerați că programul a răspuns nevoilor dumneavoastră de formare?			
2.	Considerați că programul și-a atins obiectivele?			
3.	S-au folosit strategii/metode/tehnici adaptate conținutului?			
4.	Mijloacele de prezentare au fost folosite eficient?			
5.	Evaluarea a fost corelată cu obiectivele?			
6.	Considerați eficientă comunicarea profesor-părinți?			
7.	Considerați eficientă comunicarea între membrii grupului?			
8.	S-a realizat motivarea grupului?			
9.	Timpul alocat a fost suficient?			
10.	Consilierea a oferit satisfacție părinților?			
11.	Ce sugestii aveți pentru îmbunătățirea programului?			

CALENDARUL ACTIVITĂȚILOR

Nr.crt.	Data	Tema	Obs.
1		Educația parentală – soluție la problemele familiei în societatea actuală- lansarea proiectului	Octombrie
2		Să ne adresăm fără cuvinte dure -Climatul afectiv al familiei și personalitatea copilului	Octombrie
3		Răsfățul, încăpățănarea, minciuna la copil și educarea acestor atitudini de către părinți	Noiembrie
4		Daruind ,vei dobandi- „Shoe-box”	Decembrie
6		Efectele micului ecran asupra dezvoltării personalității copilului ; Internetul – cand DA ,cand NU	Ianuarie
6		Timpul liber al copilului meu – urban /rural- chestionar parinti	Februarie
7		Familia și școala – parteneri în educarea și formarea personalitatii copilului si a	Martie
8		Ajutorul pe care-l acordăm copiilor în realizarea temelor – Creșterea randamentului școlar	Aprilie
9		Ziua Internaționala a Copilului –activitati in parteneriat cu parintii	Mai
10		Vacanta /timpul meu liber e si al copilului meu	Iunie
11		Evaluarea proiectului	Iunie

MINDFULNESS, INSTRUMENT DE EDUCARE ÎN ȘCOALĂ

Prof. înv.primar, Tupiș Gina
Școala Gimnazială Gh. I. Brătianu, Iași

În zilele noastre, ne confruntăm din ce în ce mai des cu numeroase probleme pentru a căror rezolvare omnia a progresat foarte mult din punct de vedere spiritual, dar și științific și tehnologic. O metodă care dorește obținerea unui comportament optim, dar fără ca cel ce educă să intervină în mod negativ, este tehnica mindfulness.

Mindfulness- ul se referă la păstrarea unor momente de prezență asupra gândurilor, senzațiilor corpului, sentimentelor și mediului înconjurător, toate acestea dintr- o perspectivă caldă și tolerantă. În timpul practicării mindfulness- ului gândurile sunt concentrate pe ceea ce simțim în momentul respectiv, fără a lăsa mintea să repete întâmplări din trecut sau să își imagineze viitorul.

Termenul mindfulness este un termen cu proveniență din limba engleză, care înseamnă „minte plină” . Cu toate acestea, scopul tehnicii nu este acela de a umple mintea cu gânduri, ci dimpotrivă, de a fi golită de gânduri supărătoare și de a acorda timp prezentului, într- un mod anume.

Mindfulness- ul are rădăcinile în tradițiile budiste. Profesorul emerit în medicină, Jon Kabat- Zinn, fondatorul Clinicii pentru Reducerea Stresului și al Centrului pentru Mindfulness în Medicină, Servicii Sociale și de Sănătate, a fost cel care a introdus această practică în psihologia americană. Programul său, “ Reducerea Stresului pe Baza Tehnicii Mindfulness” , a fost lansat în 1979 și de atunci, mii de instituții au adaptat acest model în școli, închisori, spitale.

În rândul elevilor, studiile au demonstrat o creștere a curiozității, toleranței, răbdării și a creativității, un mai mare grad de acceptare și a creșterii stimei de sine.

Tehnicile mindfulness sunt la îndemâna oricui și sunt foarte variate. De pe urma acestora, nu doar adulții pot beneficia, ci și copiii, în sensul că îi ajută să adopte unele schimbări potrivite în comportament, care reduc stresul, îmbunătățesc calitatea somnului, cresc capacitatea de concentrare și le permit să- și controleze mai bine impulsurile emoționale.

Mindfulness- ul poate fi o activitate ușor de cultivat la copii, deoarece ei se nasc cu această capacitate. Deși pentru adulți poate fi mai dificilă practicarea mindfulness- ului, copiii de până la șapte ani dețin deja starea de prezență, acceptarea de sine și dragostea necondiționată. Treptat, ajungând în clasele primare, copilul pierde această capacitate nativă, prin socializare, prin impunere de reguli.

Activitățile de mindfulness practicate în școli, ridică nivelul de atenție și conștientizare, îmbunătățesc rezultatele școlare, reduc simptomele de depresie și contribuie la însușirea unor comportamente prosociale.

Iată câteva activități de mindfulness recomandate copiilor preșcolari și școlari mici:

1. Privește cu atenție!

Întrebarea zilei: Ce vezi?

Această activitate este recomandat să se desfășoare în natură. Copiii necesită timp pentru a observa elementele din natură(copaci, frunze, flori, iarba) și detaliile lor.

- Privim formele copacilor, frunzele, florile, iarba.
- Ce forme au copacii pe care i- ați admirat?
- Ce culori au florile?
- Observăm culorile hainelor de pe noi.
- Găsiți trei nuanțe diferite de verde.
- Vedeți nuanțe de albastru?
- Ce culoare au ochii voștri? Dar părul?
- Găsiți trei clădiri în formă de pătrat.
- Ce culoare are acoperișul școlii?

2. Miroase!

Întrebarea zilei: A ce miroase?

- Copiii vor fi așezați în formă de cerc.
- Inspirăm încet numărând: 1, 2, 3 și expirăm numărând încet: 1, 2, 3.
- Cum miroase aerul dimineții?
- Ce parfum ai simțit?
- Ai trecut pe lângă o grădină cu flori?
- Ce ai simțit?
- Cum e parfumul florilor?

3. Ascultă!

Întrebarea zilei: Ce auzi?

Copiii vor asculta pentru câteva minute știrile de la radio, după care vor asculta o strofă dintr- o melodie. După fiecare audiție, copiii vor spune ce au auzit și cum s- au simțit.

Deschidem geamul și suntem atenți la zgomotele venite de afară.

- Ce se aude?
- Ce sunete putem identifica?
- Ai auzit o pasăre ciripind, sau mai multe?
- Imaginează- ți un melc mergând pe o frunză. Ce sunete scoate când merge?
- Caută în jurul tău obiecte care ar suna frumos.
- Ne jucăm cu paharele de sticlă, atingându- le cu creionul. Punem apă în pahare și identificăm sunetele înalte, produse la atingerea cu creionul.
- Ce- ai descoperit?

4. Pipăie!

Întrebarea zilei: Ce simți?

Copiii sunt invitați să meargă cu picioarele goale pe dușumea, pe covor, pe gresie.

- Atinge o floare!
- Pipăie o floare, apoi o crenguță!
- Toarnă apă pe mână!
- Cum e?
- Pipăie mărul și privește- l un timp.
- Ce simți când îl mănânci?
- Modelați un fruct din plastilină și altul din lut.
- **Ghicește ce ai!** - este un joc în care elevii legați la ochi cu o eșarfă vor ghici ce obiecte găsesc în coșuleț.

5. Gustă!

Întrebarea zilei: Ce gust are?

Activitatea se poate desfășura în sala de clasă. Din coșul cu fructe aflat pe catedră, fiecare copil va primi câte un măr. După ce își vor analiza merele(aspect, culoare, formă) vor îndeplini următoarele sarcini:

- Mușcă din măr și fii atent la sunetele pe care le auzi în timp ce mănânci.
- Acoperă urechile cu palmele și ascultă sunetele.
- Gustă câte o feliuță și din merele colegilor. Alege- ți soiul de măr favorit.

Din coșul aflat pe catedră, copiii își vor alege câte un fruct preferat. Îl vor mânca încet, până vor simți un gust diferit.

- ❖ Cum a fost gustul inițial?
- ❖ Dar acum?

6. Respiră!

Elevii vor fi așezați într- o poziție confortabilă, cu spatele drept, mâinile pe burtă și ochii închiși.

- IV. Imaginați- vă că toate gândurile voastre se duc în niște balonașe de săpun.
- V. Baloanele sunt luate de vânt, se înalță spre cer și dispar în zare.
- VI. Vin alte gânduri și formează alte balonașe.
- VII. Și acestea sunt duse de vânt, până dispar.

Exercițiul se repetă timp de 5 minute.

Metodele meditației mindfulness sunt foarte variate iar rezultatele sunt benefice asupra stării fizice și psihice, încât motivele pentru a nu o practica, se diminuează simțitor.

Dalai Lama amintește în cartea „ The Book of Joy” , că pentru a avea starea de bucurie și mulțumire sufletească ar trebui să ne concentrăm mai puțin asupra propriei persoane, pentru a nu deveni egoiști și să ne canalizăm energia către cei din jur, oferindu-le gânduri pozitive, compasiunea și ajutorul nostru.

Introducând tehnicile mindfulness atât în viața personală cât și în cea a elevilor, avem toate șansele să facem o schimbare pozitivă în lume.

BIBLIOGRAFIE

1. Mc Goingal, Kelly Puterea voinței , Editura Litera, București, 2015
2. <http://www.mindful-lifestyle.ro/>
3. <http://www.aletheea.ro/exercitii-de-mindfulness-pentru-copii-si-efectele-lor-fantastice/>
4. <https://emalascoala.ro/mindfulness-la-scoala-acasa-provocare/>
<https://elisabetastanciulescu.ro/2016/10/mary-poppins-si-lectia-de-mindfulness-cum-sa-nu-mai-fii-scolar-in-viata-ta/>

"Școala ca element al comunității și factor al dezvoltării"

Țarcă Daniela Cătălina
Școala Gimnazială Panaci

Cel mai natural mod de a privi școala este ca făcând parte din mediul economic și socio-cultural al comunității. Școala nu își poate realiza potențialul total fără sprijinul comunității. Pe de altă parte, însă, comunitatea are nevoie de școală nu doar pentru a-i educa tinerii, ci și pentru a sprijini învățarea permanentă a adulților. Școala este un element esențial al comunității prin resursele umane pe care le are, dar și prin resursele materiale (dotări, echipamente, bibliotecă, spații destinate activităților de învățare). O școală responsabilă este garantul dezvoltării permanente a comunității.

Din perspectiva educației, observăm că fiecare comunitate este un loc care se constituie într-un laborator de învățare bogat echipat. Copiii sunt cetățeni tineri a căror educație școlară este menită să contribuie la îmbunătățirea calității vieții în comunitate. Școala are tendința de a transmite acele produse ale gândirii umane care au dobândit în cadrul disciplinelor de studiu statutul de cunoaștere, care este propusă tinerilor în vederea socializării lor. Cunoașterea presupune învățare, iar școala este o instituție unde se învață, deci școala este o instituție a cunoașterii. Cunoașterea potențează forțele individuale și comunitare ale acțiunii și construcției sociale; ea înseamnă putere, atât a minții cât și a acțiunii dirijate, iar școala este principala instituție a transmiterii/reproducerii cunoașterii și implicit a distribuției puterii în societate.

Educația este responsabilitatea întregii comunități educative, nu doar a cadrelor didactice. Familia și comunitatea au dreptul și obligația să se implice în educația tinerilor și pot contribui în diverse modalități la realizarea procesului instructiv-educativ, mai ales pentru că ele cunosc copiii în mai multe ipostaze decât cel de școlar, perspectiva rezervată cadrelor didactice. Educația nu este o chestiune care trebuie lăsată exclusiv pe seama experților în domeniu. Participarea familiilor și a comunităților locale este indispensabilă pentru asigurarea unei educații de calitate pentru toți. Implicarea familiilor și a comunităților în educația școlară se constituie într-un proces desfășurat pas cu pas și bazat pe încredere reciprocă. Sunt necesare eforturi deosebite mai ales pentru a stimula implicarea grupurilor marginalizate.

Funcționarea școlii ca factor de dezvoltare a comunității și a comunității dezvoltate ca garant al succesului școlar se bazează pe următoarele principii fundamentale:

- Educația, la fel ca oamenii, trebuie bine ancorată într-un loc;
- Fiecare persoană are drepturi egale la educație, care să o ajute la realizarea potențialului propriu în cele mai bune condiții, și îi revine responsabilitatea pentru exersarea acestui drept;
- Asigurarea accesului egal la educație pentru fiecare membru al comunității este responsabilitatea întregii comunități;
- Pentru a asigura bunăstarea fiecărui membru al comunității, comunitățile trebuie să se dezvolte permanent;
- Comunitățile dezvoltate își doresc școli de excelență;

- Școlile de excelență conduc la formarea unor comunități bine încheiate și sănătoase;
- Oamenii care sunt educați să trăiască bine într-un loc vor deveni membri valoroși ai oricărei comunități oriunde ar alege să trăiască.

Comunitatea, școala și elevii

Copiii de vârstă școlară își trăiesc viața în două lumi: cea a căminului, a familiei, a comunității, pe de o parte, și cea a școlii, pe de altă parte. Când aceste două lumi nu reușesc să se cunoască sau nu se respectă reciproc, copiii sunt puși într-o situație dificilă. La școală, copiii care provin din familii care vorbesc altă limbă decât limba de predare, din familii marginalizate social, sau din culturi și grupuri etnice altele decât cele majoritare, sunt confrunțați deseori cu devalorizarea propriei realități și cu subminarea respectului și admirației pentru cultura și valorile familiei proprii.

Lipsa legăturii permanente dintre școală și familie și a unei reale incluziuni a realității copilului în curriculumul școlar perpetuează ideea conform căreia părinții nu pot contribui la educația propriilor lor copii. Pe măsură ce elevii descoperă discrepanța mare dintre modelele promovate de școală și propriul mod de viață, ei trăiesc experiența unor conflicte interioare profunde. Deoarece societatea manifestă o tendință de a judeca realitatea în termeni binari, de a gândi în dihotomii (bine – rău, acceptabil – inacceptabil), copiii expuși conflictului nedecarat dintre cele două lumi se simt obligați să ia decizii dureroase în legătură cu familiile și comunitățile cărora le aparțin, în legătură cu școala și cu identitatea lor. În loc să asigure spațiul sigur de dezvoltare, școala exercită astfel mai degrabă un efect negativ asupra dezvoltării copiilor.

Copiii percep cu ușurință (deși rareori o afirmă conștient) când curriculumul și practicile pedagogice nu respectă și nu reflectă cultura familiile lor. Micile eforturi de a declara pluralismul nu reușesc decât să ascundă problemele reale. Efectele acestei superficialități sunt însă resimțite puternic. Eșecul școlii de a recunoaște și a valoriza cunoștințele și învățarea din familie are un efect nedorit nu doar asupra imaginii pe care copilul și-l formează despre părinți, dar și asupra autoaprecierii ca membru al culturii familiei, și a încrederii în sine, în ansamblu. Mai mult, eșecul școlii în această direcție poate conduce la eșecul școlar al elevului aflat în situația descrisă mai sus. Acest fapt se reflectă negativ nu doar asupra grupului comunitar din care provine elevul, prin reproducerea marginalizării sociale, ci și asupra școlii, care eșuează în realizarea rolului ei de instituție a cunoașterii.

Dacă școlii îi pasă de elevii ei, atunci îi pasă în egală măsură și de părinții și familiile acestor elevi. Dacă școala îi privește pe copii doar ca elevi, atunci probabil că privește familia ca fiind ruptă de școală. Cu alte cuvinte, ea se așteaptă ca familia să își vadă de ale ei și să lase educația pe seama școlii. Dacă însă școala îi privește pe tineri și ca pe niște copii, atunci probabil că vede familia și comunitatea din care acești copii provin ca parteneri ai școlii în educarea și dezvoltarea copiilor. Partenerii recunosc interesele împărtășite și responsabilitatea comună pentru copii și conlucrează pentru a dezvolta programe și oportunități mai bune pentru aceștia.

Sunt multe motive pentru care merită să dezvoltăm parteneriatul dintre școală, familie și comunitate. Aceste parteneriate pot conduce la programe școlare îmbunătățite, la un climat mai prielnic pentru învățare, la servicii în sprijinul familiei, la competențe sporite în cazul părinților, inclusiv de *leadership*, la o rețea de sprijin alcătuită din familii și școală care ajută atât familiile cât și cadrele didactice. Însă în primul rând, motivul pentru care aceste parteneriate trebuie să se dezvolte este pentru a-i ajuta pe toți copiii să aibă succes școlar și succes în viața de după școală. Când părinții, profesorii, elevii și alți membri ai comunității se privesc unii pe alții ca parteneri în educație, se formează o comunitate afectivă în jurul elevilor, care își va arăta efectul pozitiv în scurt timp.

Cum arată programele reușite? Cum pot fi proiectate și implementate practici eficiente? Care sunt rezultatele comunicării și interacțiunii îmbunătățite, care sunt schimburile care au loc în aceste trei contexte importante? Aceste întrebări au frământat cercetătorii și practicienii deopotrivă, ajungându-se astfel la emergența unui nou domeniu de cercetare a parteneriatului dintre școală, familie și comunitate. La centrul acestui parteneriat se află în mod de netăgăduit grija, pășarea (*caring*) (Epstein, Joyce L., 1995).

Școlile au posibilitatea de a-și alege linia proprie de acțiune. Ele pot să aleagă o agendă sumară a comunicării și interacțiunilor cu familiile și comunitățile, tinzând să mențină cele trei sfere de influență ce afectează școlarul separate. Sau pot stabili o agendă bogată și diversificată a interacțiunilor, gândită astfel încât să apropie cele trei sfere. Ca urmare a interacțiunilor mai frecvente dintre școli, familii și comunități, mai mulți elevi vor primi același mesaj de la diverse persoane: anume, că școala este importantă, că merită să muncești, să gândești creativ, să îți ajuți colegii și să îți continui studiile.

Modelul parteneriatului dintre școală, familie și comunitate plasează elevul în centru. Este un fapt incontestabil că elevii sunt principalii actori în educația, dezvoltarea și succesul propriu. Parteneriatul chiar foarte bun dintre școală, familie și comunitate nu produce implicit elevi de succes. Însă activitățile care se desfășoară în cadrul acestui parteneriat își pot propune să angajeze, să ghideze, să motiveze elevii pentru succes. Asumția este aceea că dacă elevii simt că celor din jur le pasă de munca pe care ei o depun la școală ca elevi, atunci șansele ca ei să învețe mai bine sunt mai mari și implicit dorința de a abandona școala scade.

Și elevii au un rol foarte important în realizarea unor parteneriate de calitate între școală, familie și comunitate. Ei sunt deseori sursa principală de informație despre școală la care părinții pot apela. În programe de parteneriat valoroase, cadrele didactice vor ajuta elevii să înțeleagă rostul comunicării tradiționale cu familiile (prin transmiterea unor scrisori sau documente) și al comunicării de tip mai nou (interacțiuni cu membrii familiei pe marginea temelor de casă sau participarea la întâlniri cu părinții/cadrele didactice/elevii). Pe măsură ce ne parvin mai multe informații despre rolul elevilor în parteneriat, vom putea avea o înțelegere mai profundă a felului în care școlile, familiile și comunitățile trebuie să colaboreze pentru a crește șansele de succes ale elevilor.

BIBLIOGRAFIE

1. CATSAMBIS, S. (1998) – *Expanding knowledge of parental involvement in secondary education – Effects on high school academic success* (CRESPAR Report 27, Baltimore, MD, John Hopkins University. ED426174
<http://www.csos.jhu.edu/crespar/Reports/report27entire.htm>
2. EPSTEIN, J. L. (1995) – *School/Family/Community Partnerships*, în *Phi Delta Kappan*, 00317217, Vol. 76, Issue 9, May
3. HENDERSON, A. T., Mapp, K.L. (2002) – *A New Wave of Evidence. The Impact of School, Family and Community Connections on Student Achievement*, Annual Synthesis, National Center for Family and Community Connections with Schools, Austin, TX
4. HO SUI-CHU, E., WILLMS, J.D. (1996) – *Effects of parental involvement on eight-grade achievement*, în *Sociology of Education*, 62(2), p.126-141, EJ533315
5. MARCON, R. A. (1999) – *Positive relationships between parent school involvement and public school inner city preschoolers development and academic performance*, în *School Psychology Review*, 28(3), p.395-412
6. McCALEB, S. P. (1994) – *Building Communities of Learners. A Collaboration among Teachers, Students, Families, and Community*, St. Martin's Press, New York

IMPORTANȚA ACTIVITĂȚILOR FORMALE ȘI NONFORMALE ÎN ÎNVĂȚĂMÂNT

ȚARCĂ DANIELA CĂTĂLINA

Școala Gimnazială Panaci, jud. Suceava

„Activitatea educativă nonformală/informală este o dimensiune semnificativă a politicilor naționale și europene. [...] Educația formală în relație cu educația nonformală/ informală se bazează pe principiul de dezvoltare a sistemelor relaționate de cunoștințe, de abilități și competențe, precum și de formare.” (COSTEA,O.(coord.), Educația nonformală și informală: realități și perspective în școala românească,pag. 67)

Aflate din ce în ce mai mult în centrul atenției educației internaționale, conceptele educației formale și nonformale au cunoscut o ascendență și recunoaștere binemeritate. În acest sens, s-a instaurat un statut de echivalență ale activităților educative școlare și extrașcolare cu cel al educației formale și nonformale. Privite sub aspectul contribuției egale la dezvoltarea personalității copilului și a integrării sociale, se poate remarca accentul pus pe rolul și recunoașterea activităților școlare și extrașcolare ca dimensiune a procesului de învățare permanentă.

O mare parte din experiențele de învățare ale copiilor se desfășoară în afara sistemului de educație formală (reprezentată de școală) anume: în familie, locuri de joacă, biblioteci, cluburi ale elevilor (aparținând educației nonformale).

Unii dintre specialiști consideră că educația nonformală se identifică cu educația continuă a adulților. Aceste activități facultative sau opționale au, de regulă, un parcurs în paralel cu activitățile formale și informale, în contexte diferite.

Principiul participativ, adică implicarea voluntară, care stă la baza filozofiei nonformalului trebuie înțeles ca participarea la propria formare. Pe parcursul întregii vieți, omul este supus procesului de transformare, învățare, autoevaluare și autodepășire. Activitățile de învățare au un scop, se desfășoară continuu, pe o anumită durată, sunt autonome, se realizează prin diferite mijloace, în contexte diverse.

În învățământul primar, mai mult ca oricând, se remarcă oportunitatea oferită de aceste activități pentru crearea unor condiții de echitabilitate și egalitate de acces la instrucție, pentru dezvoltarea deplină a potențialului personal al copilului și reducerea inegalității și excluziunii sociale. Schimbarea opticii de a nu merge doar pe nevoile lor formale (de a învăța să citească și să scrie), ținându-se seama, în egală măsură, și de nevoile lor de alte lucruri, de alte competențe, de a pune întrebări, de a lucra în echipe, de a experimenta situații noi, a dus la punerea efectivă în practică a informațiilor teoretice învățate, de ancorarea în realitate a copiilor. Încrederea în forțele proprii, creșterea stimei de sine și întrajutorarea pot direcționa dezvoltarea copiilor în spiritul autocunoașterii și autocontrolului.

O importanță deosebită se acordă, în ciclul primar, lărgirii orizontului de cultură în diverse domenii, asigurarea unui mediu propice dezvoltării și exersării înclinațiilor și aptitudinilor native.

Alfabetizarea cât mai largă a grupurilor sociale defavorizate, împiedicarea abandonului școlar în clasele I-IV sunt parte integrantă din acțiunile nonformale desfășurate în biblioteci, cercuri școlare, ansambluri artistice și sportive, competiții, excursii tematice, vizite la muzee, la teatru, la grădini botanice și parcuri zoologice. Având în vedere că aceste acțiuni nu stau sub imperiul evaluării riguroase,

aceste activități îmbogățesc cunoștințele, dezvoltă aptitudini și interese speciale, cultivă o imagine corectă despre sine ca persoană.

Efectele de lungă durată ale activităților nonformale acționează în contextul informației achiziționate în afara stresului prin metode ludice, într-o atmosferă prietenoasă. Deși s-au introdus materii noi în curricula învățământului primar (Joc și mișcare, Muzică și mișcare), în realitate mai este nevoie de ceva timp pentru a se putea lucra și preda în mod nonformal, așa cum se lucrează în alte sisteme din țările europene.

Dezvoltarea imaginației este scopul acestor activități. Se pregătește acum generația de mâine care va trăi, acționa și gândi în situații pe care noi, acum, nici nu ni le putem imagina. Ken Robinson, expert în educație, a prezentat, în cadrul conferințelor TED Talks, teoria conform căreia educația formală nu avantajează creativitatea la tineri: „Dacă stați să vă gândiți, copiii care încep școala acum, vor ieși la pensie după 2060. Nimei nu are nicio idee cum va arăta lumea peste 5 ani, darămite peste zeci de ani de acum încolo. Din punctul meu de vedere, creativitatea este la fel de importantă ca alfabetizarea în educație și ar trebui să o tratăm cu egală importanță.”

Transmiterea valorilor și creșterea atitudinilor pozitive, în mod eficient și durabil, duce în acest moment la creșterea în importanță, în învățământul primar, a valorii formative a activităților de educație nonformală. Pentru a le putea realiza în mod eficient, învățătorii au la dispoziție o gamă largă de posibilități de colaborare cu diverse instituții și organizații publice locale, ONG-uri, persoane fizice, voluntari. În acest context, se pot achiziționa informații legate de țări ale UE, de obiceiuri și tradiții turistice interne și externe, se promovează principiile toleranței, multiculturalismul și interculturalismul, identitatea națională și europeană. La astfel de activități participă toți membrii unei societăți, indiferent de vârstă, de la vârsta copilăriei mici până la vârsta pensionării.

Un document european care legitimează educația și activitățile nonformale și informale este „Cadrul european al calificărilor în perspectiva învățării pe parcursul întregii vieți” (EQF). Acesta are în vedere realizarea unui sistem integrat de transfer și acumulare de credite pentru învățarea pe parcursul întregii vieți. (*Document de lucru al Comisiei Europene, Bruxelles, 08-07-2005*)

BIBLIOGRAFIE:

1. *** *Cadrul european al calificărilor în perspectiva învățării pe parcursul întregii vieți*. Document de lucru al Comisiei Europene, Bruxelles, 8.7.2005, SEC (2005) 957, EQF, validat de Parlamentul European, 2008.
2. COSTEA, Octavia; CERKEZ, Matei; SARIVAN, Ligia, *Educația nonformală și informală: realități și perspective în școala românească*, Ed. Didactică și pedagogică, București, 2015;

Rolul părinților în educația copiilor

Prof. înv. primar Țermure Felicia Maria
Liceul Teoretic „W. Shakespeare” Timișoara

„Familia este un factor important și de răspundere al educației. Părinții o conduc și răspund de ea în fața societății, a fericirii lor și a vieții copiilor. – A.S. Makarenko

Literatura de specialitate pune repetat în evidență importanța și rolul primordial pe care îl deține familia în dezvoltarea copilului, părinții având un impact direct și de durată asupra copiilor. Aceștia joacă un rol-cheie în educația și formarea lor ca persoane pentru societate. Astfel, putem spune că formarea copilului începe chiar de la naștere, sau chiar înainte de acest moment, prin felul părintelui de a vorbi cu copilul, de a se comporta cu acesta, de a se raporta la el, dar și prin modul de comportare a părinților între ei înșiși sau cu alți membrii ai familiei sau în societate.

National Center for Family & Community Connections with School a constatat că elevii cu părinți implicați au înregistrat succese academice, indiferent de venituri sau de mediul de proveniență. Acest lucru înseamnă că părinții ar trebui să fie deosebit de atenți în ceea ce privește implicarea în educația copiilor lor, să le ofere sprijin, ghidare și stimularea necesară ca aceștia să învețe eficient.

„Părinții sunt modelele de bază pentru copii. Fiecare cuvânt, mișcare și acțiune au un efect”, spunea Bob Keeshan. Ei reprezintă modelul principal de comportament și știm deja că de la cele mai mici vârste, copiii imită tot ce văd la persoanele apropiate. Astfel, dacă părinții prezintă interes și proactivitate în relația cu școala, acest lucru se va vedea și în implicarea copiilor.

Primul și cel mai fundamental mod în care părinții pot susține educația copiilor este prin crearea unui mediu de învățare favorabil acasă. Acest lucru implică asigurarea unui spațiu liniștit și organizat pentru studiu, cu acces la resurse de învățare, cum ar fi cărți, materiale de scris și tehnologie. Urmează stabilirea unor ore fixe pentru învățat, încurajarea luării de notițe și planificarea timpului pentru revizuire. De asemenea, părinții pot împărtăși tehnici de învățare eficiente și pot monitoriza progresul copiilor în timpul studiului, îi pot ghida pe copii spre resurse online educative, dar cu utilizarea responsabilă a tehnologiei și limitarea timpului petrecut în fața ecranelor.

Comunicarea deschisă este un element cheie în susținerea educației copiilor. Părinții ar trebui să fie disponibili pentru a răspunde la întrebările copiilor și să îi încurajeze să împărtășească experiențele lor școlare, să le ofere sprijinul lor moral în depășirea obstacolelor, explicându-le că eșecurile sunt o parte normală a procesului de învățare și că este important să se ridice și să continue să încerce.

Părinții pot să se implice activ în educația copiilor prin participarea la întâlniri cu profesorii, evenimente școlare și activități extracurriculare, pot să aducă perspective și idei unice care să contribuie la îmbunătățirea procesului de învățare.

Copiii ai căror părinți se implică în educația lor sunt mai independenți și mai încrezători, au mai multe șanse de succes când începe școala, au o stimă de sine mai înaltă, un nivel sporit al autonomiei și proactivitate în luarea deciziilor, au capacitatea de a dezvolta competențe sociale mai devreme decât semenii lor, abilitați de negociere și rezolvare a conflictelor.

Ingredientele necesare pentru o implicare sănătoasă în dezvoltarea copiilor sunt: iubirea focalizată pe copil, necondiționată și manifestată în mod sănătos (inclusiv, manifestarea grijii și a interesului pentru tot ce i se întâmplă și ce trăiește copilul). setarea limitelor, discutarea și agrearea regulilor, comunicarea consistentă, exprimarea deschisă și asertivă, cu copilul și cu alți membri ai familiei.

„Implicarea părinților, în aproape orice formă, produce câștiguri măsurabile în ceea ce privește rezultatele elevilor” (Armendia Dixon).

De asemenea este important ca fiecare părinte să conștientizeze necesitatea îndeplinirii rolurilor fiecăruia dintre ei, nu cum se întâmplă în foarte multe familii, când tatăl renunță la autoritate, lăsând-o numai pe mamă să se preocupe de copil, mai ales că tatăl este simbolul autorității, al siguranței, al puterii.

Copilul are nevoie de o familie în care predomină armonia, în care se discută cu deschidere și înțelegere toate problemele, individuale sau colective, unde domnește afecțiunea și toleranța, generozitatea și onestitatea, iar obstacolele și dificultățile sunt depășite într-un efort comun, respectul și considerația sunt arătate fiecăruia, încrederea și bunăvoința sunt valabile pentru toți.

O astfel de familie este un mediu sănătos pentru dezvoltarea și creșterea copiilor, ca și pentru afirmarea și împlinirea personală și profesională a fiecăruia dintre membrii ei, un mediu optimist, stimulat, plin de energie și entuziasm, creativ, în care toată lumea să fie pusă în valoare și în care toată lumea să evolueze.

Bibliografie:

https://mecc.gov.md/sites/rolul_familiei_dezvoltarea_copilului_5.pdf

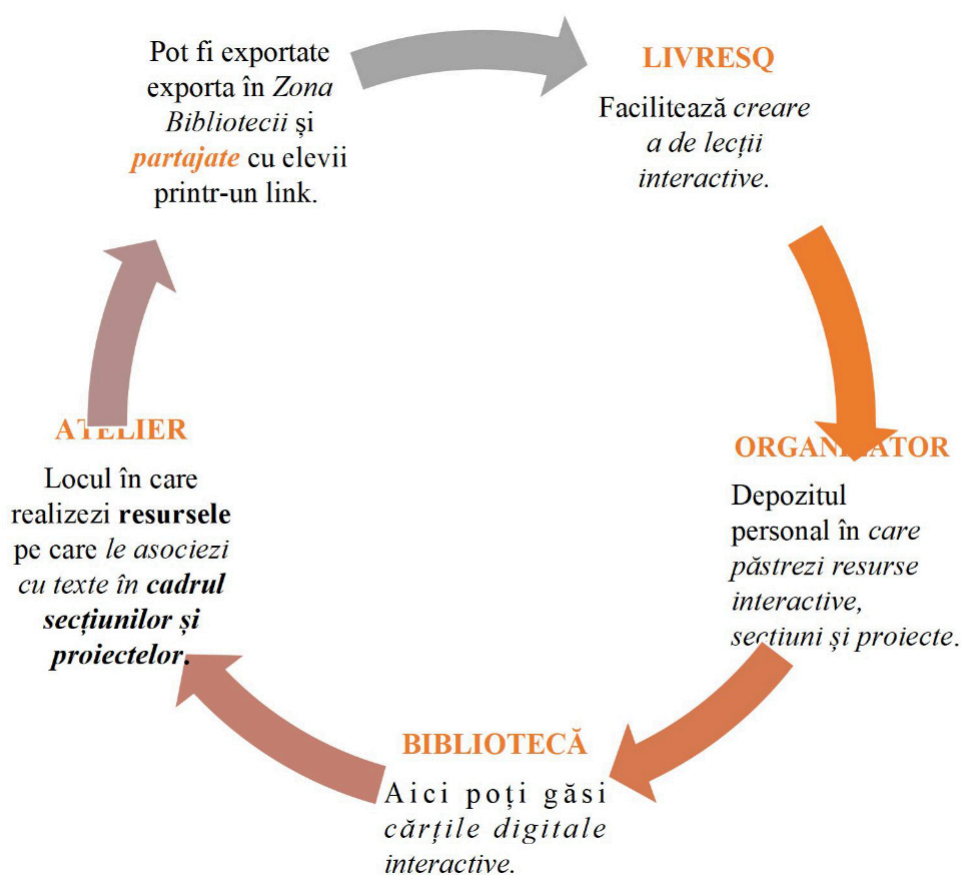
https://www.academia.edu/38180605/ROLUL_PARINTILOR_IN_EDUCATIA_COPIILOR

LIVRESQ - INSTRUMENT DE CREARE A LECȚIILOR INTERACTIVE

Profesor Ungureanu Georgeta
Liceul Tehnologic “Carol I” Galați

LIVRESQ este un editor de resurse educaționale în format digital. Toate proiectele realizate în LIVRESQ pot fi folosite pe orice computer, tabletă sau smartphone.

Puteți accesa aplicația: <https://livresq.com/en/#>.

Cum funcționează LIVRESQ?

- Pasul 1. *Autentificare*. Doar conectați-vă din browser-ul dvs. preferat.
- Pasul 2. *Creați*. Puteți începe să construiți un proiect dintr-un șablon sau îl puteți începe de la zero.
- Pasul 3. *Publicați*. Când proiectul este gata, acesta poate fi descărcat și apoi încărcat oriunde (LMS, SMS, site web) sau publicat online în mod privat sau public în Biblioteca LIVRESQ.

Facilitează crearea de lecții interactive, ce conțin texte, galerii de poze, animații, audio, video, quiz-uri și alte elemente.

Crearea unei lecții interactive

- editarea conținutului

11 July 2024 Ungureanu Georgeta Source included Is not public

TIC - Tabele

★★★★★ 0 votes

OPEN Copy link

- distribuirea linkului

<https://library.livresq.com/details/668fd46de735d50008cc54ed>

- Vizualizarea lecției

TIC - Tabele

23% COMPLETAT

TITLUL LECȚIEI

- 1. Arii de conținut - Caracteristici generale
 - 1.1 Subdiviziune de conținut
 - 1.2 Subdiviziune de conținut
 - 1.2.1 Subdiviziune de conținut
- 2. Arii de conținut - Caracteristici generale

INSERAREA ȘI FORMATAREA TABELOR ÎNTR-UN DOCUMENT

Tabelul este o zonă de document în care informațiile sunt organizate sub formă de rânduri și coloane.
Celula este entitatea de bază a unui tabel. Ea este zona de editare aflată la intersecția unui rând cu o coloană și poate să conțină numere, texte sau alte obiecte administrate de Word.

Crearea tabelor

fila **Insert** (Inserare) → clic pe **Table** (Tabel) → **Insert Table** (Inserare ca tabel) → se specifică numărul de rânduri și de coloane

Fișier Pornire Inserare Desenare Proiectare Aspect Referințe

Copertă
 Pagină necompletată
 Sfârșit de pagină

Forme
 Pictograme
 Diagrame
 Modele 3D
 Captură

Inserare tabel

37°C Sunny 14:43 12.07.2024

Bibliografie

- <https://livresq.com/en/pnrr-livresq-digital-media-lab/#>
- Sorin Cristea – *Teorii ale învățării*, Editura didactică și pedagogică, București, 2005
- Miloșescu Mariana – Manual pentru clasa a IX a – *Tehnologia informației și a comunicațiilor*, Editura Didactică și Pedagogică, 2004

MODEL DE BUNĂ PRACTICĂ-
Exemplu de scenariu didactic cu utilizarea resurselor
educaționale deschise din
BIBLIOTECA DIGITALĂ -EDUCAȚIE ONLINE -
<https://educatieinteractiva.md/>

Prof. Urmaciu Anca-Alexandra

Școala Gimnazială „Ovid Densusianu” Făgăraș, județ Brașov

Autor: Urmaciu Anca-Alexandra, Școala Gimnazială „Ovid Densusianu”, Făgăraș, județ Brașov, România

Disciplina: Educație muzicală specializată

Clasa: a VI-a

Tema: Durate/valori de note muzicale și pauzele muzicale

Competențe specifice:

- 1.1 Aplicarea conștientă a elementelor muzicale de bază
- 1.3 Operarea cu semnele grafice
- 2.1 Definierea caracterului unei piese muzicale

Obiective operaționale:

- O1-**Să reproducă corect textul muzical
- O2-**Să respecte înălțimea și durata sunetelor muzicale
- O3-** Să-și dezvolte capacitatea de interpretare expresivă a lucrării
- O4-** Să manifeste interes pentru lecție

Modalitate de predare: acest scenariu poate fi utilizat și adaptat în cazul predării tradiționale-în sala de clasă, online sau hibrid.

I. EVOCARE:

După verificarea stadiului în care se află studiul propriu-zis și a temei pentru acasă, se desfășoară captarea atenției. Această etapă este importantă, în vederea stimulării interesului și pregătirii elevilor pentru lecție.

Se va discuta succint despre importanța recunoașterii duratelor/valorilor de note și a pauzelor muzicale. Se va evidenția și se va reaminti faptul că această abilitate este esențială în vederea citirii partiturilor și a interpretării muzicale corecte.

Se va utiliza resursa „Curse cu cai” din Biblioteca digitală „Educație online” de pe site-ul www.educatieinteractiva.md în vederea reactualizării cunoștințelor despre duratele/valorile de note muzicale:

Cu ajutorul resursei „Vrei să fii milionar” din Biblioteca digitală „Educație online” de pe site-ul www.educatieinteractiva.md se va face reactualizarea cunoștințelor despre duratele pauzelor muzicale:

Aceste două resurse utilizează metode interactive și ludice, permițând elevilor să-și reamintească cunoștințele însușite anterior, într-un mod dinamic. După finalizarea celor două activități, se vor discuta rezultatele cu elevii. Se va oferi feedback, se vor clarifica eventualele neînțelegeri și se vor întări cunoștințele prin exemple suplimentare, dacă este necesar.

II. REALIZAREA SENSULUI

Se va utiliza resursa „Adevărat sau Fals” din Biblioteca digitală „Educație online” de pe site-ul www.educatieinteractiva.md în vederea efectuării consolidării și a fixării de cunoștințe însușite de către elevi.

Elevii vor trebui să grupeze afirmațiile în categoriile „Adevărat” sau „Fals”. Această activitate stimulează participarea activă a elevilor și le permite să își consolideze cunoștințele într-un mod interactiv,

deoarece exercițiile despre aceleași concepte ajută la îmbunătățirea memoriei și a înțelegerii. După finalizarea activității, se vor discuta răspunsurile corecte și greșite și se va oferi feedback imediat.

The screenshot shows an interactive interface with two columns: **ADEVĂRAT** (True) on a green background and **FALS** (False) on a red background. Each column contains several boxes with musical notation and their corresponding values in beats.

- ADEVĂRAT (Green):**
 - O notă întreagă valorează 4 timpi
 - O pătrime valorează 1 timp
 - O pătrime cu punct valorează 1 timp și jumătate
 - O doime valorează 2 timpi
 - O pauză de pătrime valorează 1 timp
 - O pauză de doime cu punct valorează 3 timpi
 - O notă întreagă cu punct valorează 6 timpi
- FALS (Red):**
 - O doime cu punct valorează 2 timpi și jumătate
 - O șaisprezecime valorează jumătate de timp
 - O pauză de notă întreagă cu punct valorează 4 timpi și jumătate
 - O pauză de doime valorează 4 timpi
 - O optime valorează un sfert de timp

Cu ajutorul resursei „Potrivire text-imagine” din Biblioteca digitală „Educație online” de pe site-ul www.educatieinteractiva.md se va face corelarea între semnele grafice ale valorilor și ale pauzelor muzicale și denumirea lor:

The screenshot shows an interactive interface with a progress bar and a score display. The score display shows: Încercări 5, Corect 0, Incorect 0. The main content area shows musical notation and its corresponding values.

- Șaisprezecime** (Sixteenth note): A musical notation showing a sixteenth note.
- Pauza de pătrime** (Quarter rest): A musical notation showing a quarter rest.

Această activitate va ajuta elevii să coreleze vizual semnele grafice cu denumirile corespunzătoare, consolidând astfel recunoașterea și înțelegerea lor. Pentru a asigura o înțelegere solidă, se vor aduce exemple suplimentare și exerciții practice, precum identificarea semnelor grafice ale valorilor notelor și ale pauzelor în partitura muzicală de la zi, precum și solfegiarea ritmică. După finalizarea activității, se va oferi feedback imediat, se vor confirma și explica răspunsurilor corecte și se vor corecta răspunsurile greșite, cu explicațiile necesare.

III. REFLECȚIA

„Matematica muzicală” (video preluat de pe Youtube - sursa: „Secretele muzicii”) cu ajutorul resursei „Video interactiv” din Biblioteca digitală „Educație online” de pe site-ul www.educatieinteractiva.md.

Se pune accent pe interdisciplinaritate, pe modul în care muzica și matematica sunt interconectate. Elevii trebuie să efectueze operații matematice cu ajutorul valorilor de note muzicale și să identifice măsurile ce au în componența lor 4 timpi.

Ex. 1

1 + 2 - 1 - 1 = 1

Întrebări

01:19 Alege varianta corectă

O pătrime + o doime - două optimi - patru șaisprezecimi este egal cu?

1 timp - o pătrime

2 timpi - o doime

3 timpi - o doime cu punct

4 timpi - o notă întreagă

Continuă Alege

01:57 Alege varianta corectă

02:41 Alege varianta corectă

03:08

Găsește greșeala!

03:08 Alege varianta corectă

Următoarele fragmente muzicale trebuie să conțină 4 timpi fiecare, însă cel puțin unul este greșit. Găsește greșeala:

Fragmentul muzical nr. 1 conține 4 timpi

Fragmentul muzical nr. 1 conține 5 timpi

Fragmentul muzical nr. 1 conține 4 timpi și Jumătate

Fragmentul muzical nr. 1 conține 6 timpi

Continuă Alege

03:27 Alege varianta corectă

03:58 Alege varianta corectă

04:10 Alege varianta corectă

După efectuarea activității, se vor discuta rezultatele și se vor analiza măsurile identificate, se va oferi feedback, clarificând eventualele neînțelegeri, urmând ca după recunoașterea măsurii și identificarea duratelor/ valorilor de note și a pauzelor muzicale din partitura de la zi, să urmeze interpretarea propriu-zisă a acesteia.

IV. TEMA PENTRU ACASĂ

Elevii vor avea de studiat partitura muzicală în lucru și vor avea de compus pe caiet, o linie melodică formată din patru portative, care să cuprindă cunoștințele reactualizate despre duratele/valorile de note și pauzele muzicale.

PLANIFICARE ACTIVITĂȚI PROPUSE ÎN CADRUL PLANULUI DE INTERVENȚIE PERSONALIZATĂ- ELEV CU CERINȚE EDUCAȚIONALE SPECIALE

Ursachi Cristina -Alina

Școala Gimnazială nr.28 “Dan Barbilian”, Constanța

Nr. crt.	Activitatea	Materiale didactice	Metode și tehnici	Data	Obs.
1	„Să ne cunoaștem!”	fișă de lucru fișă de lucru individuală	- comunicări orale, - povestire, - muncă individuală, - activități plastice, - exemplificări		
2	„Eu sunt, tu ești”	fișă de lucru diplomă de merit	- comunicări orale, - povestire, - muncă individuală, - exemplificări		
3	„Povestea mea”	fișă de discuție fișă de lucru individuală	- comunicări orale, - povestire, - muncă individuală, - activități plastice, - exemplificări		
4	„Grupul școlar”	fișă de discuție fișă de lucru individuală	- comunicări orale, - povestire, - muncă individuală, - activități plastice, - exemplificări		
5	„Ce este un prieten?”	fișă de discuție fișă de lucru individuală	- comunicări orale, - povestire,		

			<ul style="list-style-type: none"> - muncă individuală, - activități plastice, - exemplificări 		
6	„Relații de prietenie”	fișă de discuție fișă de lucru individuală	<ul style="list-style-type: none"> - comunicări orale, - povestire, - muncă individuală, - exemplificări 		
7	„Grupul de prieteni”	fișă de discuție fișă de lucru individuală	<ul style="list-style-type: none"> - comunicări orale, - povestire, - muncă individuală, - activități plastice, - exemplificări 		
8	„Toți suntem egali”	fișă de discuție fișă de lucru individuală	<ul style="list-style-type: none"> - comunicări orale, - povestire, - muncă individuală, - activități plastice, - exemplificări 		
9	„Școala este a tuturor”	fișă de discuție fișă de lucru individuală	<ul style="list-style-type: none"> - comunicări orale, - povestire, - muncă individuală, - exemplificări 		
10	„Învăță de la alții”	fișă de discuție fișă de lucru individuală	<ul style="list-style-type: none"> - comunicări orale, - povestire, - muncă individuală, - activități plastice, - exemplificări - analiza produselor activității 		

INTERDISCIPLINARITATEA ȘI PREDAREA INTEGRATĂ – ABORDĂRI MODERNE ALE ÎNVĂȚĂMÂNTULUI

ZUDA MARILENA DUMITRA

ȘCOALA GIMNAZIALĂ CEZAR BOLLIAC

Abordarea interdisciplinară a apărut ca o măsură de apărare care vizează păstrarea caracterului global al intelectului. Inițial era considerată ca un panaceu de ordin pedagogic și epistemologic.

Pe măsură ce studiile au avansat au apărut la iveală factori care subliniază interdisciplinaritatea ca o necesitate sau ca o conștință logică a integrării tuturor tipurilor de conținuturi în perspectiva educației permanente. Abordarea interdisciplinară nu presupune interdisciplinaritatea totală, dar nici învățământul pe materii conceput în manieră tradițională, ci combinare a acestor două forme realizată în funcție de factorii științifici, factori sociali și exigențele psihologice ale diferitelor vârste.

Deși poate fi tentantă abordarea exclusiv interdisciplinar, totuși disciplinele de studiu rămân și astăzi axele curriculumului în multe sisteme școlare. Această organizare a cunoașterii pe materii și a procesului de învățământ în general s-a bucurat de succes mai ales în stadiile de început ale cunoașterii umane. Pe măsură ce avansează în materie, elevul își dă seama de drumul pe care l-a parcurs, ceea ce face învățarea pe discipline securizantă.

Abordarea interdisciplinară are numeroase inconveniente. Un prim inconvenient este acela că învățarea unei discipline nu oferă garanția transferului de cunoștințe către alte discipline, cunoscut fiind că transferul acesta este realizat cu ușurință de elevii bine pregătiți. Transferul orizontal de cunoștințe se face puțin și de către elevii cei mai dotați. De asemenea, se poate petrece un fenomen paradoxal și anume cel ce învață va cunoaște tot mai mult despre un domeniu tot mai restrâns, înaintând către acea limită unde va ști totul despre nimic.

Trebuie să avem în vedere și devotamentul profesorului pentru disciplina predată, în defavoarea elevului și de concurența între profesori. Așadar, în sensul larg al termenului, interdisciplinaritatea implică un limbaj comun, un grad de integrare între diferite domenii, cât și transferul orizontal de cunoștințe între discipline sau diferite abordări.

Interdisciplinaritatea presupune regândirea cunoștințelor și elaborarea planurilor, a programelor și manualelor în perspectiva conexiunilor între discipline și ținând cont de relevanța și complexitatea lor.

În contextul actual este necesar ca interdisciplinaritatea să se integreze în sistemul educativ dat. De asemenea, pentru a fi eficientă, trebuie să se asocieze și cu alte principii ale educației moderne, cum ar fi învățarea și evaluarea. Această nouă abordare trebuie gândită și în contextul schimbării modului de predare, învățare și evaluare pe grupe de elevi și intraducerea progresivă a învățării asistate de ordinator. Trebuie avută în vedere și cantitatea informației și volumul de învățare, cât și predarea integrată a cunoștințelor.

Predearea integrată a cunoștințelor presupune abordarea științifică pe tematici unitare, comune mai multor discipline. Deosebirea dintre interdisciplinaritate și predarea integrată constă în aceea că prima identifică o componentă a mediului pentru organizarea conoșterii, în timp ce în al doilea caz se ia ca referință o idee sau un principiu integrator care trancede granițele dintre discipline.

De exemplu, la disciplina Comunicare în limba română, la clasa I, se poate preda poezia “Pădăria fandosită”, de Lidia Batali, urmând ca la materia Matematică și explorarea mediului să se realizeze tema : “Pădăria- observare dirijată”, în care să se urmărească observarea dirijată a plantei sau a altor plante de primăvară, iar la disciplina Arte vizuale și abilități practice să se realizeze o lucrare de pictură prin tehnica suflării cu tema “ Pădării din grădina”.

Această grupare de cunoștințe nu poate fi realizată tot timpul, predarea integrată a științelor vrea să sugereze faptul că este o strategie ce presupune reconsiderări radicale nu numai în planul conținuturilor, ci și în ambianța predării și învățării.

Constatările și experimentele în domeniu recomandă integrarea predării științelor ca un fel de principiu natural al învățării. Pe măsură ce elevul evoluează în învățare este de dorit ca procesul studierii să fie unul distinct pe domenii. De aceea principiul predării integrate se potrivește mult mai bine învățământului primar, care să se caracterizeze printr-o integrare completă, în schimb pentru învățământul superior este recomandată o separare pe discipline pronunțată.

Există mai multe modalități de integrare a conținuturilor, ca de exemplu subdiviziuni ale unei discipline științifice sau integrarea a două sau mai multe domenii în proporții diferite sau un domeniu predominant.

Cei mai mari pași în ceea ce privește predarea integrată s-au făcut în învățământul primar, dar și în învățământul gimnazial și liceal. Predarea integrată se dovedește a fi o soluție pentru o mai bună corelare a științei cu societatea și principiul interdisciplinarității.

Studiu interdisciplinar presupune depășirea unor granițe, eliminarea unor cadre rigide, ca domenii exclusive ale unei discipline, transferul de rezultate de la o disciplină la alta în vederea unei explicații mai profundă a cunoștințelor, realizându-se o coordonare a diferitelor unghiuri de vedere în locul predominării uneia dintre ele.

În realizarea unui învățământ modern, formativ, predarea - învățarea interdisciplinară este o condiție importantă. Analiza și corelarea cunoștințelor de la diferite discipline de învățământ contribuie substanțial la dezvoltarea gândirii critice, analitice, a creativității, a flexibilității și sistematizării mai bune a cunoștințelor.

Un conținut științific conceput, elaborat, predat interdisciplinar ajută elevul să aibă o privire de ambambliu și o însușire temeinică a acestuia, cât și o aplicabilitate mai mare. Învățarea integrată se reflectă cel mai bine prin predarea tematică, care sprijină dezvoltarea concomitentă a unor domenii. Procesul educațional trebuie să fie unul creativ, interdisciplinar, complex, să-i stimuleze pe copii în vederea asimilării informațiilor, cadrul didactic realizând un scenariu cât mai interesant al zilei. În vederea realizării obiectivelor propuse, se gândește atent repartizarea sarcinilor activităților zilnice la fiecare sector de activitate. Activitățile integrate vor fi cele prezente în planificarea calendaristică,

proiectate conform planului de învățământ , orarului aferent nivelului de vârstă, susținute de experiența cadrului didactic.

La clasele primare învățătoarea organizează și desfășoară activități integrate generate de subiecte stabile planificate pentru tot timpul anului. La clasa pregătitoare și clasa I are loc, la începutul fiecărei zile “Întâlnirea de dimineața”, ocazie cu care se prezintă o poveste sau un personaj de la care se poate pleca în vederea abordării interdisciplinare a conținuturilor științifice planificate pentru acea zi.

Se poate concluziona că integrarea conținuturilor școlare este o necesitate și un deziderat iar strategiile de predare/învățare integrată, precum și nivelurile la care acestea se realizează sunt condiționate de o multitudine de factori, de natură obiectivă și subiectivă.

În dorința noastră de a fi moderni, de a inova practica școlară, trebuie prudență, deoarece echilibrul dintre extreme (diferențiere pe discipline vs integrare totală) se pare că este soluția cea mai eficientă.

Bibliografie

Ciolan, L., 2008, *Învățarea integrată*, Editura Polirom , Iași;

Manolescu, M., 2002, *Evaluarea școlară – un contract pedagogic*, Ed. Fundației “D. Bolintineanu”;

Manolescu, M., 2004, *Curriculum pentru învățământul primar și preșcolar Teorie și practică*, Editura Credis a Universității București;

Importanța practicii pedagogice la disciplina biologie

Prof.dr.Dodu Cristina Viorica

Școala Gimnazială Nr. 16 M.I.Dobrogianu Constanța

Un rol extrem de important în formarea viitorilor profesori îl are practica pedagogică, aceasta fiind fundamentală pentru studenții care doresc să îmbrățișeze mai târziu meseria de profesor. Am avut ocazia în acest an școlar să desfășor mai multe ore de practică pedagogică cu studenții la Școala Gimnazială Nr. 16 „Marin Ionescu Dobrogianu” cât și în alte școli și licee din Constanța. Pentru studenți, viitori profesori, practica pedagogică este un moment extrem de important care le oferă ocazia să aplice teoria învățată în contexte reale, dar, cel mai important, să „simtă” prin propriile mijloace dacă au vocația pentru această meserie nobilă de profesor și să-și valideze din timp alegerile făcute și evoluția viitoare în carieră.

Pe parcursul practicii pedagogice i-am îndrumat pe studenți să desfășoare activități de cercetare științifică, să fundamenteze și să elaboreze studii specifice biologiei, să se integreze în atmosfera de muncă și disciplina specifică școlii/liceului, să dobândească un mod de a gândi pedagogic ca o premisă a conturării unei concepții psihopedagogice și metodice deschisă spre o activitate eficientă, să demonstreze competențe de proiectare, realizare și evaluare a activității educaționale, să folosească mijloace și tehnici audio-vizuale permanente în cadrul unei ore la clasă, să elaboreze proiecte, să valorifice potențialul educațional al instituțiilor specializate în activități de consiliere și orientare școlară, să aplice tehnici și metode eficiente specifice nivelului clasei și particularităților de vârstă ale elevilor, să creeze permanent o zonă de convergență între demersurile didactice și științifice astfel încât activitatea de predare-învățare să beneficieze de cunoștințele de specialitate cu un înalt grad de noutate și să confere procesului educațional actual valențe centrate pe calitate și performanță care să garanteze așteptările absolvenților dacă se hotărăsc să opteze în viitor pentru o activitate ca profesie în învățământ. Fiecare lecție susținută în fața unei clase conferă practicantului mai multe cunoștințe și în special, mai multă încredere în sine, astfel, se pot înțelege mult mai ușor nevoile elevilor și evoluția socială din acest domeniu.

Ce presupune practica pedagogică?

În primul rând, practica pedagogică presupune ore de asistență la profesorul coordonator/mentor, unde practicantul descoperă și asimilează proceduri/metode/planuri asupra ceea ce acesta urmează să facă. Această parte a practicii pedagogice este foarte importantă deoarece practicantul urmează de cele mai multe ori exemplul profesorului, desfășurându-și inițial orele după un model al mentorului, folosind de multe ori metodele și mijloacele utilizate de acesta care, după o perioadă de timp, pot bineînțeles suferi modificări și îmbunătățiri.

În al doilea rând, trebuie neapărat avut în vedere faptul că metoda de predare trebuie să se realizeze cât mai eficient fără a se irosi un timp prețios al educației și fără a se ajunge la situații în care se pierde interesul celui care este educat. De asemenea, trebuie avute în vedere toate etapele specifice

din cadrul unei ore-lecții: proiectarea și planificarea lecției, desfășurarea acesteia, managementul clasei și evaluarea/autoevaluarea. Prin intermediul practicii pedagogice viitorul cadru didactic își dezvoltă competențele necesare desfășurării activităților instructiv-educative. Practica pedagogică realizată de studenți vine cu puncte tari, puncte slabe, oportunități și arii de îmbunătățire.

Un exemplu în acest sens, l-a prezentat studenta, S-N A. de la Facultatea de Biologie, anul III, Constanța care a considerat că: „Este o ARTĂ a ști să interacționezi cu elevii tăi într-o manieră plăcută, destinsă, să reușești să trezești în aceștia plăcerea (dacă nu pasiunea) pentru materia pe care o predai, să constăți că vin bucuroși la ora ta și stau cumiți, că sunt preocupați și atenți la ceea ce tu încerci să le transmiți și îți însușesc respectivele cunoștințe”.

Pentru studenta, V. A-D, tot de la Facultatea de Biologie din anul III : practica pedagogică la biologie „se dezvoltă din conexiunile formate cu elevii și din bucuria de a le vedea progresul învățării”.

Pe de altă parte, studenta, C-U C. de la Facultatea de Stomatologie, Tehnică Dentară, anul III, din Constanța în urma experienței de practică pedagogică a menționat următoarele:

- „Cadrul didactic coordonator de practică a venit de fiecare dată în sprijinul studenților și deși eram foarte mulți studenți înscriși la practică, fiecare în parte a fost lămurit atunci când a întâmpinat o problemă”
- „Materialele didactice au fost ușor de accesat, primite atât în format fizic cât și pe platformă”
- „Cel mai mult mi-a plăcut că a luat parte la activitățile organizate de profesorul coordonator la Sc.16, intitulate *Târguri de Științe*, unde am observat îndeaproape cât de bine sunt pregătiți elevii de la toate clasele și la toate materiile, punând în practică cunoștințele și creativitatea lor”

B.M, student la medicină, Constanța, considera că:

- „Numai după parcurgerea acestei etape, de practică pedagogică, am reușit să înțeleg cât de importantă este aceasta pentru inițierea în cariera didactică și mai mult decât atât am dobândit cunoștințe suficiente pentru a putea elabora documentele necesare desfășurării acestei activități, însă cel mai important consider că e faptul că am învățat să am răbdare și cum să transmit informații destul de tehnice și precise pe înțelesul elevilor”;
- „Un punct slab în practica pedagogică este lipsa de resurse sau suport adecvat din partea instituțiilor școlare, ceea ce poate limita oportunitățile pentru studenți”.

C. A-E, studentă la Medicină, în Constanța a insistat pe faptul că este necesară o analiză SWOT, ca un instrument util pentru a evalua eficiența și impactul practicii pedagogice. Unul dintre punctele tari ale practicii pedagogice îl reprezintă „oportunitatea de a dobândi experiență practică directă, iar studenții au avut ocazia să interacționeze direct cu clasa, dezvoltându-le abilități practice esențiale”.

C.M. o altă studentă la medicină, sublinia importanța unor avantaje rezultate în urma efectuării stagiului de practică pedagogică la disciplina biologie: „încurajarea procesului educativ prin metode motivaționale, stimularea creativității elevilor, promovarea învățării activ-participative și o bună organizare a lecțiilor de biologie”.

În opinia altei studentei S.A, de la medicină, anul IV, instituțiile unde a efectuat practica pedagogică au fost „bine dotate cu mijloace didactice performante, cadre didactice, titulare, calificate și

bine pregătite din punct de vedere profesional, se respectă caracteristicile de vârstă ale elevilor, materiale curriculare gratuite, abordarea holistică a copilului – ținând seama de ritmul propriu, de nevoile sale afective și de activitatea sa fundamentală – jocul, formarea la copii a unei imagini pozitive despre sine și cei din jur prin crearea unui climat de respect reciproc, empatic, interacțiuni diverse, cooperare și valorificare a învățării de la egal la egal și atmosferă de respect și colaborare între elev-practicant și profesorul coordonator/mentor”.

C.D-L și I.C studenți la Biologie, anul III au arătat că oportunitățile de îmbunătățire a practicii pedagogice sunt numeroase, de exemplu „crearea unui spațiu de stocare, fizic sau virtual, unde să fie disponibile resurse pedagogice valoroase. Acesta ar putea include cărți de pedagogie, exemple de proiecte de lecție și teste pentru diverse lecții. Un astfel de depozit ar fi un instrument prețios pentru studenți, ajutându-i să își planifice și să își organizeze mai bine lecțiile”.

Profesia de dascăl este una care îți încântă sufletul și îți dă puterea să formezi viitorul prin intermediul învățării și educației, de aceea practica pedagogică este o etapă de bază care sub nici un mod nu poate lipsi în formarea viitorului cadru didactic, fără de care acesta nu ar putea descoperi, însuși pe deplin și practica pentru realizarea unor deprinderi despre cum trebuie să se desfășoare o lecție pentru ca procesul de învățare să fie cât mai eficient. Astfel practicantul la disciplina biologie poate să își formeze corect atitudinea și competențele în ceea ce privește predarea.

Nu trebuie uitate momentele când am fost fiecare în băncile școlii și ne-am îndepărtat de materii ce ne-au călăuzit și pe care le-am iubit numai din cauza unor profesori care au uitat că a fi educator înseamnă mult mai mult decât de a fi numai extraordinar de bine pregătit la materia pe care o predai. Educația înseamnă comunicare totală și experiență pedagogică, dragoste și dăruire, muncă și suferință împreună cu clasa – întrebați memoria despre calitățile acelor dascăli care nu au fost niciodată uitați prin trecerea timpului și despre care povestim mereu cu plăcere, văzându-i în fața ochilor aieva, cum predau dedicați la catedră, cum ne împărtășeau cu dragoste din cunoștințele lor: nu este așa că fiecare a fost un pedagog practicant desăvârșit?

Activitățile outdoor utilizate în activitățile din sala de clasă

Autor: Burdeți Onița

Prof. Înv. Primar Școala Gimnazială Cepari, Jud.Bistrița-Năsăud

Activitățile *outdoor* educă emoțional, cognitiv, social și fizic (Hyndman & Mahony, 2018). Astfel, educația *outdoor* aduce beneficii în următoarele laturi ale activității din școală: a) dezvoltare personală; b) susținerea activității intelectuale; c) educația socială; d) educație pentru cetățenie; e) odihnă activă și recreere; f) abilități de viață (supraviețuire în natură, managementul timpului, gândire divergentă, motivație, leadership, auto-control, munca în echipă, comunicare); g) artă; h) sport; i) educația pentru climă și protecția mediului; j) educație religioasă; k) distracție; l) crearea sentimentului apartenenței la comunitate.

De asemenea, educația *outdoor* facilitează educația experiențială cu toate avantajele ei (James & Williams, 2017). Educația *outdoor* poate lua forma unei activități în sine (o excursie, de exemplu) sau poate fi integrată în diferite discipline din orarul școlar: limbi străine, științe exacte, științe sociale, biologie, tehnologia informației și comunicării. Așa cum dovedesc Pană (2020) și Coppola (2021), tehnologia nu e dușmanul naturii, pentru că tehnologia poate fi integrată în activitatea *outdoor*. De exemplu, prin folosirea realității virtuale, a realității augmentate, a GPS-ului, a unui *smartwatch*.

Succesul educației *outdoor* depinde de integrarea rezultatelor acesteia în activitatea din clasă. Cadrele didactice care își propun să aplice educația *outdoor* în educația formală au nevoie de răspunsuri proprii la întrebările propuse de Oates (2020, pp.36-37):

În afara clasei

- Ce spații care aparțin școlii sau din cartier ar putea fi folosite ca noi medii de învățare?
- Ce parteneriate cu membrii ai comunității sau organizații ar putea susține proiectele, lecțiile sau activitățile *outdoor* (grădinari, artiști, vecini ai școlii, muzee, inițiatori ai unor servicii în interesul comunității)?
- Ce parteneriate cu alți profesori în contextul sau comunitatea noastră ar putea construi din perspectivă multidisciplinară?
- Care sunt obstacolele peste care trebuie să trec? Cum ar putea parteneriatele să mă ajute să depășesc aceste obstacole?
- Care părți ale învățării *outdoor* și *indoor* se suprapun? Cum servește experiența *outdoor* scopurilor și obiectivelor învățării *indoor*?

Structura unei activități outdoor utilizată în sala de clasă

Clasa/grupa: clasa pregătitoare

Natura sarcinii (individuală/ colaborativă): colaborativă

Scopul activității constă în dezvoltarea competențelor de a explora natura, cunoștințe folosite în lecțiile din școală (dezvoltare personală, proiecte, etc.), și de a realiza produse finite (decorațiuni, colaje, etc) cu materiale din natură.

Obiective stabilite:

- elevii își vor reactualiza cunoștințele despre anotimpul toamna ;
- elevii își vor forma abilități de lucru în orice loc;

Descrierea succintă a modalității de desfășurare a activității didactice

Elevilor li se va cere să aibă cele necesare, într-o zi fără ploaie, pentru drumeție « La cules de frunze, castane, ghinde ». Elevii vor observa natura în anotimpul toamna:

1. Ce se întâmplă în anotimpul toamna? (Vin ploile, zilele sunt mai scurte, pleacă păsările în țările calde)

2. Ce se întâmplă cu frunzele copacilor? (Își schimbă culoarea și cad, formând un covor de frunze).

3. Ce culori au frunzele, toamna? (multicolore). Cum le vom folosi la școală? (prin presare, pentru decorațiuni)

4. Ce se întâmplă cu fructele, toamna? (se coc)

Elevii vor observa culorile frunzelor și formele diferite ale acestora. Fiecare elev va selecta și va aduna frunze de culori și forme diferite, care ulterior vor fi puse la presat.

Elevii vor împărtăși câteva impresii :

Este frumos în natură?

Cum v-ați simțit în natură?

Cum v-ați simțit când ați lucrat în natură?

La sfârșitul discuției, dascălul va trage următoarele concluzii :

Este foarte important să știm că fiecare activitate necesită timp de organizare. Unele activități necesită un timp de organizare, altele necesită alt timp de organizare. Spre exemplu, realizarea decorațiunilor, colajelor cu materiale din natură, vor presupune colectarea materialelor din natură (frunze) printr-o drumeție, presarea frunzelor de către fiecare elev în timp rezonabil și produsul final, realizarea decorațiunilor sau colajelor, etc, în cadrul orelor de arte vizuale și abilități practice.

De asemenea este foarte important să explorăm natura, caracteristicile anotimpului toamna, deoarece unele lecții din școală sunt raportate la acest anotimp.

Studiu de specialitate – Rolul părinților în dezvoltarea copiilor

Autor: Burdeți Onița

Prof. Înv. Primar Școala Gimnazială Cepari, Jud. Bistrița-Năsăud

Învățământul, prin ansamblu de instituții, cuprinde o arie largă de acțiuni instructiv-educative pentru a introduce tineretul în universul științei, culturii, al tehnologiei, al relațiilor și evenimentelor sociale, al modurilor de comportare, etc.

Învățământul ca și proces organizat este o părghie în formarea multilaterală a tinerei generații. Procesul instructiv-educativ este acțiunea specific culturală a valorilor create de societate. Un sistem este un ansamblu de elemente care se găsesc în interacțiune continuă și formează un tot unitar. Elementele principale ale sistemului de învățare sunt elevul și dascălul. Un alt element al sistemului este mediu, familia, condițiile materiale.

Procesul de învățământ este un ansamblu de acțiuni exercitate în mod conștient și sistematic de către educabili asupra educaților, într-un cadru instituțional organizat, în vederea formării personalității acestora în concordanță cu cerințele idealului educațional.

Procesul de învățământ este expresia interacțiunii și conlucrării dintre cei doi poli – educatorul și elevul – fiecare având atribuții și roluri specifice. Activitatea didactică se prezintă ca un ansamblu de acțiuni, procese și operații ce oferă largi posibilități de desfășurarea ei, ca un demers programat; nivelul la care se realizează depinde în mare măsură de gradul în care sunt stabilite intențiile urmărite, resursele, modul de desfășurare a procesului de învățământ, interacțiunea componentelor acestuia etc. Activitatea didactică este cu atât mai rodnică, cu cât este mai temeinic și mai minuțios anticipată. Predarea se referă la activitatea de transmitere a cunoștințelor, de organizare, coordonare și stimulare a activității elevilor și a relațiilor dintre ei în vederea asigurării unui cadru adecvat formării personalității umane. Învățarea înglobează totalitatea acțiunilor pe care le întreprinde receptorul, educatorul, pentru a răspunde cât mai adecvat obiectivelor urmărite prin predare.

Caracterul bilateral este consecința interpretării și conlucrării dintre profesor și elevi. Interacțiunea și conlucrarea dintre cei doi poli presupune asigurarea rolului conducător al profesorului și participarea activă din partea elevului.

Familia – elementul natural și fundamental al societății - este primul factor în educația copilului. Reprezintă mediul în care copilul se naște, trăiește primii ani de existență personală, se dezvoltă și se formează pentru viață. De climatul afectiv, de modul de relaționare întâlnit în familie și de modelul socio cultural al acestuia sunt dependente integrarea socială și construirea comportamentelor sociale. Deoarece îl introduce pe copil în cele mai variate situații, acționând asupra lui prin mijloace firești și complexe, familia este una dintre căile de socializare și educare cele mai complexe.

De implicarea ambilor părinți, în toate aspectele ce țin de viața copilului, depinde dezvoltarea echilibrată a copilului. Ambii părinți sunt un model pentru copil, oferindu-i experiențe variate. Pecetea pe care o lasă asupra structurii și profilului moral – spiritual, al personalității propriilor copii se menține toată viața. „Cei șapte ani de acasă” înseamnă imitație și învățare după modelul dat de părinți. Orice disfuncție în cadrul familiei atrage după sine o disfuncție în dezvoltarea copilului. Comunicarea permanentă cu copilul rezolvă aproape toate problemele, o privire senină și un zâmbet pot înlocui orice îndoială din sufletul unui copil. Relațiile dintre frați și surori nu depind de ordinea nașterii ci de atitudinea părinților, ei sunt cei care dozează dragostea lor egal pentru fiecare copil.

Cea mai profitabilă investiție - în timp, atenție, înțelegere, dragoste – pe care o pot face părinții pentru ei, este educația copilului. În relația părinte – copil, educația pozitivă a copilului presupune căldură, limite, înțelepciunea de a transforma orice situație cotidiană negativă, într-o lecție de empatie, respect, înțelegere.

„Cei șapte ani de acasă” sunt opera părinților și a mediului familial în care a crescut copilul.

Rolul părinților în pregătirea temelor de acasă este de a îndruma și ajuta, de a explica, de a încuraja activitatea copilului prin oferirea de suport psihologic. Învățarea este o activitate special destinată achiziționării unei noi experiențe formării unor capacități și deprinderi, care să permită individului rezolvarea unor situații problematice, înainte inaccesibile de optimizarea raporturilor sale cu lumea externă. În sens larg, învățarea este un proces de achiziții în funcție de experiență. Învățarea este o necesitate obiectivă și o lege a dezvoltării umane, este o achiziție individuală a experienței individuale, are implicații asupra organizării psihice. Rezultatul învățării se înscrie cu un pas mai sus pe traiectoria dezvoltării personalității.

Cadrele didactice prezintă informații, le explică, le demonstrează, lucrează cât să se fixeze minima înțelegere. Temele pentru acasă sunt cea etapă a învățării care nu se produce în clasă, ci acasă când elevul e pus în situația de a lucra singur cu el însuși, de a înțelege, de a folosi informația sau algoritmi dați. Numai când lucrează singuri sau când fac teme, fie la școală, la after – school, acasă cu părinții, elevii își dau seama cum gândesc, cum se dezvoltă raționamentele sale.

Jocul este o modalitate excelentă de a învăța. Prin joacă, copiii își dezvoltă abilități sociale, emoționale și cognitive. Deci părinții alocă timp pentru a se juca cu copiii - „mami joacă-te cu mine!”. Jocul nu este doar o distracție, ci și o modalitate de a învăța lucruri noi și de a-și dezvolta imaginația. Momentele petrecute împreună, învățând și jucându-se împreună sunt momente prețioase, care îi apropie mai mult ca familie.

Părinții au un rol esențial în formarea personalității copilului. Copiii care se simt iubiți și sprijiniți au o dezvoltare emoțională mai sănătoasă, care le conferă încredere în sine. Părinții care se implică în activitatea școlară a copiilor lor ajută la obținerea de rezultate bune, prin interesul real arătat față de ceea ce învață copilul. Părinții sunt primii profesori de viață ai copiilor, iar valorile și principiile învățate acasă vor ghida comportamentul lor ca adulți. Fiecare copil se naște cu o anumită personalitate. Rolul părintelui este de a ajuta pe cel mic să își dezvolte această personalitate, să se descopere mai bine pe sine și să devină un adult fericit.

Familia oferă primul grup social, un climat de siguranță afectivă, primul model al comportamentelor sociale, un cadru de dezvoltare a individualității și posibilitatea valorizării individuale datorită încărcăturii afective care îi leagă de membrii acesteia.

Bibliografie:// <http://mecc.gov.md/files> (Ministerul Educației și Cercetării, Unicef)